

พระราชดำรัสของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ณ ศาลาศรีวิชัย

พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน พระราชวังดุสิต

ในวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๗

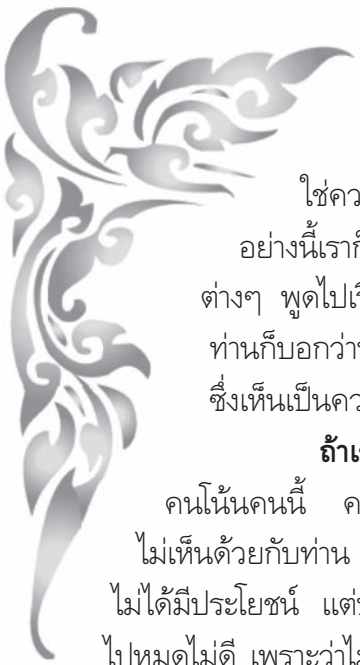
เนื่องในวโรกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา

ขอขอบใจท่านทั้งหลายที่มาในวันนี้ และขอบใจนายฯ ที่ได้กล่าวคำอวยพร ทั้งได้สรุปการที่ได้กระทำในระยะ ๕๐ กว่าปี.....

.....ดนตรีนี้เป็นประวัติศาสตร์ของชาติบ้านเมือง ชาติบ้านเมืองใดมีดนตรี มีลำเนียงดนตรี เพลงดนตรี เครื่องดนตรีที่เป็นของตนเอง นั่นแหละน่าชื่นใจ อย่างของไทยเรา เรามีเครื่องดนตรีของเรา ซึ่งคล้ายกับของจีนบ้าง คล้ายของอินเดียบ้าง คล้ายของฝรั่งบ้าง **แต่ว่าเป็นเพลงและเป็นเครื่องดนตรีไทยแท้ๆ ซึ่งเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติบ้านเมือง** อย่างเดียวกับเราพูดภาษาไทย เป็นภาษาไทย **ไม่ได้เป็นฝรั่ง ไม่ใช่ภาษาต่างประเทศ** แต่ว่าเดี๋ยวนี้เราใช้ภาษาต่างประเทศมาก ไม่ใช่แซมมานำหน้ามากมาย จนกระทั่งบางที่ฟังแล้วไม่รู้เรื่อง แต่ว่าถ้าใช้ภาษาต่างประเทศมากก็ควรจะแปลให้ด้วย ถ้าเราพูดภาษาไทยแบบใช้คำภาษาฝรั่ง ก็ต้องให้แปล เพราะเราโง่ ไม่เข้าใจจริง แต่นานๆไปก็เข้าใจ

.....ฟังข่าวเขาบอกว่ารองนายฯนั้นๆทำ เดียวนี้ก็ฟังข่าว ฟังวิทยุ มีรายการอันเดียวที่จะต้องฟังคือ **นายฯพูดกับประชาชนคุยกับประชาชน** คุยๆ เขาบอกว่าคุย ๑ ชั่วโมง เราได้ยินก็ไ้ นายฯมาแล้วเราต้องฟัง ฟังไปฟังมาเราหลับ หลับไปหลับมา เลยต้องมาคอยตอนบ่ายโมงถึงบ่ายสองโมงได้อีกชั่วโมง

อันนี้ฟังไปฟังมา วันนี้ได้ความรู้ เพราะว่าท่านบอกว่า ท่านไม่อ่านหนังสือมากนัก หนังสือดีต้องอ่านหนังสือ เพื่อที่จะให้มีความรู้ แต่ท่านบอกว่าทฤษฎีต้องไปพบกับคน คุยกับคนได้ความรู้ก็จริง เราฟังเวลาท่านนายฯมา เราก็ฟังนายฯก็ได้ความรู้เยอะ วันนี้ก็ได้ความรู้ว่า ท่านฟังคนที่มา ได้ความรู้ในการปฏิบัติงาน ฉะนั้นเวลาท่านนายฯมาก็ดีใจ ท่านพูดมาก ท่านก็พูดเล่าเรื่องโน้นเรื่องนี้ เราก็ได้ความรู้

ที่เห็นด้วยว่า ถ้าเราฟังคนที่มีความรู้แล้ว เราก็ได้ความรู้ ไม่ใช่ความรู้ที่จะมาสอนคนโน้นคนนี้ได้ แต่ได้ความรู้ที่จะปฏิบัติได้ เมื่อปฏิบัติอย่างนี้เราก็ดี เราก็สามารถที่จะปฏิบัติงาน ถ้าฟังจากคนที่เก่งก็ฟัง ท่านก็พูดอะไรต่างๆ พูดไปเรื่อย เราก็ได้ความรู้ ไม่ต้องอ่านหนังสือ ถ้าฟังคนที่มีความรู้แล้วมาคอย ท่านก็บอกว่าฟังคนที่มีความรู้ ทำให้สามารถปฏิบัติงาน สามารถทำอะไรต่ออะไรได้ ซึ่งเห็นเป็นความจริง

ถ้าเราฟังคนแล้วก็ฟังจริงๆ แต่ต้องมาพิจารณา อันนี้เป็นข้อสำคัญ ถ้าฟังคนโน้นคนนี้ คนไหนที่มาจากอเมริกาได้ เขามาพูดใหญ่ว่าต้องปฏิบัติอย่างโน้นอย่างนี้ไม่เห็นด้วยกับท่าน เราต้องคิด ทำไม่ไม่เห็นด้วย บางทีคนที่มีความเชื่อ เราฟังไม่เข้าเรื่อง ไม่ได้มีประโยชน์ แต่ประโยชน์มีเยอะว่า ท่านเก่งที่ทำให้คนเชื่อ ถ้าคนมาแล้วเราฟังก็เชื่อตามไปหมดไม่ดี เพราะไม่ได้พิจารณา ต้องพิจารณาว่า ที่ท่านพูดนั้นถูกต้องหรือไม่ ถ้าพูดถูกต้องปฏิบัติได้เราก็ดี เราก็ได้ประโยชน์ ส่วนรวมก็ได้ประโยชน์ เพราะว่าเราเอาความรู้ที่ท่านพูดไปปฏิบัติต่อ

ฉะนั้นที่ฟังนายกาพูดกับประชาชน เราก็ฟังท่านว่าท่านพูด หลายอย่างที่ท่านพูดแล้วพูดถึงว่าเด็กๆต้องฟัง เด็กๆต้องเรียน ถ้าเรียนประเทศชาติจะดี เต็มวันนี่เขาว่าเด็กๆไม่เรียน เด็กๆแม้จะถึงชั้นมหาวิทยาลัย ใช้คำว่าไม่ได้ความ เมื่อไม่ได้ความ อนาคตของชาติอยู่ไหน คือเด็กไม่ฟัง หรือฟัง ฟังแต่ฟังไม่เข้าใจ ถ้าฟังไม่เข้าใจแทนที่จะปฏิบัติสร้างสรรค์ต่อไป ก็ไปเข้าดิสโก้แดน ไปฟังเพลง ความจริงก็ไม่ใช่เพลงอะไรที่เป็นเพลงที่ไม่ได้เรื่อง ทำให้หูเสีย

หูเสียไม่ใช่คนที่ฟังสูง หูต่ำ แต่หูไม่ได้ยิน หูตึง คนที่ไปฟังเพลงในดิสโก้แดนหูตึง ท่านนั้นถ้าใครเป็นหมอนี่นี้ หมอหู ไปตรวจเขายืนยันว่าเด็กสมัยนี้ ถ้าไปตรวจหู หูเสียมากกว่าเด็กสมัยก่อนนี้แม้จะเด็กสมัยท่านนายกาหูตึง กว่าเด็กสมัยพระเจ้าอยู่หัว นี่เรา ๗๖ ปี ๓๖๔ วัน เกือบจะ ๗๗ แล้ว

.....คนที่หูตึงจะเรียนรู้หรือปฏิบัติงานยาก ยากที่สุด เพราะว่าคนที่หูตึง แม้จะได้เครื่อง มันไม่เหมือนคนที่หูไม่ตึงแล้วไม่ต้องใช้เครื่อง ประสิทธิภาพของคนหูดีเหนือประสิทธิภาพของคนหูตึง แม้จะมีเครื่องช่วยให้ฟังได้ อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่น่าจะแก้ไข หรือน่าจะระมัดระวังให้

คนไทยอนาคตมีหูที่ตีขึ้น หูที่ฟังได้ดี ไม่ใช่เข้าถึงเป็นผู้เฒ่าถึงจะฟังไม่ได้ แต่ว่าเด็กๆ ฟังไม่ได้ แต่ถ้ำระมัดระวัง เดี่ยวนี้ก็รู้สึกว่ายากในการที่จะรณรงค์ให้เด็กหูตีขึ้น ยากเพราะว่าเคยชิน เดี่ยวนี้ก็จะแก้ไข วิธีแก้ไขของรัฐบาลก็คือ ห้ามไม่ให้เข้าดิสโก้เทค ไม่ให้ไปฟังเพลง

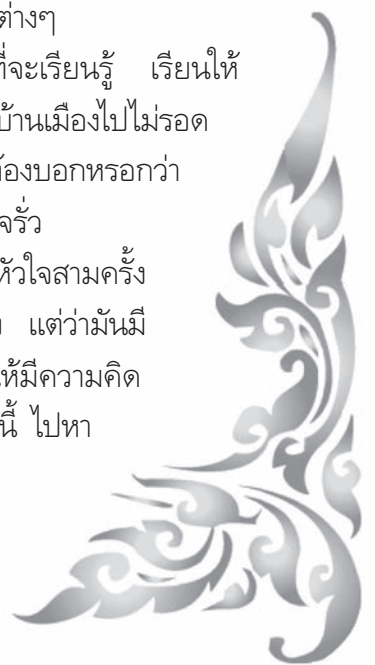
ไม่ให้สูบบุหรี่ ให้ไม่สูบบุหรี่จะทำให้หูตี คือหูไม่เสีย **คนที่สูบบุหรี่มากๆ หูเสียมาก** มีเหตุผลทำไมคนที่สูบบุหรี่หูเสีย เพราะว่าบุหรี่ทำให้เส้นเลือดมันตีบ เมื่อเส้นเลือดตีบหูก็เสีย เพราะว่าหูตาเสียได้ง่าย เพราะว่าทำไม เส้นเลือดที่ไปเลี้ยงหูไปเลี้ยงตา เลี้ยงอวัยวะที่อ่อนไหวนั้น เส้นเลือดมันเล็ก ถ้าโดนบุหรี่ บุหรี่ทำให้เส้นเลือดตีบ ตีบเลือดก็ไปไม่ได้ เลือดไปที่อวัยวะเหล่านั้นยาก ถ้าไปไม่ดี ก็ทำให้อวัยวะเหล่านั้นต้องสมรรถภาพ ฉะนั้นยากที่จะแก้ไขไม่ให้คนหูตึง นอกจากต้องพยายามแก้ไข

เดี๋ยวนี้ก็ร้องไววายว่าห้ามสูบบุหรี่ ซึ่งปัจจุบันนี้บุหรี่สูบกันน้อยลง เพราะว่าคนชักจูงว่าสูบไม่มีประโยชน์ แต่เดี๋ยวนี้เด็กๆ มีการสูบบุหรี่มากขึ้น มากกว่าแต่ก่อนอีก แต่ก่อนนี้เด็กๆ ยังไม่สูบ และโดยเฉพาะผู้หญิง ผู้หญิงสูบบุหรี่มาก แต่ก่อนนี้เขากลัวว่าสูบบุหรี่ทำให้ผิวเสีย ผิวเสียก็เพราะว่าเส้นเลือดมันไม่ดี ทำให้ผิวไม่ดี แต่สมัยใหม่ที่เขาไม่กลัวแล้ว เพราะว่าผิวเสียก็ช่าง ทาหน้าชะงัดเลย ฉะนั้นต้องหาทางแก้ไข จะห้ามไม่ให้ใช้เครื่องสำอาง ถ้าห้ามไม่ให้ใช้เครื่องสำอางก็ประหยัด ปะแป้งนิดหน่อย สมัยก่อนเขาปะแป้งก็สวยแล้ว ที่จริงก็สวย ปะแป้งนิดเดียวไม่ต้องทาสีแดง สมัยใหม่เขาต้องทาสีแดง ฉะนั้นก็ไม่สีแดงเท่านั้น มีสีเขี้ยวด้วย บันจุ่มก บันแก้ม ทาสีต่างๆ

....แต่ที่สำคัญเรื่องที่ได้ฟังว่า เห็นว่าเด็กๆ จะต้องสามารถที่จะเรียนรู้ เรียนให้ทำงานเพื่อช่วยบ้านเมือง จริงว่าถ้าเด็กไม่มีความรู้ ช่วยบ้านเมืองไม่ได้ บ้านเมืองไปไม่รอด เพราะว่าเด็กๆ มั่วแต่ไปเสพยาเสพติด สูบบุหรี่ไม่ดี เสพยาเสพติดไม่ต้องบอกหรือว่าเสียหายอย่างไร แต่บุหรี่ยี้ หูเสีย ตาเสีย สมองเสีย เส้นเลือดเสีย หัวใจรั่ว

เมื่อสิบกว่าปีที่ต้องเข้าโรงพยาบาล มาเจาะหัวใจ เรียกว่าเจาะหัวใจสามครั้ง ถึงเดี๋ยวนี้หัวใจสบายมาก เลือดเดินดี เมื่อเลือดเดินดีในหัวใจก็แข็งแรง แต่ว่ามันมีอื่นๆ ที่มาจากวิธีเจาะหัวใจ เจาะหัวใจลงท่ายสบายมาก จนกระทั่งทำให้มีความคิด ความรู้เกี่ยวกับโรคหัวใจ และได้ไปช่วยเพื่อนที่เป็นโรคแบบนี้ว่าเป็นอย่างนี้ ไปหาหมอเจาะหัวใจ ไปเจาะหัวใจทันที เขาก็ไป

....หมอหลวงบอกคุณนั่นนะที่พระเจ้าอยู่หัวให้ไป ดี เคราะห์ดี

ไม่อย่างนั้นตายจริง แต่ก็ต้องขอให้หยุดสูบบุหรี่ เพราะสูบบุหรี่
มาก

.....ก็เลยมาเล่าให้ฟังว่า คนที่สูบบุหรี่สมอมก็ทีบ ทำไปทำมาทีบ
ทีบเพราะว่าเส้นเลือดในสมองมันตีบ เลยคิดอะไรไม่ออก ตอนแรกนี่กว่าคิด
ออกแต่ตอนหลังคิดไม่ออก ทีแรกนี่กว่าคนเราสูบบุหรี่ทำให้กระฉับกระเฉง
ตรงข้ามไม่กระฉับกระเฉง ทำให้รู้สึกว่สมอมมันทีบ สมอมมันตัน ก็เลยเห็นว่า
เลิกสูบบุหรี่ดีกว่า มีการรณรงค์ให้เลิกสูบบุหรี่ ห้ามขายบุหรี่แก่เด็กอายุต่ำกว่า
๑๘ ที่จริงเด็กอายุ ๕๐ ก็ควรจะห้าม คนไหนที่อายุ ๕๐ อยากจะสูบบุหรี่ก็สูบ
อย่างตอนนั้นสมเด็จพระบรมราชชนนี ท่าน ๕๐ ท่านสูบบุหรี่ สมเด็จพระมหาลวงฯ
ท่านก็สูบบุหรี่ ทีหลังท่านก็เลิก

ในที่ี่สุดท่านต้องเลิก เพราะว่าไม่สบาย และท่านก็อายุทำไปทำมาท่านก็อายุ ๙๕
เราก็เลยนึก เราเลิกบุหรี่เนี่ยดี มีคนบอกว่าจะให้อายุ ๑๒๐ ปี ๑๒๐ นี้มีคนเขามาบอกว่า
คนเราอายุที่ได้ถึง ๑๒๘ คนที่เามาบอกเนี่ย ๑๒๘ ปี คงไม่นึกถึง ๑๒๘ นั้น ต้องให้
ร่างกายมันดี ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่ ๑๒๐ ก็ยอม เอาแค่ ๑๒๐ ปี แต่ ๑๒๐ ก็ไม่เลว ถ้า
๑๒๐ ก็อีก ๔๐ กว่าปี ท่าน
ทั้งหลายงอกแงกๆแล้ว แต่ว่า
ถ้าทำให้ร่างกายดี อาจจะได้
ระมัดระวังให้ดี

.....ก็ขอให้ท่านมาที่นี้ได้
มีความแจ่มใส วันนีู้สึกว่ท่าน
จะแจ่มใสดี ต้องแจ่มใส เพราะ
ถ้าไม่แจ่มใสทำงานไม่ได้ ต้อง
ให้ท่านทำงานได้ดีๆ แล้วก็คิดถึง
งานที่มี ที่จะต้องทำ ทำให้ดีๆ
ทำให้ดีๆ ไม่ทำให้ละ ถ้าทำให้
ละ ประเทศชาติก็ละ ขอให้
มีความสุข ความสำเร็จทุกประการ

(บางส่วนของพระราชดำรัส
จากหนังสือพิมพ์คม ชัด ลึก ฉบับวันที่
๕ ธันวาคม ๒๕๔๗)

ให้เพื่อเป็น "พระเจ้า" หรือให้เพื่อลดละตัวตนของ "ข้าพเจ้า"

แม่ชาวบ้านเราจะถูกจัดเป็นหมู่บ้านยากจนอันดับที่ ๕ ของอุบลราชธานี แต่ปีนี้เราก็ยังอุตสาหะไปจัดโรงบุญตามหมู่บ้านเครือข่ายที่ได้รับการอบรมถึง ๑๒ โรงบุญด้วยกัน และที่พิเศษกว่าทุกๆปี เพราะในปีนี้เป็นเราเปิดโรงบุญตามหมู่บ้านที่อยู่รอบชิดติดเรามากด้วย ซึ่งได้รับการตอบรับอย่างดีเกินคาด ช่วยลดบรรยากาศของความขัดแย้งเล็กๆน้อยๆในอดีต มาเป็นพี่น้องๆกันได้อย่างยิ่งขึ้น ทำให้ได้ข้อคิดกันว่า เราไม่น่าจะลืมห่อนึ่งที่อยู่ใกล้ชิดติดเราที่สุดไปก่อน

โดยเฉพาะพี่น้องที่มาช่วยเป็นร่วมตายด้วยกัน เราแทบจะไม่ได้สนใจต่อถามสารทุกข์สุกดิบกันด้วยซ้ำ เพราะคิดเฉพาะมุมแคบๆเพียงว่า เมื่อเป็นนักปฏิบัติธรรมแล้วต้องมาเสียสละลดละอย่างเดียว โดยเฉพาะถ้าเสียสละได้ถูกใจหรือสมใจที่ข้าพเจ้าต้องการ เช่นการขนข้าวขนของไปช่วยคนข้างนอกได้มากมายจนได้หน้าได้ตา แต่คนข้างในด้วยกลับจะทำให้กินข้าวกับเกลือเท่านั้นเอง

ทิศทางของการ "ให้" จึงเป็นไปได้อัน ให้เพื่อเป็นพระเจ้า หรือให้เพื่อลดละตัวตนของข้าพเจ้า การให้เพื่อเป็นพระเจ้า ก็คือให้แล้วได้อัตตาเพิ่มขึ้นใหญ่ขึ้น ได้แสดงความเป็นเจ้าบุญนายคุณได้หน้าได้ตาอันไม่ต่างจากคุณหญิงคุณนายทั้งหลายที่นิยมทำกัน

ส่วนการให้เพื่อลดละตัวตนของข้าพเจ้านั้น คือการให้ที่มีเป้าหมายเพื่อมุ่งลดละกิเลสเป็นสำคัญ เช่นหลักการจัดงานโรงบุญของเราเมื่ออยู่ว่า **“ผู้ให้ต้องไหว้ผู้รับ”** ก็เพื่อที่ว่าเมื่อให้ไปแล้วก็จะต้องลดตัวลดตนให้เล็กลงน้อยลงไปอีก

การจัดงานตลาดอารีเยะ ก็เป็นการให้เพื่อมุ่งลดละกิเลสที่สำคัญอีกงานหนึ่งเช่นกัน ญาติธรรมต้องเสียทั้งเงิน เสียเวลา เสียแรงงาน ต้องยอมเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าไปตามๆกัน และต้องยอมถูกจวกถูกจ้องจับผิดอีกต่างหากจากฝ่าย

ตรวจตลาดที่กำลังหัวหมุน เพราะมักจะมามีมืออาชีพที่มาแฝงปนอยู่ทุกปี

การได้ทำงานไป ได้ลดการถือสาถือเนื้อถือตัวไปด้วย นั่นก็คือการ**เจริญกุศลโลกุตระ** ที่จะเป็นทรัพย์แท้ของพระพุทธเจ้า ซึ่งต่างจากทรัพย์แท้ของข้าพเจ้า(อัตตาข้าพเจ้าใครอย่าแตะ!) ซึ่งมันก็พร้อมที่จะติดตัวเราไป ชั่วๆๆๆๆๆๆณินันต์กาลเช่นกัน

 คณะผู้จัดทำ

ปด. บ้านเราฯจัดโรงบุญได้หลายแห่ง เพราะหมู่บ้านเครือข่ายมีแรงมีของมาร่วมสมทบด้วย ดีไม่ดีพี่เลี้ยงยังต้องขนของฝากกลับมาก็ต่างหาก น่าซาบซึ้งน้ำใจ คนยิ่งจนยิ่งรวยน้ำใจจริงๆ

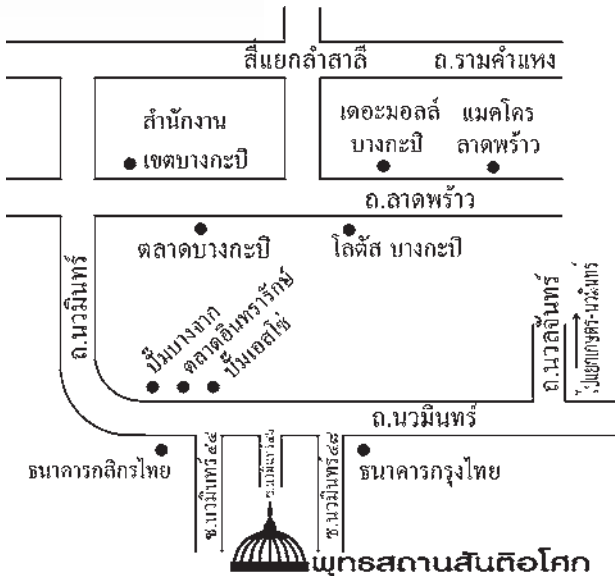

สารอศิก

สารอศิก

ปีที่ ๒๕(๒๕) ฉบับที่ ๓
เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗
จำนวน ๑๑,๐๐๐ เล่ม

- ๑ ..... พระราชดำรัส
- ๖ ..... แฉลง : ให้เพื่อเป็น“พระเจ้า” หรือให้เพื่อลดละตัวตนของ“ข้าพเจ้า”
- ๗ ..... โรงบุญมังสวิวัติ ๕ ชั้นวามหาราช '๕๗
- ๒๗ ..... สิบท่านที่กับพ่อท่าน
- ๓๔ ..... จดหมายจากญาติธรรม
- ๔๑ ..... ไร่บุญนิยมสังคัมอันตราย : ฎกจับ(มือ)
- ๔๒ ..... วยใส่ส่งใจถึงนายก
- ๕๐ ..... บันทึกรจากปัจฉาสมณะ (ตอน : หลงแต่ร้าย-ก้าวหน้า ไม่มุ่งศึกษาการลดกิเลส ฯ)
- ๕๐ ..... เรียงวลีกวีธรรม
- ๕๒ ..... จากโลกีย์ถึงโลกุตระ (นายต้นเสียงธรรม คณะรินทร์)
- ๕๔ ..... เดินตามรอยพ่อ
- ๑๐๐ ..... กว่าจะถึงอรหันต์ (พระอุปเสนาวังคันตปุตตะระ)
- ๑๐๔ ..... รายงานจากพุทธสถาน (ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗)
- ๑๒๓ ..... สรุปรายงานการประชุมองค์กรต่างๆของชาวอศิก
- ๑๓๑ ..... ใต้ร่มอศิก (ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗)
- ๑๓๖ ..... ธรรมะประทับใจ (๑๐๔)
- ๑๓๗ ..... น้ำจืดจริงหรือ?
- ๑๔๐ ..... เก็บเล็กผสมน้อย : ผิวแห้ง คัน ในหน้าหนาวทำอย่างไร?
- ๑๔๑ ..... กรรมตามทัน
- ๑๔๒ ..... สิ่งที่เราควรทำให้เที่ยงแท้ (ตอนจบ)
- ๑๕๒ ..... ทอมดอกพุทธา : ผูกสัมพันธ์ด้วยน้ำใจ

จุดมุ่งหมายในการจัดทำสารอศิก

- * เพื่อเพิ่มพลังธรรมให้กับผู้อ่าน
  - * เพื่อระลึก ทบทวน สรุปสภาวะธรรม และกิจกรรมที่ได้ทำมา
  - * เพื่อเป็นเข็มทิศชี้หน้าการปฏิบัติก้าวต่อไป
  - * เพื่อประโยชน์แก่อนุชนรุ่นหลัง
- จะได้อาศัยเป็นข้อมูลในการศึกษาพฤติกรรม และวิธีการดำเนินงานของ“อศิก” อันจะเป็นแนวทางในการสืบสานพระศาสนา

เจ้าของ : มูลนิธิธรรมสันติ บรรณาธิการ : เรือตรีแซมดิน เลิศบุศย์ สำนักงานและพิมพ์ที่ : โรงพิมพ์มูลนิธิธรรมสันติ ๖๗/๑ ถนนพหลโยธิน แขวงคลองกุ่ม เขตบึงกุ่ม กรุงเทพฯ ๑๐๒๕๐ โทร. ๐-๒๒๗๔-๕๒๓๐ หรือ www.asoke.info, e-mail : thatfah2520@yahoo.com ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา : นายประสิทธิ์ พินิจพงศ์

โรงบุญมีอสังิริติ ๕ ธันวาคมพาราช'๕๗

“โรงบุญ” คำที่เริ่มคุ้นชินหูคนไทยยิ่งขึ้นทุกวันแล้ว ทั้งผู้แจกผู้รับเริ่มรู้จักกันโดยอัตโนมัติแล้วว่าเราต่างมี “หน้าที่” ทำอะไรกันบ้างในโอกาสสำคัญเช่นนี้ จากปีแรกๆที่เราต้องตั้งป้อมตั้งหน่วยโฆษณาเชิญชวน บางคนลงทุนเดินไปจูงคนที่รู้จักและไม่รู้จักให้มาช่วยชิมกันหน่อยเถิด...นี่อาหารบุญ กินเพื่อถวายพระราชกุศลแต่ในหลวงท่านนะ... บางคนเขาก็ไม่รู้จกว่ากินเป็นบุญได้อย่างไร หลายคนก็กริ่งเกรงกินไปแล้วจะต้องเสียเงินเสียทองภายหลังหรือเปล่า เรียกว่าว่าจะซื้อหรือสร้างศรัทธาความไว้วางใจใน “โรงบุญ” ได้ขนาดทุกวันนี้ ต้องอาศัยเวลา ความเพียร และตั้งใจมั่น ปีแล้วปีเล่าของเหล่าันกรบกองทัพธรรมที่ต้องลงมือ “ทำ” ทำจนเป็นรูปธรรม เป็นรังสิริศมีความเมตตาจริงใจ “ให้” เพื่อให้จริงๆ จนคนรับสัมผัสได้ถึง “อานิสงส์” ของการเป็นผู้ให้บ้าง หลายท่านตั้งใจพัฒนาอยากร่วมบุญยังประเพณีอบอุณหจริงใจนี้ไว้ในแผ่นดินร่วมกันให้มากขึ้นๆ อย่างนำอนุโมทนาให้มากกว่าเดิม

แม้แต่ผู้มารับบุญ(อาหาร)ก็รู้คุณค่าไม่กินทิ้งๆอย่างแต่ก่อน เข้าใจเจตนาธรรมของผู้จัดได้ชัดเจนขึ้น ส่วนแม่ให้หลายท่านก็ทำ “ข้อสอบ” ข้ออภัยและไม่ตระหนี่ได้เขียนขึ้น สงบขึ้น บางท่านเห็นภาพบางคนมา “หอบหิ้ว” อาหารจากโรงบุญไปมากหน่อย บอก “อยากไปสอนเขาจ้งว่าอย่าโลภ” แต่ก็ถูกคิดได้ว่า ‘...เรามาให้หรือมาสอนนะ...’ วางใจสงบได้จนเกิดปีติว่า ‘บุญอันเกิดจากจิตที่คิดให้ ให้อย่างสุดจิตสะอาดใจ เป็นสุขอย่างนี้หนอ’

หลายๆท่านได้ร่วมมือร่วมใจรายงานความเคลื่อนไหว และบรรยายกาศโรงบุญแต่ละแห่งแต่ละภาคเข้ามาเป็นตัวอย่างดั่งนี้ละ

กรุงเทพมหานคร

บรรยากาศจาก**โรงบุญผัก**ที่ รายงานเข้ามาสดร้อนเป็นเจ้าแรกเป็น รายงานจาก**ร้านกุ๊ตินฟ้า ๑** “ดีที่ลิ่วๆเรา ไปเตรียมผักใส่ถุง ลักดีที่หักสิกรไร้สารพิษ ก็พากันยอยเอาผักมาส่ง ทั้งผักสลัด ส้ม เขียวหวาน มาส่งแล้วก็ช่วยเตรียมใส่ถุง ให้พร้อมแจกอีกด้วย ใช้เวลาเตรียม ๔ ชม. ผู้ร่วมมือ ๑๕ คน ได้ผัก ๑,๐๐๐ ถุง (น้ำหนักรวม ๑,๐๐๐ กก.) ประชาชนมา เข้าแถวรอยาวเลย ใช้เวลาแจกแค่ ๒๕ นาที ขออนุโมทนากับทุกคนนะคะ” (ภาพ ๑-๒)

คุณธัญญา จำนง ร่วมกับ**คุณธวัชชัย จุพงษ์เศรษฐ์** แจก ขนมจีน แกงเขียวหวาน “ซื้อขนมจีนมาตั้ง ๒๐๐ กก. ต้องคืนเส้นพ้อค้ำ ไปบ้าง เพราะน้ำแกงไม่พอแน่ สุดท้ายเส้นขนมจีนก็ยังมีเหลือ พอยกเส้น ขนมจีนมาวัดก็พอดีมากๆ ที่วัดขาดเส้นเหลือน้ำแกง.....” อย่างนี้ไม่ต้อง แย่งบุญกันเลย ทุกฝ่ายได้กำไรอาริยะเน่ๆ

ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย

หน้าพุทธสถานสันตโตโสภ

คุณพุดสามสี สิรินาม

รายงาน “ชมร.เราแจกมา ๒๕ ปีแล้ว...บรรยากาศดีก็คักตั้งแต่ เข้าถึงป้ายสองโมง ผู้มารับบุญบางท่านเกิดศรัทธาอยากร่วมทำ บุญด้วยเงินก็มี แต่ตามข้อกำหนดของโรงบุญให้งดรับเงิน บริจาคในวันที่แจก จึงได้แต่อนุโมทนาละ **ผักที่ใช้ปรุงอาหาร เป็นผักไร้สารพิษทั้งหมด** ผู้รับผู้แจกแน่นร้าน จนต้องยืนกิน เพราะแก้อื้อไม่พอใช้.....” (ภาพ ๓-๔)

คุณณัฐชัย อารีราษฎร์ และครอบครัว

เด่นประยูรวงศ์ ร่วมกันจัดโรงบุญเป็นปีแรก พร้อมกับทำบุญขึ้นบ้านใหม่ด้วย “ได้เอาผ้าโรงบุญแขวนไว้ หน้าบ้านก่อนหลายจวน ถึงวันแจก เรียกเขาก็ยังไม่กล้ามากิน สงสัยกันว่าพริจริงหรือ พอได้กินคน หนึ่งแล้วช่วยกันบอกต่อกัน จนมีคนมาเข้าแถว บางช่วงเบียดทางรถจนรถติดอย่างสนุก คนให้ก็มี ความสุข โอกาสสมิจะพยายามทำตลอด” เจ้าของ รถยนต์ที่ถูกเบียดติดอยู่บนถนนคงไม่สนุกกับเรา

เท่าไรนะคะ โอกาสหน้าคงต้องเตรียมแก้มจุดนี้ด้วยล่ะค่ะ

บริษัทแต่ชีวิตจำกัด ร่วมกับกลุ่มผู้ประกอบการนักเรียน

พุทธธรรม แจกที่หน้าบริษัท

“มีผัดไทย ส้มตำ ขนมครก

ฯลฯ”... หน้าร้านแคบแต่ใจ

กว้าง (ภาพ ๕-๖) **แห่งที่ ๒**

แจกที่สวนพฤษชาติ

บรรยากาศผู้รับก็อบอุ่นเป็นกัน

เองมากกว่าเดิม (ภาพ ๗-๘)

จากสวนไผ่สุภาพ แจก

ยาผัก ๔ ธาตุ ตำรับป่าตู่ และไอศกรีม ๑ ถึง ที่

หน้ามูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน บึงกุ่ม

โรงเรียนบ้านอาซ้อพิรพัฒน์โกศินร่วมกับญาติธรรมอีก

หลายท่าน แจกที่ซอยนวมินทร์ ๔๔ บึงกุ่ม “มีทั้งกล้วยเตี๋ยว

ลอดช่อง ขนมกุยช่าย ลูกชิ้นเจี๊ยะ น้ำหวาน....” มากชนิด

มากปริมาณ ชาวว่าดึงลูกค้าจากชมร.หายไปเยอะทีเดียว ดึง

คนให้บริสุทธ์ศีลข้อ ๑ เพิ่มขึ้นอีกด้วย (ภาพ ๙-๑๐)

กลุ่มบ้านพอร่วมมือกับครูเบ็ด(พื้นน้ำ) คุณสุพรรณณา

แซ่เตี้ย แจกที่ซอยเทียมพร “ดูคึกคักมีเสียงสนับสนุนด้วยเทีป

โรงเรียนจากเพื่อนบ้านใจดีตลอดงาน เบิกบานทั่วหน้า” (ภาพ ๑๑)

ที่หมู่บ้านบุครินทร์ **คุณสมศักดิ์ อารงณกิจ** ก็ไปร่วม

แจกอาหารและผลไม้ (ภาพที่ ๑๒)

โรงเรียนใจดีจากบริษัทพลังบุญจำกัด “บรรยากาศเรียบง่าย

ง่ายงาม ยืนรออาหารกันอย่างไม่หงุดหงิด ใครจะรับเท่าไรก็ได้ กิน

ที่โรงเรียนหรือหอกลับบ้านก็ตามใจค่ะ ๗ โมงเช้า ถึง ๑๐ โมงก็หมด”

กลุ่มญาติธรรมร่วมใจ บางกอกน้อย มาเล่าว่า “แจก

ไอศกรีม ๓ ถึง แดงโม ละมุด ฯลฯ แต่ปีหน้าคงจัดไม่ไหวแล้ว

คนช่วยน้อย...” ญาติธรรมคุณลุงผู้เล่าอายุมากแล้วคงเหนื่อย

๑๓

ใครที่อายุยังเยาว์กว่าคุณลุงจะต่ออายุงานบุญของกลุ่มต่ออีกก็ขอเชิญนะคะ
คุณจอมศรี นนทรีย์ แจกที่หมู่บ้านอยู่เจริญ ช.๑ ดินแดง “แจก
 ขนมจีน ส้มตำ ผัดหมี่ ไอศกรีม คนมาช่วยทุกคนบอกสนุกมาก เด็ก
 บางคนขอเยอะหน่อย แม่กินจุครับ” (ภาพที่ ๑๓)

สถิติกรุงเทพมหานคร แจ้งมาแล้ว ๓๖ โรงบุญ ดังนี้

๑๔

๑๕

๑๖

๑๗

๑๘

๑. สมิใจ ฐานบำรุง ร้านนัดพบ บางเขน
๒. วนิตา พรรษา มังสวิรัติแพง ๔๓ มหาวิทยาลัย
รามคำแหง ๑ (แจก ๔ ฐ.ค.)
๓. คุณตาสงค์ คุณยายตุ้มทอง นนทรีย์และลูกๆ
๕๐๒/๑๘๐ ซอยอยู่เจริญ ๑ ดินแดง หัวขวง
๔. คุณแม่นงนค์ ตลาดคลองเตย เขตคลองเตย
๕. คุณธัญญา จำนง ๓๓๘/๑๕-๑๖ (อาคาร ๓๑)
ถ.ร่มเกล้า แขวงคลองตันนวม เขตลาดกระบัง
๖. กลุ่มงานชราภิบาล(สันตือโคก) หมู่บ้านปริญลักษณ์
เลขที่ ๘๑/๑๕๔ ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม
๗. คุณภาวสุทธิ สมบูรณ์ ร่วมกับชุมชนประชาร่วมใจ
แจกที่วัดลาดกระบัง เขตลาดกระบัง
๘. อาซ้อ-เฮียวิบูลย์ คุณวนิดา ลุงอ้วน คุณสมหวัง
และญาติธรรม ซ.ทาวน์แฮล์สันตือโคก บึงกุ่ม (๒๘ พ.ย.)
๙. หน้ามูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน ทาวแฮล์สันตือโคก
บึงกุ่ม
๑๐. กลุ่มอุโบสถศีล หน้าสันตือโคก บึงกุ่ม (๑๒ ฐ.ค.)
๑๑. คุณณัฐชัย อารีราษฎร์ และครอบครัวเด่นประยูรวงศ์
๖๕๓/๒๖-๗ ถ.จรัลสนิทวงศ์ ๔๑ บางกอกน้อย (๔ ฐ.ค.)
๑๒. ชมรมมังสวิรัติแห่งประเทศไทย หน้าสันตือโคก บึงกุ่ม
๑๓. คุณเทียนดิน ทัดโน และนักเรียนสส.สอ. แจกที่
โรงเรียนบางบัวเพ่งตั้งตรง เยื้องมหาวิทยาลัยศรีปทุม ถ.พหลโยธิน
แขวงอนุสาวรีย์ บางเขน (ภาพที่ ๑๔)
๑๔. ชมรมคนรักดี(ตล-รักดี ชาวหินฟ้า) จตุจักร(ภาพที่ ๑๕)
๑๕. คุณยลศิริ ดำช่วย ร้านดอกข้าว ซ.เทียมพร นวมินทร์
บึงกุ่ม (ภาพที่ ๑๖)
๑๖. คุณบัวแก้ว คำชนะ โรงอาหารธนาคารแห่งชาติ
เทเวศน์ (๓ ฐ.ค.)
๑๗. บจ.พลังบุญ ๖๗/๗-๑๐ ซ.นวมินทร์ ๔๘ บึงกุ่ม
(๒๘ พ.ย.)
๑๘. ชมรมนักศึกษาปฏิบัติธรรม มังสวิรัติแพง ๒๒
ไนโรงอาหารมหาวิทยาลัยรามคำแหง (๓ ฐ.ค.)
๑๙. คุณศิรินทิพย์ สุจริตพงศ์พันธ์ หมู่บ้าน ๔๐๐ ห้อง

ช.สุขสวัสดิ์ ๒๖ เขตราชบุรีบูรณะ

๒๐. ร้านมั่งสิริวัดดอนเมือง

๒๑. คุณสวัสดิ์-อุไรวรรณ ฤทธิธรรม ร้านมั่งสิริวัดจักรวาล-ดินแดง (ภาพที่ ๑๗)

๒๒. กลุ่มญาติธรรมร่วมใจ ๖๓๐/๒๓ ถ.สมเด็จพระปิ่นเกล้า บางเขน บางพลัด

๒๓. คุณสุณีย์ บำรุง ๐๒๑ ช.เจริญกรุง ๔๓ บางรัก

๒๔. คุณแก้วธรรม รักพงษ์โอโศก หน้า ชมร. บึงกุ่ม (ภาพที่ ๑๘)

๒๕. คุณสว่าง คุณจินตนา คุณนุรักษ์พงศ์ ๒๐๕/๑๐

ช.เพิ่มสิน ดินแดง

๒๖. ร้านข้าวแดงแกงร้อน ช.จำเริญ บึงกุ่ม (ภาพที่ ๑๙)

๒๗. กลุ่มบ้านพอก
ครูเบ็ด คุณสุพรรณมา
ช.นวมินทร์ ๔๔
บึงกุ่ม

๒๘. คุณจอมศรี นนทรีย์ แจกที่หมู่บ้านอยู่เจริญ ช.๑ ดินแดง

๒๙. คุณสุณีย์ ประเสริฐรัตนกุล แจกที่ตลาดเทเวศน์ (ภาพ ๒๐)

๓๐. คุณสมศักดิ์ อ่างชนกใจ หมู่บ้านบุตรีนทร์ ถนนวงแหวน-รัตนาธิเบศร์

๓๑. ร้านกู่ดินฟ้า ๑ ถ.นวมินทร์ คลองกุ่ม บึงกุ่ม

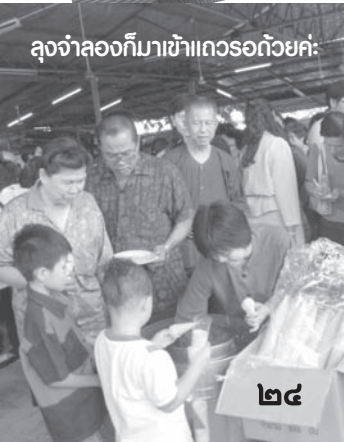
๓๒.-๓๓. บริษัทแต่ชีวิตจำกัด และกลุ่มผู้ปกครองนักเรียนพุทธธรรม แจกที่หน้าบริษัทแต่ชีวิต ถ.นวมินทร์

คลองกุ่ม บึงกุ่ม และที่สวนพฤกษชาติ บึงกุ่ม

๓๔. คุณสุภาพ(แป๊ะ) ทาวน์แฮร์รี่หน้าสันติอโศก บึงกุ่ม (ภาพที่ ๒๑)

๓๕. ชมรมมั่งสิริวัดแห่งประเทศไทย สาขา จตุจักร เขตจตุจักร (ภาพที่ ๒๒)

๓๖. สวนไผ่สุขภาพ เขตพญาไท (ภาพที่ ๒๓-๒๔)

ลุงจำลองก็มาเข้าแถวรอด้วยค่ะ

ภาคกลาง

จังหวัดปราจีนบุรีแจกที่หมู่บ้านหัวซา **คุณรักเกื้อ** บอกว่า “ใช้เวลาตัดสินใจแค่ ๒ ชั่วโมงค่ะ เพราะแม่ถามว่า ‘ปีนี้ไม่แจกอาหารหรือ?’ ดิฉันถามว่าแม่อยากให้แจกหรือ.....”(แม่เดินไม่ได้แต่ปลุกใจคุณรักเกื้อให้ทำบุญนี้ได้สำเร็จด้วยดี) ได้ทีมงานจากพลังชีวิตของคุณหมอทศพลมาช่วยแจกที่ได้รับไม่หน้าบ้าน แจกกันทั้งวันสนุกสนาน ช่วยกันทำ ช่วยกันกิน ช่วยกันล้าง “ได้รวมใจพี่ๆน้องๆ.....” สิ่งสำคัญที่คุณรักเกื้อได้และแม่ก็เข้าใจใครทำใครก็ได้ ถ้าไม่ทำรู้สึกเสียดายจริงๆ (ภาพที่ ๒๕)

ชาวชุมชนวังสวนฟ้าแจกที่ตลาดแม่ น้ำวังสมบูรณ์ “มีหลายๆคนมาร่วมเป็นเจ้าภาพ นายอำเภอ กำนันและข้าราชการ มาร่วมบุญให้ผู้แจกอิมบุญกันถ้วนหน้า ปีหน้าคงมีโอกาสร่วมบุญกันอีก (ภาพที่ ๒๖)

จังหวัดลพบุรีจากญาติธรรมนิมิตรี เทียมมงคล รายงานจาก**สวนอาหารโพธิ์สัตว์บึงเขียน** “มีผู้มารับบริการมาก แต่อาหารเราหมดก่อน ปีหน้าจะเตรียมรับมือให้ดีกว่านี้ครับ” อนุโมทนาค่ะ (ภาพที่ ๒๗)

จังหวัดนนทบุรี **ครอบครัวไพโรฝน** แจกที่ตลาดสด (ตลาดเช้า) เริ่มแจก ๘.๐๐ น. แจกขนมเงินน้ำยา

จังหวัดนนทบุรี ที่บ้าน**คุณเบ๊ยก** แจกราดหน้าม้งสวัสดิ์ อีกแห่งของนนทบุรี **ป่าใจบุญ ชาวหินฟ้า** มีความอารีกับชาวชุมชนซอยศิริชัย บริการโรงบุญเคลื่อนที่ไปแจกเป็นจุดๆ ในภาพเห็นผู้มารับบุญถือถ้วยถือจานรู้สึกสบายใจว่า มีภาชนะมาใส่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยถุงพลาสติกมากเกินไป ดีจัง (ภาพที่ ๒๘) และยังแจกที่บ้านเลขที่ ๑/๑๒๗ ซ.มิ่งขวัญ ๑ (ภาพที่ ๒๙)

จังหวัดสมุทรปราการ **กลุ่มปรกาการโศกร่วมกัน** แจกที่ศาลากลางจังหวัด “ได้รับความอนุเคราะห์เต็มที่จากคุณกาญจนา กัมพลมฤฑู ๖ เต็นท์ ยังได้เต็นท์จากงานกาชาดอีก ทำให้ได้สถานที่โอโถงสวยงาม ทำอาหารถึง ๑๒ อย่าง **ผู้ร่วมงาน เกือบร้อยคน ผู้รับแจกเป็นพัน** ใช้งบประมาณไปสองหมื่นเศษๆ ผู้ให้ไหว้ผู้รับทำได้ราบรื่น ปริมาณอาหารจะน้อยกว่าปีก่อนๆจึงปิดโรงบุญเร็วกว่าปีก่อน ปีนี้จัดที่ล้างจานให้ผู้รับช่วยล้าง เขาก็ร่วมมือดี” ...มีญาติธรรมหญิงของกลุ่มท่านหนึ่งเล่าอีกมุมที่เห็น

ว่า “คนกินไม่ค่อยจะยอมช่วยล้างชามจานของตนเองเลย ตั้งใจหลบตั้งใจวางเฉยๆหลายคน ต้องคอยเรียกเตือนบอกซะเหนื่อยเลยล่ะ”....เลยได้แจกถ้วยชามอีกหม้อนะคะ ปีนี้น่าจะเหนื่อยน้อยลงกว่านี้แน่ (ภาพที่ ๓๐)

ชาวชุมชนปทุมมอโคกแยกย้ายกันจัดหลาย

แห่ง แห่งแรกที่หน้าพุทธสถานมีกิจกรรมประกอบหลายๆอย่าง เช่น ร้องเพลง ตอบปัญหาชิงรางวัล วาดภาพ แจกหนังสือ กฎหมาย แนะนำตัวผู้จัดรายการวิทยุชุมชน อาหารมีหลายลิบอย่าง ผู้รับผู้ให้มีความสุขถ้วนหน้า อนุเมทนาด้วยค่ะ (ภาพที่ ๓๑-๓๓)

จังหวัดนครนายก **คุณสุภร มณีวัฒนา** แจกที่ฝั่งวังกระโจม “โดยได้รับความร่วมมือจากมูลนิธิสว่างอิริยธรรมะสถานในเรื่องเต็นท์ โต๊ะ เก้าอี้ แม่บ้านก็ช่วยทำอาหารหวานคาวครบเครื่อง ใช้งบประมาณหมื่นเศษๆ แล้วโรงบุญปีที่ ๑๘ ก็ผ่านไปได้ด้วยดีค่ะ” สาธุ

อีกแห่งของนครนายก **คุณบุญเจือ มาดี และครูกาญจนา เทศกิม** “ทำน้ำเต้าหู้กับปาห่องไก่ คุณสุภร เอาขนมเงินกับเกาเหลามาร่วมแจกด้วย ทุกอย่างแจกหมดเหลือเศษอาหารน้อยมาก” ฝีมือได้ระดับคนกินยอมประทับใจไม่กล้าทิ้งยังงี้ล่ะค่ะ

คุณยุภาวรรณ คุณบุษกร คุณปองพร และนร. สส.สอ. และร้านเบ๊กม่าน อาศรมชีวกษม แจกอาหารเด็กนักเรียนที่ ร.ร.การศึกษาพิเศษ “มีเด็กๆและคุณครูเกือบ ๔๐๐ คน เด็กๆสื่อภาษามือให้รู้ว่าอาหารอร่อย”.....

สถิติภาคกลาง แจ้งมาแล้ว ๒๗ โรงบุญ ดังนี้

๑. กลุ่มคลองห้ารังสิต คลองรังสิต จ.ปทุมธานี
๒. คุณรัชนี โกสุม ปากทางเข้าการเคหะ ใกล้โรงแรม อุ้ทองอินทร อยุธยา
๓. ป้าใจบุญ ชาวหินฟ้า ช.ศิริชัย จ.นนทบุรี
๔. คุณป้าสะอาด แสงทอง ๑/๑๒๗ ช.มิ่งขวัญ ถ.ติวานนท์ อ.เมือง นนทบุรี
๕. กลุ่มปกาการอโคก ศาลากลางจังหวัดสมุทรปราการ
๖. ร้านมังสวิรัตอยุธยา สี่แยกคลองมะขามเรียง เมือง อยุธยา
๗. ลุงอ้วนแจกที่ ต.ลำโรงชัย อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์ (ภาพที่ ๓๔)

๘. เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษละโว้ธานี สวนอาหารโพธิ์สัตว์บึงเขียน ตัดโรงงานมินิแบ จ.ลพบุรี
๙. คุณจินดา โพธิ์นิมิตร และ กลุ่มเพื่อนคลอง ๑๓ อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี
๑๐. คุณจินดา โพธิ์นิมิตร ร.ร.คลองสิบสามผิวศรีราษฎร์บำรุง ม.๔ อ.หนองเสือ จ.ปทุมธานี
๑๑. กลุ่มวังสวนฟ้า หมู่บ้านโคกน้อย ต.วังทอง อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว (๓ ธ.ค.)
๑๒. กลุ่มวังสวนฟ้า ตลาดแม่ข่ายวังสมบูรณ์ อ.วังสมบูรณ์ จ.สระแก้ว
๑๓. กลุ่มวังสวนฟ้า ต.ตาหลังใน อ.วังน้ำเย็น จ.สระแก้ว
๑๔. คุณบุญเจือ มาดี และครูกาญจนา เทศกิม ช่าง ร.ร.จีนเหลียนหัว อ.เมือง จ.นครนายก
๑๕. คุณรักเกื้อ หมู่บ้านหัวซา ต.หัวหว้า อ.ศรีมหาโพธิ์ จ.ปราจีนบุรี
๑๖. คุณทิพย์มาศ บัณฑิตานนท์ ๓๕/๖ หมู่ ๗ ซ.วัดสลุด บางแก้ว บางพลี จ.สมุทรปราการ

๓๕

๑๗. โรงเรียนเกาะขนุน อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา
๑๘. ครอบครัวไพโรจน์ ตลาดสดปากเกร็ด จ.นนทบุรี
๑๙. คุณเปี้ยก ๔๒/๒๕๕ ม.๓ อัมพรไพศาล ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
๒๐. ชุมชนปลูมอโคก อ.เมือง จ.นครปฐม
๒๑. ชุมชนปลูมอโคก มจรู อ.เมือง จ.นครปฐม (ภาพ ๓๕-๓๖)
๒๒. ชุมชนปลูมอโคก อ.มะเขือยอ จ.กาญจนบุรี
๒๓. ชุมชนปลูมอโคก ร้านข้าวญ่มั่น อ.เมือง จ.นครปฐม
๒๔. ชุมชนปลูมอโคก ร้านหิงห้อย อ.เมือง จ.นครปฐม
๒๕. ชุมชนปลูมอโคก บ้านป่าล้าลี อ.เมือง จ.นครปฐม
๒๖. คุณสุภร มณีวัฒนา ผังวังกระโจม จ.นครนายก
๒๗. คุณญภาวรรณ คุณบุษกร คุณปองพร และนร. สส.สอ. และร้านเบ๊กม่าน อาศรมชีวเกษม ร.ร.การศึกษาศิเศษ อ.นครชัยศรี จ.นครปฐม

๓๖

ภาคเหนือ

๓๗

ญาติธรรมน้อมตระวันและญาติธรรมงามไพบตองช่วย
เล่าบรรยากาศในวันแจกบุญใน**ชมรมมังสวิรัตที่เชียงใหม่**ว่า
“ดีมากค่ะ **ไม่มีการใช้ถุงพลาสติกเลยถ้าจะห่อกลับบ้านก็มี
ใบตองด้วย** วันนั้นมีธรรมทาน(การเทศน์) จากสมณะหนึ่ง
กัณฑ์ ญาติธรรมมาฟังธรรมและรับอาหารอย่างอบอุ่นมาก
มีทั้งอาหารถาดและอาหารตามสั่ง...” โอ้โฮ นึกถึงภัตตาคาร
ห้าดาวค่ะ สังเกตเสื้อผ้าสะอาดตาในภาพนะค่ะ (ภาพที่ ๓๗)

จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่วัดป่าธรรมสถานบ้านนาตะกวด **ป่าบัวทอง รอดเกิด** เล่าว่า “แจกกล้วยเตี๋ย
หม้อเบอร์ ๔๐ ประมาณ ๒ หม้อ ขนมจีน ๕๐ กก. มีผลไม้อาหารหวานคาวอื่นๆอีก บรรยากาศครึกครื้น
ดีมาก คนมารับสัก ๒๐๐ คนได้ค่ะ” อนุโมทนาค่ะ

กลุ่มญาติธรรม อ.สันทราย จ.เชียงใหม่ “กลุ่มที่จัดเตรียมอาหารมาแจก คือ **กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้า**

ก้าปอ กลุ่มผู้เฒ่าคนดิน และกลุ่มผลิตภัณฑ์กะลา มีเด็กนักเรียน สัมมาสิกขาจารย์ระชอโศกมาช่วยงานนี้ด้วย ปีนี้ทางอำเภอได้จัด เอากิจกรรมโรงบุญเป็นแผนงานกิจกรรมประจำปีของอำเภอ สันทรายอีกด้วย (ภาพที่ ๓๘)

จังหวัดเชียงราย คุณหน้าवलดิน นาวาบุญนิยม รายงานมาจากหน้า**ชุมชนดอยรายปลายฟ้า** “จัดเป็นปีที่ ๓ อากาศหนาวมาก มีการแสดงจากชมรมสืบสานศิลปพื้นบ้าน ด้วย”

ที่ศาลามังสวิรัต ๕๓ อยู่เยื้องสำนักงานที่ดิน จ.เชียงราย “ผู้มาร่วมบุญแน่นร้าน จนตักแจกไม่ทัน ผู้รับเลยช่วยกันตักเอง นำอบอุ่นไปอีกแบบ” (ภาพที่ ๓๙)

คุณชุมตาและครอบครัว แจกที่ร้านบุญลิตา “แจกทุกปี มีอาหาร ๑๐ กว่ารายการ อิ่มท้อง อิ่มใจ อิ่มบุญกันถ้วนทั่ว”

จังหวัดลำปาง **คุณป้าอำนาจพร อินทวิวัฒน์** แจกที่บ้าน อ.เมือง “ร่วมบุญกับผู้สูงอายุอีกหลายท่าน อายุ ๗๐ กว่าถึง ๙๐ ก็มี ยังมีแรงทำอาหารมาร่วมหลายอย่าง ผู้รับชมว่าอร่อยทุกอย่าง” ต้องเรียกว่า “๘๐ ยังแจ๋ว” นะคะ (ภาพที่ ๔๐)

ชาวชุมชนศาลือโคกและญาติธรรมจังหวัดนครสวรรค์ จัดที่บริเวณร้านใจฟ้า “ท่านนายอำเภอदनัย ทรัมมากร เป็น

เกียรติมาร่วมรับบุญด้วย ยังมี รศ.ดร.สมศักดิ์ ศรีสันติสุข นำนิสิต ปริญญาเอก สาขาพัฒนาสังคม ๓๐ คน มาร่วมเกี่ยวข้าว ทำบุญหมักชีวภาพและ แจกอาหารโรงบุญด้วย”(ภาพ ๔๑-๔๒)

เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษ **หอมบุญอโคก จ.แพร่** “ปีนี้เป็นปีแรกที่จัดโรงบุญ

บริเวณอาคารร้านค้าชุมชนของกลุ่มหอมบุญ มีญาติธรรมมาร่วมงานประมาณ ๒๐ คน และมีชาวบ้านป่าไผ่มาร่วมรับประทานอาหารประมาณ ๑๐๐ คน” (ภาพที่ ๔๓)

สถิติภาคเหนือ แจ้งมาแล้ว ๑๔ โรงบุญ ดังนี้

๑. ชมร.เชียงใหม่ ๔๒ ถ.มหิตล อ.เมือง จ.เชียงใหม่
๒. กลุ่มญาติธรรม อ.สันทราย จัดที่ที่ว่าการอำเภอ สันทราย จ.เชียงใหม่

๔๔

๔๕

๓. คุณใบหญ้า ต้นวาระ จัดที่โรงอัฐวังตาล อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่ (ภาพที่ ๔๔)

๔. ชุมชนคอยรายปลายฟ้า หน้าชุมชนคอยรายปลายฟ้า อ.เมือง จ.เชียงราย

๕. คุณอำนวยการ อินทวัต ต.หัวเจียง อ.เมือง จ.ลำปาง

๖. ร้านคูฟ้า หน้าโรงแรมปรินซ์ อ.เมือง จ.เชียงใหม่

๗. กลุ่มชียนาหอโศก และชาวชียนาท หน้าสถานธนาภูบาลเมืองชียนาท

๘. ตระกูลรังสรรค์ ร่วมกับกลุ่มสายใยไทยเชียงใหม่ อ.ฝาง จ.เชียงใหม่ (๖ ธ.ค.) (ภาพที่ ๔๕)

๙. ศาลามังสรวีติ ๕๓ (ร้านคุณหน้อย คุณบินแก้ว) เยื้องสำนักงานที่ดิน จ.เชียงราย

๑๐. คุณชุลมดา และครอบครัว ร้านบุญลิตา ไกล บขส. จ.เชียงราย

๑๑. คุณสุพรรณ วุฒิ อ.ไพศาลี จ.นครสวรรค์

๑๒. คุณบัวทอง รอดเกิด ที่วัดป่าธรรมสถาน บ้านนาตะกรุด อ.ศรีเทพ จ.เพชรบูรณ์

๑๓. ชาวชุมชนศาลือโศกและญาติธรรม ร้านใจฟ้า จ.นครสวรรค์

๑๔. กลุ่มฮอมบุญโศก อ.เด่นชัย จ.แพร่

ภาคใต้

๔๖

๔๗

๑๖

ญาติธรรมสนิท พรรณราย แจ้งมาจากกลุ่มสงขลาโศก (หาดใหญ่ใน) “จัดเป็นปีที่สองแล้วครับ บรรยากาศเย็นสบายมีต้นไม้รอบๆงาน มีผู้มาร่วมงานมากขึ้นกว่าปีที่แล้ว คนเกิดจิตอนุโมทนาอยากร่วมบุญทันทีก็มี ผมบอกเขาให้นำอาหารและผลไม้มาร่วมได้ในปีหน้า” ความจริงถ้าเป็นอาหารร่วมได้ทันทีละ ถ้าเป็นเงินค่อยพิจารณาในโอกาสหน้านะคะ อนุโมทนาละ (ภาพที่ ๔๖)

จังหวัดพังงา จากกลุ่มแดนฝันอันดามัน(พิงกันโศก) “จัดเป็นปีที่ ๒๐ แล้ว ย้ายมาแจกที่ตลาดอำเภอท้ายเหมือง ซึ่งเป็นที่ตั้งกลุ่ม ผู้มาช่วยงานแม้จะน้อยคน แต่ก็ไม่หนักเกิน เพราะทุกคนรู้และทำงานแทนกันได้ตลอด ไม่มีการขึ้นไว้ใช้กันเฉยๆ ทุกคนช่วยกันแก้ปัญหาได้” (ภาพที่ ๔๗)

ทักษิณโศก อ.เมือง จ.ตรัง คุณกลิ่นบุญ ชูทอง เล่ามาว่า “จัดที่ทักษิณเหมือนเดิม แต่มีคนมาช่วยเพิ่มขึ้น แถมหัวผลไม้มาร่วมถวายนักบวชและเลี้ยงคนด้วยคะ รายการอาหารก็หลายอย่างเคย ระหว่างแจกก็มีดนตรี

ไทยจาก จ.พัทลุง มาบรรเลง งานเรียบริ่อยดีค่ะ” (ภาพ ๔๘)

สถิติภาคใต้ แจ้งมาแล้ว ๖ โรงบุญ ดังนี้

๑. คุณสีเงิน นายทิม ดำช่วย ๖๕ ม.๖ ต.พนมวัง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง
๒. ทักซิณอโศก อ.เมือง จ.ตรัง
๓. กลุ่มแดนฝันอันดามัน(พิงกันอโศก) อ.ท้ายเหมือง จ.พังงา
๔. กลุ่มสงขลาอโศก อ.เมือง จ.สงขลา
๕. กลุ่มสงขลาอโศก(หาดใหญ่ใน) อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
๖. ธรรมชาติอโศก แจกที่ ร.ร.พัฒนศึกษา ต.ปากทรง อ.พะโต๊ะ จ.ชุมพร (๓ ธ.ค.) (ภาพที่ ๔๙)

ภาคตะวันออก

จังหวัดตราด **คุณเพิ่มพรรณ วิสุทธิแพทย์** และ **อ.นาถยา สุทธิวารี** ร่วมกันแจกที่หน้า ธ.กรุงศรีฯ ตลาดเทศบาล “มีคนมาร่วมบริจาคก่อนวันงานมากกว่าเดิม จึงแจกได้มากขึ้น มีเจ้าของร้านชำเรียกให้ไปเอาข้าว เครื่องปรุงอาหารทุกปี คนรู้จนเป็นประเพณีแล้วค่ะ มีคนมาร่วมบริจาคขนมส้มโออีกต่างหาก มีผู้ช่วยร่วมบริจาคเงินด้วย ก็บอกเขาว่า ค่อยมาร่วมปีหน้า นะคะ ทำแล้วสบายใจ ถ้ายังมีชีวิตจะทำอีก” (ภาพที่ ๕๐)

จังหวัดจันทบุรี อ.ขลุง **ญาติธรรมเจษฎา เพ็งชะตา** เล่า มาว่า “อดีตเคยจัดที่หน้าตลาดสดเทศบาลนานถึง ๑๐ ปี ครั้น ผู้จัดอายุมากขึ้นจึงลดขนาดโรงบุญลงมาให้เหมาะกับแรง มาจัดที่ ร.พ.ชุมชนอำเภอขลุง จัดเป็นปีที่สามแล้วค่ะ บรรยากาศราบรื่น คนเข้าใจดี ไม่กินทิ้งกินขว้างเช่นแต่ก่อน”

กลุ่มชลบุรีอโศก ปีนี้แจกที่สนามหน้าตลาดสด อ.บ่อทอง คุณรักษัรธรรม กล่อมอำภา รายงานมาว่า “ก๊วยเตี้ยว สูตรลำไยคนรุ่มกันเต็ม อาหารมีหลายรายการ เทียงครึ่ง อาหารก็หมด ประทับใจผู้มาร่วมงานจาก ส.น.พ.กลั่นแก่น และนร.สส.สอ. รวมทั้งจากฟ้าวักย ทำงานมีน้ำใจ ไม่เฉื่อยเฉะ ทำให้มีชีวิตชีวามาก แล้วยังได้เพิ่มการคุ่นเคยกับหน่วยงาน ท้องถิ่นและผู้มารับบริการดีขึ้น” (ภาพที่ ๕๑)

กลุ่มบูรพาอโศก (ภาพ ๕๒) ลัญจรไปแจกที่โรงเจ

อิงเยี่ยงไต้ จ.ฉะเชิงเทรา “ทางโรงเจอนุเคราะห์อุปการณ์ทำครัวร้ว เมนูอาหารมากมาย ใช้งบประมาณ ๖,๐๒๖ บาท
คุณหมอทศพล เปี่ยมสมบุญรณ์ มาช่วยเตรียมและแจกด้วย ทุกคนอิมใจอิมบุญ” คุณเตือนฤทัย งามวงษ์ รายงาน

สถิติภาคตะวันออก แจ้งมาแล้ว ๕ โรงบุญ ดังนี้

๑. ศูนย์วังน้ำเขียว แจกที่มาบเอื้อง จ.ชลบุรี
๒. กลุ่มชลบุรีโศก ตลาดเทศบาล(ไถ่ล้วนเกษตรชลบุรี) อ.บ่อทอง จ.ชลบุรี
๓. คุณแจษฎา เพ็งชะตา หน้า ร.พ.ชุมชนอำเภอลอง จ.จันทบุรี
๔. กลุ่มบูรพาโศก โรงเจอิงเยี่ยงไต้ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา
๕. คุณพิมพ์พรรณ วิสุทธิแพทย์ และ อ.นถยา สุทธิวาริ หน้า ๕.กรุงศรีฯ ตลาดเทศบาล จ.ตราด

อีสาน

๕๓

สวนล่างผืน จ.อำนาจเจริญ “จัดที่หน้าร้านวรัญญาฯ ตลาดวิศิติลิน ปีนี้ทั้งผู้แจกผู้รับมากหน้าหลายตากว่าปีก่อน ใช้ขนมจีนถึง ๒๐๐ กก. เส้นก้วยเตี้ยว ๑๐๐ กก. ฯลฯ ผู้ที่ได้รับการอบรมไปก็มาร่วมงานด้วยเป็นกำลังใจซึ่งกันและกัน” งานนี้ไม่มีใครบ่นว่าหนักหรือเหนื่อยเลย...ได้กำไรบุญเต็มๆเลย(ภาพ ๕๓-๕๔)

จังหวัดอุดรธานีแจ้งจาก**ชุมชนดินหนองแดนเหนือ** “ปีนี้จัดโรงบุญพร้อมกับการจัดค่ายศิลปวัฒนธรรมคังดเหล่าเฉลิมพระเกียรติ มีกิจกรรมประกวดเรียงความและคำขวัญในหัวข้อสังคมดีไม่มีเหล้า เด็กๆให้ความสนใจเกินเป้าหมาย” เป็นโรงบุญขนาดใหญ่ถึง ๖ เต้นท์ (ภาพที่ ๕๕-๕๖)

๕๔

อีก ๓ แห่งของ**จังหวัดอุดรธานี** คุณบัวผัน ชูคำ รายงานมา

แห่งที่ ๑ **บ้านดงหนองโพธิ์** อ.เมือง “จัดอาหารใส่ถุง แล้วแต่ใครจะนำไปรับประทานที่ไหน ใช้ถุงไป ๓๐๐ ถุง”

แห่งที่ ๒ **นางสาวราย อาจารย์สุรเชษฐ์ อาจารย์ตี๋** แจกที่บ้านอาสาพัฒนา อ.บ้านดุง “แจกลาบกับข้าวปุ้น(ขนมจีนน้ำยา) จำนวน ๒๕๒ ถุง”

๕๕

๕๖

แห่งที่ ๓ **ญาติธรรม ชิด ฝอยกลาง** ตลาดสดศรีผดุง อ.บ้านดุง “มีทั้งรับประทานที่ร้านและนำถุงใส่กลับบ้านได้”

สิ่งที่น่าสังเกตจากรายงานทั้ง ๓ โรงบุญพบความสะดวกรวดเร็วในการแจกเหมือนกันคือมีถุงพลาสติกเข้ามาช่วยให้หมดเร็วและไม่พ่อด้วย ผู้แจกรู้สึกว่ ปีหน้าจะทำให้มากกว่านี้อีก ๓ เท่าตัว....สงสัยก็จะไม่พ่อด้วยอีกกระมังคะ เพราะเมื่อรับกันสะดวกมากๆ ก็รับง่าย ๆ จากไปไวๆ ขาดโอกาสร่วมบุญร่วมกัน ร่วมล้างภาชนะกันภายในโรงบุญ อย่างห้องพี่ไม่มีชั้นวางจาน ถ้าจะช่วยกันตั้งบรรยากาศโรงบุญแบบพุทธกลับคืนมา อาจต้องเตรียมจานชามสถานที่บ้างก็น่าเป็นโอกาสได้ญาติหรือเพื่อนเพิ่มขึ้น และได้ยังประเพณีอบอุ่นแบบไทยๆไว้ให้ลูกหลานเห็นภาพงามๆอย่างนี้ไปได้อีกนานๆสักหน่อยกันดีไหมคะ นอกจากเหลือสุดท้ายหรือซักชวนให้น่าภาชนะมาจึงค่อยอนุโลม เป็นการช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมด้วย....

จังหวัดนครพนม **คุณเบญจมาศ แก้วกรต** รายงานโรงบุญอย่างอึ้งใจมาว่า “อาหารมี ๑๓ อย่าง ก๋วยเตี๋ยวเป็นดาเรเด่นทุกปีคะ ปีนี้มีข้าวหน้าเป็ดมาเพิ่มอีกอย่าง ข้อดีของโรงบุญเราคือไม่เรียไรใดๆทั้งสิ้นสบายใจถ้ามีแรงจะแจกอีกแน่คะ”..... *เชื่อว่าแน่...ความสุขอย่างนี้ต้องลงทุนเอง (ภาพที่ ๕๗)*

คุณบุญเรือง เจริญยิ่ง รายงานโรงบุญที่สนามตลาดนัดบ้านหนองโจรง จ.บุรีรัมย์ มาว่า “ก้านันเพียร ศรีมาตริ ก็มาร่วมเปิดงาน ก่อนแจกได้ร่วมกับชาวบ้านพัฒนาบริเวณสนามและหนองน้ำ ร้องเพลงถวายพระพรด้วย อาหารก็กินหมดไม่เหลือทิ้ง” *นี่คืออีกหนึ่งตัวอย่างของความสำเร็จในการแจกอาหารคือ ช่วยกันทำสิ่งแวดล้อมให้สะอาดและกวาดอาหารในจานกินจนเกลี้ยง ได้บุญทั้งผู้รับผู้ให้ไปพร้อมกันด้วยอนุโมทนาคะ (ภาพที่ ๕๘)*

ร้านเอื้อบุญมังสวิรัต จังหวัดสกลนครเล่าบรรยากาศโรงบุญมา “ทำอาหารหลายอย่าง เริ่มทำกันเองแค่ ๓ คน สายๆ ก็มีญาติธรรมมาช่วย คนมารับอาหารน้อยเพราะเป็นวันหยุดราชการ อาหารมีเหลือสองอย่างได้ตัดแจกให้คนที่มาซื้ออาหารแห้งทุกคนจนหมดคะ” *ที่นี่เป็นอีกแห่งหนึ่งเหมือนอีกบางแห่ง หรือบางท่านที่อาจไม่ทราบว่า นโยบายหลักของโรงบุญเรามี ๔ ข้อ คือ ๑.ต้องเป็นอาหารมังสวิรัต ๒.ไม่เรียไรใดๆ ๓.ผู้ให้ไหว้ผู้รับ และ ๔.ไม่มีการซื้อขายภายในโรงบุญ นำหลักการนี้ขึ้นมาทบทวนอีกคะ เพื่อๆชาวเราจะได้ร่วมด้วยช่วยกันยังวัฒนธรรมอันดีงามนี้ให้มีความขลัง บริสุทธิ์ สะอาดได้ยิ่งขึ้น ส่วนที่แล้วก็แล้วไปนะคะ (ภาพที่ ๕๙)*

ที่วัดตอขจรธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร **อาจารย์สุกจิน่า** ทิมเพื่อนอีก ๔ และนักเรียนอีก ๗ คน “ตื่นตั้งแต่ตีสอง นวดแป้งเตรียมไปทอดปาห้องโก๋แจกพร้อมโรตีสีอีกกระทะหนึ่ง บรรยากาศสนุกมาก”

จังหวัดอุบลราชธานี ที่บ้านดอนสองโฮง อ.เดชอุดม (ภาพ ๖๐) “แจกกับลูกๆมาเป็นปีที่ ๗ แล้ว

มีคนมาร่วมบุญมาก ได้ถวายอาหารพระทั้งสองวันเลย
ประทับใจมากฯ” ป้าเรียม อิ่มคำ รายงาน

ชุมชนเลไลย์อโคกแจกที่หน้าชุมชน กิ่ง อ.เอราวัณ

“นอกจากแจกอาหารแล้ว ทางโรงพยาบาลเอราวัณมาร่วม
ตรวจเลือดหาสารเคมีให้ประชาชนด้วย มีประกวดพืชผัก
ไร้สารพิษ ประกวดร้องเพลงเทิดพระเกียรติบูรพาพระคุณพ่อ
นายอำเภอนายหนงชา โฆษาศิวิไลซ์ มาเป็นประธานเปิดงาน...”
อนุโมทนาค่ะ (ภาพที่ ๖๑)

คุณพรายพ่อง ตูลาบดี รายงานจากโรงเรียนบุญตลาด

กังวาพัฒนา โคราช “จัดเป็นปีที่ ๑๐ แล้ว ๒ ปีแล้วที่ย้ายมา
แจกที่นี่ มีร้านค้าที่เคยร่วมบุญกันก็มาร่วมอีก เอาขนม ไอศกรีม
ผลไม้ มาร่วมอย่างคึกคักดีมาก ตอนเช้านิมนต์พระมารับอาหาร
บิณฑบาต อาหารที่เตรียมไว้หลายอย่างหมดภายใน ๑๑.๓๐ น.
ญาติธรรมต่างกุฏิก็จูงเกวียนมาล้างเสร็จเรียบร้อยภายใน
วันเดียว” ...มีขอขยันหลายๆมือมาชุมนุมกัน งานทุกงาน
สำเร็จง่ายสมบุญตั้งใจเบิกบาน งานเดินไวใจยิ่งเป็นบุญยิ่งแจ้ว
(ภาพที่ ๖๒)

คุณกาวิ พานิพัด แจกที่ร.ร.มะเขือดอนหมุโพธิ์ทอง

จ.หนองคาย “กำลังแจกอาหารให้เด็กนักเรียน จึงฝากรูปถ่าย
มาเพื่อแสดงให้เห็นหลักฐาน” (ภาพที่ ๖๓)

คุณครูรุจี บุญกล้า และนักเรียน สส.สอ. แจกที่

ร.ร.บ้านเกาะแจนแวน “นักเรียน ๒๒๐ คน รวมทั้งคณะครูมา
ร่วมรับบุญ เด็กนักเรียนชอบก๊วยเตี๋ย่มาก อยากให้แจกทุกปี
บรรยากาศครึกครื้น อบอุ่นมากๆ เพราะคณะครูทางโรงเรียนมาช่วย
แจกทำให้คณะครูกับนักเรียนสัมพันธ์กันมากขึ้น ผู้ให้ให้ผู้รับ
ผู้รับไหว้ผู้ให้ แสดงถึงการให้ที่ยิ่งใหญ่มาก ชาวบ้านปนเสียดาย
เพราะไปเกี่ยวข้าว เลยไม่ได้มาร่วม ดังนั้นเราจึงมัดเส้นหมี่เพิ่ม เพื่อ
ให้นักเรียนห่อกลับบ้านไปฝากผู้ปกครอง” (ภาพที่ ๖๔)

หมู่บ้านราชธานีโอศก โรงเรียนที่ชาวบ้านราชธานีจัด
ปีนี้ เป็นกิจกรรมการศึกษาเข้าร่วมกันของชุมชน แต่ละโรงเรียน
ได้งบประมาณจากส่วนกลางโรงเรียนละ ๓,๕๐๐ บาท และการ
บริจาคสมทบของญาติธรรม มีการประชุมตกลงร่วมกันเรื่อง
เมนูอาหารให้ใกล้เคียงกัน เพื่อเป็นการประโยชน์สูง-
ประหยัดสุดและสะดวกในการซื้อวัตถุดิบ จัดเป็นบูรณาการ
การศึกษาของโรงเรียนสัมมาสิกขาราชธานีโอศก มีการเข้าชั้น
เรียนร่วมกับนิสิตและชาวชุมชนในช่วงเตรียมงานและการประชุม
สรุปประเมินผลการทำงาน

การจัดโรงเรียนจัดในวันที่ ๓ และ วันที่ ๕ ธันวาคม
รวมทั้งหมด ๑๒ โรงเรียนตามหมู่บ้านเครือข่าย และหมู่บ้านที่อยู่
บริเวณรอบๆบ้านราชธานี เป็นการสร้างสัมพันธ์อันดีต่อกัน

โรงเรียนที่จัดวันที่ ๓ ธันวาคม

๑. โรงเรียนบ้านหนองหัว อ.เมือง ผู้ประสานงาน
คือ นิสิตดาวพร ผู้ใหญ่บ้านกล่าวเปิดงาน มีผู้มาร่วม
กิจกรรมจากศูนย์เด็กเล็ก โรงเรียนบ้านหนองหัว และชาวบ้าน
จำนวน ๓๕๐ คน แจกตั้งแต่เวลา ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น.
รายการอาหาร ข้าวกล้อง ลาบเต้าหู้ แกงอ่อม กวยจั๊บ
ปลาจ่อมเจ ข้าวเหนียว ขนมน้ำยา แดงโม้ไร้สารพิษซึ่ง
เครือข่ายบ้านหนองหัวปลูกเอง ชาวบ้านนำส้มเขียวหวานมา
สมทบ ๓๐ กก. มีสมาชิกที่ปลูกแดงโม้ไร้สารพิษนำแดงโม้
มาฝากชาวบ้านราชธานีเพื่อถวายสมณะจำนวน ๒๐๐ กก.

๒. โรงเรียนบ้านกุดระงุม อ.วารินชำราบ ผู้ประสานงานคือ
ครูมิ่งหมาย ได้จัดเลี้ยงอาหารกลางวันนักเรียนที่ โรงเรียน
บ้านกุดระงุมตั้งแต่เวลา ๑๑.๐๐-๑๓.๐๐ น. มีนักเรียน คณะครู
และชาวบ้านมารับประทานประมาณ ๑๕๐ คน โดยมีทีมงานครู
นักเรียนสส.ธ. และชาวต่างชาติกลุ่มกรีนเวย์คอยให้บริการ

๓. โรงเรียนบ้านคำกลาง อ.วารินชำราบ ผู้ประสานงาน
คือ นิสิตฝากดิน ทีมงานนิสิตและชาวชุมชนผู้อายุยาว
นักเรียน สส.ธ. จำนวน ๓๐ คน จัดที่ศาลากลางบ้าน บริการ
อาหารตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๐๙.๐๐ น. ได้รับความร่วมมือ
เป็นอย่างดีจากผู้ใหญ่บ้านและทีมแม่บ้าน เรื่องจัดเตรียม
สถานที่และอำนวยความสะดวก มีผู้มารับประทานอาหาร
ประมาณ ๒๐๐ คน และทีมงานได้นำอาหารไปที่วัดคริสต์

๔. โรงเรียนบ้านวังกางสูง ผู้ประสานงานคือ นิสิต
งามบุญ, คุณดาวนา เป็นโรงเรียนมือใหม่ มีผู้มารับประทาน

อาหารตักกลับบ้านมาก จึงเฉลี่ยไม่ทั่วถึง แจกอาหารภายในครึ่งชั่วโมง อาหารหมด เปิดโรงบุญเวลา ๐๙.๐๐-๐๙.๓๐ น. เป็นความร่วมมือกันของชาวชุมชนคุ้มตะวันออก ซึ่งแต่ละบ้านทำอาหารแล้วให้ทีมงานสวนไผ่พลังใจไปแจก

๕. โรงบุญร้านมังงาบุฟเฟต์ อ.วารินชำราบ ผู้ประสานงานคือ นิสิตซึ่งดิน เปิดโรงบุญตั้งแต่วันที่ ๐๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. มีข้าราชการที่มาติดต่อกันกับ สฟท.เขต ๔ มารับประทานอาหารเป็นส่วนใหญ่ และมีบางส่วนเป็นแม่ค้าตลาดวารินฯ และประชาชนทั่วไป

๖. โรงบุญศูนย์การศึกษาพิเศษคนพิการ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ ผู้ประสานงานคือ นิสิตผู้่นธรรม ที่ทีมงานคือ สมณะ ๓ รูป ผู้ใหญ่ ๙ คน นักเรียน สส.ช. และสมุนพระราม ๓๐ คน ที่ศูนย์การศึกษา-คนพิการ จ.ศรีสะเกษ มีการจัดงานวันคนพิการสากล มีการแสดงบนเวทีของเด็กนักเรียนปกติและนักเรียนคนพิการ โรงบุญเริ่มแจกอาหารตั้งแต่วันที่ ๐๙.๐๐-๑๒.๐๐ น. มีผู้มารับประทานอาหารเป็นจำนวนมาก หลังจากปิดโรงบุญ ทีมงานโรงบุญได้ทำกิจกรรมเก็บเศษขยะในงาน

โรงบุญที่จัดวันที่ ๕ ธันวาคม เป็นการทำงานเชื่อมกันระหว่างบ้านราชฯ และธ.ก.ส. บางหมู่บ้าน มีรถจาก ธ.ก.ส. รับ-ส่ง โรงบุญแต่ละแห่งเดินทางเข้าหมู่บ้านตั้งแต่วันที่ ๔ ธ.ค.

๑. โรงบุญบ้านดอนหมู อ.ตระการพืชผล ผู้ประสานงานคือ นิสิตดาวพร ที่ทีมงานสมณะ ๑ รูป สามเณร ๑ รูป ผู้ใหญ่ ๗ คน นักเรียนสส.ช. ๑๖ คน ช่วงเย็นของวันที่ ๔ มีกิจกรรมพบสมณะ โดยแบ่งผู้ใหญ่พบสมณะ เด็กเยาวชนพบสามเณร ในวันที่ ๕ เปิดโรงบุญที่ ร.ร.บ้านดอนหมู โดยอาจารย์ใหญ่ บ้านดอนหมู และประธาน อบต. ต.ขามเฒ่า เป็นประธานในพิธี มีผู้มาร่วมรับประทานอาหารประมาณ ๒๐๐ คน ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านและกลุ่มเยาวชนซึ่งเคยมาอบรมเยาวชน-คนสร้างชาติเป็นอย่างดี หลังจากปิดโรงบุญมีการประชุมสรุปงานและมีชาวบ้านบริจาคฟางเพื่อใช้ในงานปีใหม่นี้ จึงมีกิจกรรมการโหมมแสงชนฟาง ๒ คันรถ

๒. โรงบุญบ้านนาทุ่ง อ.เดชอุดม ผู้ประสานงานคือ นิสิตในแพชร ที่ทีมงาน สมณะ ๑ รูป ผู้ใหญ่ ๑๐ คน นักเรียน สส.ช. ๙ คน เป็นการจัดโรงบุญครั้งแรกของหมู่บ้านนี้ แต่ได้รับความร่วมมือจากชาวบ้านในการงานดีมาก มีการเตรียมงานร่วมกันตั้งแต่กลางคืนของวันที่ ๔ ในวันที่ ๕ จัดโรงบุญบริเวณ วัดบ้านนาทุ่ง เป็นการทำบุญ ๕ ธันวาคม มีพิธีทางศาสนาและแสดงธรรม ผู้ใหญ่บ้านเป็นประธานในพิธีเปิดโรงบุญ ชาวบ้านมาร่วมรับประทานอาหารจำนวน ๒๐๐ คน ชาวบ้านนำมะพร้าวและผักพื้นบ้านมาสมทบ

๓. โรงบุญบ้านแก่งลิง อ.กุดข้าวปุ้น ผู้ประสานงานคือ นิสิตแก้วแสงบุญ ที่ทีมงาน สมณะ ๒ รูป ผู้ใหญ่ ๙ คน นักเรียน สส.ช. ๘ คน กิจกรรมภาคค่ำของวันที่ ๔ มีการเตรียมงานร่วมกันและรับประทานอาหาร เวลา ๑๘.๓๐-๒๐.๐๐ น. ชาวบ้านฟังธรรมะจากสมณะแดนเดิม พรหมจริโย เข้าวันที่ ๕ จัดโรงบุญที่โรงเรียนบ้านแก่งลิง โดยมีคณะครูและกลุ่มแม่บ้านมาช่วยงาน เปิดโรงบุญเวลา ๐๘.๓๐-๑๑.๐๐ น. มีผู้มารับประทานอาหารประมาณ ๓๐๐ คน

๔. โรงบุญบ้านนาเจริญ อ.กุดข้าวปุ้น ผู้ประสานงานคือ นิสิตผ่องบุญ ที่ทีมงาน สมณะ ๑ รูป ผู้ใหญ่ ๔ คน นักเรียน สส.ช. ๑๕ คน ในเวลาเย็นของวันที่ ๔ มีการแสดงธรรมของสมณะดาวดิน ปฐวีโรโส วันที่ ๕ มีพิธีเปิดโรงบุญและฟังธรรมก่อนรับประทานอาหาร กิจกรรมมีตั้งแต่วันที่ ๐๘.๐๐-๑๒.๐๐ น. มีผู้มารับประทานอาหารประมาณ ๑๓๖ คน ชาวบ้านทำอาหารมาสมทบร่วมด้วย

๕. โรงบุญบ้านขามป้อม อ.เขมราฐ ผู้ประสานงานคือ นิสิตดินงาม ที่ทีมงาน สมณะ ๒ รูป ผู้ใหญ่ ๙ คน นักเรียน สส.ช. ๑๗ คน ได้รับความร่วมมือเตรียมงานอย่างดีจากชาวบ้านและนักเรียน พิธีเปิดโรงบุญเริ่ม

เวลา ๐๙.๐๐ น. มีผู้มารับประทานอาหารประมาณ ๓๐๐ คน ชาวบ้านนำแตงโมและส้มมาร่วมสมทบด้วย(ภาพที่ ๖๕-๖๖)

๖. โรงบุญอุทยานบุญนิยม อ.เมือง ผู้ประสานงาน คือ นิลิตปานรุ่ง ทีมงานผู้ใหญ่ ๓๐ คน นักเรียน สส.ธ. ๑๔ คน งานตรงกับวันอาทิตย์ซึ่งเป็นวันที่เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษนำพืชผักไร้สารพิษมาจำหน่าย จึงมีแม่ค้านำผักมาร่วมบุญด้วย ในช่วงเช้ามีสมณะจากพุทธสถานราชธานีโอศกไปบิณฑบาต เปิดโรงบุญตั้งแต่เวลา ๐๖.๐๐-๑๔.๐๐ น. ลูกค้าที่มารับประทานอาหารในวันนี้ได้ล้างภาชนะเอง มีผู้มารับประทานอาหารประมาณ ๕๐๐ คน อาหารที่บริการในวันนี้มีหลากหลาย เช่นเดียวกับวันขายปกติและเพิ่มการแจกขนมปังใส่เผือก ๑๕๐ ก้อน

สถิติภาคอีสาน แจ้งมาแล้ว ๖๗ โรงบุญ ดังนี้

๑. ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ หน้าตลาดเทศบาลแก้งคร้อ จ.ชัยภูมิ
๒. แม่เรียม อิมคำ ๑๑๖ ม.๑๔ บ้านดอนสองโฮง อ.เดชอุดม อุบลฯ (๑ ธ.ค.)
๓. ชุมชนดินหนองแดนเหนือ ศาลากลางจังหวัดอุดรธานี
๔. นายณรงค์ ชาวสะอาด ๗๓ ม.๑๓ บ้านเพ็ก ต.หนองเซียงทูน ปรารังค์กู๋ ศรีสะเกษ
๕. นายสมพร ทองอ้อม ม.๕ ต.ศรีสุข กิ่งอำเภอ-ศรีณรงค์ จ.สุรินทร์
๖. ชุมชนสี่มาโอศกและเครือข่าย บ้านหนองแวง อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา (๒ ธ.ค.) (ภาพที่ ๖๗)
๗. ชุมชนสี่มาโอศกและเครือข่าย โรงเรียนบ้านเหลื่อม-พิทยาสรรพ์ อ.บ้านเหลื่อม จ.นครราชสีมา (๓ ธ.ค.) (ภาพ ๖๘)
๘. กลุ่มก่อร่างสร้างบุญจันดี บ้านหนองแทน ต.หนองบัวศาลา อ.เมือง จ.นครราชสีมา
๙. ชุมชนสี่มาโอศกและเครือข่าย บ้านหนองแวง อำเภอ-ประทาย จ.นครราชสีมา (ภาพที่ ๖๙)
๑๐. ชุมชนสี่มาโอศกและเครือข่าย บ้านวังม่วง ต.โนนสูง อ.โนนสูง จ.นครราชสีมา (ภาพที่ ๗๐)

๑๑. คุณน่าน้อม จริตรัมย์ บ้านนะรา อ.กระสัง จ.บุรีรัมย์
๑๒. คุณหนึ่งฝัน ร้านบุญมั่งสิริวัติ ๑๑๕๐ ถ.ชูพันธ์ ต.เมืองใต้ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ
๑๓. คุณอัมพร ปักปิ่น ๗๘ ม. ๑ บ้านจาน ต.จาน อ.กันทรารมย์ จ.ศรีสะเกษ
๑๔. คุณดั่งพร้อมครอบครัว บ้านโนนไถ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ
๑๕. คุณเบญจมาศ แก้วกรต ร้านจ๊อบแจง ๑๓๖ ถ.บำรุงเมือง อ.เมือง จ.นครพนม
๑๖. คุณปิ่น พงษ์สุวรรณ ร้านข้าวแดงแกงร้อน โรงเรียนชุมชนบ้านหัวเลื้อย ต.หัวเลื้อย อ.ชูพันธ์ จ.ศรีสะเกษ
๑๗. ครอบครัวคุณแฉ้ออภัย อินทนนท์ ๒๗ ม.๒ บ้านสะแกแสง ต.พะวงด อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา
๑๘. โรงบุญบ้านหนองปรือ ต.โปสถ อ.เมือง จ.นครราชสีมา
๑๙. กลุ่มเมฆาอโศก กลางหมู่บ้านสายตริ ๓ ต.ประสาท อ.บ้านกรวด จ.บุรีรัมย์
๒๐. กลุ่มแก่นอโศก แจกที่โรงเรียนขอนแก่น อ.เมือง จ.ขอนแก่น
๒๑. คุณพ่อทองคำ คุณแม่คำพันธ์ ครูตสุวรรณ ๖๒ ม.๕ อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์
๒๒. คุณย์ฝึกอบรมสกลอโศก แจกที่ตลาดสดบ้านคำบัด ต.คำบ่อ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร
๒๓. ญาติธรรมเขตอำเภอเมือง แจกที่ศาลามังสิริวัติสกลนคร อ.เมือง จ.สกลนคร
๒๔. อ.ชัยดำรงค์ เอกสุภาพันท์ แจกที่ ร.ร.บ้านนาดอกไม้ ต.ธาตุนาเวง อ.เมือง จ.สกลนคร
๒๕. พ่อหนูใจ สุตรชัย แจกที่บ้านไทยสมพร ต.หนองกุงทับม้า อ.วังสามหมอ จ.อุดรธานี
๒๖. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย แจกที่ร้านถูกซูปเปอร์ อ.วานรนิวาส จ.สกลนคร (๖ ช.ค.)
๒๗. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย แจกที่ร้านถูกซูปเปอร์ อ.ส่องดาว จ.สกลนคร (๖ ช.ค.)
๒๘. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย แจกที่ร้านถูกซูปเปอร์ อ.วาริชภูมิ จ.สกลนคร
๒๙. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย บ้านดงยอ ต.นาต่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม
๓๐. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย บ้านนาต่อน ต.นาต่อน อ.ธาตุพนม จ.นครพนม
๓๑. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย ร้านค้าส่วนกลาง อ.ศรีสงคราม จ.นครพนม
๓๒. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย โรงเรียนบ้านดงมาก ต.โพนทอง อ.เรณูนคร จ.นครพนม
๓๓. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย โรงเรียนบ้านเหล่าสำราญ ต.โพนทอง อ.เรณูนคร จ.นครพนม
๓๔. กลุ่มศรีโคตรบูรณและเครือข่าย ร้านวันวิสาข์ อ.บ้านแพง จ.นครพนม
๓๕. สวนล่างฝัน หน้าร้านวรรณญาซูปเปอร์มาร์เก็ต หน้าตลาดวิชัยดิสิน อ.เมือง อำนาจเจริญ

๓๖. สีมอโศก ร.ร.บุตะโก อ.วังน้ำเขียว จ.นครราชสีมา (ภาพ ๗๑-๗๒)

๓๗. สีมอโศก ร้านมังสิริวัตินครราชสีมา

๓๘. คุณย์วังน้ำเขียว บ้านดงใหญ่ อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

๓๙. ชุมชนศิระอโศก ร.ร.บ้านหมากหม้อ ต.หนองเม็ก อ.นาเชือก จ.มหาสารคาม

๔๐. ชุมชนศิระอโศก ร.พ.กันทรลักษ์ อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

๔๑. ชุมชนศิระอโศก อบต.กระแซง อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ

๔๒. ชุมชนศิระอโศก ศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

๔๓. คุณพรายผ่อง ตูลาบดี ตลาดกั้วาพัฒนา จ.นครราชสีมา

๔๔. คุณวีรพล กมลรัตน์ อ.เรณูนคร จ.นครพนม

๔๕. ร้านเอื้อบุญมั่งสิริวัติ จ.สกลนคร

๗๑

๗๒

๔๖. คุณวัลลภ-นงลักษณ์ จันดาเบ้า บ้านดงหนองโพธิ์ อ.เมือง จ.อุตรธานี
๔๗. นางสำรวย ชูคำ อาจารย์สุรเชษฐ์ เขตสมุทร อาจารย์ติ่ม บ้านอาสาพัฒนา อ.บ้านดุง จ.อุตรธานี
๔๘. คุณชิต ฝอยกลาง ตลาดสดศรีผดุง อ.บ้านดุง จ.อุตรธานี
๔๙. อาจารย์สุกิจและญาติธรรม วัดดอยธรรมเจดีย์ จ.สกลนคร
๕๐. นางกาวี พานิพัทธ์ ร.ร.มะเขือดอนหมูโพธิ์ทอง จ.หนองคาย
๕๑. หมู่บ้านราชธานีอโศก บ้านหนองหว้า อ.เมือง จ.อุบลราชธานี (๓ ๖.ค.)
๕๒. หมู่บ้านราชธานีอโศก บ้านกุดระงุม อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี (๓ ๖.ค.)
๕๓. หมู่บ้านราชธานีอโศก บ้านคำกลาง อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี (๓ ๖.ค.)
๕๔. หมู่บ้านราชธานีอโศก บ้านวังกาสูง จ.อุบลราชธานี (๓ ๖.ค.)
๕๕. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร้านมังขบุฟเฟต์ อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี (๓ ๖.ค.)
๕๖. หมู่บ้านราชธานีอโศก ศูนย์การศึกษาพิเศษคนพิการ อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ (๓ ๖.ค.)
๕๗. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. บ้านดอนหมู อ.ตระการพืชผล จ.อุบลราชธานี
๕๘. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. บ้านนาทุ่ง อ.เดชอุดม จ.อุบลราชธานี
๕๙. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. บ้านแก้งลิง อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี
๖๐. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. บ้านนาเจริญ อ.กุดข้าวปุ้น จ.อุบลราชธานี
๖๑. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. บ้าน-
ขามป้อม อ.เขมราฐ จ.อุบลราชธานี
๖๒. หมู่บ้านราชธานีอโศก ร่วมกับ ธ.ก.ส. อุทยาน-
บุญนิยม อ.เมือง จ.อุบลราชธานี
๖๓. ชุมชนเล็ไธยอโศก กิ่ง อ.เอราวัณ จ.เลย
๖๔. คุณบุญเรือง เจริญยิ่ง ตลาดนัด บ้านหนองโจรง
อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์
๖๕. คุณยายคำแก้ว สายเบา บ้านจานเลี้ยง
อ.กันทรลักษ์ จ.ศรีสะเกษ (ภาพที่ ๗๓)
๖๖. คุณรุจี บุญกล้าและนักเรียนสัสมาลิกขาลัยอโศก ร.ร.บ้านเกาะแจนแวน ต.แจนแวน อ.ศรีณรงค์
จ.สุรินทร์
๖๗. คุณป้ากอบบุญ คุณเต้า คุณน้อย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านผือ อ.รัตนบุรี จ.สุรินทร์

ต่างประเทศ

แจ้งมา ๑ โรงบุญ คือ **คุณพิบูลย์ เอี่ยมบำรุง** รัฐแมริแลนด์ อเมริกา จัดที่วัดธรรมประทีป วอชิงตันดีซี “แจกอาหาร ๓-๔ อย่าง ผู้มารับบุญประมาณ ๑๐๐ คนได้ครับ แม้ไม่ใช่เนื้อสัตว์อาหารก็ยัง อร่อยเหลือเกิน อาหารที่แจกก็มีแกงเขียวหวาน ก๋วยเตี๋ยวผัดซีอิ้ว หมี่กรอบ ชาเห็นหอมทอด อบอุ่นดีครับ”
อนุโมทนาค่ะ ตัวอยู่ที่ไกลแต่ก็เนรมิตเขตบุญร่วมกันเหมือนอยู่ใกล้ๆกันเลยนะคะ

รูปแบบเทศกาลงาน “ให้” ให้เป็นบุญในปี ๒๕๔๗ นี้ จบลงเพียงเท่านี้โดยกาล แต่โดยใจ
ของหลายท่านที่มั่นหมายมุ่งจะทำต่อและจะไม่หยุด ไม่ท้อ แม้จะต้องฝ่าฟันอุปสรรคขวากหนามบ้าง

ก็ตามยังคงมั่นใจมั่นคง ด้วยเชื่อมั่น “กรรม” ว่าใครทำใครก็ได้ สมบัติคือกรรมดีนี้ตามส่งเจ้าของกรรม ได้ข้ามภพข้ามชาติ สุดแล้วแต่ใครจะฉลาดเลือกฉลาดสร้าง.....ทางนี้ทางเดียวคือทางสู่ความพ้นทุกข์ ถึงที่สุดตามลำดับ.....ขออนุโมทนาต่อทุกๆกรรมที่เสียสละ ทุกๆขณะที่ชนะกิเลสของตนๆแต่ละคน แต่ละท่านได้ มา ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

 ทรงขวัญ

สถิติที่แจ้งมาแล้วมีทั้งหมด ๑๕๕ โรงบุญ

กทม.	๓๖	โรงบุญ
ภาคกลาง	๒๗	โรงบุญ
ภาคเหนือ	๑๔	โรงบุญ
ภาคใต้	๖	โรงบุญ
ภาคตะวันออก	๕	โรงบุญ
ภาคอีสาน	๖๗	โรงบุญ

☆ ทิม สมอ

โรงบุญ & ภัตตาคาร'๕๗

พระพุทธรองค์ตรัสว่า ศาสนาของพระองค์เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่มวลมนุษยชาติ(พหูชน-
หิตายะ) ดังนั้นบทบาทของนักการศาสนา จึงมีเพียงจำกัดอยู่ในวงแคบๆ ดังความเข้าใจของชาวพุทธ
ปัจจุบันนี้ที่เข้าใจผิดไป เนื่องจากศาสนาที่ถูกตรงคือ ความชัดเจนบนเส้นแบ่งแห่งโลกียะและโลกุตระ
ที่ก้าวล่วงความเป็นทวนิยม เป็นที่พึ่งแก่โลกที่แท้จริง มีนาถกรณธรรม ๑๐ คือธรรมทำที่พึง ๑๐ อย่าง
ดังบทสัทภาษาของพ่อท่านสมณะไพริธัชซึ่งจะให้ความกระจ่างชัดในมิติระหว่างผู้ให้กับผู้รับ
และวัฒนธรรมการไหว้ ไหว้อย่างไรให้เหมาะสม รวมทั้งการออกมาขานรับของชาวอโศกต่อสังคมใน
เรื่องของการพับนบกเพื่อส่งสันติภาพสู่ชาวใต้

ชาวอโศกแยกโรงบุญมังสวิรัต ๕ ภัตตาคารมาจนเป็นประเพณี และไหว้
ขอบคุณผู้รับ ทำไมต้องไหว้คะ? ผู้รับไหว้ขอบคุณผู้ให้ก็ถูกต้องแล้ว

การไหว้ผู้รับเป็นการแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนของเรา แสดงความไม่หยิ่งผยอง
ไม่ถือว่าเราเป็นผู้ให้ ผู้มีคุณประโยชน์ต่อเขา เป็นผู้มีคุณค่าต่อเขาหรือเป็นผู้ที่จะยิ่งใหญ่จะ
เสียดสละอะไรให้แก่เขาก็แล้วแต่ ซึ่งทางโลกียหรือชัฏๆคือระบบทุนนิยมนี้ถือว่าผู้ให้วัตถุเงินทอง
ข้าวของแก่ผู้รับ นี่เป็นการเกิดคุณค่าทางโลกียเท่านั้น แต่ในทางโลกุตระมันมีคุณค่าทางปรมาตธรรม
ที่ซับซ้อนลึกซึ้งหลายชั้น มีสัจจะย้อนสภาพที่ต้องลดอุปกิเลสเพิ่มขึ้นอีกแม้เราทำดี เราจะไม่ได้ตัว

ถือดีว่าเราเองได้ให้เขาเป็นการเสริมอัตตา
แล้วเราก็ทำหยิ่งผยอง การไหว้จึงเป็นการ
แสดงถึงความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ถือดี
ไม่ยึดตัวยึดตนนั้นเป็นข้อแรก ข้อสองเป็น
การสร้างวัฒนธรรมให้ทุกคนได้เห็นว่า การ
ไหว้การนอบน้อมนั้นเป็นวัฒนธรรมที่งดงาม
ของไทยที่ควรจะต้องแสดงออกในกาลอันควร
ให้มาก วัฒนธรรมแม้การไหว้นอบน้อม
ต่อกันจะได้มีอยู่ในสังคม

... การไหว้เป็นการแสดงถึง ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ถือดีไม่ยึดตัวยึดตนนั้น เป็นข้อแรก ข้อสองเป็นการสร้างวัฒนธรรมให้ทุกคนได้เห็นว่า การไหว้การ นอบน้อมนั้นเป็นวัฒนธรรมที่งดงามของไทย ที่ควรจะแสดงออกในกาลอันควร ให้มาก ...

ในวัฒนธรรมไทยของเราไม่ว่าจะเป็นผู้ให้หรือผู้รับ ถ้าไหว้ได้ก็ไหว้ ไหว้ตอบกัน ใครจะ ไหว้ก่อนหรือไหว้หลังก็ได้ เราก็ทำโดยไม่ถือเนื้อถือตัวกันจริงๆ และจริงๆในแนวสิกแล้วผู้ที่เป็น ปฏิภาหค คือผู้รับ กับผู้ที่เป็นผู้ให้เรียกว่าทายก คุณคิดว่าผู้ให้กับผู้รับใครควรไหว้ใคร ตามธรรมดา สามัญผู้รับก็จะต้องไหว้ผู้ให้เป็นการแสดงความขอบคุณผู้ให้ แต่ทายกคือผู้ให้ เวลาใส่บาตรให้พระซึ่งเป็น ปฏิภาหคคือผู้รับ ญาติโยมใส่บาตรหรือนำของไปถวายเป็นผู้ให้ เสร็จแล้วก็ไหว้พระอย่างนี้เป็นต้น เป็นสังฆกรรมแท้ คือผู้รับ(ปฏิภาหค)นั้นกลับต้องเป็นผู้ควรเคารพนอบไหว้ด้วยประการทั้งปวง เพราะ ท่านเป็นอาหุเนยยะ(ผู้ควรได้รับอย่างเคารพ) ปาหุเนยยะ(ผู้ควรแก่การต้อนรับอย่างเคารพ) ทักขิณียะ (ผู้ควรแก่ของท่านที่จะก่อผลอันเจริญต่อๆไป) อัญชลีกรณียะ(ผู้ควรแก่การกราบไหว้เพราะมีความดีและมีเกส น้อยจึงเหมาะจะเคารพ) อันนี้เป็นปรัชญาที่เป็นแนวสิกของมนุษยชาติ เพราะฉะนั้นถ้าใครศึกษาเข้าไปถึง กระทั่งสุดท้ายได้ว่า **ศิลป์และศาสตร์อันลึกซึ้งที่ผู้ให้(ทายก)ยังไหว้ผู้รับ(ปฏิภาหค)มันสุดยอด ทั้งที่แท้จริงโดยสัจจะแล้วผู้ให้ต้องไหว้ผู้รับ** แต่ก็เพราะผู้รับนั้นเป็นอาหุเนยยบุคคล เป็นปาหุเนยยบุคคล เป็นทักขิณียบุคคลเป็นผู้ที่ควรได้รับของท่านกว่าคนที่ยังรับของท่านแล้วก็นำไปบำเรอตนเอง แต่ ทักขิณียบุคคลจะเป็นเนื้อนาบุญจริงคือ รับแล้วนำไปทำประโยชน์แก่คนอื่นมากยิ่งขึ้น ไม่ใช่ท่าน เอาไปเสพส่วนตัว จึงเป็นผู้ที่ควรจะต้องได้เอื้อเพื่อเจือจานเกื้อกูลท่าน เพราะแม้ให้ท่านไปแล้ว ท่าน ก็จะเป็นผู้ให้ต่อ เป็นผู้แจกจ่ายต่อๆ เป็นประโยชน์ทับทวี ท่านจึงเป็นผู้ที่จะต้องให้ เป็นผู้ที่จะต้อง เคารพนับถือ เพราะฉะนั้นผู้ให้ต้องไหว้ผู้รับได้อันเป็นสัจจะอย่างเหมาะสมควรก็เพราะเป็นนาบุญ ที่ไม่สะสมหรือรับไปเพื่อตนจริงดังนี้ นี่คือปรัชญาสูงสุดในศาสนาพุทธ

ตามห้างในศูนย์การค้าต่างๆ พนักงานอะไหล่ลูกค้า บางแห่งไหว้ตั้งแต่เปิดประตูเข้าไป พวกเราก็ทำรึกกันว่าบริษัทต่างๆของชาวโศกก็น่าจะทำบ้าง แต่มีผู้เห็นค้านแย้งว่าข้างนอกทำเพราะหวังผลเอาชนะกันด้วยการบริการ เป็นระบบของทุนนิยม แต่ในระบบของบุญนิยม เราบริการลูกค้าด้วยสินค้าที่ราคาถูกและสิ่งตีมากมายซึ่งไม่จำเป็นต้อง

ในระบบการขายไม่ใช่ระบบการทาน เพราะฉะนั้นในระบบการขายไม่ถึงขั้นควรจะให้ ในระบบการขายทางทุนนิยมมีหลักหรือมีคติอันหนึ่ง คือ “ถือว่าลูกค้าต้องเป็นนาย ต้องเคารพต้องไม่มีความผิด ลูกค้าต้องถูกทุกอย่าง” นี่คือการจ้อเงิน-เป็นทาสน้ำเงินชนิดสยบของระบบทุนนิยม เป็นการประจานตัวเองของทุนนิยมอย่างโดดเด่นชัดแจ้ง นี่เป็นความน่ารังเกียจ เป็นสิ่งน่าขยะแขยง เพราะฉะนั้นการตั้งหลักเกณฑ์ตั้งค่าความหมายอะไรไว้โดยที่ไม่เข้าท่า เราก็ควรศึกษาและนำมาพิจารณาพยายามทำความเข้าใจให้ลึกซึ้ง ถ้าเราไม่ได้ทำการค้ากับลูกค้าด้วยวิธีจะริดเขา จ้องอนเขา เราก็ไม่จำเป็นต้องพินอบพิเทา แต่ก็ต้องสุภาพอ่อนน้อมนั่นก็ถูกแล้ว ทว่าไม่ใช่ทาสที่จะต้องสยบแก่ผู้มีเงินมาซื้อมาจ่ายแก่เราอย่างนายกับทาสปานนั้น การค้าขายคือ การแลกเปลี่ยนอะไรซึ่งกันและกันเท่านั้นเอง สมัยก่อนเมื่อนำสินค้าอันนี้ขายให้เขา หรือนำข้าวของสิ่งอื่นมาแลกเปลี่ยนกัน ซึ่งเป็นการค้าขายชนิดหนึ่งในยุคที่ธนบัตรหรือแบงค์โน้ตยังไม่ใหญ่ยิ่งเหมือนปัจจุบันนี้ แต่การค้าขายชนิดที่เอาธนบัตรเงินทองมาแลกเปลี่ยนกัน ก็เหมือนกันแหละกับการเอาของมาแลกเปลี่ยนของในยุคโบราณ มันเป็นการอาศัยซึ่งกันและกัน แลกเปลี่ยนกันไปแลกเปลี่ยนกันมา เพราะไม่มีใครที่จะมีอะไรเป็นของตัวเองที่จะต้องกินต้องใช้ครบทุกอย่าง ทั้งเครื่องอุปโภคบริโภค เนื่องจากเราไม่มีเวลาพอที่จะผลิตสิ่งที่เป็นเครื่องอุปโภคบริโภคเพื่อที่จะใช้ในชีวิตของเราทั้งหมดได้เอง เพราะฉะนั้นจึงต้องแบ่งงานกันทำ แบ่งกันผลิต แบ่งกันทำหน้าที่ แล้วก็ใช้ธนบัตรเป็นตัวกลางที่จะตีราคาคุณค่าของผลผลิต หมุนเวียนลับเปลี่ยนกัน ซึ่งเป็นกลวิธีของสังคมน่าจำเป็นต้องใช้อย่างนั้น

สรุปแล้ว การค้าขายไม่ใช่การทำทาน การค้าขายไม่ใช่การแสดงออกถึงการเสียสละจนเกินเหตุ เพราะฉะนั้นจึงไม่จำเป็นที่จะต้องไปแสดงอาการเคารพพินอบพิเทาขนาดนั้น และลูกค้าก็ไม่ใช่คนที่เราคัดเลือกที่จะให้ด้วย บางทีเราก็ไม่รู้ว่าเขาเป็นใคร มีคุณธรรมเท่าไร เพราะฉะนั้นเหตุที่เราให้และไหว้ผู้เป็นปฏิคาหก เราได้ให้แก่ผู้ควรให้ ซึ่งเป็นบุคคลอันสูง เป็นราคาคุณค่าที่สูง เนื่องจากเราได้ให้คนมีคุณธรรมสูงๆ ท่านเป็นคนที่เป็นตัวอย่างที่ดี เป็นคนที่ไม่ทำลายสังคมน่า เป็นคนที่สร้างสรรค์ขยันเพียร เสียสละ และท่านเป็นผู้ที่ให้แก่สังคมน่ามากกว่าที่เราให้ท่าน โดยแม้เราให้แล้ว ท่านก็ไม่ได้เอาไว้เป็นของท่าน ท่านก็นำไปสร้างประโยชน์ต่อเนื่องเหมือนนาบุญ ที่จะออกงอกออกไปสู่อันอื่นอีกมากมายก่ายกอง เพราะฉะนั้นเราจึงเต็มใจให้ท่าน และขอบคุณที่ท่านให้โอกาสเราได้ให้ท่าน อย่างนี้เป็นต้น

ส่วนเรื่องการค้าการขาย ไม่ใช่เรื่องนี้เลย จึงไม่จำเป็นต้องไหว้ลูกค้า และแนวคิดที่บอกว่าลูกค้าเป็นนาย ลูกค้าเป็นผู้ที่ถูกเสมอ เป็นคติที่ใช้ไม่ได้ ลูกค้าก็เป็นคนสามัญที่ควรทำดีแก่กันและกันอย่างสุจริตซื่อตรง จะเกื้อกูลไปก็ทำในระบบบุญนิยม เราพยายามจะเสียสละให้แก่เขา ไม่ขาย

เกินทุนให้ได้ ขายเป็นค่ากว่าราคาทุนให้ได้ ก็ถือว่าเราเป็นผู้ได้เสียสละเป็นผู้ได้ให้เขาแล้ว เราจะให้แก่ใครก็แล้วแต่ไม่ว่ากัน ขายเป็นตามการพาณิชย์ของเรา ซึ่งตามจริงแล้ว ถ้าเราได้ขายของต่ำกว่าทุนจริงๆ ก็คือเราเป็นประโยชน์แก่ผู้ซื้อด้วยซ้ำ ผู้ซื้อควรจะไหว้ผู้ชายจึงจะถูกต้อง เพราะเราได้เสียสละให้เขาแล้ว ดังนั้นการซื้อขายนี่ มันไม่ชัดเจนว่าใครคือผู้ควรไหว้ หรือเราไม่รู้ว่าเป็นผู้ที่ควรให้หรือไม่ควรให้ เป็นอาหุเนยยบุคคล ปาหุเนยยบุคคล ทักขิณเนยยบุคคลแค่นั้น เพราะฉะนั้น จึงไม่จำเป็นต้องไหว้ แต่การอ่อนน้อมถ่อมตนก็เป็นเรื่องดี ควรอ่อนน้อมถ่อมตนอย่าไปแข่งกระด้าง ควรสุภาพต่อกันเพียงแต่อย่าให้มากเกินไป ไม่ถึงขนาดไปพินอบพิเทา เรียกว่าอ่อนน้อมร้องขอ จ้องนอนอย่างนี้มันไม่ถูก

ท่าทางการไหว้ผู้มารับอาหารในวันที่ ๕ ธันวาคมอย่างไรคะ

อันนี้เป็นพิธีการเป็นยัญพิธี ที่เราจะสร้างวัฒนธรรมด้วย และเราถือเป็นการขัดเกลาตนเองของเราด้วย เป็นประโยชน์ตนแท้ๆที่เราได้ทั้งสองด้าน คือกุศลโลกีย์ และกุศลโลกุตระ เราได้ชำระทั้งกิเลสและอุปกิเลส เป็นการชำระจริงๆเราถือว่าเป็นงานบุญ ไหว้ขอบคุณที่เขาทำให้เราได้ทำบุญที่เป็นการชำระกิเลสตน และให้เราได้สร้างกุศลโลกีย์ที่เป็นทานวัตถุ

สมมุติว่าใครๆก็อยากได้อยากทำบุญกับพระฮาริยะชั้นสูงกับหมมค เพราะยอมได้ รับผลสูงกว่า คนยากจน คนพิการ คนที่นำสงสารในสังคม จะมีคนทำบุญกับพวกเขาหรือไม่คะ และจะไต่บุญหรือไม่

มีความจริงซับซ้อน ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ก็เป็นหลักเกณฑ์สอนให้เราเข้าใจได้ว่าทุกอย่างมันซับซ้อน เป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจถึงสภาพทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณ รวมทั้งคุณค่าหรือความเหมาะสมต่างๆ จริงๆแล้วเราทำบุญในมิติที่เราพูดถึง คือด้านคุณภาพของคน แน่نونทำบุญกับคนมี

**... การค้าการขาย ไม่จำเป็นต้องไหว้ลูกค้า เราขายต่ำกว่าราคาทุนให้ได้ ก็ถือว่า
เราเป็นผู้ได้เสียสละเป็นผู้ได้ให้เขาแล้ว เป็นประโยชน์แก่ผู้ซื้อด้วยซ้ำ ผู้ซื้อควรจะ
ไหว้ผู้ขายจึงจะถูกตอง เพราะเราได้เสียสละให้เขาแล้ว ...**

คุณภาพ มีสมรรถนะ มีคุณธรรมสูงขึ้นไป ผู้นั้นก็จะมีประโยชน์ย้อนลงมาสู่ข้างล่างได้มากขึ้นๆ

เพราะฉะนั้นทำบุญกับคนที่ เป็นพระโสดาบันก็ได้บุญขนาดหนึ่ง สูงกว่าทำกับปุถุชน และ
ทำกับสภิกษาคามีก็ได้บุญสูงกว่าทำกับโสดาบัน ทำกับอนาคามีก็สูงขึ้นไปอีกตามลำดับ ถ้ายิ่งสูงขึ้นไป
ก็ยิ่งดี ก็ได้บุญสูงจริง ยิ่งทำบุญกับพระอรหันต์ หรือพระปัจเจกพุทธะ ก็ยิ่งได้บุญสูง ยิ่งได้ทำบุญกับ
พระพุทธเจ้าก็ยิ่งได้บุญมากขึ้นๆอีก แต่สูงกว่านั้นพระพุทธเจ้าตรัสไว้ ถ้าเราทำสังฆทานโดยไม่กำหนดพระ
เช่น เราจะทำบุญใส่บาตรกับพระที่เป็นสาวกสงฆ์ ได้แก่พระอาริยบุคคลของพระพุทธเจ้า โดยไม่
กำหนดเจาะจงบุคคลเลยจะได้บุญยิ่งกว่าถวายเจาะจงถวายพระพุทธเจ้าโดยเฉพาะเป็นต้น นี่คือสภาพ
ที่ไม่ใช่วัดในแง่คุณค่า คุณธรรม หรือสมรรถนะของบุคคลเท่านั้น แต่มีนัยะในแง่ปริมาณและ
ความเหมาะสมดังที่กล่าวในคำถามว่า แล้วคนจน คนในระดับต่ำ คนที่มีคุณภาพต่ำ คนที่มีโอกาส
น้อยพวกนี้ก็อดตายนะซี นั่นแหละ ถ้าโดยสังฆธรรมแล้ว เขาเป็นผู้ที่ควรจะต้องเกื้อกูล ควรจะได้รับ
การช่วยเหลือเพื่อพยายยิ่งกว่า ความต้องการก็มีสูงกว่าและปริมาณคนมากกว่าด้วย เพราะฉะนั้นใน
ทางกลับกันที่ซับซ้อนอย่างที่ว่า แทนที่เราจะทำบุญกับคนส่วนน้อยที่มีคุณภาพ การทำบุญกับคนส่วน
กว้างที่จำเป็นอย่างถูกต้องเหมาะสมก็ได้บุญมากเหมือนกัน ดังนั้นนัยะที่เราทำโรงบุญ เราไหว้
ผู้ที่มารับแจก โดยเราไม่ได้กำหนดบุคคล เราทำกับคนทั่วไป ผู้ที่ไม่มีโอกาส หรือขาดโอกาสก็
มารับ คนที่อุดมสมบูรณ์ คนที่อัมพมืพิมันเขาก็ไม่มารับกันเท่าไรหรือออก เพราะเป็นโรงบุญที่เรา
แจกทั่วไป คนที่เขาได้อยู่โอกาส เขาจะได้รับมากกว่าอย่างนี้ เป็นต้น

คนที่รู้สึกไหว้ใครๆยาก เป็นคนเช่นไรคะ

👉 เป็นคนถือดี เป็นคนถือตัวที่จะไหว้คนนั้นคนนี้ เพราะเป็นคนแข็งกระด้าง คักดีศรีแยะ
อึดตายอะ ที่จริงการไหว้เป็นกิริยาทักทายที่สุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน เป็นทั้งประเพณีและมารยาท
สังคม

ชาวอโศกทฎกวิหารณ์ว่าไหว้กันเยอะ

👉 ก็ดีนี่ ไม่เสียหายอะไร อาตมาว่าเป็นวัฒนธรรมที่ดีด้วยซ้ำไป ดีกว่าที่จะแข็งกระด้าง
เรามองดูการไหว้เป็นการแสดงออก ซึ่งคนไทยเราเข้าใจกัน เป็นความเคารพนอบนอบกัน เป็น

การแสดงออกที่ดี เราเห็นชาวญี่ปุ่นเขาโค้งกันแล้วโค้งกันอีก เรารู้สึกชื่นใจ แต่วัฒนธรรมเราไม่มี กิริยาโค้งอ่อนน้อมกันแบบนี้ เราก็ดูดี ชื่นใจ ฉันทเดียวกัน คนเห็นเราก็จะรู้สึกอย่างนั้นเหมือนกัน ไม่ใช่เห็นกันว่าไหว้มากไหว้มาย นอกจากคนใจไม่ดี เขาชี้เกียดเขาไม่ยอมทำ และเขาก็หมั่นไล่คนอื่น ที่ทำมาๆ ก็เรื่องของเขา แต่โดยค่าของมันจริงๆแล้ว มันดูดี

ช่วงที่ผ่านมา มีการพบกันเพื่อส่งสันติภาพไปภาคใต้ มีคนบางกลุ่มศึคแย้ง แม้แต่ชาวอโศกด้วยกัน แต่พอท่านออกมาเทศน์สนับสนุนให้พวกเราพบกัน ท่านมีความเห็นอย่างไรคะ

🍃 ในเรื่องของการพบกัน พอนายกฯพูดออกมา อาตมาก็เห็นว่า เออ...วิธีการนี้ มันเป็น ยัญพิธี หรือเป็นพิธีกรรมอันหนึ่งของสังคม ที่คิดว่ามันเป็นการสื่อจิตวิญญาณได้ดีทีเดียว เพราะ การพบกันกระเรียนมันมีประวัติที่รู้แพร่หลายทั่วโลก เป็นเรื่องราวชีวิตจริงของเด็กหญิงชาวญี่ปุ่น ที่เสียชีวิตเพราะรับพิษภัยจากผลของสงครามและมีความเชื่อว่าถ้าพบกันกระเรียนได้ครบ ๑,๐๐๐ ตัว จะรอดชีวิต แต่เธอพบได้เพียง ๖๔๔ ตัวเท่านั้น ก็เสียชีวิต และมีผู้ช่วยเธอพบต่อจนครบ ๑,๐๐๐ตัว เลยกลายเป็นว่า นกกระเรียน หรือการพบกันกระดาดอันนี้ ที่เป็นกรรมกิริยา เป็นเครื่องหมายที่ แสดงออกซึ่งจิตเมตตา จิตที่มีน้ำใจมันแฝงด้วยความหมายหลายอย่าง แฝงถึงการแสดงออก ที่เป็นการปรามความรุนแรง อย่านำความรุนแรงเกิดขึ้นเลย

เพราะฉะนั้นอาตมาคิดว่า เรื่องนี้เป็นที่ซบซบกันทั่วโลกอยู่แล้ว เมื่อหยิบมาเป็นประโยชน์ ต่อและทุกคนขานรับ ทุกคนเห็นดีเห็นงามด้วย ก็เป็นนิมิตที่ดีว่าทุกคนเข้าใจ แน่แน่นอนจะให้คนเข้าใจ

ทั้งหมด และจะให้คนไม่คัดค้านทั้งหมด มันเป็นไปได้หรือ ก็ต้องมีคนคัดค้านบ้างเป็นสามัญอยู่แล้ว แต่ดูเหมือนปริมาณคนเห็นดีเห็นด้วยคนเข้าใจเยอะ อาตมาก็เห็นด้วยในเรื่องของจิตวิद्याสังคัม พวกนี้เราต้องคำนึงถึง มีอะไรก็แล้วแต่ที่มันเกิดเหตุการณ์ของบ้านเมือง และมีอะไรที่ช่วยลดทอน ความรุนแรง และเป็นการแสดงความรวมน้ำใจทั่วประเทศ ก็เป็นวิธีการที่อาตมาว่าดีมาก ถึงแม้จะมี คนมองในมุมหาเหตุผลผลว่า ชาวมุสลิมจะคิดอย่างโง่เขลาอย่างนี้ อาตมาคิดว่าไม่หรือ พวกชาวมุสลิม เขาก็มาช่วยกันไปด้วยเข้าไป ประเด็นที่ขัดแย้งอาจมีบ้าง แต่ประเด็นที่เห็นด้วยอาตมาว่ามีมากกว่า หลายต่อหลายเท่านั้น

การแสดงความจริงใจอันนี้ เป็นโอกาสที่จะใช้สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์สื่อออกไป ส่วนบางคน อาจมองในประเด็นว่าจะเกิดมลภาวะความรกเลอะนั่น โธ่เอ๋ย กระดาษพอลงไปในดินประเดี๋ยวเดียว ฝนตกมาก็เดี๋ยวก็เปียกหมดแล้ว เป็นธาตุดินไปในตัวไม่ใช่พลาสติก จึงไม่มีปัญหาอะไรมากมาย และ กระดาษเขาก็รอกเก็บกันอยู่ เพราะฉะนั้นในเรื่องของเหตุผลที่จะมาต้านมาทานอาตมาว่าเป็นเรื่องไม่มี เหตุผลพอ แต่ประโยชน์ที่จะได้ดีมาก และในวิธีที่เขาจะนำไปโปรย จะประกอบเป็นยัญพิธี หรือ ประกอบพิธีกรรม เราต้องเข้าใจว่ายัญพิธีหรือพิธีกรรมพิธีการอะไรของสังคัม หรือของมนุษยชาติ นั้น ทำกันมาตั้งแต่สมัยโบราณดึกดำบรรพ์แล้ว แม้แต่รัฐพิธีอะไรต่างๆพวกนี้มีประโยชน์ต่อสังคัม ผู้ฉลาดก็เข้าใจได้ว่าที่ทำอย่างนี้ต้องการจะสื่ออะไรและจะไปก่อให้เกิดผลกระทบในจิตวิญญาณอย่างไร แค่นั้น

☆☆☆
แค่ใครหนึ่งคนเริ่มต้นพับนก สันติภาพย่อมเกิดขึ้นในใจ
นกคือตัวแทนของเจตจำนงไฟหาสันติภาพ
อันเป็นความหวังสูงสุดของมนุษยชาติ
☆☆☆

จดหมาย จากญาติธรณี

ชื่นชมชาวดอยศิวิไลซ์

ขณะนี้ดิฉันได้ลาออกจากงานตามโครงการ “เออร์ลี่ รีไทร์” หลังจากออกมาอยู่ที่บ้านได้ ๑ เดือน ก็เริ่มไปช่วยงานที่ ชมรม.เชียงใหม่ แต่ไม่ได้ไปทุกวัน จะไปอาทิตย์ละ ๒-๓ วัน ไปช่วยงานนานประมาณ ๓ เดือน ทางหน่วยงานเดิมขาดคนทำงาน จึงขอร้องให้ดิฉันกลับไปช่วยงานอีก ซึ่งดิฉันก็เห็นใจเขามากค่ะ คนน้อยแต่งานเยอะมาก จึงกลับไปช่วยทำงานอีก ๔ เดือน ตั้งแต่ ส.ค.-พ.ย. ๒๕๔๗ ทำให้ต้องได้หยุดไปช่วยงาน ชมรม.เชียงใหม่อีก คือไปอย่างไม่ต่อเนื่อง จึงทำให้ดิฉันกระดากใจที่ไปแล้วไปๆหยุดๆ แต่ได้บอกครูรัตนภรณ์(แม่หนึ่งในธรรม) ว่าดิฉันจะมาอีก หลังจากช่วยงานที่หน่วยงานเดิมเสร็จแล้ว แม่ครูยังบอกดิฉันว่าจะชวนไปฉลองหนาวที่ภูผาฟ้า น้ำ และเมื่อตอนที่ดิฉันไปฟังธรรมวันอาทิตย์ที่ ชมรม.เชียงใหม่ ได้สมัครเป็นสมาชิกภูผาฟ้า น้ำ แต่ก็รู้สึกผิดเหลือเกินที่ไม่ได้ไปติดต่อกันตลอด ไปๆหยุดๆ แต่ดิฉันก็ได้ข้อคิดและเรียนรู้กระบวนการทำงานของสมาชิกภูผาฟ้า น้ำ เป็นอย่างดี ดิฉันยอมรับว่าเป็นตัวอย่างที่ดีมากจริงๆ (ขอชมด้วยความจริงใจค่ะ) ที่ดิฉันยังปฏิบัติไม่

ได้อย่างนั้น

ต่อจากนี้ไป ดิฉันคงจะได้ไปช่วยงานที่ ชมร.เชียงใหม่ แต่คงจะไปได้อาทิตย์ละ ๑ วัน เพราะต้องไปช่วยงานที่หน่วยงานเดิมอีก อย่างไรก็ตามจะพยายามปฏิบัติให้ได้อย่างสมาชิกของชุมชน ภูผาฟ้า น้ำ ดิตตรงที่ว่าดิฉันมีครอบครัวที่ต้องดูแล ยังปลีกตัวไปเต็มตัวไม่ได้ เพราะลูกยังอยู่ในวัยรุ่น เริ่มต้น ต้องคอยดูแลอย่างใกล้ชิด

❖ *อำพร จ.เชียงใหม่*

❏ ศึกษาประพจน์ธรรม ก็มีลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ เมื่ออยู่บ้านก็เป็นคุณแม่ที่ดีของลูก อยู่ทำงานก็เป็นพนักงานที่ดี เมื่อถึงกาลอันควรจะเป็นชาวคอยศิวิไลซ์ ก็คงจะเป็นชาวคอยที่ดี มีคุณธรรมตามที่ได้สั่งสมไว้เช่นกันนะ - *บ.ก.*

ปรับวิถีการดำเนินชีวิต...เป็นการปฏิบัติธรรมที่จริงแท้

ดิฉันเป็นสมาชิกใหม่ก็จริง แต่เคยฟังท่านเสียงศีล ในรายการทางวิทยุมาเป็นเวลา ๒ ปีแล้ว จึงซึ้งและศรัทธาในตัวพ่อท่านและคนอโศกอย่างมาก ถ้าดิฉันไม่ติดภาระและโรคภัยไข้เจ็บ ก็อยากที่จะไปอยู่ที่อโศก

ดิฉันคงจะทำบาปในชาติปางก่อนมามาก ชาตินี้จึงได้มารับกรรม ตอนเด็กก็แข็งแรงดี ไม่มีโรคภัยอะไร แต่พอประมาณอายุ ๑๕ ปี ดิฉันก็เริ่มมีโรคนอนไม่หลับ คิดมากจากหลายเรื่อง หลายสาเหตุ ปวดศีรษะ จึงได้ไปหาหมอ ปัจจุบันนี้ต้องไปรับยาและเช็ดทางระบบประสาททุกเดือน ค่าใช้จ่ายตกเดือนเกือบ ๓,๐๐๐ บาท

ดิฉันไม่อยากฆ่าสัตว์ จึงหันมากินอาหารมังสวิรัตแทน ก็ดีนะคะ เพราะมีประโยชน์กับสุขภาพ และยังไม่ต้องไปเบียดเบียนสัตว์ทั้งหลายอีก แม่ของดิฉันเคยกินเนื้อปลาเป็นประจำ พอดิฉันหันมากินมังสวิรัต แม่ของดิฉันก็กินด้วย แต่แบบไม่เต็มใจนัก พอแกเอาปลามาดิฉันก็ต้องทำให้อิน มันทึ่เลยยุ่งๆ กินทั้งเนื้อกินทั้งผัก แม่ของดิฉันอายุ ๗๕ ปี แกเคยกินปลา เราก็จะค่อยๆ อธิบายให้แกเข้าใจในการกินผักกินมังสวิรัต แกก็เข้าใจมากขึ้น บางวันก็จะกินมังสวิรัตด้วยกัน ถ้าจะให้คนอื่นกินเหมือนเรามันทึ่ยากเหลือเกิน ทั้หมุ่บ้านก็มีดิฉันคนเดียว ส่วนกลุ่มเพื่อนที่อยู่จังหวัดมหาสารคามก็ดีหน่อย พุดในเรื่องเดียวกันทำให้เข้าใจมากขึ้น และเรื่องที่ทำให้เข้าใจกันคือเรื่องอโศก

พ่อท่านทำงานหนักมากเลย สมณะด้วย หากโลกนี้เป็นเหมือนคนอโศกคงจะดีนะ รักษาศีลทำคงจะมีความสุข เดี่ยวนี้ไปไหนก็พบแต่คนดื่มเหล้าสูบบุหรี่ ดีหน่อยที่แฟนของดิฉันเป็นคนไม่ดื่มเหล้าสูบบุหรี่ ก็เลยสบายใจ แต่มองไปเห็นครอบครัวของคนอื่น เขาดื่มเหล้าสูบบุหรี่ก็อ่อนใจ คนแบบนี้มีมากเหลือเกิน สารพิษมากมาย เราจะสู้เขาไหวไหม? ที่ ธ.ก.ส. ก็พากันไปอบรม พอกลับมาถึงบ้านก็มีบ้านดิฉันไม่กี่คนที่ทำบุญ ยาสระผม บู่ สมุนไพร คนไม่เอาใจใส่รวมกลุ่มกันไม่ได้ เสียตายนเงินหลวง เราคิดดีทำดีคงจะพบสิ่งดีนะคะ

ตอนเช้าดิฉันตื่นน้ำอุ่น ไม่ค่อยตื่นน้ำเย็น ไปไหนก็จะพกน้ำอุ่นไปด้วย อาการดีขึ้นกว่าแต่ก่อน เดี่ยวนี้ไม่มีเสมหะ อาการดีขึ้นมาก ดิฉันเลิกกินเนื้อสัตว์มาเป็นเวลา ๒-๓ ปีแล้ว หันมา กินมังสวิรัตแทน ปัจจุบันดิฉันกินอาหารวันละ ๒ มื้อ ตอนเย็นก็ดื่มมถั่วเหลือง ก่อนนอนก็จะ สวดมนต์ นั่งสมาธิทุกวัน ถ้าแม่ของดิฉันเป็นอะไรไป ดิฉันคงจะหันมากินมังสวิรัตอย่างจริงจังๆ มากขึ้นกว่านี้

สิ่งที่ได้จากการอ่านสารอโศก

๑. ใจเย็นมากขึ้น ไม่เอาแต่ใจ
๒. ยอมคนไม่ถกเถียง ปล่อยเขาไป
๓. เป็นฝ่ายให้มากกว่าไปขอคนอื่น
๔. คิดก่อนทำ คิดก่อนพูด

จดหมายฉบับนี้ถูกเขียนให้ เพราะดิฉันลายมือไม่สวยและจบแค่ ๒.๔ ต่อไปดิฉัน จะพยายามหัดเขียนเองค่ะ

❖ **นางกาน ไตรยสุทธิ จ.มหาสารคาม**

อนุโมทนากับความพยายามจะไม่เบียดเบียนชีวิตเพื่อนสัตว์ทั้งหลาย ขวนขวายลด-เลิกอบายมุข ปลุกผักไร้สารพิษไว้กินเองดูบ้าง จะทำให้สุขภาพกายดี สุขภาพจิตก็ดีด้วย - **บ.ก.**

ขอโอกาส...ปรับปรุงตนก่อนนะ...

ข้าพเจ้าเคยปฏิบัติธรรมกับชาวอโศกมาก่อน แต่ตอนนี้หลุดออกมาหมด ไม่ใช่ว่าการปฏิบัติธรรมไม่ดี แต่ข้าพเจ้าทำไม่ได้ อาจเป็นเพราะจิตใจตกต่ำและสภาวะแวดล้อมพาไป ทุกวันนี้ ข้าพเจ้าระลึกถึง...อยากกลับ...อยากเข้าวัดแต่ไม่กล้า เหมือนกับว่าทำได้ทำผิดต่อหมู่กลุ่ม ทำผิดต่อพระอาจารย์ ไม่กล้าแม้แต่เวลามีงานต่างๆ อยากไปตักบาตร อยากเจอหน้าพระอาจารย์ ข้าพเจ้าไม่กล้าไป... ได้แต่ดูว่าวันนี้ เดือนนี้ มีงานที่พุทธสถานไหน ข้าพเจ้าขอแค่รู้รับข่าวคราวอยู่ต่างๆ เพราะข้าพเจ้ารู้สึกทำผิดต่อ

ผู้มีอุปการะคุณ ทำผิดต่อพระอาจารย์ที่ตื่นนอนนอกกรอบมาใช้ชีวิตทางโลก

ข้าพเจ้าขอรับหนังสือเพื่อเป็นกำลังใจ เพื่อสักวันหนึ่งข้าพเจ้าอาจมีความกล้าขึ้นมา กล้าที่จะตัดสินใจ กล้าที่ปฏิบัติ กล้าที่จะลดละเหมือนชาวโศก และกล้าที่จะพบพระอาจารย์ ข้าพเจ้าทำงานและใช้ชีวิตทางโลกอยู่กับน้องสาว เรามีความคิดเดียวกัน คือว่าไม่กล้าเข้าวัด เหมือนกับว่าเพราะเรามีความผิดมาก และรอการอภัยจากหมู่กลุ่ม

❖ *ส่องพร จ.เพชรบุรี*

☞ ชาวโศกได้รับการปลุกฝังเรื่องความสำนึกในกุศล สัจจวโรนศีล ๕ อันเป็นพื้นฐานปกติ ทั้งผู้อยู่บ้านและอยู่วัด ผู้ชวนชวายนพัฒนาตนก็จะฝึกตนให้ยิ่งขึ้น จนเมื่อมั่นใจ จึงจะเลื่อนฐานะตน จากบ้านมาสู่วัด ซึ่งมีรายละเอียดในการชำระล้างกิเลสมากขึ้น ดังนั้นหากทำได้มั่นคงแล้ว ก็จะมีมั่นใจ - *บ.ก.*

กรรม.....เป็นทรัพย์แท้ของคนจริงๆ:

กระผมปฏิบัติธรรมมา ๑๐ กว่าปีแล้ว ไม่มีบุญบารมีมากพอที่จะเป็นคนวัดเลย เป็นแต่ญาติธรรมก่อตั้งชุมชนขึ้นเท่านั้น ขณะนี้ก็มีเหตุปัจจัยออกจากชุมชน ไปอาศัยบ้านลูกๆอยู่ และช่วยงานทางบ้าน เพราะทางบ้านมุ่งหาแต่โลกียทรัพย์ ทำได้เฉพาะทำบุญทำทานตามกำลังทรัพย์กำลังศรัทธา ผมได้อ่านหนังสือสารอโศก คอลัมน์จากโลกีย์ถึงโลกุตระ แต่ละคนออกๆ-เข้าๆหมู่กลุ่มและวัดบางคน ๓ ครั้งก็มี คนที่ปฏิบัติมานานหลายๆชาติ ก็เข้าๆ-ออกๆ จนได้ดีก็มี บางคนออกครั้งเดียวไปเลยก็มี บางคนบวชแล้วสึกก็มี เหมือนคำพระพุทธเจ้าตรัสไว้ว่า มนุษย์เกิดมาตามกรรม กรรมจำแนกสัตว์(มนุษย์) ชาตินี้ผมคงจะปฏิบัติได้เล็กๆน้อยๆ ก็คงจะไปต่อชาติหน้าๆโน้นแหละ เพราะคงหมดกำลังที่จะต่อสู้กิเลส คงจะได้เท่านั้นเอง

ขณะนี้กำลังปฏิบัติธรรมตามแบบของพระพาทิยทวารุจิริยะ รับจากพระพุทธเจ้า ว่าในเวลาใดเมื่อท่านเห็น จะเป็นสักแต่ว่าเห็นเท่านั้น

เพื่อฟัง จะเป็นสักแต่ว่าฟังเท่านั้น

เมื่อทราบ จะเป็นสักแต่ว่าทราบเท่านั้น

เมื่อรู้แจ้ง จะเป็นสักแต่ว่ารู้แจ้งเท่านั้น

พยายามตั้งสติรู้ตัวทั่วพร้อม ในการได้เห็น ได้ฟัง ได้ทราบ ได้รู้ทุกอย่างให้ผ่านไป ไม่นำมาคิดปรุงแต่งให้เกิดกิเลสตามกระแส นั่น แต่ก็ทำได้ยากยิ่ง ขาดสติตามไม่ทันก็ทำให้คิดปรุงแต่งตามไปด้วยเสมอ จึงเกิดทุกข์ทับถมตัวเอง

❖ *๒๔๒๕๒๓*

☞ แต่ละคนมีที่มาที่แตกต่างกัน ไม่ว่าจะมาจากพื้นฐานอย่างไร ก็มาฝึกตนด้วยศีลพื้นฐาน ๕ ข้อ เป็นเบื้องต้นทั้งสิ้น เพื่อเรียนรู้ ทำความเข้าใจตนเองให้ชัดเจนถูกต้องยิ่งขึ้น พุทธกรรม-คำพูด-ความคิด จะได้รับการดูแลกำกับด้วยสติเจ้าของ เราจะแว่วไวขึ้นเรื่อยๆ ฝึกพิจารณาเลือกไม่ทำสิ่งไม่ดี

ตามข้อคิดแต่ละข้อให้ได้เสมอๆ ความสงสัยจะลดลง เราจะเชื่อมั่นในกรรมของตนที่จะมุ่งปรับไปสู่กุศล
ยิ่งขึ้นๆ ด้วยวิธีการอย่างนี้ เราจะเข้าใจคนอื่นมากขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็จะมีกำลังใจก้าวไปเรื่อยๆ トラบที่
ยังมีชีวิต... เรายังมีโอกาสเลือกไม่ทำอกุศลได้ตลอดเวลา - บ.ก.

ปฏิบัติธรรมต่ออาศัยผัสสะฝึกทุกขั้นทุกตอน....

ในหนังสือที่พ่อท่านสอนนั้นดีทุกอย่างค่ะ ถ้าปฏิบัติได้ตามนั้น การถือศีลของฆราวาส มี
ร้องรำและเล่นได้หรือไม่ในระดับที่ถือว่าไม่ย่ำแย่ ไม่หลงกิเลส ไม่หลงตัวเอง ดิฉันไปวัดงานอโศกรำลึก
นั้น ไม่ทราบว่าจะแจ้งรายการผิดหรืออย่างไร ในวันที่ ๙ มิถุนายนพอสมณะสองท่านเทศน์จบแล้วบอก
ว่าเป็นรายการของพ่อท่าน แต่พ่อท่านสมณะเทศน์จบกลับมีผู้หนึ่ง(พิธีกร)มาบอกเป็นรายการประชุม
ซึ่งไม่ได้เอ่ยนามถึงพ่อท่าน ดิฉันก็เลยลุก
ไปเดินดูในงาน รู้สึกว่าวันนั้นจะเป็นวัน
ปล่อยนะค่ะ เพราะตามหลักแล้วจะเดิน
กินไม่ค่อยได้ เด็กๆสนุกสนานกันใหญ่
รายการที่แสดงเสียงเพลงก็จะแทรกกับ
เสียงเทศน์ด้วย หรืออาจจะเป็นเพราะ
สถานที่คับแคบหรือเปลาก็ไม่รู้ละ ปีต่อ
ไปควรจัดรายการช่วงที่ท่านเทศน์กับช่วง

ละเล่นร้องเพลง ให้มีช่วงห่างกันหน่อย ก็คง
จะดูสงบดีนะค่ะ ดิฉันเพื่อเพิ่มพลังในการปฏิบัติ
ก็อาจจะเข้าใจไม่ถูกไปบ้าง ก็ช่วยชี้แจงด้วย
นะค่ะ พร้อมน้อมรับฟังเสมอค่ะ

ข้อปฏิบัติตอนนี้ ของดิฉันก็ยัง
มันคงดีค่ะ

กินมังสวิรัตินั้นเป็นประจำ ไม่ทำให้ชีวิตอื่นต้องหวาดผวา
ไม่เอียงไค้ของของใคร และพยายามในทางขยันมากขึ้น
ไม่เคยคิดนอกใจสามี
ช่วงนี้ศีลข้อ ๔ รู้สึกจะมีโกรธ หงุดหงิดบ่อยค่ะ แต่ก็พยายามคิดทัน

ศีลข้อ ๕ ก็ทำได้เกือบทุกอย่างแล้วละ ก็มีตุลละครช่วงเย็น ๖ โมงบ้าง จะพยายามห่างๆ ให้ได้ละ

❖ พิงพวย เสาทอง ดินแดง กรุงเทพฯ

Q ขอบพระคุณสำหรับข้อติติงและข้อเสนอแนะ “วันอโศกราช” เกิดกรณีเช่นที่วานี้ เหตุหนึ่งจากข้อจำกัดเรื่องสถานที่คับแคบนั้นด้วย เราจะนำไปปรับปรุงในโอกาสต่อไปนะ.....

การที่เรามีรายการบันเทิงบ้าง รสชาติก็คงไม่จี๋จำแบบโลกย์ๆ ไซ้ใหม่ มิไว้ให้ได้ตรวจตนเองแต่ละคนว่า ยังมีอยู่มากน้อยแค่ไหนอย่างไร ผลักมาก-ดูดมาก ถูกใจมาก-ไม่ถูกใจเลย ฯลฯ ผู้ที่นำมาเป็นบทฝึกตนก็ได้รับประโยชน์ ผู้นำไปเสกก็จะสะสมไปตามเหตุปัจจัยให้มีพฤติกรรมหยาบออกทางกายกรรม-คำพูด-ความคิดวนเวียนเสกให้ได้เห็น ให้ได้ตึงเตือนกันไป อยู่วัดเราก็มีวิถีชีวิต เรียนรู้-ปรับปรุงตัวเองโดยมีหมู่ช่วยชี้บอกกันอย่างนี้ นี่ไงละ... - บ.ก.

การเมืองบุญนิยมนั้น.....จับใจ ?

ผมเคยเขียนไม่เห็นด้วยที่อโศกจะมีพรรคการเมืองเอง โดยเขียนมาอย่างแรงๆ อธิบายมาหลายสิ่งหลายอย่างนั้น สารอโศกฉบับการเมืองบุญนิยมนี่ ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นภาพอย่างหนึ่งว่า ถ้าท่านไม่ทำเพื่อตัวเอง ไม่เข้าข้างกับฝ่ายใด อยู่อย่างเป็นผู้ใหญ่ทางสังคม มีความเป็นกลางและเป็นธรรม มีความรอบรู้ทั้งทางโลกและทางธรรมมาก ทุกคนทุกกลุ่มในสังคมไทยเข้าหา แม้แต่นายกรัฐมนตรียังเข้าหาและเชื่อถือ หากมีอะไรก็ตักเตือน หรือในบางเรื่องที่ทางรัฐบาลทำดี ก็ชมเชยและให้กำลังใจบ้าง อย่างนี้ ก็คือความหมายที่ผมได้พยายามสื่อถึงท่าน และถ้าเป็นไปได้ในลักษณะนี้ ผมเห็นว่าจะสง่างามอย่างยิ่งต่อหลวงพ่อโพธิรักษ์ และเมื่อท่านเป็นผู้ใหญ่ และไม่ฝักใฝ่กับฝ่ายใด เป็นผู้มีความเป็นกลาง และมีคุณธรรมสูงยิ่ง พุดอะไรทำอะไรก็เพื่อประโยชน์ต่อสังคมและบ้านเมือง ผมว่านอกจากกลุ่มคนในเมืองไทยหรือพรรคการเมืองต่างๆในเมืองไทยแล้ว แม้แต่ต่างประเทศหลายๆประเทศก็จะมาหาท่านเพื่อขอคำปรึกษาหรือขอคำชี้แนะจากท่าน ท่านจะเป็นต้นโพธิ์ที่ใหญ่ของประเทศไทยทีเดียว เพราะในยุคนี้แม้แต่นายกรัฐมนตรีก็ยังฟังท่าน เกรงใจท่าน นี่แหละครับที่ผมไม่เห็นด้วยที่ท่านจะมาหนุนหรือตั้งพรรคการเมือง เพราะดูแล้วมันไม่เหมาะสม มันแคบไปครับ หากเกิดอะไรผิดพลาดในการบริหาร ผู้คนก็จะตำหนิตาน มันไม่คุ้มเลย

ถ้าจะดูอีกมุมหนึ่ง มันเหมือนอย่างที่ผมเขียนเขียนถึงที่ผ่านๆมา คือดูว่าท่านยังติดอัตตมานะมาก ดูเป็นเหมือนท่านมีตัวตนอยากใหญ่ อยากโต อยากได้ อยากมี ผมเห็นว่าท่านควรจะบอกเป็นแนวทางว่าการเมืองที่ดีควรเป็นอย่างไร และทุกคนควรมีจิตสำนึกต่อชาติบ้านเมืองอย่างไร การไปใช้สิทธิเลือกตั้งนั้นควรไปเพราะด้วยความรักและรับผิดชอบต่อบ้านเมือง ไม่ใช่ไปเพื่อเงินทองหรือสิ่งของที่เขานำมาจ้าง อโศกน่าจะทำตรงนี้จะสวยกว่า แต่ถ้าให้คนอโศกมาทำการเมืองอย่างที่ผ่านๆมา มันมีแต่เสียกับเสีย เพราะอะไร ก็เพราะว่าทุกคนไม่ใช่พระอรหันต์ ทุกคนมีมานะอัตตาทังนั้น

หมู่เดียวกันยังทะเลาะกัน มันน่าอาย ดังเช่นพรรคพลังธรรม ที่เขาเรียกว่าคนสายวัด ที่ว่าเป็นแกนนำของพรรคยังทะเลาะกันเอง แล้วท่านตั้งพรรคเพื่อฟ้าดินมา ขอดถามว่าที่คนที่บริสุทธิ์จริงๆ ผมขอเรียนตรงๆ ว่าขอให้ท่านทำอะไรที่สูงส่งกว่านี้จะดีกว่า จะได้ไม่เสียชื่อ ไม่มัวหมองนะครับ

หากว่าท่านยังมีกำลังทรัพย์ มีกำลังคนมากอยู่ ก็ขอให้ท่านมาช่วยสังคมโดยตรงจะดีกว่า เช่น อบรมจริยธรรมกับเด็กและเยาวชนที่ขณะนี้แย่มากแล้ว หรืออบรมพวกข้าราชการให้เป็นคนดีมีศีลธรรมขึ้น หรืออบรมให้ความรู้กับเกษตรกรให้เต็มทีอย่างนี้ ผู้คนทั้งประเทศจะกราบไหว้และเช่ซ้องสรรเสริญมากกว่ามาเล่นการเมืองและมาตั้งชื่อกันบ้าๆบอๆ

สิ่งที่ผมอยากให้เห็นท่านทำหลายๆตอนนั้นก็คือ ให้หาสถานที่หลายๆ แล้วนำเด็กและเยาวชนเข้าค่ายอบรม ๓ วัน ๕ วัน พยายามดึงเด็กเหล่านี้ให้ออกจากอบายมุขและสิ่งมอมเมาต่างๆ พ่อแม่ของเด็กเหล่านี้จะดีใจมากนะครับ เพราะงานของชาวโคกเท่าที่ได้พิจารณาดีๆ ก็จะทำให้เพื่อสังคมและมวลมนุษยชาติอยู่แล้ว ดังนั้นเด็กคือผ้าสีขาว ถ้าได้ให้เขาได้ซึมซับธรรมะแต่เด็กๆ โทมาเขาเหล่านั้นก็จะเป็นคนดี ไม่ทำร้ายสังคมไม่โกงไม่ทุจริตอย่างที่เห็นๆทุกวันนี้

❖ นายสัมพันธ์ มณีวรรณ จ.เชียงราย

ขอบพระคุณในความห่วงใยและความปรารถนาดีต่อเราชาวโคก และคิดว่ามีหลายๆท่านก็เห็นเช่นเดียวกับคุณสัมพันธ์ จึงอยากขอเชิญชวนให้มาเรียนรู้ “การเมืองบุญนิยม” ไปพร้อมๆกันกับเราชาวโคกด้วย จะดีมั๊ยเอ่ย? ที่สำคัญอยากบอกว่า เราชาวพุทธเชื่อมั่นใน “กรรมและวิบาก” ทั้งบุญและบาปล้วนเป็นของเจ้าของทั้งสิ้น ยังมีชีวิตอยู่ มีโอกาสทำสิ่งที่ เป็น “บุญ” ไว้ไม่ขาดทุนเลย และหากจะเริ่มต้น ต้องเริ่มที่ตัวเองก่อน เราจึงฝึกตนให้แข็งแรงด้วยศีล ๕ ละเลิกอบายมุขให้ได้ก่อน เพราะ “บุญ” ของเราคือการชำระกิเลสของเรา ไม่ใช่ของคนอื่น ด้วยแนวคิดเช่นนี้ การเมืองบุญนิยมจึงจะไม่เหมือนการเมืองทั่วไปที่เขาเป็นกันอยู่ น่าสนใจและเป็นจริงเป็นจังว่ากันเยอะเลยใช้ไหม? - บ.ก.

ป.ปรีดา

email: porpreeda@chaiyo.com

ถูกจับ (มือ)

จากกรรพเอกเส้าของเพื่อนหญิงที่สนิทและคบกันมานานแสนนานคนหนึ่งเธอเส้าให้ฟังว่า
คืนวันนั้นเลิกงานประมาณสามทุ่มครึ่ง อาศัยรถเพื่อนฯหนึ่งออกจากซอยรามคำแหง ๑๖ (ที่ทำงาน)
มาลงที่ป้ายรถเมล์ฝั่งตรงข้ามหมู่บ้านเสรีฝั่งที่จะไปดอนเมือง ลักพักใหญ่ รถ ป.๑.๓๙ มา จึงขึ้น
เลือกที่นั่งตรงช่วงกลาง นั่งไปได้สักพักรถมาถึงย่านสะพานใหม่ มีกระหาชายนายหนึ่งมานั่งข้างๆ ดู
ท่าทางภูมิฐาน ผูกไทด์ ถือกระเป๋าเอกสารสีดำ ดูเรียบร้อยหมดจด

แต่...โอละพ่อ รถแล่นเรื่อยมาตามถนนจนถึงช่วงเลย
ตลาดสี่มุมเมือง กระหาชายนายนี้ค่อยๆ เอื้อมมือมาจับมือเพื่อน
ของข้าพเจ้าอาการจับอย่างแผ่วเบา นุ่มนวลบีบและกำมือไว้อย่าง
อบอุ่น(ฟังดูแล้ว เพื่อนคงคิดในใจว่าอ้อบ้า!) เพื่อนของข้าพเจ้ากลัวมาก
ส่วนคนในรถนั่งห่างๆกัน หลายคนนั่งด้านในหมดแล้ว จะร้อง
หรือจะทำอย่างไรดี แถมยั้งนั่งริมหน้าต่าง จะออกอย่างไรเล่า

ดูทำไปก่อน ทำใจเย็นสู้เสีย คิดว่า“เอ็งอยากจับอยากบีบก็เชิญ”

รถเมล์แล่นมาตลอดทาง จึงตัดสินใจลุกขึ้นทันที ไปนั่งอยู่ด้านหน้าใกล้ๆคนขับ ซึ่งมีกระเปารถ
นั่งอยู่ด้วย อย่างนี้ค่อยอุ่นใจ ใจจริงคิดจะสู้หน้าคนนั้นอยู่เหมือนกัน คุยกันให้รู้เรื่องกันไปเลย
แต่ไม่กล้า แก้ปัญหาเฉพาะหน้า เอาตัวรอดก่อนดีกว่า คงไม่ทำอะไรให้เสียหายมากกว่านี้(นอกจากบีบมือ)
เกิดมาไม่เคยพบเคยเห็นคนแบบนี้

เมื่อรถมาถึงจุดหมายที่เพื่อนหญิงคนนี้จะลง เธอหันไปมองนายคนนั้น ร้องโอ้! ทันทิ รุ้น้อง
ซัดๆยังมารั้งแคะคนแก่ได้

ฉันนั่งฟังเพื่อนเล่า รู้สึกตะหงิดๆใจมากๆ จึงถามเธอว่า นั่งให้เขาบีบมือตั้งนานทำไม หากเป็น
ฉันจะรีบลุก คงไม่นั่งจมอยู่ตรงนั้นหรอกนะ จะรีบเดินไปอยู่ใกล้ๆคนขับทันที จะได้ปลอดภัย นี่มัน
คงสมความใคร่ไปแล้ว ว่าก็ว่านะ หากคิดแสบวก ถือว่าให้ทานมันไปก็แล้วกัน ใจก็สบาย เพราะแค่
ถูกบีบมือเท่านั้น ไม่มีอะไรมากกว่านั้น ก็โชคดีแล้ว

ฉันฟังเธอเล่า ทำให้รู้สึกปลงว่าสังคมสมัยนี้ภัยอยู่ใกล้ตัวมาก มีหลากหลายรูปแบบ อย่าง
นี้ไม่ถึงเลยจริงๆ ไม่ว่าหญิงหรือชาย ไปไหนมาไหนต้องรู้จักระวังตัว เอาตัวรอดให้ได้เป็นที่
ที่สุด ให้มีสติ แก้ปัญหาด้วยปัญญา อย่างสุขุมรอบคอบ เมื่อภัยมาถึงจะได้มีสติแก้ปัญหา ขอให้ศีล
คุ้มครองทุกท่านด้วยเทอญ

ข้อมูลจาก นาง-องค์เอก

หากท่านผู้ใดมีประสบการณ์หรือข้อคิดเห็นที่นำมาแลกเปลี่ยนอย่างสร้างสรรค์ หรือส่งมาทาง e-mail ข้างต้นได้

วัยใส

ส่งใจถึงนายก

ที่มาของโครงการ

โครงการ “วัยใส ส่งใจถึงนายก” งานนี้เกิดขึ้นเพราะท่านนายกทักษิณ ได้คุยกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ท่านสุดารัตน์ ว่าอยากให้นำเยาวชนจากที่ต่าง ๆ มาช่วยกันคิด และท่านนายกจะมาพบ มาฟังเสียงเยาวชน เหมือนที่ท่านนายกให้คนขับแท็กซี่และคนจน เข้าพบที่ทำเนียบแล้ว

นักเรียนล้มมาลีดา ล้นตือ โค้ด ได้ร่วมเป็น “แกนนำเยาวชน”

วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ พวกเราเดินทางไปโรงแรมนันทบุรีพาเลซ โดยมีนักเรียน ม.๒ คือ ด.ญ.ศิริขวัญ(จีฟ) คุณานุรักษ์พงศ์ ด.ญ.แก้วบุญเกื้อ(มีน) รัตนจันทร์ ด.ญ.นันทนา(ก้อย) สุขสวัสดิ์

และนักเรียน ม.๓ คือ **น.ส.แพรยอดหญ้า(ปุลม) นาเมืองรักษ์** โดยมี**อาโอบบุญ ชาติบุญนิยม** เป็นผู้นำไป มี**อากวี ปริกัมศีล** ขับรถไปส่ง มี**แม่ครูพนคำ สุ่มมาตย์** มาส่งพวกเราขึ้นรถและให้ยืมมือถือเพื่อโทรถามทางไปโรงแรม มี**อาฟงฝน จังคศิริ** เป็นผู้ติดต่อกับ**คุณหมอบัณฑิต**ให้ก่อนหน้านี้แล้ว ไปถึงโรงแรมพนักงานถามว่า “มาเกี่ยวกับโรคเอดส์ใช่ไหม?” พวกเราบอกว่า “ไม่ใช่ มาพบคุณหมอบัณฑิต เกี่ยวกับ**“วัยใส ส่งใจถึงนายก”** เขาก็ให้เราขึ้นไปชั้น ๘ ห้องพระยาบุษราคม

พวกเรารู้ที่หลังว่า งานนี้จัดโดย **สำนักงานโรคเอดส์ วัฒนโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์** กลุ่มที่ไปจะต้องมีผู้นำไป กลุ่มเราก็มีคุณหมอบัณฑิตนำไป แต่คุณหมอไม่สบาย จึงให้**อาจารย์ต้นศรียี สุดประเสริฐ** นักวิชาการที่กรมสุขภาพจิต เป็นผู้รับผิดชอบพวกเรา ไปเป็นเพื่อนนั่งฟังที่โรงแรมและพบท่านนายกที่วัดสวนแก้ว แล้วยังขับรถมาส่งพวกเราตอนกลับอีกด้วย ขอขอบพระคุณอาจารย์มากกานะคะ

เวลา ๑๑.๐๐ น. มีการลงทะเบียน และมีพิธีกรรมถามแต่ละกลุ่มมาจากที่ไหน ตัวแทนมาทั่วประเทศ เช่น ศูนย์ข่าววิทยุโทรทัศน์เพื่อเยาวชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยอุบลฯ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กลุ่มต่อต้านและป้องกันโรคเอดส์ จากยะลา กลุ่มบ้านราชวิถี กลุ่มปัญญาภิวัฒน์ กลุ่มพลังแห่งการเปลี่ยนแปลง ประธานกลุ่มเยาวชนกรุงเทพฯ กลุ่มเยาวชนจากเชียงราย กลุ่มสัสมาสิกขาสันตือโคก ฯลฯ รวมทั้งหมด ๘๐ กว่าชีวิต ซึ่งแต่ละคนก็ระดับตัวแทนของกลุ่ม มาเป็นแกนนำร่วมกันคิด พวกเราทั้ง ๔ คน จีฟ มีน ก้อย ปุลม เพิ่งรู้ว่าตัวเองได้เป็น **“แกนนำเยาวชน”** ก็ตอนนี่เองคะ

อาณิสงฆ์ของคารั้บประทานอาหารมังสวิรั้ติ

เวลา ๑๒.๐๐ น. เมื่อได้รู้ว่าใครมาจากที่ไหนแล้ว พิธีกรก็ให้ไปรับประทานอาหาร พวกเราเอาคูปองไปให้พนักงานโรงแรม แล้วถามว่า **“มีอาหารมังสวิรั้ติมั้ยะคะ”** พนักงานให้พวกเราไปนั่งรอที่โต๊ะ

สักครู่พนักงานก็มาเสิร์ฟอาหารที่เพิ่งทำเสร็จจากเตายังร้อนกรุ่นอยู่ และมีอื่น ๆ พอมมาถึงก็มีโต๊ะพิเศษพร้อมอาหารวางรออยู่แล้ว มาฟังน้องมินของเราพูดถึงบรรยากาศตอนรับประทานอาหารนะคะ

“พวกเรากินมังฯ คนอื่น ๆ กินเนื้อสัตว์ พวกเขาต้องไปเข้าแถวตักอาหารและบริการตนเอง สำหรับพวกเราได้จัดโต๊ะพิเศษมีข้าว อาหาร น้ำดื่ม ตักเตรียมไว้ที่โต๊ะ จนทำให้คนอื่น ๆ อิจฉาเลยแหละ มันอาจจะเป็นความรู้สึกที่ดีๆ ในความรู้สึกที่ไม่ดี คือ เราสนใจ ที่ทุกๆ มื้อ ทุกๆ สายตาจับจ้องมาที่โต๊ะเรานั่งอยู่ด้วยความที่ว่า แปลกใจที่มีคนเสิร์ฟอาหารเรียบร้อย ไม่ต้องลากสังขารไปตักเอง อี...อี... เหมือนคุณหนูที่มีคนดูแลตลอดเลย”

กิจกรรม “แนะนำเยาวชน”

เวลา ๑๓.๐๐ น. ประธานเปิดงาน โดยคุณหมอสมนัตติ แล้วพิธีกรก็บอกรายการของงานนี้ คือ

๑. ประชุมกลุ่มย่อย แต่ละกลุ่มช่วยกันระดมความคิด
๒. ประชุมกลุ่มใหญ่ ตัวแทนกลุ่มนำเสนอปัญหา
๓. ประชุมกลุ่มย่อย คลายปมปัญหา
๔. ประชุมกลุ่มใหญ่ ตัวแทนกลุ่มนำเสนอ วิธีคลายปมปัญหา
๕. ประชุมกลุ่มใหญ่ เลือกปัญหา ที่จะเสนอท่านนายกรัฐมนตรี

จากนั้นก็เป็นการประชุมกลุ่มย่อย โดยแบ่งเยาวชนเป็น ๕ กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มช่วยกันคิดวิเคราะห์ ว่าปัญหาสังคมในปัจจุบันที่เกี่ยวกับเยาวชนมีอะไรบ้าง ปัญหาที่แต่ละกลุ่มคิดวิเคราะห์ห่ออกมา แล้วให้แต่ละกลุ่มนำไปเสนอให้ที่ประชุมกลุ่มใหญ่อีกที ส่วนมากก็จะคล้ายกันคือ **ปัญหาเยาวชนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาการติดโรคเอดส์ การติดยาเสพติด ปัญหาครอบครัวไม่อบอุ่น ปัญหาชอบความรุนแรง ยกพวกตีกัน เยาวชนขาดคุณธรรม-จริยธรรม**

ก่อนการประชุมกลุ่มย่อย พวกเรามาตกลงกันว่า **งานนี้เราจะมาฝึกกล้าแสดงออก** การแยกกลุ่มพวกเราจะต้องไม่ได้อยู่ด้วยกันแน่ ฉะนั้นพอเขาให้เลือกประธาน เลขา ดูบรรยากาศถ้าไม่มีใครทำ ให้พวกเราอาสาเลย เวลาแสดงความคิดเห็นก็ต้องร่วมกันแสดง

มาฟังความรู้สึกและการประเมินผลการประชุมกลุ่มย่อย ของแต่ละคนนะคะ

น้องจีฟ : “จีฟไม่ได้ทำตามแผนเลย สมาชิกในกลุ่มมีแต่คนคิดเก่ง พูดเก่ง จีฟคิดอะไรพอจะพูดก็มีคนพูดก่อน ส่วนใหญ่ที่เขาพูดก็ตรงกับที่เราคิด”

พี่ปุลม : “ปุลมได้อาสาเป็นผู้เขียนบนกระดาน”

พี่ก้อย : “ก้อยได้เสนอ ๒ ข้อ”

น้องมิน : “พอรู้ว่า มีการจัดแบ่งกลุ่มเพื่อทำระดมความคิด เด็กกล้ามาปรึกษาไม่ได้อยู่กลุ่มเดียวกันเลย ตอนนั้นแหละคือสิ่งที่หวั่นๆ เราจะกล้าพูดเสนอความคิดเห็นใหม่? เพราะไม่มีคนรู้จักเลยอีกอย่างมีแต่คนที่ป็นรุ่นพี่เรา และเรียนมหาวิทยาลัยแล้ว เรายังเป็นน้องอยู่เลย ไม่รู้ว่าความคิดเราจะเข้าเป้าชนะใจกรรมการบ้างรึเปล่า มันกลัวไปทุกเรื่องเลย จนคิดในใจว่า ไม่น่ามาเลย **งานนี้**

ไม่รู้จะวางตัวยังไง แต่พอเข้ากลุ่มจริงๆแล้ว มีการพูดคุยเสนอความคิดเห็น ปากมันก็เผลอพูดออกมาโดยอัตโนมัติ ทำให้คลายใจ ไม่เกร็งในเรื่องนี้มาก เขายังเห็นความสามารถของเราอยู่ ให้เกียรติแล้วก็มีมารยาทที่ดีด้วย”

เวลา ๑๘.๐๐ น. เพราะสมองกำลังแล่นดี บรรยากาศช่วงนี้เป็นภาพที่น่าประทับใจมาก ที่แต่ละคนช่วยกันคิด

สรุปปัญหาช่วยกันออกมาได้ดังนี้

๑. ปัญหาโรคเอดส์
๒. ปัญหาามีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร
๓. ปัญหาความรุนแรง
๔. ปัญหาการเสนอสื่อต่างๆ
๕. ปัญหาการศึกษา
๖. ปัญหาครอบครัว
๗. ปัญหาขาดคุณธรรม จริยธรรม

พอรวมปัญหาเสร็จแล้ว ทุกคนก็โล่งใจ แต่หึ่งเหนื่อย หึ่งหิว เพราะขณะนี้เวลา ๑๘.๓๐ น. แล้วพิธีกรพูดขึ้นว่า “พวกเราที่ช่วยกันรวมปัญหาเสร็จแล้ว เราจะช่วยกันคลายปมต่อ หรือพักรับประทานอาหารก่อน?”

ทุกเสียงตอบว่า “พักก่อน”

มีเสียงหนึ่งบอกว่า “ถ้าทำต่อ แทนที่จะเป็นคลายปัญหา มันจะเป็นการเพิ่มปัญหา สร้างปัญหาครับ”

ทุกคนหัวเราะ แล้วลงไปรับประทานอาหารที่ห้องบอลรูมกัน

ดีใจ...เหมือนจับไม่เคียด “ใจ/งแวม”

ขณะที่พวกเขาพักดื่มน้ำแก้กระหายอยู่นั้น ก็มีผู้ที่สนใจพวกเขาถามหลายคน และคนสุดท้าย พี่เขามาจากศูนย์ข่าววิทยุโทรทัศน์เพื่อเยาวชนมาขอสัมภาษณ์ พวกเขาเลยแบ่งหน้าที่กัน มีพี่ปูลม น้องจีฟ น้องมิน ให้สัมภาษณ์ ก้อยกับอาโบบุญไปเตรียมหาห้องพัก พอตกลงกันเสร็จ ไม่รู้หายแว๊บไปทางไหน ทางฝ่ายพวกเขาพอออกจากห้องประชุม ก็ไปที่ห้องข้างๆ ซึ่งดูเหมือนจะเป็นห้องประชุมเช่นกัน พอได้นั่งลงสักพัก พี่เขาก็ยิงคำถามใส่เป็นชุด พวกเขาก็ตอบไปอย่างฉับไวเหมือนกัน เพราะถามในสิ่งที่พวกเขาเป็น พวกเขามี พอพวกเขาตอบจบ คำถามใหม่ก็สวนขึ้นมาทันควัน ไฉนความรู้สึกมันส์ล่ะ ที่ให้สัมภาษณ์ในคืนนี้

เวลา ๕ ทุ่มกว่า สัมภาษณ์เสร็จ พวกเขาไปถามหาห้องพักที่ประชาสัมพันธ์ พอเขาบอกเสร็จด้วยความดีใจวิ่งเข้าลิฟท์ เลยลืมว่าเขาบอกว่าห้องอะไร ลืมกันหมดทั้ง ๓ คน วิ่งไปเคาะห้องนั้นที่ห้องนี้ที่ พอเขาเปิดออกมา “อู๊ย! ไม่ใช่ ขอโทษค่ะ” ห้องสุดท้ายไปเคาะห้องเขาไม่ได้ลืดอก เปิดเข้าไป

จะเอ๋ !.....อึ้งตาย.....เป็นห้องฝ่ายชาย จี๊ฟกับพีปูลมิ่งหนีใหญ่เลย มีน้องมีนของเรายืนรับหน้า “ขอโทษค่ะ เคาะห้องผิด” พุดแล้ว ก็วิ่งตามจี๊ฟและพีปูลม

พอมาถึงห้องพวกเราจริงๆ เลยหัวเราะกันใหญ่ จี๊ฟเพิ่งได้สติ และบอกว่า “เราไม่น่าวิ่งเลย ดีใจเหมือนกับไม่เคยพักโรงแรม” ไร้ ! กว่าจะสำนึกได้ ก็ขายหน้าไปหลายกิโลกรัมแล้วละ

แล้วพวกเราก็ขอนอนด้วยกัน ๔ คน ทั้งให้อาโบบุญนอนคนเดียว แต่อำโบบุญ ก็ ! ตกงสบายอยู่แล้ว แถมยังสละแปรงสีฟัน ผ้าขนหนู ที่จัดให้ห้องละ ๒ ชุด อาให้พวกเราหมดเลย ไม่รู้ว่าอาเอาอะไรแปรงฟัน และเอาอะไรใส่แทนเสื้อผ้า มารู้ทีหลังว่าอาสับุแทนยาสีฟัน เอามือแทนแปรงสีฟัน และเอาผ้าปูนอนนั่นแหละห่มแทนเสื้อผ้า แถมยังบอกพวกเราว่า “เราต้องอยู่ได้ในทุกสถานการณ์” นั้นแน่!.....คุณอาของพวกเรา

เช้าของวัน “ประวัติศาสตร์”

วันศุกร์ที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

เมื่อพวกเราเยาวชนมากันพอสมควร ก็มาเตรียมการ นัดแนะใครจะเป็นคนพูดก่อนหลัง ใครจะเป็นคนมอบของที่ระลึก ใครเขียนข้อความที่เป็นการอวยพร และให้กำลังใจท่านนายกฯ พวกเราเด็กสัมมาสิกขาสันตือโคก ก็เขียนปรัชญาของโรงเรียนพร้อมตราโรงเรียน ผากที่เสื้อแจ๊คเก็ตที่จะมอบให้ท่านนายกฯ

เวลา ๑๐.๐๐ น. พวกเราเยาวชนทั้งหมด ๘๐ กว่าชีวิต พร้อมครูอาจารย์และคณะทำงาน เดินทางไปวัดสวนแก้ว โดยรถตู้ กว่าจะหมด...ก็...หลายคันเหมือนกัน

ต้อนรับ “ท่านนายก”

ด้านหน้าวัดสวนแก้ว ตัวแทนที่ถูกคัดเลือก ๑๐ คน คอยต้อนรับท่านนายก ด้วยความตื่นตั้งแต่ตั้งแต่เวลา ๑๓.๐๐ น. ระหว่างรอก็มีนายทหาร ตำรวจ ข้าราชการน้อยใหญ่ นายแพทย์ ลือมลชนอาสาสมัครต่างๆ เยาวชนอีกกว่า ๓๐๐ คน ตลอดจนชาวบ้านในละแวกนั้น ต่างก็มารอรับท่านนายกกันอย่างคับคั่งด้วยใจจดใจจ่อ

และแล้วเวลาแห่งการรอคอยของทุกคนก็มาถึง ท่านนายกก้าวลงมาจากรถเบนซ์คันหรู ซึ่งจอดอยู่เบื้องหน้าของพวกเรา พร้อมกับโบหน้าอันอิมเอิบผ่องใส ท่ามกลางการมุ่งให้การต้อนรับของเหล่าทหารตำรวจที่มาคอยรักษาความปลอดภัย ตลอดจนคณะบุคคลที่มาต้อนรับ ห้อมล้อมเต็มไปหมด เวลาล่วงเลยไปสักระยะหนึ่ง ผู้คนเหล่านั้นก็หลบทางให้ท่านนายกเดินเข้าไปนมัสการพระพุทธรูป ซึ่งประดิษฐานอยู่หน้าวัดสวนแก้วแห่งนี้

ขณะนั้นเอง ท่านนายกก็เหลียวมองมาเห็นพวกเราเข้าแถวเรียงรายรอต้อนรับอยู่ ด้วยชุดที่สะอาดตา ดูแล้วสะอาดตา เรียบร้อย อันเป็นระเบียบของโรงเรียนสัมมาสิกขาสันตือโคก ทำให้

ท่านเดินตรงเข้ามาหาก้อยและจีฟอย่างประชิดตัว และพูดว่า “เฮ้ ! สันตือโสทกเป็นอย่างไรบ้างลูก” ด้วยความตื่นเต้นดีใจทำให้ตอบอะไรไปไม่ได้มาก พูดได้แต่เพียงว่า “ที่มานี้ก็สนุกดีคะ ทำให้ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในกลุ่มเยาวชน”

แล้วท่านก็หันไปทักทายโรงเรียนอื่นบ้าง โดยเริ่มต้นคำถามว่า “หนูมาจากโรงเรียนไหนล่ะ” ทุกครั้งไป

เมื่อเยาวชน “พบท่านนายก”

เมื่อท่านนายกมาถึงโบสถ์ธรรมชาติ พระพยอมนำท่านนายกไปนมัสการพระพุทธรูป แล้วมานั่งที่หน้าเวที พิธีกรกล่าวเรียนเชิญท่านนายกเปิดงาน จากนั้นเป็นรายการเยาวชนพูดคุยกับท่านนายก

คนที่ ๑ : “พวกเราทำงานต่อต้านโรคเอดส์มา ๑๐ กว่าปี อยากให้รัฐบาลช่วยส่งเสริมสนับสนุน และให้ความรู้ตามโรงเรียน ตามแหล่งเรียนรู้ทั่วไปเกี่ยวกับโทษภัยของโรคเอดส์ การป้องกัน และการใช้ถุงยางอนามัย”

ท่านนายก : “ดีมากที่พวกเราช่วยกันทำงานในเรื่องนี้ ทางรัฐบาลก็สนับสนุนเต็มที่”

คนที่ ๒ : “พวกผมเห็นว่าสื่อต่างๆทุกวันนี้ ออกมาในเชิงยั่วย้อมมอมเมาเยาวชนมาก บางครั้งสื่อออกมาผิดจากความเป็นจริง สุดท้ายไม่รู้ว่ามีข่าวออกมาจริงหรือเท็จ ก็เลยข่าวจากสื่อต่างๆ จะเชื่อได้หรือไม่ได้ พวกผมได้ทำงานด้านสื่อวิทยุโทรทัศน์เพื่อเยาวชน แต่ผู้ใหญ่ไม่ให้การสนับสนุนเลย จึงอยากให้รัฐบาลช่วยสนับสนุนในเรื่องนี้ด้วยครับ”

ท่านนายก : “สื่อมวลชนฟังไว้นะ แล้วก็ช่วยกันไปปรับปรุงด้วย **เมื่อวานนี้ผมก็โดนสื่อมวลชนออกข่าวว่าผมลำเอียง เอาแต่ศาสนาพุทธ ผมย่ะมาก มันไม่ใช่ความจริง ถึงผมจะนับถือศาสนาพุทธ แต่ผมก็นับถือเคารพทุกศาสนา พอตีผมจะต้องอัดรายการ เขาเขียนสคริปมาให้ผมบอกว่าเขียนมาให้มันไม่ใช่จากใจจริงของผม ผมบอกผมจะพูดเอาเอง ว่าแล้วผมก็ขอจบหลัก ๑๕ นาที ผมได้ทำใจปล่อยวางความโกรธ ตื่นมาสมองก็สดชื่น แล้วเดินเข้าห้องอัดพูดไปได้อย่างสบาย**

อย่างที่ผมเป็นจริง พุดไปจนหมดชั่วโมง การที่พวกเราเยาวชนมาทำเรื่องนี้นี่ดีมาก มีอะไรขาดเหลือ แม้จะเป็นทุนรอน เขียนจดหมายไปถึงผมได้เลย”

คนที่ ๓ : “ปัญหาเยาวชนที่เกิดอยู่ทุกวันนี้ ส่วนใหญ่มาจากการขาดความอบอุ่นในครอบครัว อยากให้รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนว่า คนจะไปมีครอบครัวต้องให้พร้อมก่อน ทั้งทางฐานะและ

อารมณ์ความรับผิดชอบ และให้พ่อแม่พาเด็กเข้าวัดในวันเทศกาล ถึงแม้ไม่ได้มาฟังธรรม อย่างน้อย ก็พามาคบคุ่นกับสถานที่อันสงบ”

ท่านนายก : “ผมเพิ่งคิดนะว่า **ต่อไปน่าจะมีการประกวดครอบครัวอบอุ่น ให้มาทั้งครอบครัว ปัญหาเยาวชนผมได้ข้อชัดเจนแล้วว่า การจะแก้ปัญหายัยรุ่น เราต้องเป็นฝ่ายรับฟังเขาพูด** ผมก็มี ลูกซึ่งเป็นเยาวชนเหมือนพวกเรา สำหรับผมเรียนตำรวจ ก็เอาไม่บรรทัดเอาระเบียบไปใช้ที่บ้าน ต้องเบี๊ยะนะ ลูกผมเขาทนไม่ไหว เขาก็ระเบิดใส่ผม ว่านั่นมันสมัยรุ่นพ่อ แต่สมัยนี้เขาก้าวไปถึงไหน แล้ว **ผมจึงรับฟังลูกๆ จึงได้รู้ว่าเขามีความคิดดีๆที่เราคิดไม่ถึง ผมจึงพยายามเป็นเพื่อนลูก ให้เขามีอะไรทั้งทุกข์และสุขสามารถมาคุยกับเราได้** ก็อยากให้พวกเรามีอะไรบอกพ่อแม่ ถ้าสนิทกับแม่ ก็พูดกับแม่ก่อน แล้วจึงให้แม่ประสานกับพ่อ ถ้าสนิทกับพ่อ ก็พูดกับพ่อก่อน แล้วจึงให้พ่อประสานกับแม่

สมัยก่อนจะมีค่านิยมว่าคนเข้าวัดเซย แต่สมัยนี้มันเปลี่ยนไปแล้ว สมัยนี้คนไหนไม่เข้าวัด ไม่ศีกษาธรรมะจะเป็นคนเซยไปแล้ว”

เวลาใกล้จะหมดแล้ว ตัวแทนเยาวชนก็พูดสรุปปัญหาที่อยากให้รัฐบาลทำ และจากนั้นก็มอบของที่ระลึก ซึ่งเป็นสื่อแจ๊คเก็ตที่พวกเราเยาวชนช่วยกันเขียนอวยพร ให้กำลังใจท่านนายก ท่านใส่สื่อแจ๊คเก็ตแล้วกล่าวปิดงาน

แล้วเดินออกไปจนขึ้นรถ ยังความปลาบปลื้มใจให้เยาวชนมีรัฐลีม ที่ได้ไปร่วมงานวันประวัติศาสตร์ นายกพบเยาวชน ในรายการ **“วิจัย ส่องใจถึงนายก”**

บุลม มีน ก้อย จีฟ

ศิษย์สัมมาสิกขาสันตอโตก

(จากบางส่วนของรายงาน “วิจัย ส่องใจถึงนายก”)

ตอน....

หลงแต่รอย-ก้าวหน้า ไม่มุ่งศึกษาการลดทอน คู่ประเทศไม่ได้

กัญยาน - ตุลาคม ๒๕๔๗

ข้อความข้างต้นนี้เป็นโคลกกรรม ที่พ่อท่านให้ในงานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๓ ที่ผ่านมาและจะใช้เป็นโคลกกรรมปีใหม่ด้วย ความเป็นมาของโคลกนี้ได้ในขณะที่บิณฑบาต ๒๐ ต.ค. พ่อท่านแล้วว่าก่อนออกบิณฑบาตเข้าห้องน้ำก็คิดได้ส่วนหนึ่ง เมื่อเดินบิณฑบาตก็คิดอีกและเปรยให้สมณะที่ร่วมสายบิณฑบาตด้วยช่วยกันคิด เพื่อหาคำความที่ดีที่สุด เสร็จจากบิณฑบาตแล้วจึงมาเขียนแก้แต่งคำอีกเล็กน้อยจึงเสร็จ ท่านส่งให้คุณไพพานเพื่อนำไปเร่งทำปฏิทินประจำปีของชาวอโศก

บันทึกฯฉบับนี้ต้องควมรวมเนื้อหาสองเดือนในฉบับเดียวอีก เนื่องจากมีบทสัมภาษณ์เยอะ ทำให้ต้องตัดเรื่องหรือเหตุการณ์ในเดือนทั้งสองนี้ออกไปบ้าง ไม่เช่นนั้นสารอโศกจะเล่มอ้วนโตเกินไป

หลักสูตรการศึกษา ๑ ก.ย. ๒๕๔๗ คณะการศึกษา สส.สอ.ได้เข้าสนทนาเรื่องการจัดทำหลักสูตรการศึกษาของกระทรวง และที่ทางโรงเรียนกำลังจัดทำ มีประเด็นที่พ่อท่านกล่าวถึงการศึกษาที่แท้จริงนั้น จะเป็นไปโดยธรรมชาติ มีเด็กเล็กวิ่งเล่นในขณะที่พี่กำลังนั่งเรียน หรือทำงานอยู่ ส่วนที่กล่าวกันว่าประเทศไทยเจริญนั้น จริงๆแล้วเสื่อม เพราะผู้บริหารไปเอาความคิดมาจากตะวันตกหรือเมืองนอก ความเจริญ

ไม่ใช่อยู่ที่มีแสงสีมากกว่ากัน ความเจริญอยู่ที่สังคมนั้นอยู่กันอย่างมีภราดรภาพ สันติภาพ อิศรเสรีภาพ นอกจากนี้พ่อท่านไม่เห็นด้วยกับการส่งเด็กไปแข่งขัน(ขอภัยที่จำต้องข้ามผ่านในรายละเอียด)

FM 96.5 MHz. เจาะลึกทั่วไทย อินไซด์ไทยแลนด์ ๖ ก.ย. ๒๕๔๗ รายการวิทยุที่มีผู้นิยมมาก ได้โทรศัพท์ขอสัมภาษณ์พ่อท่าน เนื่องจากข่าวว่าพรรคเพื่อฟ้าดินจะส่ง พล.ต.จำลองลงสมัคร ส.ส. เป็นรายการที่น่าสนใจ เพราะพิธีกรก็ซักได้อย่างดีบรรณสาร พ่อท่านเองก็ตอบได้อย่างรู้เท่าทันพิธีกร เริ่มประเด็นของพรรคเพื่อฟ้าดินแล้วโยงมาสู่ข่าวที่จะส่ง พล.ต.จำลอง ปิดท้ายด้วยการโยงไปถึงนายกฯทักษิณ พ่อท่านพูดอย่างไร ทำให้พิธีกรสรุปในช่วงท้ายว่า คู่สู้มเสี่ยงของโพธิรักษ์กับ ดร.ทักษิณยังมีความหวังใยและ

เอื้ออาทรอยู่หลายส่วนทีเดียว
โยมอาคำผาย

เจริญศรี ๑๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่วัดมหาหงส์ สมุทรปราการ มีพิธีเผาศพโยมอาคำผายเสียชีวิตเมื่ออายุได้ ๙๑ ปี ซึ่งเป็นอาคนหนึ่งของพ่อท่าน ระหว่างรอเวลาเผาพ่อท่านตรวจแก้งาน แม่แต่อยู่ในรถ ช่วงเดินทางไป-กลับก็เร่งตรวจแก้ไขให้เสร็จ ก่อนเดินทางกลับอุบลฯ(ขอข้ามผ่านในรายละเอียด)

เอื้อโออุ๋น ๓ ศูนย์ฝึกฯ ๑๘ ก.ย. ๒๕๔๗ กลับจากงานเผาศพโยมอาคำผาย ที่สันติอโศกมีญาติธรรมจาก ๓ ศูนย์ฝึกอบรมฯได้มาสัมมนา ได้แก่บวรพาอโศก สระแก้ว จันทบุรี(วังพูกษา) โดยนิมนต์ให้พ่อท่านได้แสดงธรรมและเอื้อโออุ๋น (ขอข้ามผ่านในรายละเอียด)

คำแนะนำลึกลับๆ สำหรับผู้ต้องการจะบวช ๑๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก มีผู้มาอยู่ช่วยงานส่วนกลาง แล้วต้องการจะบวช เมื่อได้ปรึกษาใครต่อใคร หลายท่านก็ส่งเสริม หลายท่านก็ทักท้วงตั้งไว้ให้ช่วยงานในฐานะฆราวาสจะได้มากกว่า ทำเขาตัดสินใจลำบาก จึงได้มาขอคำแนะนำจากพ่อท่านเป็นที่สุด เพื่อตัดสินใจ พ่อท่านให้คำแนะนำว่าอย่างไร น่าสนใจนะ

เทศน์ที่วัดชลประทานฯ ๒๓ ก.ย. ๒๕๔๗ ในงานสวดศพโยมชิต เจริญกุล อายุ ๘๖ ปี ลูกๆซึ่งเป็นญาติธรรมได้นิมนต์พ่อท่านไปแสดงธรรม (ขอข้ามผ่านในรายละเอียด)

ให้สัมภาษณ์ น.ส.พ.ร่วมด้วยช่วยกัน ๒๔ ก.ย. ๒๕๔๗ เนื่องจากมีกระแสพูดกันถึงพรรคทางเลือกที่สาม และก็มีผู้มองมายังพรรคเพื่อฟ้าดินเหมือนกัน ทำให้นักข่าวส่วนหนึ่งสนใจติดต่อขอสัมภาษณ์พ่อท่าน น.ส.พ.ร่วมด้วยช่วยกันก็เป็นหนึ่งที่สนใจมา ประเด็นคำถามก็ดี ไม่ส่อให้ต้องไปพิพาทหรือทะเลาะกับคณะอื่นๆ พ่อท่านก็ตอบได้ดี เสียหายที่เขานำไปตีพิมพ์ได้บางส่วน พวกเราจึงได้นำเอาบทสนทนาสัมภาษณ์นั้นมาพิมพ์เป็นเล่ม ผู้สนใจติดตามได้จากหนังสือ“อโศกที่เห็นและเป็นอยู่”เล่ม ๑ (ในที่นี้ขอข้ามผ่าน)

การเมืองทุนนิยม = อำนาจ + ผลประโยชน์ ๒๔ ก.ย. ๒๕๔๗ สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 New 1 ได้สัมภาษณ์ กับคำถามที่ว่าการเมืองมีการใช้อำนาจเพื่อผลประโยชน์ของตนและพรรคพวก พ่อท่านเห็น

อย่างไร, จะแก้อย่างไร, พรรคเพื่อฟ้าดินตั้งขึ้นมาเพื่ออะไร, มีตัวบุคคลที่จะส่งลงสมัครหรือ, พรรคเพื่อฟ้าดิน มีนโยบายอะไรที่เด่น, เห็นอย่างไรกับเรื่องกองทุนหมู่บ้าน กองทุนพื้นฟูเกษตรกร, การทำชุมชนพึ่งตนเอง อย่างนี้น่าจะนำเสนอในสังคมวงกว้าง คำถามเหล่านี้พอท่านจะตอบว่าอย่างไร ต้องพลิกไปอ่านแล้ว

การเมืองภาคประชาชน ๒๔ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก คณะถ่ายทำรายการ “การเมืองภาคประชาชน” ของไททีวีได้มาสนทนารายการ กับประเด็นที่ว่าการเมืองและเศรษฐกิจที่ต่างไปจากทุนนิยม ท่านเอาบุญมาล่อเอากรมมาชู่หรือเปล่า, ไม่ว่าจะเป็ด้านเศรษฐกิจหรือการเมืองก็ตามพอท่านเอาจิตวิญญาณเป็นตัวนำ อันนี้มันเป็นของพ่อท่านหรือพระพุทเจ้า, การเมืองของพรรคเพื่อฟ้าดินจะเป็นอย่างไรต่อไป, และการเมืองทั่วไปในปัจจุบันเป็นอย่างไรในสายตาของพ่อท่าน, กรรมการบริหารและสมาชิกพรรคจะต้องถือศีลระดับใด, ท่านจะแก้ไขจิตวิญญาณของท่านนายกาได้อย่างไร

เติมเต็มการเมืองพรรคเพื่อฟ้าดิน ๒๖ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก จากกระแสข่าวการเมืองที่พุ่งมาที่พรรคเพื่อฟ้าดิน นำเอามาเป็นประเด็นในการแสดงธรรม เพื่อทำความเข้าใจกับญาติธรรมเป็นสำคัญ เนื้อหาเป็นอย่างไรเชิญเปิดไปอ่านได้

ธรรมะ-สันติภาพ ๒๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ร่วมเสวนาธรรมะ-สันติภาพ ที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ บรรยากาศการเสวนาเป็นอย่างไร พ่อท่านกล่าวอะไรบ้าง มีเรื่องที่ไม่คาดคิด ถือเป็นนิมิตที่ดีในการทำงานศาสนา ผู้ที่เคยวิพากษ์วิจารณ์ให้เสียหาย กลับมีไมตรีญาติด้วย แถมทำยาก่อนจากอยากให้พรรคเพื่อฟ้าดินเข้ามามีบทบาทในการบริหาร เพื่อจะได้นำธรรมะมาสู่สังคม

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยพระพุทธศาสนาแห่งโลก ๒๙ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีอโศก **อ.บุญถิ่น** ผู้ร่างโครงการ “โพธิอาษา” ให้แก่มหาวิทยาลัยพุทธศาสนาแห่งโลก มีวชิเบริยธรรม ๙ ประโยค ได้มาขอคำแนะนำหลังจากที่ได้ส่งเอกสารมาให้พ่อท่านช่วยตรวจดู (ทำที่อ่อนนุ่มถ่อมตนอย่างยิ่ง) ด้วยเห็นว่าพ่อท่านเป็นผู้ทรงภูมิปัญญา ที่จะต้องได้รับคำแนะนำ ซึ่งพ่อท่านก็กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า “การศึกษาพระพุทธศาสนาได้ถูกปฏิรูปมานาน จนกระทั่งเข้าใจว่าแนวการปฏิบัติ อย่างที่พูดและสอนกันนี้ถูกแล้ว อาตมาก็เห็นว่าอาตมาคงทำด้วยไม่ได้ และอาตมาก็เป็นผู้น้อย จึงต้องขอแยกออกมา มันทำไม่ได้ เพราะทฤษฎีมันเพี้ยนไปแล้ว อาตมาก็เอาจากพระไตรปิฎกเหมือนกัน แต่ก็ตีความต่างกัน จึงต้องขอแยกออกมา ทำเป็นนานาสังวาส ทุกวันนี้ก็เห็นผลเจริญ อย่างหมู่บ้านนี้หรือชุมชนอโศกอื่นๆ ไม่มีอบายมุขเลย และก็ปฏิบัติศีลที่เกิดศรัทธา เป็นศรัทธินทรีย์ ไม่ใช่แค่ศรัทธาสามัญ” จากนั้นไปเป็นการสนทนาในการอธิบายความที่ต่างจากกระแสหลัก โดยพ่อท่านเปิดพระไตรปิฎกแล้วอธิบายตามความเห็นที่พ่อท่านมีต่างออกไป จากที่สอน ที่เรียนๆกันมา ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียดนั้น

ตั้งชื่อเฮือนต่างๆของอุทยานบุญนิยม ๓ ต.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีอโศก ขณะเข้าห้องน้ำก่อนออกไปบิณฑบาต พ่อท่านได้คิดชื่อของเฮือนที่อุทยานฯได้ มีชื่อว่า**เฮือนหมูเจ้า** คือเรือนหลังเดิมที่ใช้ทำกับข้าวทำเต้าหู้ในปัจจุบัน เฮือนต่อมาก็คือ **เขามีส่าง** คือที่ใช้แสดงธรรมวันอาทิตย์ ช่างบนเป็นที่พักของฝ่ายหญิง ตอนแรกเริ่มสร้างใช้เป็นที่ขายของแห้ง แต่ขายได้ไม่ดี ไม่ค่อยจะมีลูกค้าขึ้นไป ส่วนร้านค้าของแห้งที่ย้ายลงมาขายในปัจจุบันมีชื่อว่า **แพงบ่ล่า** เพื่อเป็นการเตือนสติผู้ขายว่าอย่าขายแพง และเฮือนหลังใหม่ที่กำลังจะประดับตกแต่งทองเหลืองหล่อให้สวยงาม มีชื่อว่า **ถ้ำหมูแวน** พ่อท่านอธิบายความหมายของชื่อนี้ว่า ได้ดีแล้วรอกันบ้าง

การปรับภูมิทัศน์บ้านราชฯ ๖-๗ ต.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีอโศก **ผศ.ดร.บุญมา บ้านประดิษฐ์** จากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กำแพงแสน ได้มาช่วยลงพื้นที่ดูสภาพทั้งหมดของหมู่บ้านราชธานีอโศก

ก่อนเสนอแนะถึงการปรับปรุงพื้นที่ การขุดลอกบึง การขุดทำลำธาร การทำภูเขาน้ำตก ฯลฯ ในที่นี้ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านในรายละเอียด

การเมืองบุญนิยม = ลตกิเลส + เสียดละ ๑๑ ต.ค. ๒๕๔๗ ที่คีรีระชอโคก การแสดงธรรมก่อนหน้าวันนี้พ่อท่านตั้งใจที่จะเทศน์เรื่องการเมืองโดยตรง เพื่อให้กรรมการสาขาของพรรคเพื่อฟ้าดิน ได้นำเอากิจกรรมการฟังธรรมเขียนลงในรายงานการประชุมด้วย ถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่สำคัญของพรรคเพื่อฟ้าดินที่จะต้องมีการมีให้กับสมาชิกหรือกรรมการพรรคได้มีส่วนร่วม ถือเป็นมิติใหม่ของผู้ที่จะเข้าไปทำงานการเมืองจะต้องมีการอบรมจิตใจฟังเทศน์ฟังธรรมบ้าง รายละเอียดของการแสดงธรรมข้าพเจ้าขอข้ามผ่าน ผู้สนใจติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแผ่

กรณีข่าวร่างทรงพระอินทร์+สุรียเทพ มาลากุลและหลาน นักจิตวิทยาและนักวิจารณ์ต่างๆได้ออกมาแสดงความเห็น แต่พ่อท่านเห็นว่ายังมีจุดที่เข้าใจไม่กระจ่าง จากประสบการณ์ที่พ่อท่านมี และพุทธศาสนาที่พ่อท่านเข้าใจ ทำให้พ่อท่านเห็นว่าจะอธิบายให้สังคมเข้าใจได้ จึงติดต่อสื่อที่มีผู้นิยมมากๆ แต่เจ้าของรายการไม่สนใจ จึงสามารถออกได้เพียงสื่อไอทีวี ในรายการทุกข์ปัญหาชีวิตร่วมกับท่านจันทร์ (สมณะเพาะพุทธ จันทเสฏฐโณ) ๑๓-๑๕ ต.ค. ยังดีที่ ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง สนใจจึงได้ออกรายการ “เวทีชาวบ้าน” (๑๙ ต.ค.) ซึ่งได้แพร่ภาพออกอากาศไปแล้ว

เทศกาลเจ-มังฯ มหกรรมของการสร้างคน ๒๔ ต.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโคก มีการประเมินสรุปผลของกิจกรรมขยายอาหารในช่วงเทศกาลเจที่ผ่านมา โดยให้ทั้งชุมชนทุกหน่วยงานไม่ว่าเด็กไปถึงผู้ใหญ่ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็น ที่น่าสนใจไม่ใช่แค่ตัวเลขผลผลิตหรือรายได้ และพ่อท่านให้อิโหวาทปิดท้ายว่าอย่างไร เชิญพลิกไปอ่านได้

สัมมาสิกขาลัยวังชีวิตได้รับการยกระดับ ๒๓ ต.ค. ๒๕๔๗ ดร.วิวัฒน์ วรวงษ์ ได้นำหนังสือที่ลงนามโดย ดร.ชาญชัย ยมดิษฐ์ คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจอมบึง ขอนำนักศึกษาปริญญาโทและคณาจารย์ ๔๕ คน เข้าศึกษาดูงาน ณ มหาวิทยาลัยวังชีวิต และร่วมแลกเปลี่ยนยุทธศาสตร์การพัฒนาระหว่างนักศึกษาและอาจารย์ทั้ง ๒ สถาบัน ดร.วิวัฒน์ได้เล่าให้ฟังว่าได้ยินอาจารย์ทั้งที่นิคมและที่จุฬาฯ ได้กล่าวถึงมหาวิทยาลัยวังชีวิตด้วยความชื่นชม และแนะนำว่ามีโอกาสก็น่าจะไปสัมผัสศึกษาดูบ้าง และเมื่อคณะราชภัฏจอมบึงได้มาศึกษาดูงาน ๒๗ ต.ค. และได้สนทนาซักถามเรื่องต่างๆจากพ่อท่านแล้ว ทั้งหมดมีทำที่ที่ดีและเข้าใจ แต่ในบันทึกนี้ข้าพเจ้าต้องขอข้ามผ่านในรายละเอียดของการสนทนานั้น

ประชาสังคมกับการพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่น ๒๘ ต.ค. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโคก

คุณลัดดาวัลย์ ตันติวิทยาพิทักษ์ นักศึกษาปริญญาเอก โครงการสหวิทยาการ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้มาสนทนาสัมภาษณ์พ่อท่าน เพื่อประกอบการทำวิทยานิพนธ์ในหัวข้อ “ประชาสังคมกับการพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่น” ตัวอย่างคำถามบางส่วน การเมืองอย่างที่พ่อท่านพาทำนี้ในระดับมหภาคจะเป็นอย่างไร, สิ่งที่คุณพ่อท่านดูเหมือนไม่สามารถเตือนสติให้หลายท่านเหล่านั้นได้, การตั้งพรรคเพื่อฟ้าดินเป็นความหวังด้วยหรือเปล่าคะ, ถ้าไม่หาเสียงแล้วประชาชนจะรู้จักได้อย่างไร, โอโศกมีนโยบายที่จะไปแลกเปลี่ยนเยี่ยมเยียนเครือข่ายอย่างเสถียรกับเครือข่ายหรือสมาชิกคนจนบ้างหรือเปล่า, ในโลกของธุรกิจและการคอร์รัปชัน ที่เขาไม่รู้ว่ามันผิด อย่างนี้จะมีกรรมวิบากด้วยไหม, ผู้หญิงควรจะมีบวชในระดับสมณะด้วยหรือเปล่าคะ พ่อท่านจะตอบว่าอย่างไรในคำถามเหล่านี้ เชิญเปิดไปอ่านได้

เยี่ยมคุณปราชญ์ ทรงเผ่า ๒๙ ต.ค. ๒๕๔๗ เดินทางไปเยี่ยมคุณปราชญ์ ทรงเผ่าที่บ้านแถวเสนาบริเวณนี้ ซึ่งเผชิญกับหลายโรคทั้งเบาหวาน อาการทางสมอง และต้องฉายแสงเลเซอร์ที่ตา นับเป็นพันครั้ง รายละเอียดของการสนทนาซ้ำๆ พ่อท่านห้ามผ่าน

ปิดท้ายบันทึกฉบับนี้ด้วยโอวาทปิดประชุมพาดิฉันขุณฺนิยม ๑ พ.ย. ๒๕๔๗ ซึ่งพ่อท่านได้พูดถึงตลาดหุ้นไว้อย่างไร และเตือนพวกเราอย่ามัวทะเลาะกันด้วยเรื่องแนวคิด ซึ่งเป็นเพียงอุปถัมภ์ตาเท่านั้น สังคมนุญนิยมจะไปได้ไกลเพราะอะไร เป้าหมายสูงสุดของเราคืออะไร สรุปแล้วชีวิตเกิดมาอะไรคือคุณค่า ที่ทำยสำหรับผู้ยังอยู่นอกหมู่กลุ่มควรรีบเปิดไปอ่านซะ

96.5 MHz. เจาะลึกทั่วไทยอินไซด์ไทยแลนด์

๖ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่ราชธานีโอโศก หลังกลับจากบินธนาตได้รับการติดต่อทางโทรศัพท์ขอสัมภาษณ์พ่อท่าน จากรายการวิทยุ FM 96.5 MHz. รายการเจาะลึกทั่วไทยอินไซด์ไทยแลนด์ ดำเนินรายการโดยคุณณัย เอกมหาสวัสดิ์ และคุณถกิง สมทรัพย์

เนื่องมาจากการประชุม ๗ องค์กรปลายเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา พ่อท่านได้บอกเล่าให้กรรมการองค์กรต่างๆนั้นที่มาร่วมประชุมได้ทราบ เรื่องพรรคเพื่อฟ้าดินจำเป็นต้องส่งผู้สมัครลงรับเลือกตั้งในสมัยหน้า (ด้วยเข้าใจผิดว่าเป็นข้อบังคับของ กกต. ถ้าไม่ส่งจะถือเป็นความผิด แม้โทษทัณฑ์จะยังไม่ชัดเจนว่าจะเป็นเช่นใด บ้างก็ว่าแค่ปรับ บ้างก็ว่าพรรคอาจถูกยุบ) พ่อท่านจึงเปรียบว่าถ้าพรรคเพื่อฟ้าดินจะต้องส่ง ก็คงจะต้องส่งชาวโอโศกที่ประชาชนรู้จักกันดี ซึ่งก็คงต้องเป็น พล.ต.จำลอง หากส่งชาวโอโศกที่ประชาชนไม่รู้จัก จะถูกมองว่าถูกประชาชนได้ แต่เรื่องนี้ยังไม่ได้คุยกับ พล.ต.จำลองเลย ไม่รู้ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่

เผอิญมีกรรมการท่านหนึ่งเห็นดี แล้วนำเรื่องนี้ไปบอกนักข่าวที่ตนคุ้นเคยให้มาทำข่าว โดยไม่ได้ปรึกษาว่าเรื่องนี้สมควรเป็นข่าวหรือไม่ เมื่อนักข่าวมา(๑ ก.ย.) พ่อท่านเห็นใจในอาชีพของเขาที่ต้องหาข่าว ถ้าปฏิเสธก็จะดูแข็งเกินไป จึงบอกเล่าความคิดเห็นเห็นทางการเมืองแบบบุญนิยมไปตามจริง และตามที่นักข่าวสนใจ ก่อนจากพ่อท่านบอกนักข่าวว่าที่พูดกันนี้เป็นความรู้ให้เท่านั้น จริงๆยังไม่ต้องการให้นักข่าวเอาไปลง ถ้าจะเอาไปลงก็ให้เลือกเอาประเด็นที่เหมาะสมก็แล้วกัน เพราะมีหลายประเด็นเป็นอุดมคติที่ปัจจุบันยังไม่เกิด

เข้านี้ ๖ ก.ย. เพิ่งจะทราบจากผู้ติดต่อขอสัมภาษณ์ออกรายการวิทยุ FM 96.5 MHz. เจาะลึกทั่วไทยอินไซด์ไทยแลนด์ว่า น.ส.พ.ที่กรุงเทพฯ ได้ลงข่าวเรื่องนี้แล้ว จึงอยากจะขอสนทนาสัมภาษณ์ออกอากาศทางวิทยุ ในเวลาประมาณ ๘.๔๕ น. แล้วทางรายการจะติดต่อกลับมา จากเนื้อหาที่ได้สนทนาออกอากาศดังนี้

**จริงๆแล้วการเมืองที่ขจัดพระ หรือขจัดธรรมะ ขจัดกองการกุศลออกไป
จากการเมือง.....อันนี้อาตมว่าเป็นความล้มเหลวของสังคมอย่างสิ้นเชิง เพราะว่า
เมื่อการเมืองได้กีดกันทุกวิถีทางที่จะไม่ให้ธรรมะที่จะไม่ให้ผู้ที่ทำงานเพื่อการกุศลนี้
เข้าไปเกี่ยวข้องกับคนบริหารบ้านเมือง มันก็เท่ากับนักบริหารบ้านเมืองก็ไม่ได้ใกล้ชิด
ก็ไม่ได้สัมผัสสัมพันธ์กันกับการกุศลหรือการเป็นธรรมะเป็นศาสนาอะไรกันเลย นี่คือ
ความล้มเหลวอันยิ่งใหญ่ เป็นความเข้าใจผิดมาแต่ไหนแต่ไร**

*****

คุณเกิง : นี่คือเสียงจากเจสสิก้าทั่วโลกอินไซด์ไทยแลนด์คุณผู้ฟัง อยู่ๆสมณะโพธิรักษ์จาก
สำนักสันตโศภาก็ออกมาประกาศจะขับเคลื่นการเมือง การเลือกตั้งครั้งใหญ่ การเมืองเรื่องการเลือกตั้ง
จริงๆแล้วกลุ่มสันตโศภาก็ตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาพรรคหนึ่งชื่อว่าพรรคเพื่อฟ้าดิน ที่จริงโดยรูปแบบเป็น
พรรคการเมืองที่จดทะเบียนถูกต้องกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง ผมคงเข้าใจถูกต้อง แต่ในแง่เนื้อหาสาระ
มันเป็นพรรคการเมืองในอีกมิติหนึ่ง ก็คือเป็นพรรคการเมืองภาคประชาชน เป็นการรวมตัวของกลุ่มความคิด
กลุ่มหนึ่งเพื่อนำเสนอความคิดของตัวเองกับสังคม และพรรคเพื่อฟ้าดินเคยประกาศมาโดยตลอดว่าเป้าหมายและ
วิธีที่ขับเคลื่อนไปไม่ใช่การเลือกตั้ง แต่อยู่ๆสมณะโพธิรักษ์ประกาศจะส่งคนสมัครรับเลือกตั้ง และจะไป
ทาบตามมหาจำลองมาลงสมัคร ส.ส. ในนามพรรคเพื่อฟ้าดินด้วย นี่เป็นการขับเคลื่อนที่น่าสังเคราะห์ยิ่ง

คุณดณัย : ครับ ไปขอทราบรายละเอียดจากท่านผู้นำพุทธสถานสันตโศภกันนะฮะ ท่าน
สมณะโพธิรักษ์ครับ สวัสดีครับท่านครับ

พ่อท่าน : อาว...เจริญธรรม ว่าไง

คุณเกิง : พรรคเพื่อฟ้าดินได้จดทะเบียนถูกต้องกับสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งใช้มั๊ยครับ

พ่อท่าน : อ้อ! เป็นพรรคถูกต้องตามกฎหมาย

คุณเกิง : ในแง่นิติศาสตร์มีความเป็นพรรคการเมืองโดยสมบูรณ์

พ่อท่าน : ใช้...เป็นพรรคการเมืองมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๕

คุณเกิง : แต่ในแง่เนื้อหาสาระนั้นเป็นพรรคการเมืองที่เรียกกันว่าภาคประชาชน เป็นการรวมตัว
ของกลุ่มความคิดกลุ่มหนึ่งเพื่อนำเสนอความคิดกับสังคม เคยประกาศจะไม่ส่งสมัครรับเลือกตั้งไม่ใช่หรือครับ
แต่อยู่ๆประกาศจะส่งสมัครรับเลือกตั้ง

พ่อท่าน : อันนั้นต้องพูดให้ชัดเจนว่า ที่บอกว่าไม่ประกาศจะส่งสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ได้ประกาศ
เพียงแต่พูดกันไปให้เข้าใจนโยบาย ให้เข้าใจวิธีการ

คุณดณัย : ไม่เคยประกาศว่าจะไม่ส่งคนลงสมัครรับเลือกตั้ง

พ่อท่าน : คำว่าจะไม่ส่ง ไม่ใช่จะไม่ส่งเลยนั้ันตรงนะ เป็นคำพูดที่จะต้องฟังคำอธิบาย คือว่า
พรรคการเมืองพรรคนี้จะไม่เหมือนพรรคการเมืองใดๆในโลก ขอใช้คำนี้ อาจจะอหังการไปสักหน่อย

คุณเกิง : ครับๆ เชิญครับ

พ่อท่าน : คือเป็นพรรคการเมืองที่อาตมาขอพูดถึงนี้ก่อน เพราะไม่งั้นจะเข้าใจผิด และคนที่
เข้าใจที่มีอุปทานอยู่แล้วว่า เป็นพระเป็นเจ้าของนายอะไรกับการเมืองแล้วมันผิด คนที่มี concept อย่างนี้
อยู่แล้วเขาจะตีทิ้งเลย เขาไม่ฟังแล้ว เขารับอะไรต่ออะไรมา อาตมาขอแก้คำถามนี้ก่อนว่า **จริงๆแล้ว**

การเมืองที่จัดพระ หรือจัดธรรมะ ขจัดกองการกุศลออกไปจากการเมือง เช่นว่าไปจดนิติกรรมไปจดนิติบัญญัติไว้ว่าอันนี้จะป็นองค์การการกุศล องค์กรรมูลนิธิอะไรก็แล้วแต่ ทางการจะมีเงื่อนไขกำกับว่าต้องไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง กฎหมายมีไว้อย่างนั้นเลย อันนี้อาตมาว่าเป็นความล้มเหลวของสังคมอย่างสิ้นเชิง เพราะว่าเมื่อการเมืองได้กีดกันทุกวิถีทางที่จะไม่ให้ธรรมะที่จะไม่ให้ผู้ที่ทำงานเพื่อการกุศลเนี่ยะเข้าไปเกี่ยวข้องกับคนบริหารบ้านเมือง มันก็เท่ากับนักบริหารบ้านเมืองก็ไม่ได้ใกล้ชิด ก็ไม่ได้สัมผัสสัมพันธ์กันกับการกุศลหรือการเป็นธรรมะเป็นศาสนาอะไรกันเลย นี่คือการล้มเหลวอันยิ่งใหญ่ เป็นความเข้าใจผิดมาแต่ไหนแต่ไร

คุณดบัย : ตรงนี้ก็ป็นความเข้าใจพื้นฐานที่จะต้องสื่อสารกันก่อน

พ่อท่าน : ใช่ ป็นความเข้าใจพื้นฐานที่ผิดพลาดมานานแล้ว ก็ขอทำความเข้าใจลึกซึ้งนิด อาตมาทำไม่ได้มาตันทุ้งว่าจะต้องแก้กฎหมาย หรือว่าจะมาผืนประเพณีหรือว่าความเชื่อถือของสังคม ค่านิยมของสังคมอะไรหรอก ป็นแต่เพียงว่ามันถึงเวลา ที่จริงเราไม่ได้คิดจะตั้งพรรคการเมืองอะไรหรอก พรรคพลังธรรมที่เกิดขึ้นไปแล้วชาวอโศกก็ไม่ได้ไปเป็นตัวตั้งตัวตื้ออะไร ป็นเรื่องของคุณจำลองที่ทำ แล้วพวกเราคนที่เป็นฆราวาสที่เขารักการเมืองอยู่ เขาอยากจะทำงานการเมืองเขาก็ไปทำ ทางด้านศาสนาเรื่องธรรมะเราก็ทำของเราไปอยู่ปกติ เราก็ไม่ใช่ว่าไม่รู้เรื่องของสังคมเขาคิดยังไง แต่ว่าเราเองเราเข้าใจของเราอย่างทีกล่าวไปแล้ว ว่าเอาธรรมะออกจากการเมือง มันไม่ได้ มันไปกันใหญ่

คุณเกิง : มันไม่ถูกต้อง ครับ

พ่อท่าน : มันไม่ถูกต้อง การเมืองต้องมีธรรมะอย่างยิ่ง

คุณเกิง : ครับๆ ที่นี้ย้อนกลับไปเมื่อ ๒๕๔๕ ตอนนั้นที่ไปจดตั้งพรรคการเมืองภายใต้ชื่อ

เพื่อฟ้าดินนะครับ ตอนนั้นวัตถุประสงค์คืออะไรครับ

พ่อท่าน : วัตถุประสงค์ก็ต้องทำความนิตหนึ่งว่า จริงๆ..บอกแล้วว่าเราไม่ได้ตั้งใจตั้งพรรคการเมือง แต่ที่นั่นมันเป็นเหตุการณ์ ยิ่งไงก็ไม่รู้แหละมันเป็นเหตุการณ์ที่บังคับ เซึ่งบังคับเกมอะไรก็ไม่รู้แหละมันเป็นเหตุการณ์ คือมี...พูดก็พูดให้ชัดๆไปเลยว่า ดร.นิติภูมิ นวรัตน์ นี้ เป็นผู้ที่จะไปตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาพรรคหนึ่ง ชื่อว่าพรรคสหกรณ์ ชื่อว่า พรรคสหกรณ์

คุณเกิง : สมัยเมื่อปี'๔๕

พ่อท่าน : อ้า! ที่นี้นิติภูมิเขายุ่งมากเลย ผู้ที่ร่วมคณะที่ทำอยู่นี้จัดสรรอยู่มันก็ไม่เสร็จ มันก็เขียนๆจะถึงเวลา หาสมาชิก ๕,๐๐๐ คน ก็ทำไม่ได้ อะไรก็ไม่พร้อม แล้วมันก็จวนเจิญเต็มที นิติภูมิเขาก็คิดว่า เอ๊ะ! ถ้ายังงั้นมันคงตั้งไม่สำเร็จหรอก ก็เลยเบี้ยวเอาพรรคนี้มา แล้วจะเอาไปให้กลุ่มไหนดี ก็คิดถึงกลุ่มโอเคว่าจะทำได้ดี เพราะว่ากิจกรรมของเรา ชุมชนก็ดีอะไรก็ดี มันก็ตรงๆกับสหกรณ์อยู่แล้ว สหกรณ์แท้ๆด้วย ซึ่งเขาก็ศึกษาสหกรณ์มาอย่างดี เขาก็เลยจะเอาพรรคสหกรณ์นี้มาให้เราทำ พอเอามาโยนให้เราเราบอก...โอโฮ! เราไม่พร้อมอะไรเหมือนกัน เพราะว่าเราก็ไม่ได้อยากตั้ง แต่ก็พยายามยัดเยียดมา ก็หัวนล่อมทุกอย่าง สุดท้ายเราก็จำต้องเอา ....ก็เอา เพราะว่าก็มีหลายปัจจัย เราก็เลยรับมา ก็มาคิดกันว่า เรา....มันคงจะถึงคราวนะ อะไรมันจะเป็นนิมิตหมายอย่างไรหรืออะไรก็ตามใจเถอะ มันคงจะต้องตั้ง เราทำไปก็แล้วกัน ซึ่งอาตมาก็เข้าใจอยู่ว่าการเมืองนั้นคืออย่างไร ประชาธิปไตยคืออย่างไร ประชาธิปไตยที่อาตมาเข้าใจก็เป็นอย่างที่อาตมาเข้าใจ ซึ่งก็ไม่ตรงกับที่เป็นอยู่ขณะนี้ทีเดียว

คุณเกิง : หมายถึงว่าที่เวลานี้ที่จะเข้ามาเสนอพรรคการเมือง ก็ต้องการนำอุดมการณ์ในเรื่องของสหกรณ์การอยู่แบบสันตติโอศกเสนอให้กับประชาชน แล้วมองเห็นปัญหาการเมือง ที่เขาตั้งพรรคกันขนาดนี้ตั้งพรรคทางเลือก พรรคไหนพรรคไหนขึ้นมา เพราะว่ามันมีปัญหาในเรื่องปัญหาการเมืองขึ้นมาหรือเปล่า

พ่อท่าน : เห็นแน่นอน เห็นชัดเจนเลยว่าเป็นพรรคการเมืองธุรกิจกันทั้งนั้น เป็นพรรคการเมืองแสวงหาอำนาจกันทั้งนั้น เป็นพรรคการเมืองที่ไปทำมาหากินหาทางได้ หาทางร่ำทางรวย หาเลี้ยงตัวเลี้ยงตนสร้างชีวิตให้เป็นอาชีพที่ร่ำรวย เป็นโลกธรรม เป็นโลกียะธรรมดาดาๆเลย ใฝ่ลาภ ยศ สรรเสริญ โลกียสุข สามัญแท้ๆ ซึ่งเราเห็นว่า พรรคการเมืองหรือว่าคณะทำงานการเมืองโดยประชาธิปไตยมันควรจะเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชนอย่างแท้จริง

คุณเกิง : ครับ ที่นี้ก็เลย

พ่อท่าน : แนวคิดของเราจะไม่เหมือนที่เป็นที่มีอยู่ในขณะนี้หลายอย่าง ที่นี้เรามีคนอยู่แล้วคือคนเราได้พัฒนา มา ได้ละลดกิเลสตัดหนเอาอะไรต่ออะไรมาจากกลายเป็นกลุ่มหมู่ จนกระทั่งถึงขั้นสาธาณโภคิคือทำงานฟรี ทำงานเสียสละ ทำงานไม่เห็นแก่ได้ ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เป็นอาชีพแบบโลกธรรม หรือแบบโลกียะที่เขาทำกัน อย่างทุนนิยมเนี่ยะ ไม่เป็นอย่างนั้นแน่นอน

คุณเกิง : ที่นี้ก็ดูว่าขณะนี้ก็มองหาตัวที่จะมาลงก็พุ่งเป้าไปที่ท่านพลตรีจำลอง ศรีเมือง

พ่อท่าน : อย่าเพิ่งลัด ลัดไป ที่นี้พอเราตั้งพรรคนี้ขึ้นมาแล้วเราก็ตั้งใจที่จะทำงานพรรคนี้ เขียนนโยบาย-นโยบายไปส่ง กกต. เขาไป อะไรต่ออะไรต่างๆนานา คุณไปเอานโยบายพรรคที่ กกต. เขาได้เลยขอขามาดูได้เลยว่า มันจะเป็นนโยบายอาริยชน เป็นการเมืองอาริยะ เป็นการเมืองบุญนิยม ไม่ใช่การเมืองโลกๆ สามัญโลกียะธรรมดา ไม่ใช่การเมืองของปุถุชนว้างั้นเถอะ เป็นการเมืองของอาริยชนจริงๆ เป็นการเมืองที่จะต้องลดละกิเลสจริงๆ ไปทำงานการเมืองต้องเสียสละ เช่น ในนโยบายร่างไว้เลย บอกไว้เลยว่าคนที่ทำงานเป็นตัวแทนของผู้ที่เป็นประชาชนเลือกขึ้นไปเนี่ยะ จะในตำแหน่งระดับ ส.ส. ส.ว. อะไรก็แล้วแต่

หรืออาจจะเลือกนายกฯ โดยประชาชนทั้งหมดในอนาคตก็ตาม **ผู้ที่ได้รับเลือกจากประชาชนเป็นตัวแทน แล้วต้องทำงานฟรี ต้องทำงานไม่มีเงินเดือน ไม่มีรายได้เลย ไปเสียสละจริงๆ แล้วให้ประชาชนเลี้ยงไว้ อะไรอย่างนี้เป็นต้น**

คุณเกิง : ฟังแล้วเหมือนท่านโพธิรักษ์เข้าสู่ภาวะที่เรียกว่าอาจใช้คำใดๆว่า คือหมดศรัทธากับทุกพรรคการเมืองที่มันมีอยู่ในปัจจุบัน และรวมทั้งประกาศที่จะตั้งพรรคการเมืองในระยะนี้ด้วย

พ่อท่าน : ถ้าจะพูดอย่างนั้นก็ได้อีก ที่จริงไม่ได้เกิดอารมณ์ไม่ศรัทธาพรรคการเมืองแล้วค่อยตั้งพรรคการเมืองนะ บอกแล้วว่ามันเกิดเหตุการณ์เฉพาะหน้า เหตุการณ์ที่มันฉุกฉะหุกที่แก้เหตุการณ์เฉพาะหน้าไปเท่านั้น เราไม่ได้คิดจะตั้งพรรคการเมืองอย่างที่เล่าให้ฟังแล้ว

คุณเกิง : เข้าใจๆ ครับๆ

พ่อท่าน : เพราะฉะนั้นจะบอกว่าเราไปชิงชิงหรือไปรังเกียจพรรคการเมืองใดๆ ก็ไม่เชิง แต่ก็เห็นว่ามันยังไม่เข้าตาเรา

คุณเกิง : มันเกิดขึ้นด้วยอุบัติเหตุอะไรก็แล้วแต่ แต่ว่าบทบาทตั้งแต่ปี'๕๕ จนถึงปัจจุบัน พรรคเพื่อฟ้าดินก็นำเสนอความคิดเพียงอย่างเดียว แต่ว่าครั้งนี้มันประกาศที่จะมาอยู่กับการเมืองเรื่องเลือกตั้ง เรื่องระบบรัฐสภา มีตัวทงตัวแทนเข้าไปอยู่ในระบบรัฐสภานั้น หมายความว่าเริ่มหมดศรัทธาต่อทุกพรรคการเมืองเลยอย่างนั้นหรือครับ

พ่อท่าน : แหม! คุณพยายามยัดเยียดให้อาตมาหมดศรัทธาพรรคการเมืองอยู่เรื่อยเลยนะ ก็ขอยืนยันว่า อาตมาไม่ได้มีความคิดรุนแรง ผลักดัน หรือว่ารังเกียจจริงอะไรถึงปานนั้น ไม่รุนแรงอย่างนั้นหรอก แต่ว่าเพราะเห็นข้อที่ไม่ตรงกับใจเรา เห็นข้อบกพร่อง เห็นข้อที่ไม่สมบูรณ์ ไม่ถูกต้องอยู่เท่านั้นเอง แล้วเราก็จะไม่เป็น...ไม่เป็นการเมืองอย่างที่เขาคือเป็นกันอยู่ จะเป็นการเมืองแบบใหม่ ขอยืนยันว่าเป็นการเมืองแบบใหม่ซึ่งยังไม่เคยมีในโลก เป็นพรรคการเมืองที่ไม่แสวงหาอำนาจ ไม่ส่ง ส.ส. ง่าย ที่จะพูดต่อไปถึงตรงที่ว่าส่ง ส.ส. เนี่ยะ เราไม่ได้บอกว่า ไม่ได้ประกาศว่า ไม่ส่ง ส.ส. แต่บอกว่าจะไม่ส่ง ส.ส. ง่าย อาจจะมีสิบสามสิบปีไปก็ได้ ถ้าจะส่ง ส.ส. เนี่ยะ **ผู้ที่ได้รับเลือกไปเป็นตัวแทนของประชาชนจริงๆ ก็คือประชาชนจะต้องเห็นจริง ประชาชนมาเลือกมาเรียกร้องให้ไปเป็นจริงๆ เราจึงจะไป เช่นเขตนี้มีผู้เลือกตั้งประมาณแสนคน จะต้องมีการประชุมผู้ต้องการ...มาบอกเลย มาบอกแจ้ง มาลงบัญชีทางว่ามากี่ตามหกหมื่นคนขึ้นไป บอกว่าต้องการเราลงไปสมัครไปเป็นตัวแทน เราจึงจะลง เมื่อลงแล้วเสร็จ เมื่อสมัครแล้วเสร็จตามที่ กกต. เขามีหน้าที่ เขาก็ประกาศไปให้ประชาชนรู้ว่า ใครลงบ้าง หรือว่าเราจะประกาศก็ทำป้ายใหญ่สักแผ่นหนึ่ง บอกว่าเนี่ยะ เราลงสมัครแล้วนะ หมายเลขนี้ละ แล้วก็ไม่หาเสียง**

คุณเกิง : ไม่หาเสียง

พ่อท่าน : การหาเสียงถือว่า ไม่ใช่ประชาธิปไตย

คุณเกิง : ทีนี้ อันนั้นคือเป้าหมายของพรรคที่จะทำนะฮะ แต่ว่าตามข่าวเนี่ยะก็จะไปชวนท่านมหาจำลองมาลงรับสมัคร

พ่อท่าน : เออละ....เข้าประเด็น มันเป็นเรื่องที่มันเกิดขึ้นตอนนี้ ก็คือว่า กกต. เนี่ยะ เขาก็ประชุมพรรคการเมืองอยู่เรื่อยๆ ประชุมหัวหน้าพรรคประชุมเลขาธิการพรรคอะไรเนี่ยะ เพื่อดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอะไรกันอยู่ตลอดเวลา ทีนี้พรรคเราก็เป็นพรรคที่เป็นนิตินัยอย่างสมบูรณ์ เราก็จะต้องไปกับเขาไปฟัง ไปรับรู้รับอะไรต่ออะไรต่างๆนานา ตามกิจกรรมการเมืองของทางเขา

คุณเกิง : ตามกติกาต้องส่งคนเลือกตั้ง ไม่งั้นจะต้องถูกยุบพรรค

พ่อท่าน : อ่า! ที่นี้ กกต. เขาก็แจ่งมาว่า ไม่ได้นะ พรรคการเมืองไม่ส่งลงเลือกตั้ง ส.ส. เนี่ยะ ไม่ได้ ทุกพรรคต้องส่งลงเลือกตั้ง เอละสิ! ตอนแรก...แต่ก่อนโน้นยุคก่อนที่เลือกตอนโน้นนะ ไม่มีนะ ไม่ต้องส่งก็ได้ ไม่ต้องส่งก็ไม่เป็นไร ก็เป็นพรรคการเมืองได้

คุณเกิง : เพราะฉะนั้นเนี่ยะ ที่จะต้องส่งครั้งนี้ก็เพื่อทำตามกติกาเพื่อรักษาให้พรรคอยู่

พ่อท่าน : ไซ้ มันถูกบังคับโดยกติกาของกฎหมายของรัฐแล้ว

คุณเกิง : ไม่ได้คิดว่า ส่งแล้วจะต้องได้ยี่สิบที่นั่ง ลิขที่หนึ่งไม่ใช่ออย่างนั้น

พ่อท่าน : ไม่มีสิ เราไม่ได้คิดเลย เพราะฉะนั้นเมื่อถูกกฎหมายหลักเกณฑ์ของ กกต.บังคับ พรรคเพื่อฟ้าดินก็เลยจำเป็นต้องส่ง ก็อาจจะส่งคนหนึ่ง สองคน เพื่อไม่ให้ผิดกฎหมายเท่านั้นเอง

คุณเกิง : ฉะนั้นถ้าส่งพลตรีจำลองต้องได้นะฮะ มันกลายเป็นไฟล์บังคับขึ้นมาแล้วว่า ถ้าส่งพลตรีจำลองต้องได้สถานเดียวเลย

พ่อท่าน : ก็ไม่รู้ อตมมาก็มาคิดว่า เอ! ถ้าเราจะต้องส่งแล้วเนี่ยะเราจะทำอะไรดี เราส่งไปแล้วมันก็อย่างนั้นแหละ มันก็ไม่เกิดผลอะไรเลย ถ้าจะเกิดผลดีบ้างก็...เอ้า ก็เลยคิดว่าถ้าอย่างไรเราตมาไปคุยกับคุณจำลองดูซิว่า คุณจำลองก็เคยพูดว่าไม่ลงเลือกตั้ง อะไรต่ออะไรต่าง ๆ นานา สารพัด ที่นี้มันเหตุการณ์อย่างนี้คุณจำลองจะเอาด้วยมั๊ย อตมาก็ว่า ยังไม่ได้พูดจริงๆ ก็ยังไม่ได้พูดกันเป็นหลักเป็นฐานจริงๆ จังๆ เคยพูดกันบ้างทางโทรศัพท์นิดหน่อย เพราะว่าข่าวมันออกไป พูดกันแล้วคุณจำลองก็ปฏิเสธ บอกว่าโอ๊ยไม่เอาหรอก แก่แล้วอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งก็ได้บอกได้พูดไปแล้วต่าง ๆ นานาว่า จะไม่ลงไม่อะไร ถ้าขึ้นไปพูดอย่างนี้เขาก็ต่ำต้อยอะไรต่าง ๆ นานา อตมาก็บอกว่าจะไปดำทำไม่ละ ก็เราบอกว่าเราไม่ลงเลือกตั้งอย่างที่เขาเป็นกัน เราไม่เป็นหรือการเลือกตั้งแบบโน้นเราไม่เป็น เราก็บอกได้ เลี่ยงได้ จะว่าเลี่ยงก็เลี่ยงจะว่าแก้ตัวก็แก้ตัว เราก็มาทำของเราอย่างของเราเนี่ยะ เราไม่เป็นหรือการเลือกตั้งแบบโน้นนะ เราจะเป็นการเมืองบุญนิยมที่ไม่ไปหาเสียง ถ้าประกาศ ถ้าสมัครแล้วก็จะเอาคุณจำลองติดป้ายไว้ป้ายเดียวบอก...คุณจำลองลงแล้วเบอร์นี้ ของพรรคเพื่อฟ้าดินแล้วก็บอกไม่หาเสียง เพราะพรรคเพื่อฟ้าดิน การเมืองบุญนิยมนี้ถือว่าการหาเสียงยังไม่ใช่ประชาธิปไตย

คุณเกิง : เอละครับ! ท่านโพธิรักษ์ครับเดียวผมขอเบรกลักห้านาทีได้มั๊ยครับ เพราะว่าทางสถานีเขาต้องตัดเข้าหาข่าว ประเดี๋ยวจะต่อสายไปที่ท่านโพธิรักษ์ ยังมีอีกสองคำถามที่สำคัญๆ นะครับ ต้องกราบขออนุเคราะห์นิดหนึ่งนะครับ

พ่อท่าน : ได้ๆๆ (พักโฆษณา)

คุณเกิง : เอ้า! มารู้กันต่อเราจะแวะเวียนไปสนทนารวมกับท่านสมณะโพธิรักษ์ผู้นำสำนักสันติอโศกอีกวาระหนึ่ง

คุณณัย : มีการจดทะเบียนตั้งพรรคการเมืองเอาไว้กับทาง กกต. เมื่อปี ๒๕๔๕ แต่ว่าโดยเจตนาแล้ว ก็คิดว่าเมื่อสังคมพัฒนาไปอีกยี่สิบสามสิบปีถึงจะส่ง ส.ส.ลง แต่เนื่องจากว่าเมื่อเป็นพรรคอยู่ในระบบ ต้องส่ง ส.ส.ลงเลือกตั้ง ไม่งั้นเขาจะยุบพรรค

คุณเกิง : ตรงนั้นก็คือประเด็นนะครับ เราจะกลับไปที่ท่านสมณะโพธิรักษ์อีกวาระหนึ่ง สวัสดิ์ครับ อีกครั้งครับ

พ่อท่าน : อ้า! เจริญธรรมอีกครั้ง ว่าไง

คุณณัย : การที่จะส่งคนลง ส.ส.ต้นปีหน้านั้น เป็นเพราะว่ากติกาของ กกต. เขากำหนดมาอย่างนั้น คำถามก็คือว่า ท่านจะไม่ใช่ติดอะไรกับสถานะความเป็นพรรคตามกฎหมาย มันจะสูญเสียไปก็กลายเป็น

เป็นกลุ่มเพื่อฟ้าดิน ที่ยังขับเคลื่อนตามความคิดตามความเชื่อของสันตือโคกได้เหมือนเดิมทุกประการนะ นะครับท่านครับ

พ่อท่าน : ไซ้...ก็ไซ้ แต่ที่นี้ ขณะนี้บอกแล้วว่าเกิดเหตุการณ์เฉพาะหน้า เขามาให้ตั้งพรรค ก็เลย ..เออ!ก็ตั้งไปแล้ว แม้ในที่สุดก็ตั้งชื่อพรรคเราก็ตั้งไปยั้งั้นแหละ ใครเขาฟังแล้วก็ชื่อพรรคมันพรรคการเมือง อะไรวะ พรรคเพื่อฟ้าดินอะไรเนี่ยะ พรรคหนึ่งเงินต่างๆ กี่ว่าของเขาไป เราก็ไม่ได้เจตนาจริงๆ เราเจตนา ทำของเราอยู่แล้ว เราเชื่อว่าเราทำ เราเป็นคนในประเทศเราก็ทำสิ่งที่เกี่ยวข้องอยู่กับคนเมืองหรือการเมือง อะไรอยู่แล้วโดยธรรมชาติ เราก็ทำอยู่แล้ว อาตมาถือว่าธรรมะกับการเมืองนี้ มันคืองานที่มุ่งจุดหมายไปที่จุดเดียวกัน ธรรมะกับการเมืองจุดหมายไปจุดเดียวกัน

คุณณัย : ที่นี้พอพูดถึงว่าจะส่งคนลง ก็ตั้งใจว่าจะส่งคนรับเลือกตั้งละ แล้วก็พุ่งเป้าไปที่ พลตรีจำลอง ศรีเมือง มันก็กลายเป็นเรื่องใหญ่ขึ้นมา เพราะว่าถ้าเอาคนระดับนั้นมาลงเนี่ยะก็ต้องได้

พ่อท่าน : ไม่รู้ได้หรือไม่ได้ อาตมาไม่ได้เจตนาว่าจะได้หรือไม่ได้ เพราะเรามีแค่ว่าเมื่อ กกต. บังคับให้ส่ง เราก็ส่ง

คุณณัย : เหมือนกับว่าพรรคเพื่อฟ้าดินเนี่ยะ ก็อยากจะเข้าไปมีอำนาจทางการเมืองเหมือนกัน

พ่อท่าน : ไซ้...มันก็เหมือนอย่างนี้ซิ ก็ถ้าเผื่อเราจะส่ง ถ้าเราส่งใครก็ไม่รู้ ส่งซังกะตาย เขาก็ บอกว่า เอ้อ! ไอ้ที่มันดูถูกประชาชนนี้ ประชาชนก็มองได้ ทำไม่ไม่ส่งคนที่เหมาะที่ควร มันก็ต้องส่งคนที่ เหมาะที่ควร ประชาชนเขาจะเห็นว่า เออ....คนนี้แหละเหมาะที่จะเป็นตัวแทนเรา แต่ถ้าเราส่งใครก็ไม่รู้ไม่ได้ เข้าทำอะไร มันก็ไม่ได้อีก

คุณเกกิง : นอกจากพลตรีจำลอง มีชื่อใครอยู่อีกบ้างฮะ

พ่อท่าน : ก็ยังไม่ได้คิดต่อหรือก ก็ เลยคิดว่า ถ้าเผื่อไม่ใช่คุณจำลองก็มาสรรกันดู เลือกสรรกันว่าจะเป็นคนใครควร แล้วจะทำแคไหน อย่งไรก็ค่อยๆว่ากัน เพราะว่ามันถูกบังคับแล้ว

คุณเกกิง : ที่นี้เมื่อช่วงที่แล้ว ท่าน บอกว่า จะถามใจชาวบ้านในแต่ละเขตเลือกตั้ง ถ้าในเขตเลือกตั้งใดก็ตาม ชาวบ้านตั้งแต่ ๖๐% ของจำนวนผู้มีสิทธิขึ้นไปเข้าชื่อแสดงความจำนงกัน ท่านก็จะส่งคนลง ส.ส.ในเขตนั้น ถูกต้องมั๊ยครับ

พ่อท่าน : ไซ้ ๑

คุณเกกิง : จะใช้วิธีการอย่างนี้

พ่อท่าน : นั่นคือแนวคิด หรือว่า

นโยบายวิธีของเราที่ทำไว้ เพราะฉะนั้นเราก็เหมือนคนฝันเพื่ออะไรไปเล่นๆ มันจะมีได้อย่างไร ก็ฝันเพื่อไปแหละ ฝันเพื่อไปตามเรื่อง แต่เราคิดว่าอย่างนั้นจริงๆ เพราะว่าถ้าเผื่อว่าไม่เป็นอย่างนั้น มันไม่จริง เราเอาที่ ความจริงว่า ประชาธิปไตยก็คือประชาชนเขาเห็นดีเห็นชอบ เขารู้จัก ไม่ต้องหาเสียงหรือก เพราะว่าเขาต้อง รู้จักว่าคนนี้แหละเป็นคนจะเป็นตัวแทนไปทำงานให้เขา ไม่ว่าจะในแผนกนั้นแผนกนี้เข้าไป ถ้าถนัดในเรื่อง การเงินก็ไปเป็นกรรมาธิการในด้านการเงิน ถนัดในด้านกสิกรรมก็ไปเป็นกรรมาธิการหรือว่าไปเป็นอะไรใน

ทางคณะกรรมการสิทธิการด้านสิทธิกรรมอะไรอย่างนี้ ถนัดด้านเศรษฐกิจก็ไปเป็นกรรมการในด้านเศรษฐกิจจะไรอย่างนี้เป็นต้น มันก็ต้องเป็นอย่างนั้นไปตามความจริง ไปเป็นตัวแทนของประชาชนทำงานให้แก่ประชาชนได้จริงๆ

คุณเกิง : ตอนนี้อย่างพลตรีจำลองเนี่ยจะนะครับ ที่วางไว้จะให้ลงเขตลงปาร์ตี้ลิสต์หรือยังไงครับ

พ่อท่าน : ยังไม่ถึงขนาดนั้น ยังคุยกัน บอกแล้วว่ายังไม่เป็นเรื่องเป็นราวอะไร

คุณณัย : ที่นี้ท่านพลตรีจำลองในระยะหลายปีที่ผ่านมา ท่านก็สนับสนุนท่านนายกรัฐมนตรีอยู่นะฮะ เป็นที่ปรึกษาของท่านนายกฯ ทางด้านสังคมนะฮะ การที่จะไปเอาท่านออกมาเนี่ยะ ดูความเป็นไปได้ไม่น่าจะเป็นไปได้เนอะฮะ

พ่อท่าน : เอาออกมาหมายความว่า เอาออกมาจากอะไร

คุณเกิง : จากการเป็นไทยรักไทย จากการไปสนับสนุนท่านนายกฯ ทักซิณอยู่เนอะฮะ

พ่อท่าน : อ้อ! ก็ไม่รู้ละ **เอาความคิดว่าคุณจำลองเนี่ยะเป็นชาวโศก เพราะว่าคนที่ลงตัวแทนของพรรคเพื่อฟ้าดินต้องเป็นชาวโศก ต้องมีเลือดของชาวโศกมีศีลมีธรรมต้องเป็นคนที่ยินมั่งสวัสดิอะไรอย่างที่ว่านี้** จริงๆไม่ใช่เรื่องเล่น ต้องเป็นเรื่องจริง ต้องเป็นเรื่องชัดเจน เพราะฉะนั้นก็ต้องเอาคนจริง ในบรรดาคนจริงของชาวโศกที่เหมาะสมเราก็มองไปว่า อ้อ! ก็มีคุณจำลองเด่นที่สุด ก็เท่านั้นเอง ที่นี้พอพูดอันนี้เสร็จ พูดกับคุณจำลองเสร็จ แล้วข่าวคราวอันนี้อาตมาก็เทศน์อาตมาก็พูดกับพวกเรารู้ว่า เออ! เรื่องมันเกิดอย่างนี้แล้วนะนี่ กกต.เขาบังคับอย่างนี้แล้วเราก็ต้องลง อาตมาก็พูดกับพวกเราเป็นภายในว่า เออ! ก็คงจะต้องส่งแล้วละ เอ๊ะ! ส่งใครดี ก็ต้องเชิญคุณจำลอง เพราะคุณจำลองเป็นตัวเด่นที่สุดในชาวโศก ก็พูดไป ชาวโศกก็ไปถึงหูพวกเราได้รับซบซามกันเนชาวโศก ก็ไม่รู้ใครไปพูดให้หนังสือพิมพ์

คุณเกิง : แหม! พูดกับคนเยอะขนาดนั้นข่าวก็ต้องหลุดออกมา ชาวใหญ่เสียด้วย

พ่อท่าน : อ้า! หนังสือพิมพ์ก็มาสัมภาษณ์นั่นแหละ ก็ออกไป อาตมาก็บอกแล้วว่า เอ๊ะ! มันควรจะเปิดหรือ ก็ถามพวกนักข่าวเขาเหมือนกันว่า มันไม่น่าจะถึงเวลามั้ง เขาบอกเขาจะไปไต่ตรงตูดก็ที่ว่าเขียนได้แค่นี้หนอยังไรที่เขามาสัมภาษณ์กันไป

คุณเกิง : แต่ในที่สุดข้อมูลก็เปิดหมดแล้ว เรียนถามว่า

พ่อท่าน : อาตมาไม่เห็นหนังสือพิมพ์เลย ยังไม่รู้เรื่องเลย

คุณเกิง : ที่นี้กต.ติกาของ กกต.นั้นนะครับ ในการส่งคนลง ส.ส. ในความเป็นพรรคการเมืองต้องส่งครบทุกเขตหรือเปล่าครับ หรือว่าแค่

พ่อท่าน : ไม่

คุณเกิง : ไม่ ใช่มั๊ยครับ ก็คนก็ได้

พ่อท่าน : มีพรรคที่ผ่านมาตั้งแต่ไหนๆ พรรคเล็กพรรคน้อยส่งครบทุกเขตไม่ได้ ขนาดพรรคใหญ่ยังไม่ส่งครบทุกเขตเลย จะเห็นว่าพรรคไทยรักไทยไม่ได้ส่งครบทุกเขตเลย

คุณเกิง : ครับๆ กรณีมหาจำลองอุ้ม **ดร.มานะ มหาสุวีระชัย** ลงสนามผู้ว่าฯ กทม. แล้วเทศน์หน้าตักถึงขนาดประกาศกับคนกรุงเทพฯว่า เลือกลงมาจะได้จำลองด้วย แต่ในที่สุด ดร.มานะ ก็แพ้แล้วแพ้โดยที่ได้แค่เจ็ดหมื่นแปดหมื่นคะแนนเสียงจากคนกรุงเทพฯเท่านั้นเอง ผลการเลือกตั้งตรงนั้นเนี่ยะถามว่า มหาจำลองซำมัย ก็เข้าไปทั้งตัวนะฮะ แต่มันสรุปมันบอกอะไรกับเราได้บ้างครับ

พ่อท่าน : บอกอะไรกับอาตมาหรือ อันนี้มันมีความซับซ้อนตั้งหลายประเด็น นักวิจารณ์คอลัมน์นี่สต่างๆ นักคิดนักรู้อะไรก็เขียนกันออกมา ทั้งโทรทัศน์ วิทยู หนังสือพิมพ์ ข้อเขียนส่วนตัวอะไรเยอะแยะ อาตมาก็ว่ามันมีความซับซ้อนอย่างนี้แหละในความคิดมนุษย์นะ อะไรก็เป็นไปได้เนอะ เพราะฉะนั้น

มันจะเป็นอย่างไรมันก็ไม่เป็นปัญหาอะไรหรอก อาตมาเห็นว่ามันเป็นเรื่องของธรรมชาติ อาตมาเห็นว่าเป็นเรื่องธรรมชาติของสังคมธรรมดาๆ เมื่อมันเป็นอย่างนั้นก็เป็นอย่างนั้น ส่วนคนที่ทำงาน....ตัวคุณจำลองเองจะเจ็บปวดจะรู้สึก จะอะไรอย่างไรก็ไม่รู้แหละ อาตมาตอบแทนคุณจำลองไม่ได้

คุณดบัย : ฮะ ฮะ โอ แต่ว่าแล้วทั้งหมดนี้จะนัดหมายท่านพลตรีจำลองคุยกันเมื่อไหร่ยังไงจะได้ข้อสรุปเมื่อไหร่

พ่อท่าน : อาตมาก็เลย พอดีเรื่องนี้ก็ได้คุยกับคุณจำลอง

คุณดบัย : คุยกันแล้วนะฮะ

พ่อท่าน : ได้คุยกันทางโทรศัพท์เท่านั้นแหละ ยังไม่พบกันจริงๆ ยังไม่ได้บอกว่าคุณ

คุณดบัย : แนวโน้มจะได้ตัวมาลงมัยฮะ

พ่อท่าน : อ้า! เต็มใจดีแหม! คุณก็รีบตัดภาพเร็วเกิน พอพบกันแล้วอาตมาก็คุยทางโทรศัพท์ก็อาตมาก็เกริ่นไปอย่างนี้ คุณจำลองก็ตีกรรเชียงหนีไปตลอดเวลา แก่แล้ว ให้คนหนุ่มคนสาว อะไรต่ออะไร แล้วก็ได้ออกกับประชาชนไปแล้วว่าไม่ลงสมัคร ประเดี๋ยวลงไปเขาก็จะดำให้อีกยบเย็นเท่านั้นแหละ อะไรต่ออะไรต่างยาวนาน อาตมาก็บอกว่า ไม่หรอก เขาจะดำไม่ได้ เพราะว่าเราไม่ได้ไปลงสมัครแบบที่เป็นอย่างเท่านั้น เราลงแบบของเรา ตามที่กล่าวเอาไว้

คุณเกิง : ถ้าผมเป็นคุณจำลองผมก็ต้องหนีสุดชีวิต เพราะว่าแผลผมยังไม่หายเลยครับ

พ่อท่าน : ก็อาจจะเป็นได้

คุณเกิง : แผลยังไม่หาย ยังระบมอยู่เลย

พ่อท่าน : ก็เป็นได้ เพราะงั้นอาตมาก็เลยไม่ได้เข้าซื้ออะไรมากมายหรอก ก็มาคิดอีกแง่หนึ่งว่า ถ้าเผื่อว่าสมมุติว่าคุณจำลอง จะเรียกว่าท่านไม่ได้ทานไม่ได้ก็เลยยอมรับลง ว่างั้นเถอะ รับลงเสร็จแล้วแต่พอลงไปแล้วซิโดนยาหนักกว่านี้อีก ไอ้แผลเก่าก็ยังไม่หาย แผลใหม่มาอีก ไอ้โฮ! อาตมาก็เห็นใจคุณจำลองเหมือนกันนะ

คุณเกิง : นั่นสิครับ

พ่อท่าน : คิดไปคิดมาแล้ว ก็เลยคิดว่า เอ! อย่าไปเร่งรัด หรืออย่าไปบีบคั้นอะไรคุณจำลองเลย เพราะว่าถ้าเผื่อว่า อย่างที่ว่าเนี่ยะ มันเป็นไปได้มัยฮะ เพราะว่าเราดูไม่ออก ใจมนุษย์เนี่ยะเราดูไม่ได้ดูไม่ออก เพราะงั้นถ้าเผื่อว่าลงสมัครแล้วจริงๆ แล้วโดนและยิ่งกว่าอีก อาตมาก็ว่า เอ...เราจะรับไหวมัยฮะนี้เราก็จะแยเอา เพราะว่ามันยังหยกๆอย่างที่ว่า ก็เลยคิดว่าไม่ไปเร่งเร้าหรอก ก็พูดกับคุณจำลอง ถ้าคุณจำลองคิดว่าอยากจะทำด้วย เอาด้วยก็เอา ถ้าคุณจำลองไม่เล่นด้วยก็แล้วไป

คุณดบัย : เสียงที่ ดร.มานะได้ในการเลือกตั้งผู้ว่าฯ ครั้งนี้แปลหมิ่นกว่า เสียงมาจากสันตติโศกชักเท่าไรฮะ

พ่อท่าน : ไม่รู้ อาตมาไม่รู้ อาตมาเองอาตมาไม่เคยไปบังคับใคร ไม่เคยไปบอกใคร ไม่เคยไปครอบงำใครๆ แล้วแต่อิสระเสรีภาพเพราะว่า เห็นว่าประชาธิปไตยนี่มันอิสระเสรีภาพ แม้จะเป็นพรรคเดียวกันอยู่ในสภาจะยกมือกันคนละฝ่ายก็ไม่มีปัญหา นี่คือประชาธิปไตย แม้จะอยู่พรรคเดียวกันนี้แหละ เวลาเข้าไปในสภาแล้ว ทุกคนก็อิสระ มีเรื่องราวอะไรมีความเห็นแตกอยู่ในสภาเองก็ไม่ใช้เรื่องประหลาด ต่างคนต่างเห็นไปคนละอย่างประชาธิปไตยไม่ใช่เรื่องประหลาด

คุณดบัย : เพราะว่าเท่าที่ดูขณะนี้ ถ้าหากว่าสันตติโศกส่งคนลงในนามพรรคเพื่อฟ้าดินนี่นะฮะ โดยพลังเสียงที่มีอยู่อย่างน้อยก็ต้องได้หนึ่งที่นั่งสองที่นั่งแน่ๆแหละ ถ้าไปลงเขตนี้ฮะ

พ่อท่าน : ไม่รู้ๆ อาตมาไม่กล้าอาจหาญไปอวดดีขนาดนั้นหรอก ไม่เชื่อว่าจะได้ขนาดนั้น

คุณเกิง : เอาละครับ ต้องมีการเว้นวรรคต้องทิ้งช่วงให้มีความคืบหน้าเพิ่มขึ้นจาก ณ ที่นี้ เราก็จะต้องกราบขอ Update ข้อมูลกันอีกนะฮะ แต่ว่าคำถามสุดท้ายเป็นคำถามแถมก็แล้วกันนะครับ เมื่อประมาณ ๓-๔ เดือนที่แล้ว ผมได้ฟังเทปอ่านข้อเขียนของท่านโพธิรักษ์นะครับ ยังมีท่วงทำนองชื่นชม ดร.ทักษิณอยู่ แม้กระทั่งเรื่องทัวร์นักษิ้นที่มีคนวิจารณ์กันเยอะเหลือเกิน ท่านโพธิรักษ์ก็ค่อนข้างจะแสดงความชื่นชมอยู่เช่นกันนะครับ ถ้ามว่า ๓-๔ เดือนผ่านไป นานที่ความรู้สึกอย่างนั้นยังเต็มเปี่ยมอยู่เหมือนเดิมบ้างหรือไม่

พ่อท่าน : อ่า! ก็ตอบตรงๆ ก็แล้วกันนะว่าลดลงไปตามผลงานหรือว่าตามพฤติกรรมที่ได้กระทำ ตามสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นขึ้น อาตมาก็เห็นว่า เอ้อ! จุดนี้เป็นจุดที่มัน อาตมาพูดง่ายๆ พูดชัดๆ ง่ายๆ ว่า อันนี้ไม่ถูกต้องมากกว่าถูกต้อง ก็เลยคิดว่า

คุณदनัย : เรื่องไหนฮะๆ

พ่อท่าน : ก็มันตอบตายตัวไม่ได้ มันหลายเรื่องไป

คุณदनัย : แต่มันเกิดในช่วง ๓-๔ เดือนนี้เองหรือฮะ

พ่อท่าน : ก็เป็นมาเรื่อยๆ

คุณदनัย : สะสม เป็นเรื่องสะสมนะฮะ แล้วคิดว่าท่านนายๆ จะปรับปรุงได้มั๊ยฮะ

พ่อท่าน : อ้อ! อาตมาตอบได้อย่างไรละ จะปรับปรุงได้มั๊ย อาตมาตอบไม่ได้ ท่านก็ปรับปรุงอยู่นะ อาตมาดู...จริงๆ แล้วโดยคำรวมทั้งหมดนี้อาตมาก็ว่า ตอนนี้ก็คงเป็นคุณทักษิณนั่นแหละทำงานแต่ทำมากเข้า... ก็ขอบอกตรงๆ ว่า คนที่มีกิเลสเนี่ย มันอย่างนี้แหละ พอเวลามันมีโอกาสมันมีช่อง กิเลสมันก็ทำงาน เผลอตัวได้ เพราะกิเลส...มันจะลืมหัดได้ตลอดเวลา กิเลสก็คือตัวทาส ทาสสังคม ทาส-โลภธรรม ทาสลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข มันเป็นตัวทาสของสิ่งเหล่านี้จริงๆ เพราะฉะนั้น ถ้าจิตไม่ได้ปฏิบัติจนเป็นโลกุตระ เป็นจิตแข็งแรงเหนือโลภธรรม เมื่อสิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นมา ลาภ ยศ อำนาจ ทรัพย์สฤงคาร ระวังสุขอะไรต่างๆ มันเกิดขึ้นมามันก็เผลอตัวได้

คุณदनัย : เข้าใจ นี่ก็คือ นี่คือเหตุผล ตรงนี้ก็ข้อคิดที่ ที่ทุกผู้คนในสังคมนะฮะ เอาไปประยุกต์ใช้ แล้วก็เตือนสติตัวเอง ทั้งการขับเคลื่อนชีวิตส่วนตัวด้วย แล้วหน้าที่การทำงานด้วย

พ่อท่าน : ต้องทำ อาตมาเห็นว่าข้อบกพร่องของคนทุกวันนี้มันเกิดจากการไม่ปฏิบัติธรรม ไม่ฝึกตนให้ลดละกิเลสอย่างแท้จริง ก็คือว่าในสังคมเรื่องศาสนามันหมดอำนาจ ศาสนาไม่มีประโยชน์ต่อมนุษย์ กลายเป็นเรื่องมอมเมาซ้ำเข้าไปอีก นี่แหละคือความเสื่อมของสังคม

คุณเกิง : ครับเอาละ! ครับ ต้องกราบขอพระคุณท่านโพธิรักษ์มากครับ ขอพระคุณมากครับ

คุณदनัย : สะครวญนี้หมดคำถามจริงๆ ขอพระคุณครับ สวัสดีครับผม

คุณเกิง : สมณะโพธิรักษ์ผู้นำสันตือโศก ถ้าผมจับสัญญาไม่ผิด ถ้านะครับ แม้จะวิพากษ์วิจารณ์อย่างไรก็ตาม สัมเสียงของท่านโพธิรักษ์กับ ดร.ทักษิณยังมีความหวังใย แล้วก็เอื้ออาทรอยู่หลายส่วนทีเดียว ผมฟังเป็นอย่างนั้นนะครับ

คุณदनัย : อันนั้นก็เป็นเรื่องที่ต้องติดตามกันต่อไป เพราะว่าที่ฟังดูแล้วเหมือนกับว่า การที่ส่งคนลงรับสมัครเลือกตั้งเนี่ย เป็นเรื่องตกกระไดพลอยโจนนะฮะ เพราะเกี่ยวกับ กกต. แล้วก็กฎหมายต้องส่งคนลงรับสมัครเลือกตั้ง

คุณเกิง : โอ! นี่เราเปิดสัปดาห์ด้วยเรื่องมาก่อนข้างหน้านะ

คุณदनัย : หนักฮะหนักๆ

คำแนะนำอีก ๑ สำหรับผู้ต้องการบวช

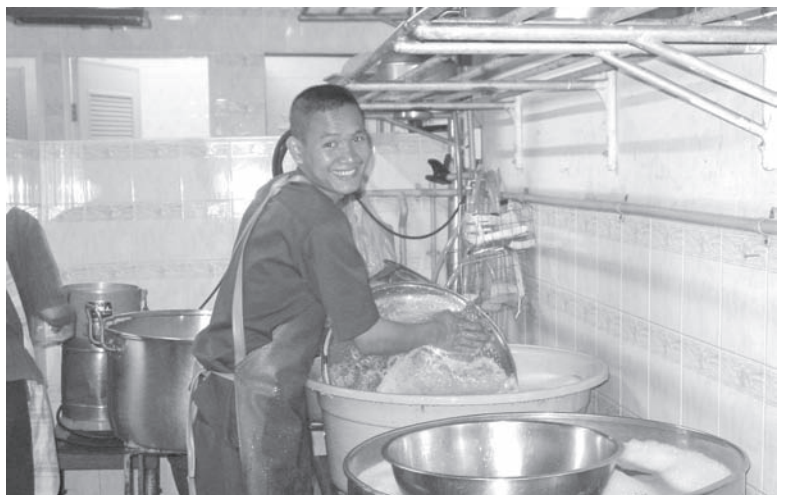
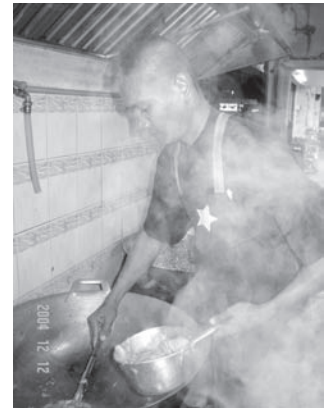
๑๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันตือโคก **คุณชยันยอม** ผู้ที่ได้ละทิ้งงานทางโลกย์มาช่วยงานทางธรรม มาอยู่วัด ๒ ปีแล้ว สมัครเป็นอารามิก เพื่อที่จะเตรียมตัวบวช ขณะเดียวกันก็ช่วยเหลืองานในหลายด้านที่ ฆราวาสทำได้ ทั้งปิดกวาดเช็ดถู เก็บขยะ ล่าสวดถูกดึงไปช่วยงานที่ร้านศูนย์อาหารมังสวิรัต มีอุปนิสัย อ่อนน้อมถ่อมตน ชยันช่วยเหลืองานการโดยไม่เกี่ยงหรือบ่นใดๆ คุณชยันยอมคิดอยากบวช เมื่อได้ไป สอบถามหลายๆคน ทั้งนักบวชและฆราวาสด้วยกัน ก็ได้คำแนะนำที่หลากหลายกันไป ทำให้คุณชยันยอม ต้องการคำแนะนำสุดท้ายจากพ่อท่าน เพื่อประกอบการตัดสินใจของตน

ชยันยอม : ถ้าเราปฏิบัติธรรมโดยไม่ได้เป็นปะ อันไหนมันจะให้ผลดีแก่กันครับ

พ่อท่าน : ก็อยู่ที่คุณ คุณเองบอกอย่างนี้ไม่ต้องเป็นปะหรอก เพราะถ้าเป็นปะแล้วจะต้องมีกิจวัตรมีอะไรต่ออะไรที่คุณจะทำงานได้น้อยกว่าขณะนี้ ถ้าเป็นอารามิกคุณก็ช่วยงานได้รอบได้มาก เพราะถ้าเป็นปะ คุณก็ต้องเข้ามากับพวกปะเนาคามากขึ้น ความอิสระที่จะทำงานน้อยกว่าที่คุณเป็นอารามิก มันก็จะต่างกัน มันก็อยู่ที่คุณเอง คุณจะสมัครใจอย่างไร แล้วความจำเป็นของที่นี่เป็นอย่างไรด้วย คุณก็เลือกเอา ถ้าจะสมัครปะก็ต้องถูกตีกรอบเข้ามาแล้ว การเป็นฆราวาสที่จะทำงาน ส่วนกว้างมันจะน้อยลงๆ คุณก็ต้องไปตรวจความจริงว่า อะไรที่จะเป็นประโยชน์มากกว่า แล้วคุณเองใจร้อนอยาก จะมาเป็นไหมละ บางคนใจร้อนอยากจะเป็นพระเร็วๆ เขาก็ไม่คำนึงถึงคนอื่น ประโยชน์กว้างเขาก็ไม่คำนึง เขาก็มุ่งเข้ามาบวชอย่างนี้ แต่ถ้าใครเขาคิดว่าเราทำ ประโยชน์ทางไหนก่อนดีกว่า เห็นประโยชน์ทางไหนมากกว่าเขาก็ไม่เข้ามาเร็วนัก ก็เท่านั้นเอง ถ้าเข้ามาเร็วมันก็จะลดประโยชน์ทางข้างนอกกว้าง เพราะมันจะต้องมีกรอบ หลายอย่างมาเป็นสมณะแล้ว ทำอย่างฆราวาสไม่ได้แล้ว

ชยันยอม : แล้วอย่างไรมันจะเจริญกว่ากันละครับ

พ่อท่าน : มันอยู่ที่เรา อยู่ทางไหนก็เจริญ เพราะอยู่เป็นฆราวาสจะมีบพฝึกหัด เยอะ ถ้ามาเป็นสมณะจะมีแบบฝึกหัดเล็ก ถ้าคุณเองคุณ

**จริงๆแล้วตามสังกรรมถ้าจะมาเป็นสมณะนี่ก็ควรจะเป็นอนาคามีขึ้นไป
เพราะเป็นพวกที่ไม่ใช้เงินไม่ใช้ทองอะไรต่ออะไรแล้ว อย่างนี้ก็อนาคามีเหมาะสมที่สุด
ถ้าจะเอาที่ถูกต้องนะ เป็นบราวาสถายังเป็นสภิกาคามี ก็ทำงานอยู่เป็นบราวาสไปเถอะ
ได้ประโยชน์เยอะ ได้ใจกัยเยอะ มันขัดเกลาได้ดี มีใจกัยที่เหมาะสม**

*****

ลืกลแล้วคุณมาเป็นสมณะก็ดี แต่ถ้าคุณยังไม่ลืกลนักก็เป็นฆราวาสไปก่อนจะได้แบบฝึกหัดเยอะ ถ้ามาเป็น
สมณะนี่หมายความว่าใจกัยหยาบมันน้อยลงแล้ว มีแต่ใจกัยละเอียด ถ้าเรายังหยาบอยู่มาทำใจกัยละเอียด
แล้วมันจะช้า มาเป็นสมณะก็จะช้า มันจึงขึ้นอยู่กับความเหมาะสม ถ้าหยาบๆเรายังทำไม่ได้ก็เป็นฆราวาส
ไปก่อน แต่ถ้าหยาบๆเราได้หมดแล้วก็มาเป็นสมณะ

ขยันยอม : บางทีมันมีความคิดว่า ถ้าเราจะมานี่เหมือนกับเราหนีพรอคพวกมา เหมือนหนีงาน
หนักมา

พ่อท่าน : ก็เป็นตัวช่วย ที่นี้คุณก็คำนึงถึงความเหมาะสม อย่างที่อาตมาอธิบายไปแล้ว ถ้าเราจริง
เราสูงละเอียดขึ้นมาแล้ว เราก็มาเป็นสมณะ ถ้าเรายังไม่สูงจริงๆ มันจะต้องปฏิบัติเยอะๆก่อน เราก็ทำ
อันนั้นให้มันชัดเจน เกลี้ยงเกลาดีๆก่อนแล้วค่อยมาที่ดี เอาอันนี้มาเป็นตัวหลักในการตัดสินใจแล้วกัน ถ้าจะ
ไปเอาประโยชน์ส่วนรวมส่วนกว้างมันก็เยอะล่ะ ส่วนมาเป็นสมณะนี่มาทำงานแนวลืกล

ขยันยอม : สมณะบางองค์ก็บอกว่าอย่าประมาท มีโอกาสเลื่อนฐานแล้วก็เลื่อนชะ

พ่อท่าน : สมณะบางองค์ท่านตะกละ ท่านพูดไม่ละเอียด ให้รีบๆมาเป็นสมณะเร็วๆ ถ้าเร็วๆ
แล้วมันไม่เหมาะสม มาเป็นสมณะมันจะได้เรื่องหรือ นั่นแหละอาตมาบอกแล้วให้ไปตรวจดูว่า เราเองมัน
ยังหยาบอยู่ ก็เป็นฆราวาสไปก่อน แต่ถ้าเราละเอียดได้แล้วก็มาเป็นสมณะ **จริงๆแล้วตามสังกรรมถ้าจะมา
เป็นสมณะนี่ก็ควรจะเป็นอนาคามีขึ้นไป เพราะเป็นพวกที่ไม่ใช้เงินไม่ใช้ทองอะไรต่ออะไรแล้ว อย่างนี้
ก็อนาคามีเหมาะสมที่สุด ถ้าจะเอาที่ถูกต้องนะ เป็นบราวาสถายังเป็นสภิกาคามี ก็ทำงานอยู่เป็นฆราวาส
ไปเถอะ ได้ประโยชน์เยอะ ได้ใจกัยเยอะ มันขัดเกลาได้ดี มีใจกัยที่เหมาะสม อย่างพระจะไปมีใจกัย
อะไรล่ะ อย่างผู้หญิงมาเข้าใกล้ก็ไม่ได้ แต่ถ้าฆราวาสนั่นนะมีใจกัยอยู่เรื่อย ผู้หญิงจะใกล้จะกอดก็ได้
ไหวไหมล่ะ อย่างมาเป็นสมณะแล้วมันไม่ได้ขัดไม่ได้เกลาหรือ มันจม มันจะไม่รู้ตัว ถ้าเรายังหยาบอยู่มา
เป็นสมณะแล้ว คีลก็กั้นไว้ คนอื่นก็ช่วยมองไว้ มันก็จะไม่ได้ใจกัย ไม่ได้ขัดไม่ได้เกลา บวชไม่ทันไรเดียว
ก็ลืกลออกไปหาเมียอีก มันต้องเอาให้ชัด ถ้ามันเหมาะสมแล้วถึงจะดี**

ขยันยอม : มีพ่อแม่มา เขาบอกมาอยู่ด้วยดีอย่างเดียวหรือ อะไรมาอาศัยด้วยดีอยู่น่าสงสาร เขาบอก
ว่าเมื่ออยากจะทำแล้วทำไมไม่บวช บวชๆชะ

พ่อท่าน : คนข้างนอกเข้าใจยาก มันไม่ใช่ง่ายๆหรอก ไม่เข้าใจก็ไม่เป็นไร เราก็เข้าใจเขาก็
แล้วกัน มันไม่ใช่เรื่องง่าย เป็นเรื่องลืกลซึ่ง

ขยันยอม : พ่อท่านครับในยุคปัจจุบันนี้ฐานอนาคามีมันยากเหลือเกินครับ

พ่อท่าน : อาตมาว่ามันจะง่ายขึ้น เพราะใจกัยมันเยอะเหลือเกิน ขยันทำใจกัยแล้วจะแจ่วเลย
นอกจากใจกัยจะเยอะแล้ว ใจกัยยังวิวิศมาหลาเหลือเกิน

ขยันยอม : ผมมีความคิดว่าในยุคนี้มันน่าจะยากกว่ายุคพระพุทธเจ้าครับ

พ่อท่าน : จะว่ายยากก็ยาก เพราะมันเยอะนะ จะว่าง่ายก็เยอะนี้แหละเราทำแบบฝึกหัดได้ผลมากมาย เหมือนกับคนรวย ที่ไอ้โฮมีวัตถุดิบเยอะเหลือเกิน เราสังเคราะห์เอาๆ ไอ้มันก็ได้ประโยชน์

ขັນยอม : ถ้าเกิดคนไม่เก่งจริงกระทบเข้าแล้ว ไม่รอดล่ะครับ

พ่อท่าน : อ้าว จะทำอย่างไรได้ เกิดมาในยุคนี้แล้ว หนีไปไม่ได้หรอก เพราะฉะนั้นก็จำเป็นที่จะต้องเก่งนะ ถ้าไม่เก่งคุณก็ถูกจม คนทางโลกนี้น่าสงสารไป จมลงไปหนักขึ้นเรื่อยๆ เพราะเขาไม่รู้ เขาไม่มีทาง เขามีแต่จะจมๆๆ เพราะกิเลสมันทับถม ไอ้โฮ มหาศาล แล้วเขาก็ไม่รู้ตัว เขาก็ไม่รู้เรื่อง เขาก็หลงไปกับกิเลสโดยไม่รู้ตัว น่าสงสารอย่างกับอะไรดีคนทางโลกนี้

ขັນยอม : ถ้าเราตั้งตบะของเรา แล้วเราป่วยบ่อย อย่างนี้แสดงว่ามันไม่ถูกกับฐานของเราหรือครับ

พ่อท่าน : ป่วยบ่อยก็แสดงว่าเราเองเราตั้งตบะสูงเกินไป

ขັນยอม : บางที่ไม่ป่วยก็น้ำมูกไหลบ้าง

พ่อท่าน : เอ...ก็พยายามปรับ ร่างกายมันบอกว่าไม่ไหวแล้ว จิตใจมันสู้ แต่ว่ากายมันไม่ไหว ต้องให้มันพอดี จึงจะแข็งแรงๆขึ้นไปเรื่อยๆ

ขັນยอม : ตอนนี่ผมรู้สึกที่ตั้งตบะแล้วมันไม่แข็งแรงเหมือนตอนมาอยู่ใหม่ๆครับ ในใหม่ๆมีปีติ ตั้งตบะอะไรมันก็ทำได้ ตอนหลังๆมาที่รู้สึกมันเริ่มจะแก่วัดแล้วระมิงครับ คนอื่นก็รู้สึก

พ่อท่าน : มันก็ด้วย เราย้ายไปเทียบเคียงคนอื่นเลย เราได้ดีเราก็ก๊อของเราย้ายไป เทียบเคียงกับคนอื่นไม่ได้หรอก มันยิ่งนานๆเข้า แก้วदानานๆเข้าก็ซึกจะหลวมๆไปเรื่อยๆละ เพราะถึงอย่างไร เราอยู่วัดแล้วมันก็ดีกว่าคนข้างนอก ถ้าเทียบกับคนนอกเราก็จะชนะเขาตลอดกาลนาน มันทำให้ประมาท

ขັນยอม : อย่างพรพริชยนี้เขาได้อานาคามีไหมครับ

พ่อท่าน : ก็ได้นะ ลักษณะนั้นได้ เพราะเขาเองเขาก็ไม่ห่วงวุ่นวายเรื่องกาม ปฏิฆะเขาก็ไม่มี แต่ว่ามันตอบตายตัวที่เดียวไม่ได้ เพราะเวลามันเป็นเครื่องพิสูจน์ กดข่มอยู่ช่วงหนึ่งบางที่มันอาจจะกดข่มไม่ได้ อีกสัก ๕-๑๐ ปีข่มได้เลย ถ้าจะจริงก็ต้องมีญาณของตนเอง รู้ของตนเอง ตัวเองจะเป็นผู้รู้ดีกว่าคนอื่น อ่านจิตใจอ่านกิเลสของเราจริงๆ จะเป็นโสดาบัน สกิทา อนุคคาฯ อะไรก็ต้องรู้ด้วยตนเอง ปฏิบัติได้มรรคผลจริง ในร่างฆราวาสก็ได้มรรคผล

ขັນยอม : เรามาอยู่วัด ชาตินี้ทั้งชาติเลยเราไม่ได้บวชเลย เราปฏิบัติในฆราวาสเราทำให้ดี

พ่อท่าน : ได้ ต่อให้ไปจ่อจะเป็นอรหันต์อยู่แล้วค่อยมาบวชก็ได้ ยิ่งดี ไม่มีปัญหาอะไร พระพุทธเจ้ายืนยันสิ่งที่ได้แล้ว เข้ากระแสใจจริงได้จริง ข้อนี้เป็นปรมาตถธรรมที่มันได้จริงแล้วมันจะไม่มีล้มล้างไปได้ ไม่อย่างนั้นกรรมก็ไม่วิเศษจริงสิ สิ่งนี้ “ทำ” นี้แหละเป็นสัจจะเป็นจริง ฆ่าเขาแล้วก็บาปจะไม่เอาแล้วบาป อย่างนี้ไม่ได้ กรรมเป็นเรื่องจริง กรรมทำแล้วจริง จะบอกว่าไม่จริง ก็ไม่ได้แน่

ขັນยอม : เหมือนกับที่ผมเคยพูดกับพ่อท่านคราวที่แล้ว พ่อท่านมาในชาตินี้แล้ว แต่ว่าเรากลับไม่ได้ทำฐานนี้ เรายังอยู่ฐานฆราวาส เดี่ยวชาติหน้าเราจะมา

พ่อท่าน : ใหม่ๆ รูปแบบไม่สำคัญเท่าไรหรอก รูปนี้เป็นองค์ประกอบในการทำงานเท่านั้นเอง บางทีโพธิสัตว์ไม่ได้มาบวชหรอก โพธิสัตว์ไปทำในรูปแบบฆราวาส ไม่จำเป็นจะต้องมาเป็นรูปนี้ แต่ในยุคนี้ อาตมาต้องมาเป็นรูปนี้ อาตมาบอกได้เลยโพธิสัตว์ที่อาตมามองออกในโลกยุคนี้มีอยู่ ๓ คือ อาตมา คานธี ไอร์สไตน์ แต่โพธิสัตว์สองคนนั้นไปทำงานในร่างฆราวาส ไปตกอยู่สองฟาก คนละสัมภาระวิบาก คนละปางแค่นั้นเอง เพราะฉะนั้นอาตมาก็เลยต้องมาเป็นนักบวช (เสียงหัวเราะ) โธ!...ถ้าอาตมาเป็นฆราวาสจะสนุกกว่านี้ ไม่ถูกย่ำและอย่างนี้หรอก

การเมืองทุนนิยม = อำนาจ + ผลประโยชน์

๒๔ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก นักข่าวจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 NEW 1 ได้มาสนทนาสัมภาษณ์พ่อท่าน เนื่องด้วยกระแสข่าวเกี่ยวกับพรรคการเมืองทางเลือกที่สาม ซึ่งในหมู่สังคมนักการเมืองมีการพูดถึงพรรคเพื่อฟ้าดินเหมือนกัน ทำให้ในขณะนี้มึ่นักข่าวติดต่อมาขอความคืบหน้าของพรรคเพื่อฟ้าดิน ด้วยเรื่องที่ว่าพ่อท่านเปรยว่าพรรคเพื่อฟ้าดินอาจจะส่งพล.ต.จำลอง ลงสมัครหรือลงในระบบบัญชีรายชื่อ ทำให้เกิดเป็นข่าวจับมาโยงถึงกัน จากส่วนที่นักข่าวได้สนทนาสัมภาษณ์ดังนี้

นักข่าว : อยากจะให้ท่านพูดถึงสังคมนักการเมืองตอนนี้มีการเอาตัวแปรียบแล้วในแง่ของการเมือง จะมีการใช้อำนาจหน้าที่ของตนเองไปเอื้อผลประโยชน์กับกลุ่มของตัวเอง

พ่อท่าน : ทุกวันนี้คนเอาตัวแปรียบกันหนักจริง เพราะว่าศาสนาไม่มีฤทธิ์มีแรงให้คนมาลดความโลภ ความโกรธ ความหลง เมื่อไม่มีศาสนาที่มีฤทธิ์มีแรงสอนให้คนลดโลภโกรธหลงลงได้จริง คนก็มีโลภโกรธหลงจัดจ้านขึ้นจริง เพราะห้ามไม่ได้ ห้ามไม่ให้สังคมนั้นเป็นจริงตามที่กิเลสมันเกิดเต็มสังคมนั้นไม่ได้ กิเลสในจิตมนุษย์นี้เป็นของจริงนะ หรือว่าคุณนึกว่ากิเลสในโลกนี้ไม่ใช่ของจริง ของจริงน้ำ! ตัวนี้สำคัญนะ พระพุทธเจ้าท่านตรัสรู้กิเลส จับตัวกิเลสได้แล้วก็ลดกิเลสลงไป จนกระทั่งสามารถดับกิเลสได้จึงเรียกว่าอรหัตผล เป็นเรื่องจริง

ทุกวันนี้ไม่เรียนรู้กิเลสแล้วมาฝึกฝนละกิเลสกันจริงๆ หรือรู้ เรียนอยู่ แต่เรียนไม่สั่งมาทิลูเรียนกันไม่ถูกต้องตามสัทธรรมของพระพุทธเจ้า เพราะฉะนั้นคนจึงไม่มีคุณภาพไม่มีคุณธรรมในระดับโลกุตระไม่เป็นอเทวนิยม ไม่ถึงระดับปรมาตม์ นี่คือเรื่องจริง คนก็จึงเป็นดังที่กล่าวแล้ว **เพราะฉะนั้นการแก้ไขจึงจะต้องมาเอาธรรมะของพระพุทธเจ้าหรือของศาสนาเข้ามาพัฒนาคน เอาจริงเอาจัง ต้องทุ่มเท มิฉะนั้นจะไม่เห็นผล** ไม่เช่นนั้นไม่ใช่ได้ง่ายๆหรอก ต้องเอาจริง แค่นั้นมาทิลู แค่นี้จะเห็นถูกต้องตามธรรมของพระพุทธเจ้าก็ไม่ง่ายแล้ว แต่ต้องทำให้ได้ ถ้าทำแล้วถึงจะมีผล ที่จะแก้ประเด็นว่า ทำอย่างไรคนถึงจะไม่ซีโลก แย่งชิงอะไรต่ออะไรจนกระทั่งรุนแรงขึ้นมาทุกวันๆ

นี่ประเด็นที่ ๑

นักข่าว : แล้วการเมืองที่มีปัญหา เรื่องของการเอาผลประโยชน์เข้าตัวเองพอเวลาที่มีอำนาจแล้วจะแก้กันยังไง

พ่อท่าน : คำตอบเดียวกัน นักการเมืองยิ่งไปเป็นนักการเมืองแล้ว ได้ตำแหน่ง ได้อำนาจหน้าที่ สิ่งเหล่านี้ก็ยิ่งไปสมรู้ร่วมคิดกับกิเลส กิเลสเป็นตัวเลว เป็นตัวเอาเปรียบเอาตัว เป็นตัวที่จะทำเลวทำร้าย กิเลสมันจะมีลักษณะของมันจะเป็นอย่างนั้นใช่ไหม มันก็ไปสมรู้ร่วมคิดกันกับคนที่มึ่นกิเลสนี้ ไปเอาตำแหน่ง เอาหน้าที่ เอาอำนาจมาเอาตัวแปรียบคน กดขี่ข่มเหง แ่นอน แ่นิ่งกว่าแ่น **เพราะฉะนั้นวิธีแก้ไม่มีวิธีอื่นเลย ก็ต้องเอาคนนั้นแหละมาเรียนรู้ธรรมะที่แท้จริง แล้วให้ลดละกิเลสเป็นอาริยะกันจริงๆ ให้ได้ จึงเข้าไปรับตำแหน่งหน้าที่นั้น จึงจะแก้ได้** อย่างอื่นไม่มีทางจริงๆ เพราะปัญหาสังคมนมนุษย์ที่แก้ไม่สำเร็จนั้น ไม่อยู่ที่ไหนเลย อยู่ที่คน ขอยืนยันว่าอยู่ที่“คน” ถ้าเอาคนที่มึ่นกิเลสเข้าไปรับหน้าที่ เขาก็ต้องทำตามกิเลส กิเลสในตัวของเขา มันมีจริง กิเลสนี้มันมีอำนาจนะคุณ

เอาตามถ้ามั่นใจเถอะว่า คนที่เขาจะทำชั่ว เขาจะโกง เขาจะเอาเปรียบเอาตัว หรือคนเขาจะปล้น หรือว่าคนเขาจะข่มขืน.....พวกนี้ ก่อนที่เขาจะทำ เขารู้มัยว่าทำอย่างนั้นนะชั่ว มันรู้ทุกคนแหละ แต่คนมัน

ห้ามตัวเองไม่ได้ ต่อให้เป็นคนมีความรู้สูงส่ง มันก็ทำชั่ว กิเลสมันบังคับ มันจะต้องทำ ไอ้คนจะข่มขืน กิเลสมันก็บังคับ คนที่จะโกงจะกินทุจริตจริงๆ กิเลสมันก็บังคับทั้งนั้น คนมันสู้กิเลสไม่ได้

เพราะฉะนั้น เรื่องสู้กิเลสไม่ได้นี่แหละ มันเรื่องใหญ่นะ เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องมาปราบ กิเลสให้ได้ ต่อให้คุณเรียนรู้มากมายขนาดไหน ยิ่งมีความรู้ยิ่งฉลาดก็ยิ่งเป็นเครื่องมือเป็นอาวุธให้การเอาเปรียบ เอาไรด์โกงไปกินไปเก่งขึ้นๆ เพราะกิเลสไม่ลด **ยิ่งเรียนสูงเท่าไรยิ่งมีช่องทาง ยิ่งมีเหลี่ยมคูด ยิ่งมีศาสตราไปเพิ่มไปโกงไปกินร้ายกาจขึ้น** เพราะฉะนั้นสนับสนุนการศึกษาให้สูงๆโดยไม่ตั้งใจมาเรียนรู้ลดกิเลสจริงนี้ ไม่ใช่ทางแก้ปัญหาล้างคม ล้างคมที่ไหน จุดไหนก็ทั้งนั้นในโลก ขอยืนยัน

นักข่าว : อย่างแวดวงการเมืองปัจจุบันเป็นอย่างนี้ แล้วผมเห็นว่าที่ชุมชนสันตือโศกมีแนวคิด เกี่ยวกับการตั้งพรรคการเมือง แต่ว่าไม่แสวงหาประโยชน์ พรรคเพื่อฟ้าดินความเป็นมานี้เป็นยังไง

พ่อท่าน : ความเป็นมานี้พูดกันมาหลายเที่ยวแล้วนะ มันไม่ได้คิดจะตั้งจะตั้งอะไรเลย พรรคการเมืองนี้ เราไม่พร้อมที่จะตั้งพรรคการเมืองหรือ เราทำงานกับสังคมมา อาตมาเองทำงานกับ ชาวโศก สร้างคนมาจากธรรมะของพระพุทธเจ้า ค่อยๆพัฒนาคนมา ให้คนได้มีอาชีพด้วยวิถีชีวิตแบบพุทธ ลดกิเลสได้จริงๆแท้ๆ ไม่ไปเอาไรด์เอาเปรียบ ไม่ไปขี่โกง ไม่ไปทำร้ายทำลายใคร รู้จักเลี้ยงตน รู้จักมัธยัสถ์ รู้จักการใช้น้อยกินน้อย เป็นคนมักน้อย กล้าจน รู้จักพอ รู้จักเขตที่ไม่ควรเอาอีกแล้ว...พอกันที จริงๆ จนกระทั่งเรามีหมู่มีกุ่ม มีฐานอาชีพ ฐานกสิกรรมก็ทำให้ดีให้มันไร้สารพิษ ฐานค้าขายก็ค้าอย่าง บุญนิยม ไม่ค้าอย่างทุนนิยม กระทั่งถึงฐานการศึกษา ฐานด้านอะไรต่างๆนานาเราก็ทำอย่างบุญนิยมกับ ประชาชน เราก็ทำไปอย่างนี้ จน...อยู่ดีไม่ว่าดี วันหนึ่งก็มีคนเอาพรรค จะตั้งพรรคก็ตั้งไม่พร้อม จะไม่หัน มาเห็นว่า เอ๊ะ...ถ้ากลุ่มโศกมีคณะมีหมู่มีกุ่มก็น่าจะดี ถ้าให้กลุ่มนี้เอาพรรคนี้มาตั้งมันก็จะดีว้างั้น ก็เลยเอา

**นโยบายของเราเนี่ย ใครไปทำงานการเมืองไม่ต้องรับรายได้ แม้แต่เงินเดือน
เงินดาวก็อย่าเอา แม้รัฐจะให้มาก็เอาเข้ากองกลางหมด แล้วเอามาใช้ทำงานให้กับ
ประชาชน อย่ามาเอาเป็นส่วนตัว ก็เมื่อเราทำงานให้ประชาชนแล้วก็ให้ประชาชนเขา
เลี้ยงดูสิ เรามีนโยบายเขียนไว้ถึงขนาดนั้น**

*****

พรรคนี้มาโยนให้เรา เราก็ไม่พร้อมอยู่แล้วแต่แรก แต่ทางโน้นพยายามยัดเยียด ช่วยหน่อยเถอะน่า ยังงั้น
ยังงี้ สรุปแล้วเราก็จำเป็นต้องรับพรรคนี้ขึ้นมา เอ้า...จำเป็น ตั้งก็ตั้ง ก็เลยตั้งพรรคนี้ขึ้นมาในหมู่กลุ่มของ
เรา ก็ตั้งขึ้นมา ตอนแรกก็ชื่อพรรคสหกรณ์ เขาตั้งชื่อพรรคเดิมมาชื่อพรรคสหกรณ์ เขาเห็นว่ากลุ่มหมู่
ที่ทำงานเหมือนสหกรณ์ก็คือว่า ชาวโอโคโนนี่แหละทำได้ดี เสร็จแล้วสันนิบาตสหกรณ์เขาก็มาท้วงว่าเอาชื่อ
สหกรณ์ไปตั้งชื่อพรรคเราได้อย่างไร เขาไม่ยอม ไม่ยอมก็เอาคืนไปเราก็ไม่ว่าอะไร เราก็ไม่แย่งไม่ชิงอะไรออก
ทั้งๆที่จริงๆแล้วคนละเรื่อง คือเรื่องสหกรณ์ก็สหกรณ์ ไอนี้พรรคการเมือง แต่ชื่อสหกรณ์ มันคนละเรื่อง
แต่เราไม่แย่งไม่ชิงอะไร เอาก็เอา อยากจะเอาคืนก็เอาคืนไป เราก็ตั้งชื่อพรรคใหม่ ที่จริงจดทะเบียนกับ
กกต.ไปแล้วละเป็นพรรคสหกรณ์ ทาง กกต.ก็ไม่ได้ท้วงท้วงอะไร แต่เราไม่มีปัญหา เราก็มาตั้งชื่อใหม่
เปลี่ยนชื่อใหม่จาก...สหกรณ์ ก็เปลี่ยนเป็นเพื่อฟ้าดิน ชื่อพรรคเพื่อฟ้าดิน ก็ว่าชื่อแปลก จริงๆแล้วไม่ใช่
พิเรนอะไรหรอก ช่วยกันคิด จะเอาพรรคชื่ออะไรดี ก็ต่างก็ตั้งขึ้นมาตั้ง ๖๐ กว่าชื่อนะ แล้วค่อยๆโหวตกัน
เรื่อย เลือกขึ้นมาเรื่อยๆ สุดท้ายจนเหลือ ๒ ชื่อ แล้วก็ได้ชื่อพรรคเพื่อฟ้าดิน ก็เป็นชื่อพรรค เสร็จแล้วก็
ดำเนินมาตามนโยบายของเรา **ว่าเราจะทำพรรคการเมืองให้เป็นพรรคการเมืองประชาธิปไตย หรือของประชาชน
-เพื่อประชาชน โดยประชาชนที่แท้จริง เพราะฉะนั้นนโยบายของเราเขียนเลย ตั้งแต่ต้นนโยบายว่า เราไม่มี
การแสวงหาอำนาจ ทำงานให้ประชาชน ให้ประชาชนมีประโยชน์ที่จะช่วยประชาชนให้อยู่ดีมีสุขอะไรได้
ตามหน้าที่ของการเมือง เราก็ทำไป เราไม่ไปแย่งชิงอะไร เพราะฉะนั้นจะไปสมัคร ส.ส. จะไปสมัคร ส.ว.
จะไปสมัครอะไรเราไม่สมัคร จนกว่าประชาชนจะมาดึงเราไปสมัคร เรียกร้องให้ไปสมัคร คนในถิ่นนี้มี
แสนหนึ่ง มีหกหมื่นขึ้นไปมาบอกว่าท่านไปสมัครเถอะ เราจึงจะไปสมัคร ถ้าไม่มีอย่างนี้เราไม่ไป จะว่าเรา
เพื่อฝันก็ว่าไป**

นักข่าว : หมายความว่า เป็นพรรคที่จัดตั้งขึ้นมาเพื่อเผยแพร่แนวคิดของพรรคการเมืองแบบนี้

พ่อท่าน : ใช่...ให้คนได้รับความรู้ในเรื่องของการเมือง เพราะที่จริงเป็นความสูญเสียของประเทศ
ขณะนี้ มันอยู่ที่ว่าคนไม่รู้จักการเมือง ไปเรียนการเมือง ไปเรียนกฎหมายอยู่ไม่กี่คน รู้ แล้วก็ฉวยเอา
อันนั้นไปตีกิน แล้วใช้ประชาชนเป็นเบี้ย ใช้ประชาชนเป็นทาส คนเป็นเบี้ยการเมืองไปหมดเลย มันก็แย

ทุกวันนี้ เอาห้าบาทสิบบาทให้ ยี่สิบบาท ร้อยหนึ่ง สองร้อย พันหนึ่ง ชื่อเสียงชื่ออะไรต่ออะไร
หรือไม่ก็คุยตัวอวดตนไปว่า ฉันเท่านั้นที่จะช่วยสังคมประเทศชาติได้ ความจริงทำไมประชาชนจึงไม่รู้
ประชาชนต้องรู้ว่าคนนี่ดีจริงคนนี่เหมาะกับตำแหน่งนี้ จึงจะเป็นของแท้ ไม่เห็นจะต้องไปคุยอวด ถ้ายัง
ต้องไปบอกประชาชน ไปไม่ ไปหลอกเขา มันจึงไม่จริงเลย มันไม่ใช่ประชาธิปไตย กลายเป็นเรื่อง
ประชาธิปไตยทาร์กประชาธิปไตยปลอมไปหมดเลย นี่คือคนไม่รู้การเมือง เพราะฉะนั้นเราก็มาสอนคนมา
แนะนำคนให้รู้การเมือง การเมืองคือการอยู่อย่างนั้นะ รู้จักคนจริงๆ ใครจะให้เป็นตัวแทนคุณจะต้อง
เห็นจริงๆ ว่าดี ว่าเหมาะที่จะเป็นตัวแทนเรา ทำให้เป็นประโยชน์แก่สังคมจริงๆ ก็ไปเลือกไปอะไรต่ออะไร
แล้วพวกนักการเมืองเขาไปเสียสละ เขาไปช่วยเหลือเพื่อพวยพวยคุณ เหมือนอย่างพวกเราทำนี้แหละ เขาไม่

ได้เข้าไปหาผลประโยชน์ให้แก่เขาหรือ คุณอย่าไปหลงลมเขา สอนให้เขารู้ว่าการเมืองเป็นคนเสียสละ ต้องเป็นคนไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ได้ เป็นคนไปช่วยประชาชนจริงๆ

เพราะฉะนั้นนโยบายของเราเนี่ย ใครไปทำงานการเมืองไม่ต้องรับรายได้ แม้แต่เงินเดือนเงินเดือน ก็อย่าเอา แม้รัฐเขาให้มาก็เอาเข้ากองกลางหมด แล้วเอามาใช้ทำงานให้กับประชาชน อย่ามาเป็นส่วนตัว ก็เมื่อเราทำงานให้ประชาชนแล้วก็ให้ประชาชนเขาเลี้ยงดูสิ เรามีนโยบายเขียนไว้ถึงขนาดนั้น

เพราะฉะนั้นนายกรัฐมนตรีไม่มีเงินเดือน ของเรากล่าวไว้ถึงขนาดนั้น รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี หรือ ส.ส. ที่อาสาสมัครไปช่วยประชาชนจนประชาชนเลือกเข้าไปแล้วนี้ ทุกคนในฐานะที่เลือกเป็นตัวแทนประชาชนแล้ว ให้ประชาชนเลี้ยงไว้ หรือรัฐต้องมีสวัสดิการให้แก่เขาไว้ ไม่ให้มานั่งรับเงินเดือน นี่ก็คิดว่า เป็นไปได้ อย่างนี้เป็นต้น

นักข่าว : ตั้งเป้าไว้ว่าแบบนี้อีกสักกี่ปีถึงจะทำการเมืองแบบนี้ได้

พ่อท่าน : แหม...เราก็คิดว่ามันคงไม่เร็วหรอก ก็คงจะเป็นร้อยปีขึ้นไป นานเท่าไรเราไม่รู้ได้ แต่ไม่แน่หรอกถ้าเผื่อว่าเหตุปัจจัย แล้วก็เหตุการณ์บ้านเมืองของมนุษยชาติบีบบังคับเข้ามามากๆ จะเร็วขึ้นก็ได้ แต่มันคงไม่ง่าย **เพราะว่าคนที่จะมาเป็นอย่างนี้ต้องเป็นคนจริง ต้องเป็นคนลดกิเลสจริง** เมื่อมีคนลดกิเลสจริง เขาถึงจะไปทำถูกต้องตามอุดมคติ หรือตามเรื่องที่เป็นจริงได้ ไซ้มี๊ ถ้าเผื่อว่ามันไม่ได้คนจริงแล้ว ก็อย่างที่เป็นกันอยู่นี้แหละ ทุกคนก็พูดเอาไว้ แหม...ใครก็รู้ว่ามันดีคืออะไร แล้วไปพูดดีๆๆ แต่ลึกๆก็เลส อยู่ในตัวเองมันมี มันก็ไปทำตามกิเลส สุดท้ายหลอกหลวงมัน ชับซ้อนมัน อย่างนั้นแหละ ก็เป็นไปอย่างที่มีมันเป็นอยู่ มันไม่จริงหรอก ต้องกิเลสไม่มีจริงๆ หรือกิเลสลดน้อยจริงๆ ไม่ถึงขนาดหมดก็ต้องกิเลสลดจริงๆ รู้ว่าคุณค่าของคนคืออะไร แล้วไปทำงานสร้างคุณค่าของคนให้แก่ตัวเอง ถ้าผู้ที่มีภูมิธรรมหรือผู้ที่มีกิเลสลดจริงเขาไปจะทำอย่างนั้นจริงๆ ปัญหามันอยู่ที่คน ไม่ใช่อยู่ที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายไม่ดี หลักเกณฑ์ไม่ดี ระบบไม่ดี ความรู้ไม่มี อยู่ที่คนไม่ดี กิเลสยังมาก

นักข่าว : แล้วทางชุมชนสันติอโศกมีตัวบุคคลมีตัวอะไรที่จะส่งสมัคร

พ่อท่าน : ไม่พร้อมหรอก ไม่พอ ตัวบุคคลก็มีแต่มันไม่พอ เพราะฉะนั้นไม่พอเราจึงไม่ได้คิด อ้าหาพวกปึก ไม่ได้คิดจะไปรับงานระดับประเทศหรอก เราขอสร้างคนไปเรื่อยๆก่อน ทำงานการเมืองภาคพื้นดินภาคประชาชนเท่านั้น ยังไม่ใช่ภาคหอคอยภาคบริหาร ที่มันเกิดเรื่องเกิดราวขึ้นมานี้ก็เพราะว่าทาง กกต. นี้รองเลขาธิการ...(ซึ่งไปที่คุณแซมดิน)ไปประชุมกับ กกต. กกต.ก็บอกมาว่าจะต้องส่งผู้สมัคร ส.ส.นะ ต้นปีหน้าจะมีสมัคร ส.ส.กันแล้ว เพราะฉะนั้นพรรคเพื่อฟ้าดินก็ต้องส่ง ไม่ส่งไม่ได้ ผิดกฎของ กกต.เขาเนี่ย ก็ไปรับทราบมาอย่างนี้

(คุณแซมดินเสริม : เป็นระเบียบของกองทุนเพื่อพัฒนาพรรคการเมือง)

ก็รับทราบมาอย่างนี้ อาตมาว่าเอาละซิ ก็เราไม่ตั้งใจจะส่งเพราะเรายังไม่พร้อม ก็เลยมาคิด เอ...อย่างนั้นส่ง เราก็ส่งคนเดียวก็พออย่างนั้น ก็คิดหา ก็คิดไม่ออกว่าชาวอโศก ใครจะพอมีท่าว่าจะส่งได้ ใครจะ Popular (เป็นที่นิยม เป็นที่ยอมรับกัน) พอที่จะส่งได้ ก็คิดถึงคุณจำลอง ก็มีคุณจำลอง ก็ส่งคนเดียวก่อน แต่ไม่ผิดกฎเขา ก็เลยเปรยไปว่า คุณจำลองลงก็น่าจะดี อาตมาลองคุยกับคุณจำลอง คุณจำลองก็ปฏิเสธเสียอีก คุยกับคณะดูก็เห็นอย่างนี้ เพราะว่าเราจะไปเอาคนที่ no name (ไม่มีชื่อเสียง) มาลง มันก็ดูถูกประชาชนไซ้มี๊ เอาใครไม่รู้มาให้เขาเลือก ดูถูกประชาชนไม่ได้ เราก็ต้องเอาคนสมเหมาะสมควร มาลง มีคุณจำลองก็คิดว่าสมเหมาะสมควรแหละ เขาก็น่าจะเลือก เอาได้ก็ได้ ไม่ได้ก็แล้วไป แล้วจะส่งจริงๆก็ส่ง

พอพูดไปแล้ว คุณจำลองก็ไม่เอาเสียอีก ก็เลยบอกว่า เอ...ไปถาม กท.ดูดีๆว่า ถ้าไม่ส่งจะถูกยุบพรรคมั้ยเนี่ย จึงได้ไปคุยในรายละเอียดอีกที กท.ก็บอกว่ามันไม่ถึงขนาดนั้นหรอก ถ้าไม่ส่งเขาก็แค่ไม่ให้เงินอุดหนุนจนเจือ เขามีเงินรัฐที่อุดหนุนผู้ที่ต้องใช้อย่างนั้นอย่างนี้ อะไรต่างๆ ทางรัฐเขาก็มีเงินให้แก่พรรคที่ทำงานด้านนั้นด้านนี้อยู่บ้าง โอ๊ย...ถ้าอย่างนั้นไม่มีปัญหาหรอก ถ้าแค่ตัดเงินส่วนนั้นส่วนนี้ออกไปเราก็ไม่ได้ทำงานเพื่อได้เงินได้ทองอะไรอยู่แล้ว จะตัดเงินตัดทองไปเราก็ไม่มีปัญหาอะไร จึงได้มาปรึกษากันก็ตัดสินใจแล้วว่าเราไม่ส่งหรอก เพราะว่าเราเองยังไม่พร้อม เรื่องก็แค่นั้นเอง ที่มันฮือฮาอะไรขึ้นมา

นักข่าว : พรรคเพื่อฟ้าดินมีสายสัมพันธ์หรือว่ามี การประสานงานกับพรรคพลังธรรมที่มีอยู่ตอนนั้น

พ่อท่าน : ป่านนี้เรายังไม่รู้เลยว่าพรรคพลังธรรมอยู่ที่ไหน ขณะนี้พรรคพลังธรรมอยู่ที่ไหน อาตมาไม่รู้จริงๆ ไม่ได้โกหก ไม่ได้พูดเล่นลั่น ไม่รู้ว่าอยู่ที่ไหน ไม่รู้ ใครเป็นหัวหน้าพรรคก็ยังไม่รู้เลย เต็มวัน หรือว่าถูกยุบไปแล้วหรือเปล่านั้นยังไม่รู้ ไม่รู้เรื่องเลย ไม่ได้ติดต่อกัน ต่างคนต่างทำอยู่ ไม่ได้เกี่ยวข้องหรอก พรรคพลังธรรมกับพรรคเพื่อฟ้าดิน เรียกว่าคนละสปีชีส์ (species, ชนิดของตระกูล) ถ้าจะว่ากันไปแล้ว มันคนละตระกูล มันไม่ใช่สปีชีส์เดียวกันแล้ว จริงๆแล้วพรรคพลังธรรมนั้นก็เกิดขึ้นมาด้วยเหตุการณ์เฉยๆหรอก จะว่าไปแล้วก็พูดไปซำๆซากๆเท่านั้นเอง

นักข่าว : แบบที่พรรคการเมืองอื่นๆเขามีนโยบาย แล้วพรรคเพื่อฟ้าดินมีนโยบายอะไรที่เด่น

พ่อท่าน : อ้อ...ถ้าจะว่าไปแล้วนโยบายหันหลังกลับคนละชั่วเขาเลย เพราะพรรคการเมืองทั่วไปในโลกนี้ เขาทำเพื่อที่จะให้มีอำนาจในการบริหาร เขาจะทำให้พรรคไหนก็แล้วแต่ สามารถที่จะขึ้นไปบริหารประเทศได้ด้วยวิธีการหาเสียง ด้วยวิธีการสร้างอำนาจแบบไหนก็เอาทุกทำ เขาพยายามชิงหน้าที่ตำแหน่ง ใช้เงินเป็นเรื่องธรรมดา จึงต้องหาเงินมาสู้กันให้มาก สรุปแล้วเป็นการเมืองแก่งแย่งการเป็นใหญ่ขึ้นไปบริหาร ไม่ใช่การเหมาะสมจริงที่ประชาชนเห็นพร้อมให้เป็น และไม่ใช่ว่าการเมืองสร้างสรรเสียสละที่แท้จริง เป็นเพียงธุรกิจหรืออาชีพของชาวโลกก็สามัญเท่านั้น ทุกประเทศก็ทำอย่างนี้

แต่พรรคเพื่อฟ้าดินนี่จะไม่ไปแย่งชิงอำนาจนั้นเด็ดขาดเลย ด้วยเรารู้ว่าการแย่งชิงอำนาจนั้น เป็นขบถอย่างยิ่งต่อประชาธิปไตย เห็นมัยมันตรงกันข้าม มันคนละชั่ว คนละความคิด จะไม่แย่งชิงเลย เพราะฉะนั้นใครจะแย่งชิงขึ้นไปเป็นอำนาจ ขึ้นไปบริหารประเทศ เข็ญ พรรคนี้จะสร้างงาน จะทำงานกับประชาชนไปจนกว่าประชาชนจะบอกว่า ต่อให้พรรคไหนๆส่งเลือกตั้ง ก็ไม่เลือกเอ็งสักพรรค จะเลือกพรรคนี้ขึ้นไปเลยเป็นพรรคของประชาชนแท้ๆเลยไปบริหาร เมื่อนั้นแหละถึงพรรคนี้จะได้ขึ้นไปบริหาร เมื่อนั้นเมื่อไหร่ไม่รู้ อีกห้าร้อยปีหรือเปล่านั้นไม่รู้ ความตั้งใจจริงอย่างนั้น

นักข่าว : เห็นพรรคการเมืองต่างๆ ตอนนี้มี การเดินตามแนวทางช่วยเหลือชุมชน มีเงินกองทุนหมู่บ้าน มีกองทุนที่จะไปฟื้นฟูเกษตรกรอะไรต่างๆ อย่างเรื่องการทำมาหากินตอนนี้ก็เป็นเรื่องใหญ่ เพราะเศรษฐกิจบ้านเรา

พ่อท่าน : ดี แต่มันไม่ใช่เงินที่จะให้ไปช่วยเขา มันเป็นเงินสงเคราะห์ แล้วมันก็เป็นกรรมวิธีของทุนนิยม ก็ต้องขอวิจารณ์กรรมวิธีของทุนนิยมหน่อยหนึ่ง เศรษฐศาสตร์ทุนนิยม กรรมวิธีของทุนนิยม นักเศรษฐศาสตร์เขาเรียนมาดีนะ แต่ว่าพฤติกรรมของเขาแล้วเขาตกอยู่ใต้อำนาจของกิเลส อย่างที่อาตมา ยืนยัน นักเศรษฐศาสตร์จบดอกเตอร์มาทุกคนก็รู้ดี เรียนมาถูก เรียนมาดีทั้งนั้นแหละ เพื่อที่จะมาช่วยจัดการเฉลี่ยมาทำให้สังคมส่วนใหญ่ส่วนรวมอยู่เย็นเป็นสุข มีกินมีใช้ได้ทั่วถึง พอकिनพอใช้ไม่ให้เกิดร้อนไม่ให้อับราฆ่าฟันกัน เขาก็เรียนมาดีทั้งนั้น แต่จริงๆแล้วเขาเองเขามีกิเลสในตัวเขา เขารู้เหลี่ยมคู้รูช่องทางจบมา เรียนรู้อะไรต่ออะไรมาหมด เวลาเขามาทำงาน เขาก็ไปรับใช้ผู้มีอำนาจ นักเศรษฐศาสตร์จบดอกเตอร์

มาก็ดี โปสเตอร์เตอร์มาก็ตาม เขาก็ไปรับใช้ผู้มีอำนาจ และหากินให้ตนเอง ผู้มีอำนาจยังมีกิเลสอยู่ เขาเองก็ยังมีกิเลสก็ใช้ความรู้หาช่องทางหาวิธีการ แม้จะกระจายเงินออกมาสู่ประชาชนจริง แต่ว่าประชาชนจริง ๆ นั้นไม่ได้เงินเหล่านี้เป็นเงินหลักของตัวเองเลย เพราะวิธีการของทุนนิยมนั้นซับซ้อน ก็จะดูดเงินนี้คืนไปสู่ผู้ที่มีความฉลาด หรือผู้ที่มีอำนาจดูดคืนไปหมด

เพราะฉะนั้นเงินของประเทศที่จ่ายออกมาโดยอ้างประชาชน แม้จะมาผ่านประชาชนก็ถูกเขาดูดคืนกลับไป หรือไม่ก็ถูกกินถูกโกงไปด้วยชนบทรรมนิยมสารพัด ซับซ้อนซ่อนเชิงมากมาย คนที่บริหารจะเอาเข้ากระเป๋าตัวเองตรงไม่ได้ เขาก็เอาออกมาทางอ้อม อ้างงานของประเทศ อ้างประชาชน ดัดตอนไปก็มีมาผ่านประชาชนก็มี ก็โฆษณาหวานล่อมทำอะไรอยู่ในสังคมนี้ เอาไอนั้นมาล่อ เอาไอนั้นมาดึง ประชาชนได้เงินมาใช้มาสอยก็ไม่เท่าไรหรอก ถูกสังคมที่เป็นทุนนิยมนี้ อา...นี่คือฟ็้อร่อย นี่อันนี้หรูนะ อันนั้นบันเทิง เร็งรรมย์นะ ไอนี้อินทรนัดนะ นายทุนเขาทำมาล่อ มาประโลมประเล้ามอมเมา หน้าหนาสาหัส ดูดคืนไปสู่กระเป๋านายทุนหมด นี่คือวิธีการของทุนนิยม เขาไม่ได้ล้างถึงต้นเหตุ ไม่ได้ห้ามสิ่งมอมเมา ไม่ได้เตือนคนให้รู้ทันสิ่งมอมเมา แถมส่งเสริมด้วยซ้ำ เขาไม่ได้สร้างปัญญาให้รู้สาระที่แท้ของชีวิต ไม่ได้นำพาคนลดกิเลส ข้ามีหน้าทั้งรัฐเองทั้งนายทุนด้วย สร้างสิ่งที่ไม่ควรสร้างขึ้นมากับถมให้คนงมงายหลงติดหลงใหลกันเต็มบ้านเต็มเมือง

เพราะฉะนั้นเงินพวกนี้มันจะวนเวียนกลับไปหาความผิวเผิน วนเวียนกลับไป มันออกมาอย่างผิวเผิน แต่มันจะวนเวียนกลับคืนไปหาแหล่งดูด เข้าไปสู่ขั้วของคนที่มีอำนาจ คนที่เป็นตัวหลักกลุ่มหลัก กลุ่มที่รวมหัวกันอยู่ มันจะดูดขึ้นไปทางนั้น จะแรงขึ้นมากขึ้นด้วยความฉลาดของคนที่ไม่ลดกิเลส

นักข่าว : ปัจจุบันที่สันติอโศกก็มีแนวทางในการทำชุมชนพึ่งตนเอง ตรงนี้น่าจะนำเสนอให้กับสังคมวงกว้าง

พ่อท่าน : เราเสนออยู่ แต่เขาไม่เอา เขาจะเอาอย่างไรน่ะ นั่นอย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งเขาไม่เชื่อว่ามันจะเป็นจริง เขาฟังดู....ดี! แต่เขาไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เขาเชื่อกิเลสมากกว่าเชื่อพระ เชื่อกิเลสมากกว่าเชื่อสมณะ อย่างพวกเราที่เป็นสมณะที่พยายามจะสอนในทฤษฎีของพระพุทธเจ้า แล้วเราก็กทำมาตลอดเพื่อพิสูจน์ความจริงของพระพุทธเจ้า และพยายามสร้างคนให้ลดละกิเลสอย่างนี้ จนกระทั่งเกิดเป็นหมู่กลุ่มชุมชน เกิดเป็นวิธีการดำเนินชีวิต เกิดเป็นระบบบุญนิยมขึ้นมาปรากฏในทุกวันนี้ ระบบบุญนิยมเกิดมา

ได้ก็เพราะความจริงของธรรมชาติพระเจ้า เราก็ได้มาอย่างนี้ แต่เขายังไม่เชื่อ เขาเห็นว่ามันเล็ก แล้วมันจะไปสู้เขาได้หรือมันเล็กนิดเดียว ทางนั้น...นอกจากจะใหญ่แล้ว ยังทำได้สารพัดด้วยจริงๆ แม้แต่สิ่งไม่ดีไม่งาม เขาทำได้สารพัด ทำชั่วได้ด้วย แต่เราทำไม่ได้ เราไม่สู้เขาหรอก

ทุกวันนี้เราทำงานหรือว่าทำอะไรต่ออะไร เราไม่ได้ทำอะไรอย่างต่อสู้ เราไม่สู้กับใคร เพราะการสู้มันเป็นเรื่องแข่งขัน เป็นเรื่องชิงดีชิงเด่น เป็นเรื่องเอาชนะคะคาน เราไม่สู้ ไม่เคยคิดสู้ เราทำสิ่งที่ดี เราเสียสละให้จริงให้ได้มากขึ้นๆ แค่นี้เราก็หนักหนาเหน็ดเหนื่อยสาหัสแล้ว เราไม่มีเวลา-ไม่มีแรงงาน-ไม่มีทุนรอนที่จะไปสู้ทุนนิยมเขาเลย จะไปสู้ทำไมล่ะ ก็มันคนละทางอยู่แล้วด้วย ไม่เห็นจะไปสู้ทำไมอย่างที่ทางทุนนิยมเขาทำ เขาก็อย่างหนึ่ง เราทำมันก็อย่างหนึ่ง มันคนละขั้วคนละทิศ มันไม่ได้แข่งขันไม่ได้ต่อสู้กันเลย เราเจตนาจะเสียสละอยู่แล้ว ไม่ต้องไปสู้อะไรกันนี้ เขาจะเอาให้ได้มากกว่าแต่เราจะเสียสละให้ได้มากกว่า มันก็ไม่ขัดแย้งอะไรกันเลย ไปด้วยกันได้ดีด้วยซ้ำ เราตั้งใจจะเป็นผู้ให้เรื่อยๆไป

การเมืองภาคประชาชน

๒๔ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันติอโศก คณะถ่ายทำรายการของทีวีได้มาสนทนากล่าวทำรายการ "การเมืองภาคประชาชน" โดยมีคุณสมบุญธรรม ยืนยงสุวรรณ และอาจารย์สมาน ศรีงาม ร่วมกันดำเนินรายการ จากบางส่วนของบทสนทนาดังนี้

คุณสมบุญ : สวัสดีครับท่านผู้ชมครับ วันนี้รายการการเมืองภาคประชาชนนะครับ นำท่านผู้ชมมาถึงสำนักสันติอโศกนะครับ ซึ่งเราจะได้พูดคุยกับสมณะโพธิรักษ์ซึ่งเป็นผู้นำของชาวอโศกว่า ปัจจุบันนี้ท่านมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องของการบ้านการเมืองเป็นอย่างไร วันนี้ผม สมบุญธรรม ยืนยงสุวรรณ และอาจารย์สมาน ศรีงาม ดำเนินรายการ

นมัสการครับ วันนี้ทางรายการการเมืองภาคประชาชนก็รู้สึกมีความปลื้มปีตินะครับ ที่ได้มีโอกาสมาสัมภาษณ์แล้วก็พูดคุย รับฟังความคิดเห็นจากท่าน ผมนี้ไม่เคยได้พูดคุยกับท่านโดยตรง แต่ว่ามีโอกาสอ่านบทความของท่านแล้วก็ฟังท่านเทศนามาหลายครั้งแล้ว วันนี้ก็ดีใจนะครับที่รายการของเรามีโอกาสมาสัมภาษณ์โดยตรง

(ข้าพเจ้าขอข้ามผ่านการสนทนาในช่วงที่ ๑ นี้ ผู้สนใจรายละเอียดติดตามได้ที่ฝ่ายเผยแพร่ทีป)

คุณสมบุญ : ท่านผู้ชมครับ ก็กลับมาพบกับช่วงที่ ๒ ของรายการการเมืองภาคประชาชน วันนี้เรานำท่านผู้ชมมาสนทนากับสมณะโพธิรักษ์ผู้นำชาวอโศก ถึงสำนักสันติอโศกที่บางกะปิ ในช่วงต้นของรายการนั้นท่านได้เกริ่นนำถึงสถานะภาพของสันติอโศกว่าเป็นอย่างไร และตลอดจนหลักปฏิบัติ หลักข้อเชื่อของสันติอโศก และอาจารย์สมานก็ได้ทั้งประเด็นท้าวไว้เกี่ยวกับเรื่องของสันติอโศกกับความสัมพันธ์ทางสังคมและการเมืองภายนอก ขอให้อาจารย์สมานได้ทบทวนคำถามอีกสักครั้งหนึ่ง ก่อนที่จะให้ท่านโพธิรักษ์ได้ตอบในรายละเอียดครับ

อ.สมาน : ท่านผู้ชมครับ เนื่องจากว่าในสังคมนี้มันมีการคิดค้นลัทธิใหม่ๆ เพื่อจะสร้างสังคมในอุดมคติกันนะครับ องค์ประกอบของสังคม ๓ ส่วน คือการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมนะครับ ก็มีความสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง หลังจากศาสนาได้ลึกลงไปแล้ว ก็ได้มีการแยกการเมืองออกจากศาสนาออกเป็นส่วนๆ ทำให้ปัญหาเกิดขึ้นกับสังคมอย่างมากมาย แล้วก็รุนแรงตลอดมา จึงมีแนวคิดกันว่าน่าจะมีการจัดองค์ประกอบของสังคมให้ถูกต้องตรงตามหลักวิชาหรือหลักของธรรมชาติ

บัดนี้สำนักสันตโตโคกก็มี ความแปลก และเป็นความใหม่ซึ่ง เราพึงศึกษากัน วิเคราะห์ทั้งการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมซึ่งเป็น องค์ประกอบของสังคม สันตโตโคก นะท่านผู้ชมครับ ในทางเศรษฐกิจ เริ่มต้นก่อนนี้ ได้มีการดำเนินการ ผลิตทางเศรษฐกิจที่ไม่เหมือนกับ ระบบทุนนิยม และก็มีลักษณะต่าง จากระบบทุนนิยมแบบหน้ามือ เป็นหลังมือ การผลิตเศรษฐกิจ ของสันตโตโคกนั้น ผลิตเพื่อที่จะ

ส่งเสริมการตลาด ละ กิเลส ตัณหา อุปาทาน อันนี้เป็นเรื่องแปลกนะครับ และก็ดำรงอยู่ได้ แล้วก็เติบโต ขึ้นเป็นลำดับ สวนทางกับระบบทุนนิยม พุดโดยชัดเจนก็คือว่า การผลิตทางเศรษฐกิจของบุญนิยมของ สันตโตโคกนั้น ก็เพื่อที่จะส่งเสริมหรือเอื้อต่อการปฏิบัติธรรม อันนี้เป็นคำถามแรกที่ยากจะกราบเรียนถาม พ่อท่านว่า เรื่องนี้ท่านได้มีการวางแผนอย่างไรบ้างครับ

พ่อท่าน : จริงๆแล้วอาตมาเป็นคนไร้แผนนะ เป็นคนทำงานมาไม่มีแผนอะไร อาตมาทำตาม พระพุทธเจ้าท่านสอน คือล สมาธิ ปัญญา สอนจรณะ ๑๕ สอนโพธิปักขิยธรรม อาตมาก็เอาหลักธรรมของ พระพุทธเจ้ามาปฏิบัติไปให้คนพัฒนาตนเอง ที่นี้อาตมาคิดว่า เมื่อปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าอย่าง สัมมาทิฐิแล้ว ผลมันก็เกิดขึ้นมาเอง คนได้ลดละกิเลส เพราะว่าทฤษฎีของพระพุทธเจ้านั้นไม่ได้แยกคนออกไป จากสังคม ปฏิบัติธรรมก็อยู่กับสังคม เพราะฉะนั้นเศรษฐกิจในสังคมเราก็รู้ สังคมมีความเป็นไปอย่างไร ก็รับรู้ รู้ด้วย ร่วมด้วย เพราะฉะนั้นแม้แต่การเมืองของสังคมเป็นอย่างไรก็รับรู้ รู้ด้วย ร่วมด้วย ไม่ได้เป็นการแยก ไม่ได้แปลกแยกออกไปจากสังคม ซึ่งอาตมาขอวิจยนิตหนึ่งว่า **การปฏิบัติธรรมของพุทธชนะนี้เขา เข้าใจผิดกัน ชาวพุทธเกือบทั้งนั้นเข้าใจกันว่า การปฏิบัติธรรมที่สูงไปถึงขั้นจิตนี้ จะต้องไปปฏิบัติอยู่ในป่า ออกหนึ่ไปสูป่าสูเขาสูถ้ำ หรือไม่ก็ไปหาที่สงบสงัดนั่งหลับหูหลับตา ความจริงแล้วนั่งหลับตาสมาธินี้ ไม่ใช่ คำสอนของพระพุทธเจ้า มันเป็นวิธีการสอนของดึกดำบรรพ์ วิธีการของอาจารย์เก่าแก่ฤๅษีดาบสสอนกันไว้ พระพุทธเจ้าอุบัติขึ้นมาก็ทรงพบว่ามืออยู่แล้ว การปฏิบัติแบบนั่งหลับหูหลับตา พระพุทธเจ้าออกไปตอนแรก ไปหาไปพบอาจารย์อาฬารดาบส-อุทกดาบส ก็เจอแล้ว ท่านก็ไปพานั่งหลับตาทำฌาน รูปฌาน อรูปฌาน ไปจนกระทั่งถึงอรูปฌาน ๘ โนน พระองค์ก็ทำ ก็ฝึกตามอาจารย์อาฬารดาบส อุทกดาบส มันก็ไม่ได้ ยากเย็นอะไร พระองค์ก็ทำได้ ก็ท่านจะเป็นพระพุทธเจ้า เมื่อทำดูท่านก็รู้แล้วว่ามันไม่ใช่ทางตามแนวพุทธ**

ส่วนของพุทธนั้น ท่านก็มีสิ่งที่ตรัสรู้เอง เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าก็มาสอนสมาธิของท่าน สมาธิ ของพระพุทธเจ้าในพระไตรปิฎกของเถรวาท ๔๕ เล่ม มีสูตรๆหนึ่งคือมหาจิตตาริสกสูตร อยู่ในพระไตรปิฎก เล่ม ๑๔ ข้อ ๒๕๒ ถึงข้อ ๒๘๑ มันมีมากหลายข้อเลย สอนเป็นสูตรเอาไว้ให้รู้เลยว่ามรรคองค์ ๘ นี้ ปฏิบัติอย่างไร และในมรรคองค์ ๘ เอง ข้อที่ ๘ คือคำว่า “สัมมาสมาธิ” นี่แหละผู้ไม่สัมมาทิฐิก็ไปแบ่ง แยกเอา “สัมมาสมาธิ” ออกไปนั่งปฏิบัติเป็น “สมาธิ” แบบฤๅษี ความจริงแล้วไม่ได้แบ่งแยก **พระพุทธเจ้า ตรัสไว้ชัดเลยว่า สัมมาสมาธิจะเกิดเพราะปฏิบัติมรรค ๘ องค์ ไม่ใช่เกิดจากการไปนั่งหลับตาสมาธิ**

อาตมาบอกกล่าวลงเลยไปถึงการบริหารประเทศก็ตาม การพัฒนาสังคมก็ตาม ถ้าไม่พัฒนาให้คนลดกิเลส ขอยืนยันว่าพัฒนาสังคมไม่ได้พลจเรฎการเน่มีแต่ได้อย่างหลอกหลอน หรือได้ชั่วคราวเท่านั้นแหละ ไม่ยั่งยืนแล้วก็ไม่สำเร็จอย่างแท้จริง ถ้าไม่ให้คนลดละกิเลส

มรรคมี ๘ องค์ ไข่ม้อย เมื่อปฏิบัติมรรคทั้ง ๗ องค์นี้แหละ จากองค์ที่ ๑ ถึง ๗ ปฏิบัติแล้วมรรคทั้ง ๗ จะขัดเกลาจิตใจ จนกระทั่งสั่งสมลงเป็นสัมมาสมาธิ เป็นมรรคองค์ที่ ๘ โดยที่สมาธิไม่ต้องไปนั่งหลับตาสะกดจิตอย่างนั้น แต่ปฏิบัติทั้ง ๗ องค์นี้ ท่านบอกเป็นเหตุ เป็นบริวาร เป็นอุปนิสัย เป็นบริวาร เป็นเหตุเป็นองค์ประกอบ ๗ องค์นี้จะทำให้เกิดสัมมาสมาธิ เพราะฉะนั้นสมาธิของพระพุทธเจ้าจึงไม่ใช่สมาธิแบบนั่งหลับตาตามฤษีสอนมาแต่ไหนๆ แต่ชาวพุทธเดี๋ยวนี้ไม่เข้าใจ อาจารย์ไหนๆก็ดูจะไม่เข้าใจทั้งนั้น ไม่เข้าใจ “สัมมาสมาธิ” ถ้าพูดถึงสมาธิก็ต้องไปนั่งหลับตาสะกดจิตทั้งนั้น อันนี้มันผิด สมาธิของพระพุทธเจ้าไม่ใช่ นั่งหลับตาเอาอย่างฤษีเก่าแก่

ถ้าจะปฏิบัติให้ถูกต้องตามของพระพุทธเจ้าท่าน ก็คือ ปฏิบัติมรรคทั้ง ๗ องค์ ปฏิบัติขณะลืมนตาเป็นปกติชีวิต ไม่ต้องแยกจากชีวิตสามัญไปนั่งทำสมาธิ ทำความเข้าใจให้ถูก เรียกว่าสัมมาทสิฐิ แล้วก็มี ความพยายาม มีสติ มีความรู้ตัวทั่วพร้อม แล้วปฏิบัติอยู่กับสังขม มีตาเห็นรูป มีหูได้ยินเสียง จมูกได้กลิ่น ลิ้นได้รส ทวารทั้ง ๖ นี้สำรวมสังวรแล้ว แล้วก็อ่านใจตัวเองให้ออก เราเกี่ยวข้องกับอันนี้เราเกิดความโกรธแล้วนะ อันนี้เราเกิดความโลภแล้วนะ เกิดปฏิภิกิริยาอะไรในจิต อ่านจิตให้ออกแล้วก็ลดละกิเลสในปัจจุบัน ในขณะที่คิดก็ลดกิเลส ในขณะที่พูดก็ลดกิเลส ในขณะที่ทำการงานอะไรอยู่ ก็มันตะ กิเลสก็ลด แม้ประกอบการทำงานอาชีพ อาชีวะ กิเลสก็ลด ถ้าลดกิเลสได้ ก็เป็นสัมมาอาชีพอยู่ตลอดเวลา นี่แหละ เมื่อเราปฏิบัติแล้วมันจะทำการฝึกฝนจิตใจไปตลอดเวลา ทั้งคิดทั้งพูดทั้งทำการงานทั้งประกอบอาชีพทั้งมีอริยาบถ อยู่ทุกอย่าง อยู่กับสังขมธรรมตา เป็นแต่เพียงว่าคุณต้องตั้งศีลให้แก่ตัวเองแล้วก็ทำในกรอบที่ตนเองวางไว้ ไม่มีอินทรีย์พะงะแก่กล้า ก็ขอศีล ๕ สมาทานศีล ๕ ตั้งศีล ๕ ถือศีล ๕ ขึ้นมา แล้วเราก็ปฏิบัติตามกรอบของศีล ๕ ๑.ไม่ฆ่าสัตว์ ถ้าเราเห็นสัตว์ เราต้องระมัดระวัง ไม่เกี่ยวข้องกับการฆ่าสัตว์ พรากชีวิตอะไรต่ออะไร เราจะพูดอย่างไร เห็นคนฆ่าแม่เราไม่ได้ฆ่า หรือว่าเราจะไปเปลอฆ่า หรือว่าเห็นคนอื่นเขาฆ่า เรา จะพูดอย่างไร ก็สังวรระวังทั้งความคิด ทั้งการพูด ทั้งการกระทำ ทั้งการงาน ทั้งประกอบอาชีพต่างๆนานาพวกนี้แหละ แล้วก็อ่านใจตนเองตลอดเวลาเลย จับจิตใจของเรานี้มันจะผิดในศีล ๕ ข้อที่เราถือนี้ใหม่ ถ้ามันผิด เราต้องระงับ ระงับกายกรรม วชิกรรม ก็ไม่ให้ผิดศีล และที่สำคัญอ่านเข้าไปในจิตแล้วลดละกิเลสในขณะที่นั้นทันที จะปฏิบัติจนกระทั่งลดกิเลสให้ได้ กิเลสนี้มันมีอำนาจ มันสามารถทำให้เราละเมิดอะไรๆได้ แม้แต่เราจะตั้งใจแล้วว่าเราจะไม่ฆ่าสัตว์ เราจะไม่ลักทรัพย์ จะไม่ผิดัวเขาเมียใคร จะไม่โกหก จะไม่กินเหล้าอะไรก็แล้วแต่ เราต้องควบคุม แล้วกิเลสมันแรง คนตั้งใจแล้วถือศีลแล้วก็ตาม ถ้าไม่พยายามพากเพียรจริงๆ มันลดยาก เพราะกิเลสนี้มันเก่ง ต่อให้รู้แสนรู้มันก็พาคุณทำ เช่น คนที่จะคอรัปชั่น จะโกงนี่ คุณรู้มัยว่า มันเป็นความชั่ว รู้ชั่มัย คนจะไปปล้นรู้มัยว่ามันชั่ว คนจะไปข่มขืนรู้มัยว่ามันชั่ว ผิดัวเขาเมียใครอย่างนี้ รู้มัยกำลังจะทำชั่ว รู้ชั่มัย แต่เขาห้ามตัวเองไม่ได้ คนอยากทำชั่วมัย ไม่อยากทำชั่วหรอก ชั่มัย คนไม่ อยากทำชั่ว เขาก็รู้ว่าชั่ว แต่เขาก็ทำชั่วได้ อะไรมันพาทำ ตัวกิเลสนั้นแหละ กิเลสแท้ๆนั้นพาทำ นี่ยก

ตัวอย่างเอาแต่แค่นี้ คนมันรู้ทั้งนั้นว่ามันชั่ว เพราะฉะนั้นกิเลสมันจึงยิ่งใหญ่ นี่คือปัญหาสำคัญ

อาตมาขอก้าวล่วงเลยไปถึงการบริหารประเทศก็ตาม การพัฒนาสังคมก็ตาม ถ้าไม่พัฒนาให้คนลดกิเลส ขอยืนยันว่าพัฒนาสังคมไม่ได้ผลเจริญถาวรแน่ มีแต่ได้อย่างหลอกหลอน หรือได้ชั่วคราวเท่านั้นแหละ ไม่ยั่งยืนแล้วก็ไม่สำเร็จอย่างแท้จริง ถ้าไม่ให้คนลดละกิเลส

เพราะฉะนั้นการศึกษาทุกวันนี้ มีการศึกษาไหนๆก็ตาม แม้แต่มหาวิทยาลัยสงฆ์ก็สอนเพื่อที่จะไปล่าลาภ ยศ สรรเสริญ โลภียสุข ไม่ได้เรียนรู้เพื่อลดกิเลสจริงจังเลย เมื่อไม่เรียนรู้เพื่อลดกิเลสเป็นสำคัญ คนจะดีแค่นี้ก็พัฒนาได้ไม่ถาวร ไม่ว่าโลกไหน ไม่ว่าสังคมประเทศไหนเหมือนกันหมด

อ.สมาน : ด้านเศรษฐกิจโดยหลักวิชาทั่วไปก็คือ ถือว่าเป็นรากฐานของสังคม เป็น economic base ตัวกำหนดสังคมให้เป็นไปเป็นมาอย่างนั้น แต่สำหรับทางสันตโศกดูว่า ด้านเศรษฐกิจเป็นเพียงส่วนประกอบ ด้านการเมืองเป็นเพียงส่วนประกอบของด้านจิตใจเท่านั้น อันนี้ท่านอธิบายได้ไหมครับ สวนทางกับทุนนิยม

พ่อท่าน : คือคนเรานี้ะ ไม่รู้ความจริงว่าเราเกิดมาเพื่ออะไร ก็ไปหลงว่าเกิดมาเพื่อมีอำนาจ มั่งคั่งใหญ่ จะต้องเป็นเจ้าโลก เป็นเจงกิสข่าน เป็นอเล็กซานเดอร์มหาราช อะไรอย่างนั้นะ จะต้องเป็นอำนาจแผ่อิทธิพล หรือจะไปร่ำรวย ต้องล่าทรัพย์สินเงินทอง ใครที่ร่ำรวยอยู่ทุกวันนี้ก็ต้องเอาเปรียบเอาไรต์เข้ามาแย่งชิงขามหาหนักหนาเห็นเดเห็น้อย แล้วไม่ได้เป็นคุณค่าอะไร โลกไปยกย่องกันเองได้เงินมามากๆ กอบโกยมามากๆ เป็นคนวิเศษ เป็นคนเลอเลิศ เปล่าเลย **เป็นคนทำลายสังคม** เพราะคนที่กอบโกยไปเป็นของตัวเองมากๆ คนอื่นขาดแคลนมี้อ เขาสามัญล้านี้กตอบ ไม่ต้องเอาคนฉลาดตอบ ใช้มี้อ

เพราะฉะนั้นหลักเศรษฐศาสตร์จริงๆแล้วให้กระจาย ไม่ใช่ให้ไปกอบกองไว้ที่คนใดคนหนึ่ง ไม่ใช่ให้กระจุก แต่ให้กระจายออกต่างหาก

อ.สมาน : พ่อท่านไม่ใช่ทุนนิยม ไม่ใช่อัตตานิยม ตัณหานิยม กิเลสนิยม แต่ว่าเป็นบุญนิยม อันนี้มันหมายถึงการเอานรกมาชู่เอาบุญมาล่อหรือเปล่า

พ่อท่าน : ไม่ๆ บุญนี้แปลว่าการชำระ บุญนี้คือชำระกิเลส บุญนี้มีความหมาย ๒ อย่างใหญ่ๆ ๑. แปลว่าความดี ๒. แปลว่าการชำระ บุญหรือปญฺญะภาษาบาลีแปลว่าเครื่องชำระกิเลส เพราะฉะนั้นเราปฏิบัติบุญนิยม คือปฏิบัติอย่างไรที่จะได้ชำระกิเลสเรา ถ้าเราไปโลกโมโหสันเอาเปรียบเอาไรต์มา มันได้ชำระกิเลสตรงไหนแล้ว แม้แต่หวงเหวนชี้เหนียวมันเป็นกิเลส หรือมันเป็นบาปหรือเป็นบุญละ กิเลสหวงเหวนชี้เหนียวอยู่อย่างนั้นมันก็เป็นบาปทั้งนั้น มันไม่ใช่บุญสักหน่อยเลย เพราะฉะนั้นถ้าเกิดว่าผู้ใดเกิดมาเป็นคนอาตมาพูดค้างอยู่เมื่อก็นี้ว่า ไม่เข้าใจชีวิต ชีวิตเกิดมาจะเอาอะไร คนอย่างพระพุทธเจ้านี้เกิดมาเงินทองมีมาพร้อม มีกุศล มีบุญสั่งสมมามากมาย คาบซ้อนเงินซ้อนทองมาว่านั่นถอะ ไม่ต้องไปเหน็ดเหนื่อยหาเลย เพราะท่านทำมานานแล้วบุญกุศลของท่านเกิดมาแล้วก็มีเอง อันนี้เป็นวิบากบุญวิบากกุศลซึ่งศาสนาพุทธสอนไว้ทั้งนั้น **สุดท้ายแม้จะมีมาแล้วท่านก็ทิ้งหมด นอกจากทิ้งแล้วยังไม่พอยังมาเอาคนอื่น ดึงออกมาให้ทิ้งๆ ท่านไม่เคยสอนใครเข้าไปแย่ง สอนใครเข้าไปกอบโกยเลย ให้รวยลากรวยยศรายนั้นรวยนี้ ไม่เคยมีคำสอนในพระไตรปิฎกแม้แต่ข้อเดียว ขอยืนยัน มีแต่ให้เลี้ยงพอตัวแล้วก็เผื่อแผ่กระจาย ให้บริจาค ให้จาคะให้ทาน ให้เผื่อแผ่ออกไป ถ้าใครเผื่อแผ่มากได้ก็จงทำ ถ้าเผื่อแผ่ไม่ได้มากก็เรื่องของเขา กิเลสหวงเหวนของเขา ไปบังคับเขาไม่ได้ ก็เท่านั้นเอง แล้วก็พยายามให้ลดละกิเลสก็แล้วกัน จะได้ละออกได้มากๆ**

อ.สมาน : ที่นี้ปัญหามันอยู่ที่ว่า ในขณะที่บ้านเมืองเราหรือโลก เขาเอาเศรษฐกิจเป็นตัวรากฐานใหญ่ กำหนดชีวิตของสังคมเลย แล้วเอาตัวการเมืองนี่มานำหน้าครับ อำนาจนี่มานำ แล้วพ่อท่านกลับตาลปัตร

พ่อท่าน : ไม่ปิดทรวง อาตมาก็เอาเศรษฐกิจนำเหมือนกัน เศรษฐกิจบุญนิยมไง เศรษฐกิจที่มาสร้างแล้วก็พึ่งตัวเองให้รอด สร้าง เราอย่าไปอ้อมอแก้หา ไปแย่ง ไปแบ่ง ไปเอาของคนนั้นคนนี้ ไม่เอา ของเรานี้แหละ เราสร้างขึ้นมา สร้างเสร็จแล้วพอยู่พอกินของเรา เหลือ สร้างให้พอยู่พอกิน อย่าไปเบียดเบียนคนอื่น ตนเองต้องสร้างมาให้คุ้มตัว ให้พึ่งตัวเองรอด แล้วทำให้มากทำให้เหลือ เอาส่วนเกินส่วนเหลือนั้นแหละแจกจ่ายคนอื่น

อ.สมาน : อันนี้เป็นปัญหาอย่างนี้ คือพระพุทธเจ้าได้เทศนาไว้ว่า มโนปุพพังคมา ชัมมา มโนเสฏฐา มโนเมยา ธรรมทั้งหลายมีใจเป็นใหญ่ มีใจเป็นประธาน สำเร็จที่ใจ อันนี้ดูจากระบบเศรษฐกิจของสันตโตศก ดูจากการสัมพันธ์กับการเมืองของสันตโตศกแล้ว เอาด้านจิตวิญญาณ หรือเอาด้านจิตใตมา นำการเมือง มานำเศรษฐกิจ และมานำสังคม อันนี้ท่านทำอย่างนี้โดยจงใจ หรือว่าเป็นของท่านเอง หรือว่าเป็นในพระธรรมวินัย

พ่อท่าน : ของพระพุทธเจ้า คุณก็พูดออกมาเอง มโนปุพพังคมา ชัมมา มโนเสฏฐา มโนเมยา ใจเป็นเอกใจเป็นประธาน ใจเป็นใหญ่ เพราะฉะนั้นถ้าใจเราเองกิเลสลด ใจเราเองเห็นแก่ตัวน้อยลงๆ จนถึงขั้นไม่เห็นแก่ตัว ใจก็เป็นตัวจริง ใจก็ลดจริงๆ ใจก็ลดจริงๆ ไม่มาทำข้างหน้าสละๆ แต่ข้างในลึกๆมีเล่ห์ มีเหลี่ยมที่จะดูมาให้แก่ตัวหลายๆอย่างนี้ มันไม่ใช่เล่ห์เหลี่ยมอย่างนั้นเลย เป็นเรื่องจริง ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นประธาน ถ้าใจไม่มีกิเลส หรือใจไม่เห็นแก่ได้ ไม่หวง ไม่กอบโกยแล้ว มันก็จะเกื้อกูล แล้วถามหน่อยซิว่า เราให้คนอื่น เราเกื้อกูลคนอื่น กับเราเอาของคนอื่น อันไหนมันดีอันไหนมันเลว ไม่ต้องไปใช้คนอัจฉริยะคิดเลย สามัญคนใครเขาก็รู้ทั้งนั้น แต่ทำไมไม่ทำดีละ ทำไมไม่ทำสิ่งที่ให้คนอื่น เพราะฉะนั้นคนที่มาศึกษาธรรมะแล้วนี้ ก็จะมีอ้อ...อันนั้นดีสิ่งที่ควรกระทำ เมื่อจิตใจมันลดความโลภความโกรธ ลดกิเลสได้จริง เขาก็ทำดี คนเราจะไปทำชั่วทำไมละ ความหวงแหน ความตะกละตะกลาม ความโลภมันน้อยลง สร้างสรได้ เขาก็แจกจ่ายเจือจาน เพราะมันเป็นความดี ก็ทำดี กิเลสมันเป็นตัวจริง มันไม่มีหรือมันลดแล้ว มันก็ทำดีได้ง่าย อาตมาพูดแล้วเมื่อกี้นี้ ถามแล้วว่า ไฉนทำชั่วเขารู้มัยไฉนที่เขาจะทำนั้นชั่ว แต่มันต้องทำเพราะกิเลสบังคับให้เขาทำ กิเลสบังคับให้เขาทำชั่ว กิเลสให้เขาโลภ กิเลสให้เขาเอาเปรียบ ที่ไม่ยอมลดยอมมารอยู่ทุกวันนี้ ไม่ยอมลดยอมอะไรออกมา ได้แต่ดูตุตุๆทุกวันนี่ กิเลสทั้งสิ้น

คุณสมบุญรัตน์ พ่อท่าน อ.สมาน

อ.สมาน : ที่นี้ท่านชะ มาถึงประเด็นการเมือง พรรคชนะของท่านต่อการเมืองทั่วไปกับการเมืองในเมืองไทย ในฐานะที่ท่านตั้งทฤษฎีบุญนิยมก็ดี ตั้งทฤษฎีที่ดำเนินการอยู่ ณ ปัจจุบันถึงตั้งพรรคเพื่อฟ้าดิน อันนี้ท่านจะดำเนินการอย่างไรต่อการเมือง หรือท่านมีพรรคชนะอย่างไรต่อการเมืองปัจจุบันครับ

พ่อท่าน : อาตมามีพรรคชนะต่อการเมืองอยู่ว่า การเมืองทุกวันนี้เป็นการเมืองหลอก เขาบอกว่า ประชาธิปไตย ประชาชนเป็นอำนาจใหญ่ แต่ความจริงมันไม่ใช่ อำนาจมันอยู่ที่ผู้ที่ถืออำนาจ มันไม่ได้อยู่ที่ประชาชน เป็นของคนไม่กี่คน เห็นอย่างนั้นจริงๆเลย ไม่ว่าประเทศไหนทั่วทั้งโลกเลย ไม่ใช่ประเทศไทยเท่านั้น ประชาธิปไตยหลอกทั้งนั้น เพราะฉะนั้นก็เลยคิดว่า เมื่อมีเหตุการณ์บังคับให้เราต้องตั้งพรรคเพื่อฟ้าดิน ขึ้นมานี้ เป็นเหตุการณ์เฉพาะหน้า เป็นเหตุการณ์ที่จำนน เราไม่ได้คิดว่าจะมาตั้งพรรคการเมือง เพราะเรารู้ อยู่ว่า ในกาลอย่างนี้แล้วเราตั้งหรือไม่ตั้งมันก็ผลเท่ากัน เพราะไหนๆเราก็ทำงานกับสังคมอยู่แล้ว การเมืองก็ทำงานกับสังคม ศาสนาก็ทำงานกับสังคม เพียงแต่แบ่งหน้าที่

อ.สมาน : ท่านถูกเล่นงานเนื่องจากการเมืองสังคม

พ่อท่าน : อ...อันนั้นอย่างหนึ่ง อันนี้อตมาก็ให้สัมภาษณ์ไปแล้ว แต่เขาก็ไม่ค่อยเขียนกัน บอกว่าศาสนาหรือพระก็ตามอย่าไปยุ่งกับการเมือง แล้วถามหน่อยเถอะว่า **ไอ้การเมืองมันมาอยู่กับเรา** มัย คนไหนบอกว่าตัวเองอย่าไปยุ่งกับการเมืองนั้น คนนั้นแหละตกเป็นความชวยของเขาแล้ว การเมืองเล่นงานเขา กลายเป็นเบี้ยของการเมือง ที่พวกนักการเมืองจะจับใถอุบได้สบายเลย เป็นเบี้ยของการเมืองให้เขาจับไปใช้ เป็นเบี้ยเป็นทาส **เพราะฉะนั้นคนต้องรู้การเมือง เกี่ยวข้องกับการเมือง**

อ.สมาน : ท่านครับ ผู้นำบอกว่าถ้าพระมาเทศนาการเมืองก็ดี เรื่องอบายมุข พระมาเทศน์เรื่อง ว่านโยบายรัฐบาลผิดอะไรอย่างนี้ ผิดธรรมมะนี้ ท่านก็บอกว่า พระไม่ควรมายุ่งการเมืองในลักษณะนี้ ถ้าจะ มายุ่งการเมืองหรือมาทำการเมืองก็ถอดจิวลงมาเลย แล้วไปสมัคร ส.ส. ส.ว.กันไปเลย ท่านเห็นยังงี้เรื่องนี้

พ่อท่าน : อันนั้นเป็นการพูดประชดแดกดันเกินไป ความจริงแล้วคนที่เขารู้ อยู่ในสังคม จะเป็น พระก็ตาม เป็นฆราวาสก็ตาม ที่เขาไม่เป็นผู้ทำงานการเมือง ไม่ไปทำหน้าที่นักการเมืองตรงๆเลย มันมีอยู่ ตั้งเท่าไร มากมาย แต่เขาก็ทำงานการเมืองโดยลิตีและหน้าที่ เขามีลิตีและหน้าที่ที่อยู่ในเมืองนี้ ประเทศ นี้ เขาก็ต้องมีหน้าที่ ลิตีและหน้าที่ตามการเมืองหลายอย่างไม่ไปทำ คุณยังจับเขา ยังมีข้อกฎหมายบังคับ ทุกคนภายใต้การเมือง **เพราะฉะนั้นถ้าใครมาบอกว่าแยกการเมืองออกจากมนุษย์ คนนั้นกำลังตัดความเป็น คนออกจากมนุษย์ มิฉชาติฐิแน่นอน** ไม่เข้าใจการเมือง ไม่เข้าใจความเป็นคน ไม่เข้าใจความเป็นสังคมด้วย ซ้ำไป มันหมดเรื่องหมดรูปเลย เรียกว่ารัฐศาสตร์มากก็เป็นรัฐศาสตร์เหลวไหล รัฐศาสตร์เสียหายมาหมดเลย ผิด

อ.สมาน : แล้วการเมืองในขณะนี้ ทั้งอำนาจก็ดี ก็สวนทางกับที่ท่านว่ามา ทั้งระบบเศรษฐกิจก็ดี ส่งเสริมเรื่อง GDP สรณัง คัจฉามิ ดัชนี สรณัง คัจฉามิ นะครับ

พ่อท่าน : เอาเถอะ อย่าไปวิจารณ์พวกนั้นเลยเพราะมันเรื่องยาว เรื่องใหญ่ เรื่องเยอะ

อ.สมาน : แล้วท่านมีความเห็นยังงี้ต่อปัญหาขณะนี้ การเมืองขณะนี้

คุณสมบุรณ์ : เหลือเวลาอีก ๕ นาที อาจารย์สมานฟังชงไปเลย จะให้ท่านพูดว่า อนาคตทางการเมือง ท่านจะเคลื่อนไหวยังงี้

พ่อท่าน : การเมืองพรรคเพื่อฟ้าดิน จะไม่เหมือนการเมืองใดๆในโลก มันเป็นการเมืองชนิดใหม่ มันเป็นประชาธิปไตยแบบใหม่ เป็นประชาธิปไตยที่ไม่สร้างอำนาจ ประชาธิปไตยที่จะเป็นของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ไม่ใช่ภาษาแต่จะต้องเป็นความจริง เป็นความจริงๆเลย ว่า ทำแล้วถ้าผู้ใดมีฐานะถึงขั้นที่ประชาชนจะเลือกไปทำงาน เป็นตัวแทน ส.ส.เป็นต้น หรือเลือกอย่างประธานาธิบดีเขา นี่ หรือว่า

นายกฯ เขาเลือกกันโดยตรงอะไรก็ตามใจ ถ้าประชาชนเลือกคนที่ประชาชนเลือกไปเป็นตัวแทนแล้วนี่ คนนั้นต้องไปเสียสละ ต้องไปทำงานให้แก่ประชาชนแล้วไม่รับเงินเดือนเลย เงื่อนไขของเรา ตามนโยบายของเราเขียนให้กต. อย่างนั้นเลย ต้องไม่รับเงินเดือน ทำงานให้ประชาชน แล้วประชาชนก็เลี้ยงไว้ รัฐต้องมีสวัสดิการให้ไปเลี้ยงดูไป แล้วคนที่ไปทำงานการเมืองต้องมีคุณธรรม ถ้าเป็นอนาคตามีแล้วก็เหมาะที่สุด เป็นโสดบ้างอย่างน้อยเป็นสภิกษาคามี ต้องกิเลสลดลงจริงๆ ไม่ใช่เป็นปุถุชนร้อยเปอร์เซ็นต์ ไปเป็นนักการเมืองบรลัษณ์มาทั้งนั้น

อ.สมาน : เป็นสมาชิกเอาขนาดไหนครับ คีล ๕

พ่อท่าน : คีล ๕ ของเรานี้ คีล ๕ ไม่ได้บังคับ เราก็พยายาม อย่างผู้เป็นสมาชิกของเรา ๑. ไม่มือบายมุข แต่คีล ๕ นี้ก็เป็นหลักต้นให้มีคิลเท่านั้นเอง เราไม่เข้มถึงขนาดว่าต้องมีคีล ๕ ขึ้นบรรล

อ.สมาน : เป็นกรรมการบริหารพรรค

พ่อท่าน : อ้อ... ถ้าขึ้นกรรมการบริหารพรรคต้องมีคีล คีล ๕ คีล ๘ เลย

อ.สมาน : อยู่ในชั้นอนาคตามี สภิกษาคามี

พ่อท่าน : ใช่เลย เราคัดเลือกเลย

อ.สมาน : อรหัตตอรหันต์หรือเปล่า

พ่อท่าน : ไปถึงขนาดนั้นก็ยิ่งดี ถ้ามีขนาดนั้นได้

อ.สมาน : สมมุติว่าจะมี ส.ส. ส.ว. ของพรรคนี้

พ่อท่าน : ถ้าจะมี ส.ส. ส.ว. ของพรรค ก็ต้องประชาชนมาเรียกร้องให้ไปสมัครจริงๆ

อ.สมาน : หมายถึงระดับการปฏิบัติธรรม เอาขนาดไหน

พ่อท่าน : อา... ปฏิบัติธรรม ต้องมีคุณภาพเป็นอาริยบุคคลจริงๆ และทำงานกับประชาชนจนกระทั่งประชาชนนี้แหละ เขารู้จักเชื่อถือจริง และมาขอร้องให้ไปเป็น

อ.สมาน : คุณภาพทางธรรมะใช้มั้ย

พ่อท่าน : ทั้งความสามารถทางสังคม ทั้งสมรรถนะที่จะบริหารประเทศได้ ทั้งมีคุณธรรมด้วยพร้อมสรรพเลย แล้วประชาชนรู้จัก ไม่ใช่หมาหลง อยู่ในเขตนี้มาจากไหนก็ไม่รู้ หมาหลงเข้ามาขอให้เลือกตั้งมาขอรับสมัคร ไม่ใช่ ประชาชนเขาจะรู้จักเลยคนนี้ โอ้... คนนี้ไปทำหน้าที่การศึกษาดี คนนี้ไปทำหน้าที่ทางมหาตมาไทยดี เขาก็มาขอให้เราไปทำงาน

อ.สมาน : แล้วมันจะมีหรือครับที่ท่านพูด

พ่อท่าน : ต้องมีสิ... คนนี้ ถ้าคนไม่มี แล้วจะเอาอะไรมาได้ละ ต้องมีสิ

อ.สมาน : พรรคอย่างนี้ แล้วการจัดระบบสังคมแบบนี้ เมื่อก่อนเราเรียกว่า เกาะยูโทเปีย แล้วมันเป็นไปไม่ได้

พ่อท่าน : อันนี้เหนือกว่ายูโทเปียอีก เพราะยูโทเปียยังไม่พูดถึงสาธารณโภคีเลย ยูโทเปียยังไม่พูดถึงทรัพย์สินเอามาใช้ส่วนกลาง รวมกัน

อ.สมาน : ความเป็นไปได้ จะเป็นไปได้หรือเปล่า

พ่อท่าน : เป็นแล้ว ขณะนี้ชาวอโศกเราเป็นแล้ว

อ.สมาน : เป็นยังไงท่าน

พ่อท่าน : ก็หมู่บ้านราชธานีอโศก หมู่บ้านศิระอโศก เป็นหมู่บ้านของมหาตมาไทย ราชธานีอโศก เป็นหมู่ที่ ๑๐ ตำบลปูงไทม อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ศิระอโศกนี่ หมู่ที่ ๑๕ ตำบลกระแซง อำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ เป็นหมู่บ้านทาง

◆ หมู่บ้านศีระะอโศก

◆ หมู่บ้านราชธานีอโศก

นิตินัยของรัฐเลยนะ แล้วมีผู้ใหญ่บ้าน มีอบต. มีเจ้าหน้าที่รัฐจริงๆเลยนะ แล้วก็ประชาชนในกลุ่มนั้น หมู่บ้านราชธานีอโศกก็ตาม หมู่บ้านศีระะอโศกก็ตาม ประชากรของหมู่บ้านนั้น ทุกคนทำงานฟรีหมด ไม่มีใครมีเงินเดือน แม้คนที่เจ้าหน้าที่รัฐได้เงินเดือนมาก็เอาเข้ากองกลาง ไม่รับไปเป็นส่วนตัว เอาเงินเข้ากองกลางของหมู่บ้านหมดเลย มีระบบระเบียบการเป็นอยู่แบบบุญนิยม

อ.สมาน : อันนี้ถือว่าเป็นความสำเร็จในการจัดหน่วยทางสังคมที่เป็นธรรมะ ยิ่งกว่าเกาะยูโทเปีย ที่นี้พรรคเพื่อฟ้าดินมันจะสำเร็จ ท่านบอกว่า ๕๐๐ ปี

พ่อท่าน : ก็ไม่รู้ล่ะ อาตมาก็แก่ๆไป ๕๐๐ ปี เพราะมันยาก

อ.สมาน : ทำไมมันเป็นอย่างนั้นท่าน

พ่อท่าน : ก็มันยาก มันยากจริงๆ คนเข้าใจได้ยาก ยิ่งแต่ละคนจะมาเป็นอาริยะนี่ไม่ง่าย

อ.สมาน : ที่นี้จะมาเสริม มีส่วนในการแก้ปัญหาสังคมขณะนี้ได้อย่างไร มันกำลังวิกฤติหนักอยู่

พ่อท่าน : โอ๊ย...ผลมันก็สบาย อุดมสมบูรณ์ อบอุน สันติสุข ไม่มีอบายมุข ไม่มีอาชญากรรม ทั้งๆที่ไม่ต้องรวย ไม่ต้องหุหุรดาเด่นโด่งโก้เท่าตามที่หลงกันในสังคมทั่วไปหรอก อย่างที่ชุมชนชาวอโศกหลายแห่งเป็นกันได้แล้ว ถ้ามันเป็นได้จริงเลย สมมุติเดี๋ยวนี้ สมมุติอย่าง magic เลย อย่างปาฏิหาริย์เดี๋ยวนี้

เลยว่า มันเป็นไปได้แล้วขณะนี้ เป็นได้เลยนะ มีคนสักประมาณ.... ตอนนี้อย่างประเทศไทยมี ๖๕ ล้าน ถ้าคนมาเป็นบุญนิยมแค่ ๑๐ ล้านแค่นั้นแหละ รับรองว่าจะเป็นพหุติภาพที่เห็นได้ทันทีเลย

อ.สมาน : แต่มันยังไม่เป็น

พ่อท่าน : ยังไม่ได้ คนยังไม่เข้าใจ แล้วก็คนเป็นยังไม่ได้ มาปลอมก็ไม่ได้นะ ก็เลสที่มันเป็นตัวจริงมีอำนาจในคนจริงๆ จึงต้องมาลดกิเลสกันให้แท้ เป็นวิทยาศาสตร์ ก็จะเห็นผลกันจริงๆ

อ.สมาน : แต่ท่านมั่นใจว่าเป็นจริง

พ่อท่าน : จริงที่สุด แต่ถ้ากิเลสไม่ลดจริง ก็ปลอมกันแค่นั้น ปลอมแล้วก็หลอกกันจริงๆ

อ.สมาน : นั้นหมายความว่า ถ้าไม่ปฏิบัติธรรมจริงๆ ลดละกิเลสจริงๆ มันจะไม่เป็นอย่างท่านว่า

พ่อท่าน : ไม่เป็นๆ

อ.สมาน : แล้วท่านคิดว่าองค์รวมทั้งหมดนี้ จะปฏิบัติธรรมรวมหมู่ได้อย่างนั้นหรือครับ

พ่อท่าน : โอ๊ย...แน่นอน ถ้ามาปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าให้จริง และต้องลัทธิมาทีหลังด้วย มันเป็นที่วิสุทธิสามัญตา คือสามัญตา แนวคิดจะตรงกัน หลักเกณฑ์อะไรจะร่วมกันได้อย่างดีเลย มันเป็นไปได้ อย่างหมู่บ้านเรามีแล้วนี่ และขณะนี้ ตอนนี้อย่างเราก็มีเครือข่าย มีหมู่บ้านต่างๆกำลังเกิดมาเป็นชุมชน เป็นกลุ่มชน เป็นชมรม กระจายจุลภาคกำลังเกิดต่อสานกันเป็นเครือข่ายขึ้นไปเรื่อยๆ

อ.สมาน : คำถามสุดท้ายท่าน เหลืออีก ๑ นาที พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ในขณะนี้ ใครๆก็บอกว่าไม่มีใครสอนท่านได้เลยนะครับ หรืออหังการมมังการ หรืออะไรก็แล้วแต่ ขณะนี้ที่ท่านในฐานะที่เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณ มีหน้าที่ไปจัดการเรื่องเหล่านี้ ในพระคณาของท่านจะแก้ไขด้านจิตวิญญาณของนายกรัฐมนตรีอย่างไรบ้างครับ

พ่อท่าน : อ้อ...อาตมามีบังอาจไปทำอะไรตามที่คุณต้องการหรือ อาตมาทำไม่ได้ คุณพูดเอง ไม่มีใครไปว่าท่านได้ อาตมาเป็นใคร... อาตมาจะไปว่าท่านได้

อ.สมาน : ก็ท่านเป็นผู้นำทางจิตวิญญาณมีหน้าที่ทำด้านนี้

พ่อท่าน : ก็เฉพาะผู้ที่ให้อาตมานำ ผู้ใดที่ให้อาตมานำได้ อาตมาก็ช่วยเขา

อ.สมาน : ครั้งที่แล้วท่านก็นำได้เรื่องหอยหงส์ลิเวอร์พูล

พ่อท่าน : อาตมาเป็นแต่เพียงขอแสดงความเห็น มันเดือดร้อนมากแล้ว ก็แค่นั้น

อ.สมาน : แล้วท่านก็หยุดไปตามที่ท่าน

พ่อท่าน : ก็อนุโมทนาสาธุที่ท่านอุทิศสัพพัญญุตญาณไป ก็บุญมากแล้ว

อ.สมาน : แต่ต่อไปท่านไม่ทำหรือครับ

พ่อท่าน : ทำตามควร อาตมามีบังอาจที่จะไปทำอะไรเกินตัวเอง อาตมามีอัตตัญญุตญาณ ตัวเราก็เท่านี้ อาตมาดูตัวเองอยู่ตลอดเวลา อาตมาไม่กล้าไปบังอาจทำอะไรเกินตัวหรือ

อ.สมาน : ความขัดแย้งระหว่างนายกฯ พลตรีจำลอง ท่านเห็นอย่างไรบ้างครับ เรื่อง สปก.ก็ดีเรื่อง...

พ่อท่าน : ก็เห็นอย่างที่คุณเห็น อาตมาว่าอาตมาก็ไม่ได้ปิดหูปิดตาอะไรเท่านั้นเอง

อ.สมาน : แล้วท่านมีความเห็นอย่างไร จะแก้ไขอย่างไร

พ่อท่าน : อาตมาไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ อาตมาไม่ได้มีส่วนร่วมอะไรเลย ถ้าขึ้นอาตมาเข้าไปร่วม เขาว่าไม่ค่อยดีนะ

อ.สมาน : ยังไงครับ

พ่อท่าน : ก็ไปร่วมในสิ่งที่ไม่ได้ร่วม เขาว่า

อ.สมาน : ไปช่วยให้เกิดสัมมาทิฐิ

พ่อท่าน : มึงบังอาจที่จะไปทำได้อันจะนั้นหรือก เราทำได้เท่าที่เราทำได้ เอาเถอะเอาตามขอสรุปว่า มันก็คงจะทำงานอะไรไปอีก ถ้าจะมีอะไรที่จะบอกกล่าว หรือว่าจะแนะนำ หรือว่าจะพูดจากันบ้าง ถ้ามีโอกาส ก็ค่อยๆพูดกันก็แล้วกัน ตอนนี้นคงได้เท่านี้

คุณสมบุรณ์ : ท่านผู้ชมครับ นี่คือความคิดเห็นนะครับ รายละเอียด จากสมณะโพธิรักษ์นะครับ ผู้นำชาวอโศก ซึ่ง ๑ ชั่วโมง หรือว่า ๒ ตอนที่เรานำเสนอให้กับท่านผู้ชม รายการการเมืองภาคประชาชน ให้ได้รู้ถึงความคิดของผู้นำ ผู้นำซึ่งเป็นผู้ที่มีแนวคิดทางด้านพุทธศาสนา แต่ท่านก็มีแนวคิดในการตีความกันไป แตกจากแนวความคิดของกระแสหลักนะครับ แล้วก็ได้ซักถามประเด็นทางการเมืองโดยอาจารย์สมานถึงอนาคตทางการเมือง พรรคเพื่อฟ้าดิน ซึ่งชาวสันตอโศกให้การสนับสนุนอยู่ หรือว่าเป็นเนื้อเดียวกันนะครับ จะเป็นอย่างไรนั้น แล้วอนาคต ท่านมีความเข้มข้นทางการเมืองขนาดไหน ท่านผู้ชมคงจะต้องติดตามชมเอาเอง สำหรับวันนี้หมดเวลาลงครับ ผม อาจารย์สมานต้องขอกราบลาไปก่อน ขอขอบพระคุณท่านโพธิรักษ์นะครับที่ให้ความกรุณาพวกเราได้มีโอกาสสัมภาษณ์ท่าน ท่านผู้ชมครับหมดเวลานะครับ พบกันใหม่โอกาสหน้า สวัสดีครับ

เติมเต็มการเมืองพรรคเพื่อฟ้าดิน

๒๖ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สันตอโศก การแสดงธรรมก่อนหน้าวันนี้เพื่อท่านนำเอากระแสที่สังคมกำลังสนใจ ตามที่มีนักข่าวได้มาสัมภาษณ์เกี่ยวพรรคเพื่อฟ้าดิน มาเป็นประเด็นในการแสดงธรรม จากบางส่วนที่พ่อท่านกล่าวดังนี้

**การเมืองของพรรคเพื่อฟ้าดินทำตามประชาธิปไตย ก็ประชาชนยังไม่ได้
เรียกร้องให้สมัครจะไปสมัครทำไม ถ้าเขตนี้อำนาจประชาชนใช้สิทธิได้แสนคน ประชาชน
มาเรียกร้องให้ไปสมัคร ๖-๗ หมื่นคน เอ้อ...ไปสมัคร สมัครแล้วก็มีป้ายบอกไว้พอ
ให้รู้เท่านั้น ป้ายใหญ่ๆแป้นเดียว หรือสองสามแป้น จะไม่ติดป้ายหาเสียงไปทั่ว
แม้นักข่าวจะมาสัมภาษณ์สื่อเชิงหาเสียงก็ไม่เอา ไม่หาเสียงเชิงแพงไถ่**

*****

“กิจกรรมการเมืองของเรานั้นก็ดำเนินไปตามปกติ ไม่มีใครคิดว่าเราทำงานการเมือง เพราะ
การเมืองของเราคือ “การบ้าน” โดยตรงแท้ๆ ชาวโศกเราได้ทำงานการเมืองมา ๓๐ กว่าปีแล้ว โดยไม่ได้
จดทะเบียน เพิ่งไปจดทะเบียนเป็นพรรคเพื่อฟ้าดินเมื่อไม่กี่ปีมานี้เอง ที่จริงไม่ได้คิดจะจดทะเบียน แต่มี
เหตุการณ์ให้เรามาต้องไปจดทะเบียน แต่เราก็คงเหมือนเดิม คือ ทำงานกับประชาชนไปอย่างที่เคยทำ

เมื่อมีหัวโชนว่าชาวโศกมีพรรคการเมือง โดยเฉพาะอาตมาก็พูดถึงพรรคการเมือง อาตมาก็ออก
ตัวออกตนไปเกี่ยวกับการเมือง ตอนนั้นก็รู้กันไปเรื่อยแล้ว และยิ่งจะแหลมคมไปอีกเมื่อ “กระแส” ขณะนี้ว่ามี
มีพรรคทางเลือกที่สามเข้ามา แล้วก็มีคนมาโมเมว่าพรรคเพื่อฟ้าดินจะเป็นพรรคทางเลือกที่สาม เราไม่ได้คิด
จะเป็นพรรคที่ส่งที่สามอะไรหรอก นักข่าวเขาก็มาสัมภาษณ์ เราก็บอกว่าเราก็เป็นพรรคของเราอยู่อย่างนี้แหละ
ไม่ได้คิดว่าจะเป็นพรรคทางเลือกที่สามอะไรเลย

ก็คิดว่าจะต้องทำความเข้าใจกับพวกเราเสียก่อน ไม่เช่นนั้นข้างนอกเขาก็ยังไม่เข้าใจ แล้วมันจะไป
ยุ่งอะไร งานการเมืองที่อาตมาเข้าใจ ก็คืองานที่ทำงานกับสังคม ทำงานกับประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่อาสา
สมัครเข้าไปทำงานการเมือง จะแต่งตั้งหรือได้รับเลือกตั้งเข้าไปก็ตาม ถ้าใครเต็มใจอยากจะทำไปทำงาน
การเมือง ก็คือผู้ที่เข้าไปช่วยให้สังคมกินดีอยู่ดีมีชีวิตดี มาช่วยปรับจุดบกพร่องทุกด้าน อะไรที่มันจะดีก็
ส่งเสริมสนับสนุนให้ดียิ่งขึ้น เป็นคนที่เสียสละจริงๆ การเมืองคือช่วยบ้านเมือง

โครงสร้างของการเมืองเขาก็มี กระทรวงต่างๆ กรมต่างๆ มีเจ้าหน้าที่การเมืองเข้าไปรับอาสา
และก็มีเจ้าหน้าที่ข้าราชการทำงานอยู่แล้ว ซึ่งเป็นโครงสร้างของการบริหารประเทศ นักการเมืองก็เข้ามาเป็น
ชุดๆ ผู้ที่ทำงานก็อาศัยภาษีของประชาชนเป็นรายได้เลี้ยงตัวเอง และใช้ในการทำงาน แล้วก็ทำงานไป
แต่ทุกวันนี้มันพี้ยนหมดแล้ว ข้าราชการกลายเป็นนายประชาชน แล้วก็เอาเงินให้ได้มากๆ ด้วย

อาตมาทำงานด้านศาสนา อาตมาเข้าใจว่าศาสนาคือการพัฒนาคน ศาสนาคือมหาวิทยาลัยอันยิ่งใหญ่
พุทธนี่มีการศึกษา ๓ คือไตรสิกขา หรือมรรคองค์ ๘ ถ้าเราได้เรียนรู้แล้วปฏิบัติไปตามลำดับ เราก็จะเป็น
คนเจริญขึ้น เจริญด้วยกายกรรม วชิกรรม มโนกรรม แล้วก็ทำในสิ่งดีให้เจริญ

การศึกษาทุกวันนี้ส่งเสริมให้คนบาปทั้งนั้น วิชาใดที่ส่งเสริมให้คนไปเอาชนะคะคานคนอื่น ส่งเสริม
ให้คนเอาเปรียบคนอื่น วิชานั้นก่อนบาป เลวทั้งนั้น

ถ้ามีคนมาถามว่าการเมืองพรรคเพื่อฟ้าดินเป็นอย่างไร ก็ตอบเขาไปได้ว่าคือชีวิตพัฒนาตนเองโดย
มีหลักศาสนาเป็นทฤษฎีปฏิบัติ นั่นคือการเมืองของพรรคเพื่อฟ้าดิน แล้วจะส่งสมัคร ส.ส.หรือเปล่า ถ้าบังคับ
ให้สมัครก็สมัคร แต่ถ้าไม่บังคับก็ยังไม่สมัคร ยังไม่ถึงเวลา เพราะการเมืองของพรรคเพื่อฟ้าดินทำตาม
ประชาธิปไตย ก็ประชาชนยังไม่ได้เรียกร้องให้สมัครจะไปสมัครทำไม ถ้าเขตนี้อำนาจประชาชนใช้สิทธิได้แสนคน
ประชาชนมาเรียกร้องให้ไปสมัคร ๖-๗ หมื่นคน เอ้อ...ไปสมัคร

สมัครแล้วก็มีป้ายบอกไว้พอให้รู้เท่านั้น ป้ายใหญ่ๆแผ่นเดียว หรือสองสามแผ่น จะไม่ติดป้ายหาเสียงไปทั่ว แม้นักข่าวจะมาสัมภาษณ์สื่อเชิงหาเสียงก็ไม่เอา ไม่หาเสียงเชิงแฝงใดๆ ต้องระมัดระวัง

ประชาชนเขาจะรู้เองจริงๆว่าคนไหนเหมาะที่จะเป็นตัวแทนในด้านเกษตร ในด้านวัฒนธรรม ในด้านการศึกษา เขาก็จะเลือกเข้าไป จะเป็นกรรมการ เป็นรัฐมนตรีก็แล้วแต่ที่เห็นเหมาะสม

การเมืองของเราเป็นการเมืองแบบใหม่ เป็นการเมืองที่ยังไม่เคยมีในโลก นักรัฐศาสตร์มาฟังแล้วก็บอกว่ายี่สิบเพื่อฝัน ไม่เป็นไร ฝันก็ฝัน

เราจดทะเบียนเป็นพรรคการเมืองตามนิตินัยทางกฎหมาย เอาคำว่าพรรคการเมืองครอบห้วเข้าไปเฉยๆ ติดป้ายคำว่าการเมืองเท่านั้น แต่ทุกอย่างเราก็ยังทำเหมือนเดิม เราทำงานศาสนาให้กับชีวิตคน พรรคเพื่อฟ้าดินก็เพียงมีการกำหนดบุคคลให้รับผิดชอบเอาป้ายไปติด ในการทำกิจกรรมของชาวอโศกไปทำอะไร ที่ไหน แล้วถ่ายรูปไว้ เพื่อเขียนรายงานส่ง กกต.ไป เราจะอบรมช่วยกสิกร นักเรียน ครู ข้าราชการ จะช่วยให้ไปทำกิจกรรม ไปทำน้ำยาล้างจาน ไปช่วยทำถนนหนทาง เราก็ทำตามประสาเรา เพราะเราไม่มีเงินทุนจากรัฐ ใครจะมาช่วยลงขันกันบ้างก็ทำกันไป ตรงนี้จะเปิดตลาดนัดกสิกรรมไร้สารพิษก็เป็นวิธีการที่เราจะทำกับสังคม เพื่อช่วยให้สังคมอยู่ดีมีสุข ไร้พิษไร้ภัย ใครที่เอาพิษผักไม่ไร้สารพิษมาขายเราก็ให้ออก ไม่ให้มาขายอีก เราต้องการให้คนมีความซื่อสัตย์กับสังคม

การเมืองอย่างที่เรานี้ไม่ได้แสวงหาอำนาจ เราจะช่วยประชาชนอย่างจริงใจเท่านั้น เราช่วยอะไรได้ก็เห็นว่าสมควรเราก็ทำ เราจะพิสูจน์การเมืองแบบที่เราเข้าใจ ถ้าประชาชนเลือกเรา เชิญเราเข้าไปบริหารเราก็ไป แต่ถ้าประชาชนไม่เชิญไม่เลือกเรา ไม่ขอร้องเรา เราก็ไม่ไป เราก็จะทำงานของเราอย่างนี้แหละ ไม่ใช่เราไปขอร้องประชาชนให้มาเลือกเรา

ในนโยบายของพรรคเขียนไว้ว่าให้ไปทำงานให้ประชาชน อย่าไปรับจ้าง อย่าไปเอาค่าจ้างใดๆ ไม่ว่าในเชิงแฝงหรือตรง เมื่อทำงานให้ประชาชนแล้ว ประชาชนก็จะรู้ว่าเขาจะเลี้ยงเราไว้อย่างไร และพวกเราก็ได้ฝึกอบรมให้เป็นคนมักน้อยสันโดษ ไม่ใช่เป็นคนผลาญพลาทำลาย กินน้อยใช้น้อย

ผู้ใดที่มีความสามารถในด้านใด เช่น สาธารณสุข เกษตร การศึกษา หรืออื่นๆ ก็เชิญขึ้นไปทำงานให้ดูแลด้านนั้นๆไปตามระบบระเบียบของประเทศ เราก็ไป ถ้าไม่เชิญไม่ไป เพราะไม่รู้จะไปทำไม เพราะมันไม่ใช่ประชาธิปไตย ไม่ใช่ประชาชนเขาเห็นดีเห็นชอบจริง

เราทำงานอยู่ทุกวันนี้ก็ทำอย่างนี้แหละ แล้วประชาชนจะรู้จักเราจริง แล้วเราก็จะเป็นคนจริง ไม่หลอกไม่ลวง ไม่หาเสียง เขาไม่รู้ก็ไม่ใช่ไร เราอุตส่าห์ทำดีแต่คนไม่เห็น ก็ไม่ใช่ไร เราก็จะทำดีต่อไป จนกว่าคนตาบอดจะเห็นได้ วันหนึ่งคนตาบอดเห็นได้เขาก็จะเลือกเราเข้าไปเอง คนทุกวันนี้คนตาบอดตาใสเยอะ ไม่รู้หรือว่าคนดีคือใคร แต่คนลวงกลับไปเชื่อเขา เพราะฉะนั้นคำว่าตาบอดเห็นได้ ก็ไม่ได้หมายความว่าตาบอดจริงๆอย่างพาสื่อ คือ ทำให้เป็นความจริงจนเข้มจนข้นจนล้นจนแผ่รังสี จนคนโง่ก็รู้ได้ คนตาบอดก็เห็นได้ ว่านั่นแหละ

ช่วงบ่ายมีการประชุม ๗ องค์กร มูลนิธิธรรมสันติ กองทัพอธรรมมูลนิธิ สมาคมผู้ปฏิบัติธรรม ธรรมทัศน์สมาคม มูลนิธิเพื่อนช่วยเพื่อน สมาคมศิษย์เก่าสัปปะมาสิกขา สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรมแห่งประเทศไทย หลังการประชุมจนครบทุกองค์กรแล้ว พ่อท่านได้ให้โอวาทปิดการประชุมดังนี้

“พวกเรายังไม่ค่อยจะเข้าใจการเมืองบุญนิยม ไม่ใช่ประมาทพวกคุณ แต่มันไม่ง่ายที่จะเข้าใจ อาตมาเทศน์เมื่อเข้าพยายามที่จะอธิบายให้เข้าใจง่ายที่สุดแล้ว การเมืองบุญนิยมไม่ได้มีอะไรเลย นอกจากเอาคำว่า “การเมือง” เข้ามาติดป้ายใส่ในเราเท่านั้นเอง ทุกอย่างเราปฏิบัติอย่างเดิมที่เราได้ปฏิบัติมาแล้ว ที่

อาตมาปฏิบัติมา ๓๐ กว่าปีแล้ว นั้นแหละการเมือง แต่เราไม่ได้เรียกการเมืองเท่านั้นเอง ต่อไปนี้เราจะเอาคำว่าการเมือง ที่ได้จดทะเบียนโดยนิตินัยเข้ามาครอบงำไป เรามีพรรคการเมืองอยู่ในชุมชน แล้วพรรคการเมืองทำอะไร ก็มีหน้าที่เอาป้ายมาติดหลังกิจกรรมที่ทำ นี่ไงการเมือง แล้วจะไปสมัครส.ส.ใหม่ สมัครถ้าถึงกาลที่เป็นความพร้อมทั้งประชาชนทั้งเรา แต่ไม่สมัครอย่างที่นักการเมืองทั่วไปเขาทำกันอยู่แน่ อันนี้พูดไปก็ยังไม่เข้าใจกันง่าย ๆ

แล้วถ้าจะเข้าไปทำในองค์กรของรัฐจะอย่างไร จะทำแบบไหน เราก็บอกแล้วว่าเราจะเข้าไปทำจริงๆ ไม่รับเงินเดือนเงินเดือน ไม่ได้ยึดพรรคยึดพวก ไม่มีวีป มีหน้าที่ไหนก็ทำ พรรคเดียวกันก็ออกเสียงกันคนละข้างก็ได้ เข้าสภาแล้วก็อิสระเสรีภาพ เขาบอกว่า เอ...ทำไมพรรคนี้เสียงแตก เอ้า...ก็ความเห็นของเขา มันไม่เหมือนกัน จะไปบังคับเขาอย่างไร ไม่มีวีป วิปยังไม่ใช่ประชาธิปไตย อย่างนี้เป็นต้น นี่คือการเห็นของพรรคการเมืองเพื่อฟ้าดิน ไม่ใช่มานั่งทำระบบซับซ้อนแฝงว่าประชาธิปไตย แต่ก็มีเชิงเผด็จการแฝงอยู่ เล็กบ้างน้อยบ้างอะไรก็แล้วแต่ มุ่งเล็กในมุ่งใหญ่ไม่มี เป็นเรื่องอิสระเสรีภาพเต็มที่ และประชาชนเลือกด้วยปัญญาจริงๆ ยังมีการหาเสียงอยู่ยังไม่ใช่ประชาธิปไตย อย่างนี้เป็นต้น

การเมืองอย่างนี้ขอยืนยันว่าในโลกยังไม่มี นักข่าวเขามาสัมภาษณ์เขาก็ถามว่า แล้วมันจะเป็นไปได้หรือ อาตมาบอกไม่ใช่จะเป็นไปได้หรือ มันเป็นไปแล้ว ราชธานีอโศกมีอบต. มีผู้ใหญ่บ้าน ก็เลือกกันขึ้นไป ไม่ใช่เล่นนะ นั่นของมหาตมาไทยนะ ศิริษะอโศกก็มีพวกนี้เช่นกัน แต่มันไม่ใหญ่ ต่อไปจะเลือกนายอำเภอ เลือกผู้ว่าฯ มันก็เป็นอย่างนี้แหละ เป็นแล้วจะรับใช้ประชาชนจริงๆ เมื่อเข้าก็เทศน์แล้วว่าข้าราชการจะรับใช้ประชาชนจริงๆ นี่คือการประชาธิปไตย ทุกวันนี้ประชาธิปไตยข้าราชการก็ไม่ใช่ผู้รับใช้ประชาชน เป็นนายประชาชนไปหมดแล้ว เพราะฉะนั้นการเมืองของเราที่มันคนละแบบเลย ยิ่งเป็นข้าราชการการเมืองก็ยิ่งต้องเป็นตัวอย่งให้ข้าราชการประจำเลย เราต้องเป็นผู้รับใช้ประชาชน

สังคมของพวกเราก็อะไรเท่าที่เราคิดว่าดี เราก็ทำไปเรื่อยๆ จนกว่าเราจะตาย ยิ่งรุ่นหลังๆ มากี่รับช่วง ถ้ามันดีก็ทำสืบต่อ ถ้าไม่ดีก็คุณก็หนีไปทำอย่างอื่น เห็นว่าอะไรดีก็เอาทำไป”

ร่วมเสวนารธรรมะเพื่อสันติภาพ ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒๘ ก.ย. ๒๕๔๗ ที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พญาไทพลาซ่า ชั้น ๒๖ ห้องประชุมที่ ๕ ได้จัดให้มีการเสวนา **“ธรรมะเพื่อสันติภาพ”** พ่อท่านได้รับนิมนต์ให้มาร่วมเสวนาด้วยการเสวนาเริ่มมีตั้งแต่ช่วงเช้า พ่อท่านและคณะของเราเดินทางไปร่วมในภาคบ่าย และอยู่ร่วมตลอดจนจบการเสวนาเป็นเวลากว่า ๕ ชั่วโมง ในขณะที่ข้าพเจ้าขอถ่ายภาพมาถ่ายทอดสู่กันดังนี้

คุณวิสุทธิ์ เจตสันต์ ได้ทำหน้าที่ดำเนินการเสวนาครั้งนี้ ทวนประเด็นที่ได้เสวนากันไปในช่วงเช้าให้ทราบ แล้วให้ผู้ร่วมเสวนาซึ่งมาจากหลายสำนักความเชื่อ ได้แสดงความคิดเห็นต่อบ้างก็บอกเล่าผลการปฏิบัติของตนที่ได้ประโยชน์ และสาธิตการแผ่พลังจิตส่งมาให้ผู้ร่วมเสวนาได้รับ แถมชวนให้ทำตามเพื่อกระจายผลแผ่พลังจิตไปยังคนอื่นๆ ในสังคม บ้างก็บอกให้ตั้งจิตสวดมนต์ และให้ปฏิบัติตามหลักศาสนา เพื่อจะได้เกิด

สันติภาพ บ้างก็ได้เสนอโครงการมหาวิทยาลัยประชาชนชาวบ้าน บ้างก็เห็นว่าการฆ่าสัตว์ในสังคมที่ไม่พร้อมนั้นไม่ผิด

นอกจากนี้ก็มี**หญิงจีน**ได้บอกเล่าถึงชุมชนชอยฮาร์พีย์ ของตน พ่อแม่จะสอนถ่ายทอดกันมา ไม่ให้โลก ให้ชื้อสัตว์ อุดหนุน ให้เสียสละ

มีบาทหลวงชาวเขาได้พูดถึงสันติภาพ ต้องสร้าง หลักสูตรเพื่อทำลายชนชั้น อย่างพระพุทธรเจ้าและพระเยซูก็ทำลาย ชนชั้น เช่นถ้าใครมีสองเมียสองผัวไม่ต้องเป็นผู้แทนฯ

คุณหลุยจี บูโรตี ชาวอิตาลี เป็นคาทอลิกก็ได้แสดงความเห็นอยากให้จัดการเสวนาอย่างนี้ ในสถานที่มีคนมาร่วม มากกว่านี้ เพื่อให้สิ่งดีๆนี้ไปถึงทุกคนกรุงบ่าง

คุณสมพร เทพสิทธิ์า ได้กล่าวถึงการส่งเสริม วัฒนธรรมของทุกศาสนา ให้ทุกคนได้เข้าใจถึงศาสนาของตน

และปฏิบัติด้วย นอกจากศาสนาแล้ว เราน่าจะอาศัยพระบรมราโชวาทของในหลวงต่างๆ และน่าจะได้มีการนำมาใช้ก็คือคุณธรรม ๔ ประการ ลัจจะ ทมะ ขันติ จาคะ ก่อนจบยังได้เสนอสภาที่ปรึกษา ให้ใช้ ศาสนศาสตร์มาเป็นหลักในการแก้ปัญหา

คุณสมาน อาดัม ได้กล่าวถึงพระคัมภีร์ว่าศาสนาอิสลามไม่ได้สอนให้รุนแรงอย่างที่ปรากฏตาม สื่อต่างๆ อิสลามสอนให้เอื้ออาทรแก่คนที่ไม่ได้เป็นอิสลามก็ตาม และมีให้เมตตาแก่คนเท่านั้นแม้กับสัตว์ ก็สอนให้เมตตาต่อสัตว์ด้วย อิสลามไม่ได้สอนให้ทำสงคราม แต่สอนให้ลุกขึ้นมาต่อสู้กับผู้ที่มารุกราน

การแก้ปัญหาลังคมต้องนำคนเข้าสู่ศาสนา ปัญหาจึงจะแก้ได้ ปัญหาของภาคใต้ไม่ใช่ปัญหา ในเรื่องของศาสนา แต่เป็นปัญหาในเรื่องความไม่เข้าใจกัน ระหว่างผู้ที่ปกครองกับผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครอง ได้มีโอกาสเข้าร่วมสัมมนากับภาครัฐมากมาย แต่ไม่ได้รับการแก้ไข ผมได้เสนอว่าข้าราชการที่จะไปอยู่ ตรงนั้นต้องผ่านการอบรม ให้เขารู้ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่นเป็นอย่างไร ปัญหาชนิดเดียวที่เรา คิดว่าไม่เป็นปัญหาก็คือ อิสลามจะให้ความสำคัญกับความสะอาด เราจะเห็นได้ว่าอิสลามจะไม่สวมรองเท้า ขึ้นบ้าน เพราะที่พักที่บ้านนั้นเป็นส่วนที่เขาจะต้องละหมาด ถ้าเราจะไปเหยียบย่ำสิ่งที่ไม่สะอาดไม่ได้ แต่เจ้าหน้าที่บางครั้งไม่เข้าใจ ไปขอตรวจแล้วใส่รองเท้าบู๊ตขึ้นไปบนบ้านของเขา หรือโรงเรียนพอเหมาะ กระแสของการต่อต้านนั้นมันมี เขาถือว่าไม่ให้เกียรติ

อีกส่วนหนึ่งต้องปรับโครงสร้างของส่วนราชการ ข้าราชการที่จะไปอยู่ตรงนั้น ถ้าเป็นคนมุสลิม หรือพยายามเอาคนตรงนั้นให้มาอยู่ในกลไกของรัฐบาลให้มากที่สุด หรือส่งเสริมในเรื่องของการศึกษา อิสลามจะเน้นให้ความสำคัญกับเรื่องของการศึกษา

ประเทศไทยนี้โชคดี เราไม่มีความขัดแย้งกันในเรื่องของศาสนา รัฐธรรมนูญไทยก็ให้สิทธิ เสรีภาพในเรื่องของการนับถือศาสนา บุคคลที่ไม่ใช่พี่น้องชาวพุทธก็ถือว่าโชคดี ไม่เหมือนบางประเทศที่ไม่ สามารถจะปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างเสรี แต่ประเทศไทยของเราโชคดีตรงนี้

สิ่งที่อยากจะฝากภาครัฐก็คือ ๑. จะต้องจัดให้มีโครงการศาสนิกสัมพันธ์อย่างน้อยปีละ ๓ ครั้ง อย่างที่จัดที่โรงแรมจอมเทียนมีคนมาร่วม ๘๐๐ คน มาจาก ๕ ศาสนา ทำให้ได้มีการแลกเปลี่ยนทำความเข้าใจกัน ๒. จัดตั้งสำนักงานกลางเพื่อรับผิดชอบในเรื่องนี้โดยตรง ๓. รัฐบาลจะต้องจัดตั้งงบประมาณ

ให้ชัดเจน เพื่อสันติสุข สันติภาพ ความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรม อันนี้เป็นจุดแข็งของไทยที่ต่างวัฒนธรรมต่างศาสนาสามารถอยู่ร่วมกันได้

จากบางส่วนของท่านกล่าวในที่ประชุมนี้ “ที่ทุกคนต้องการสันติภาพนั้นมันเป็นความจริง แต่มันเป็นไปไม่ได้ เพราะคนมีกิเลส คนจะโกง จะข่มขืน จะคอร์รัปชั่น เขารู้ทั้งนั้น แต่กิเลสมันทำให้เขาอดไม่ได้ **สันติภาพในโลกที่เกิดไม่ได้ก็เพราะกิเลสทั้งนั้น**

อาตมาขอพูดในส่วนที่ได้ปฏิบัติมา ซึ่งก็ไม่เหมือนใครแม้แต่ชาวพุทธด้วยกันเอง จนถูกกล่าวหา ถูกดำเนินคดี แต่อาตมาก็ขอยืนยันว่า **อาตมาทำในสิ่งที่ถูกต้อง สิ่งที่ดีงาม และก็อยู่ในกลุ่มเล็กๆเท่านั้น**

ศาสนาทุกศาสนาดีด้วยกันทั้งนั้น และก็ช่วยโลกมาจนถึงทุกวันนี้ แต่ขอพูดเฉพาะในส่วนของศาสนาพุทธที่อาตมาทำมา

คนไม่ได้แก้ปัญหาชีวิตได้ด้วยความรู้ แต่ต้องแก้ปัญหาด้วยการฆ่ากิเลส ถ้าไม่มีการศึกษา ไม่มีการปฏิบัติการฆ่ากิเลสกันจริงๆ ขอยืนยันว่าแก้ปัญหาไม่ได้ทั้งโลก **ความรู้ยิ่งมาก คนเรายังฉลาดโกง ซ่อนแฝงเพื่อจะได้เอาชนะคะคาน เอาเปรียบเอารัด หรือทำลายล้างคู่ต่อสู้ลงไป**

ถ้าใช้สามัญสำนึกทุกคนก็จะรู้ว่า คนที่ไปบริหารประเทศไม่น่าจะเสียเวลาไปรบราฆ่าฟันกันเลย น่าจะเอาเวลามาทำงานกับประชาชนให้ดี น่าเสียเวลา เวลา แรงงานและทุนรอน

ขอภัยที่จะต้องกล่าวถึงกลุ่มชาวอโศก เพื่อเป็นตัวอย่างยืนยัน ส่วนปรัชญานั้นใครๆก็พูดกันได้ว่า ผู้ที่เลี้ยงตนเองด้วยปรัชญา แต่ตนเองไม่เป็นจริงเลยมีอยู่เยอะแยะ

ศาสตร์ต่างๆที่เรียนและสอนกันอยู่ โดยเจตนาเพื่อให้ให้นำมาใช้กับมนุษย์ ให้มีความเป็นอยู่ที่ดี เกิดสันติภาพ ไม่ใช่เพื่อจะเอาไปทำร้ายมนุษยชาติ

ศาสนาพุทธนั้นมีโลกุตระ เช่นสอนให้คนมาจน ไม่ได้สอนให้คนไปรวย ที่สอนๆกันให้ไปรวยๆ นั้นผิดทั้งนั้น ผู้ที่บรรลुरुทธของศาสนาเรียกว่าเป็น**อาริยะ** ฆราวาสก็เป็นอาริยะได้ โสดาบัน สกิทาคามี อนุคามี อรหันต์ **สำหรับผู้มาเป็นนักบวชแล้ว ไม่ต้องมีทรัพย์สมบัติใดๆเลย ไม่ต้องมีบ้านช่องเรือนชาน**

เป็นของตน เรียกว่า โภคักขันธปหยาจะ ถ้าไม่มีคุณธรรมเพียงพอ ก็อดตายไป

เมื่ออาตมาศึกษาแล้วได้ปฏิบัติจริงจัง ถึงวันนี้เกิดบุคคล เกิดกลุ่มหมู่สังคัม แล้วก็เป็นคนที่ดำเนินวิถีชีวิตอย่างพุทธบริษัท ขณะนี้เกิดเป็นหมู่บ้าน เป็นชุมชน ยังไม่ได้ขยายใหญ่ไปถึงอำเภอหรือจังหวัด ซึ่งในหมู่บ้านนั้นถือว่าสันติ ขอภัยที่ต้องเอาตัวเองมาอวด คือมีศีลจริง อย่างน้อยก็ศีล ๕ เป็นศีลพื้นฐานของศาสนา ไม่ฆ่าสัตว์ แม่แต่เนื้อสัตว์ก็ไม่กินทั้งหมู่บ้าน มีบ้าน มีวัด มีโรงเรียนรวมกันอยู่ ไม่มีน้ำเมาอย่าไปพูดถึงยาบ้าเลย เด็กเล็กๆที่เกิดมาเขาก็จะสัมผัสกับวัฒนธรรมการดำเนินชีวิตอย่างนี้

ในพระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๔ ข้อ ๑ และข้อ ๒๐๘ ก็ยืนยันว่าปฏิบัติศีลแล้วจะไปถึงวิมุตติ ไม่ใช่เกิดผลแก่กายวาจา แต่เกิดไปถึงจิต ปฏิบัติธรรมของพระพุทธเจ้าไม่ใช่จะต้องไปนั่งหลับตาทำสมาธิ หนีออกป่าเหมือนอาฬารดาบสและอุทกดาบส ไม่ใช่ แต่ในที่นี้อาตมาขอข้ามผ่าน

เมื่อปฏิบัติแล้วเราจะรู้ว่าชีวิตเกิดมาไม่ต้องไปรวย หรือไปแย่งโลกก็สุข ซึ่งเป็นความสุขหลอกๆที่เขาโฆษณาเร่ขายกันเต็มบ้านเต็มเมือง ถ้าไม่มาศึกษาสังขารธรรมจริงๆแล้วก็ไม่รู้ แม้รู้แล้วก็ยังล้างออกยากเลย ถ้ารู้แล้วลดกิเลสได้จริง แล้วถาวรด้วย เพราะโลกุตระสามารถหยั่งเข้าไปถึงปรมาตมธรรม คือสามารถอ่านจิตใจของเรา จิตก็คือพลังงานชนิดหนึ่งที่อยู่ในตัวเราแท้ๆ

ถ้าจะเกิดสันติได้ก็ขอยืนยันว่าต้องปฏิบัติหลักธรรม ทำอย่างไรจึงจะให้รัฐบาลมาสนใจให้ความรู้หรือระดมให้คนปฏิบัติธรรม ให้ทุกศาสนามีบรรพผลของศาสนา ที่บรรพผลของแต่ละศาสนา ให้จริง ถ้าจริงแล้วสันติภาพเกิดแน่

ทุกวันนี้ศาสนา“พุทธ”กับศาสนา“คริสต์”ไม่มี มีก็แต่ศาสนา“พุด”กับศาสนา“คิด”

พระศรีปริยัติโมลีได้กล่าวถึงทุกศาสนาต่างก็มีเนื้องอกกันโดยทั่ว การระเบิดตึกเวิร์ลเทรดก็ถือเป็นเนื้องอกของศาสนา สันติภาพไม่ใช่จะได้มาด้วยเลือด ทำอย่างไรเราจึงจะมองกันและกันอย่างพี่น้องได้อย่างนี้ รัฐบาลเองก็เอาแต่เห็นเงินเป็นสรณะ อะไรก็ตามทำแล้วได้เงินเป็นท่าหมด แม้แต่ที่ธรณีสงฆ์ก็ยังจะแปลงเอามาเป็นเงินอีก แล้วยังหลงเรื่องการลงทุนจากต่างชาติว่าเป็นเรื่องดี สุดท้ายท่านได้เล่าประวัติศาสตร์ของความรุนแรงที่เกิดขึ้น มาจากศาสนาที่ต่างกัน ไม่ได้คุยไม่ได้ร่วมมือกันทำ

พระวินัย สิทธิโร เสริมว่าสันติภาพมีอยู่จริง กิเลสก็มีอยู่จริง ทำอย่างไรจึงจะรวมศาสนาต่างๆให้ร่วมมือกันทำให้เกิดสันติภาพ จะตั้งองค์กรอย่างที่ว่าจารย์โพธิรักษ์ว่า จะทำอย่างไรให้มีมหาวิทยาลัยสอนเรื่องโลกุตระธรรม คนที่ทดสอบขั้นต่ำในระดับโสดาบันจึงจะไปสมัครผู้แทนได้

สิ่งที่ข้าพเจ้าไม่คาดคิดว่าจะเกิดก็คือ ช่วงหนึ่งที่พ่อท่านลุกออกไปเข้าห้องน้ำ เดินผ่านด้านหลังของผู้ร่วมเสวนาหลายท่าน คุณสมพร เทพสิทธิ์าได้หันกลับมาถามการ จับมือของพ่อท่าน แล้วทักถามเรื่องสุขภาพ นับเป็นสันติภาพที่เกิดขึ้นทันทีแล้วในวงเสวนานั้น ใครที่รู้ประวัติศาสตร์ก็คงจะจำกันได้ว่า คุณสมพร เป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่กล่าวโทษพ่อท่านและชาวอีสานต่าง ๆ นานา รวมทั้งร่วมเป็นพยานโจทก์ปากหนึ่ง ในคดีที่พ่อท่านและหมู่สมณะเป็นจำเลยถูกดำเนินคดี พ่อท่านเองก็คาดไม่ถึงว่าจะเกิดเหตุการณ์นี้ คิดไปว่าคุณสมพรยังคงถือสาอยู่แน่ ด้วยความผิดที่ถูกล่าถ่มถ้ำนั้นหนักหนาร้ายแรงเหลือเกิน

ในรอบที่สองนั้นพ่อท่านยังคงเน้นธรรมะที่เป็นโลกุตระ

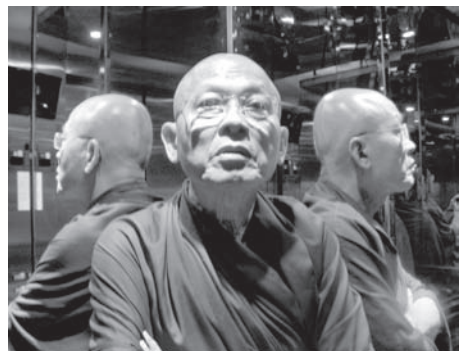

ชี้ว่าการอธิบายอริยสัจ ๔ และมรรคองค์ ๘ ของศาสนากระแสหลัก ยังอธิบายอย่างโลกีย์ ไม่ถึงขั้นโลกุตระ ส่วนผู้ที่บริหารจัดการประเทศ ถ้าไม่ศึกษาและปฏิบัติจนเกิดผลที่เป็นโลกุตระ ก็จะไม่เกิดประโยชน์ต่อสังคมอย่างแท้จริง และย้ำว่าการจะแก้ปัญหาใดๆ หรือการจะทำให้เกิดสันติภาพที่จริง ก็ต้องปฏิบัติให้เกิดผลเป็นโลกุตระ

เสร็จการประชุมสัมมนาประมาณ ๑๗.๓๕ น. หญิงคนหนึ่งจากกระทรวงศึกษาได้มาถวายหนังสือ คุณสมพร เทพสิทธา ได้มาสนทนาและเอ่ยปากอยากให้เราพาไปพำดินได้เข้ามามีบทบาทในการบริหาร จะได้นำเอาธรรมะกลับมาสู่สังคมได้ เป็นอีกหนึ่งทำที่และความคิดที่ข้าพเจ้าคาดไม่ถึง เพราะบทบาททำที่ของคุณสมพรค่อนข้างจะอยู่ในกลุ่มอนุรักษ์อย่างยิ่ง การแสดงออกของพ่อท่านต่อสังคม ถึงการนำศาสนาเข้ามาสู่การเมือง น่าจะได้รับการต่อต้านคัดค้านมากกว่าสนับสนุนส่งเสริมจากฝ่ายอนุรักษ์นิยม อย่างนี้จะถือว่าเป็นความสำเร็จขั้นหนึ่งของการนำเสนอ การเมืองบุญนิยมได้กระมัง ก่อนแยกย้ายกันกลับได้ถ่ายภาพหมู่ร่วมกัน

ขณะอยู่ในลิฟต์เพื่อลงมาสู่ชั้นที่จอดรถ เห็นพ่อท่านยืนอยู่ในมุมที่กระจกสะท้อนรอบทิศ ทำให้เห็นภาพพ่อท่านเหมือนหลายคน นับเป็นมุมภาพที่แปลกจึงถ่ายไว้หลายแช็ค แต่น่าเสียดายเสียเกือบหมด ลั่นไหวบ้าง มุมไม่ดีบ้าง เพราะรีบไปหน่อย ทำให้เหลือแค่ภาพเดียวที่พอใช้ได้ แต่ในภาพหน้าต่างพ่อท่านไม่หล่อเหมือนคนอื่นถ่ายเอาเลย

รักขราม.

๒ พ.ย. ๒๕๔๗

(ยังไม่จบตอน โปรดติดตามต่อฉบับหน้า)

หัวเขา-เส้าเซี่ยน

๙ ท่อง ๑๐๐%

เฝ้าทบทวนตัวเองเร่งแก้ไข
เลิกหนีภัยจากพหุชาติวิพัสสนา
ขออ่อนน้อมยอมรับโชคชะตา
เราทำมาของเราคงทำหน้าที่

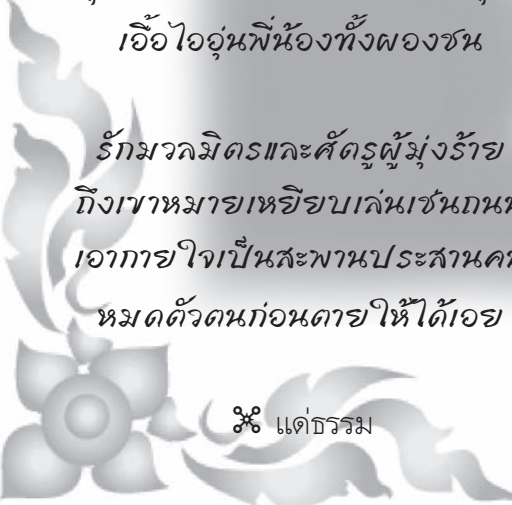
ได้ตั้งจิตอธิษฐานกลางข้างหน้า
เพียรบำเพ็ญภาวนาอย่างเต็มที
ล้างอดีตเลวร้ายมาหลายปี
ตั้งแต่นี้สรรสร้างเส้นทางบุญ

ขอมาให้ใครดูได้ว่าเราได้
แม้ถูกใครกราดเกรี้ยวไม่เฉียวฉุน
ได้ขุมทรัพย์หลายรอบขอขอบคุณ
เจ้าไออุ่นพี่น้องทั้งผองชน

รักมวมิตรและศัตรูผู้มุ่งร้าย
ถึงเขาหมางเหยียบเลนเข่นกนหน
เอากายใจเป็นสะพานประสานคน
หมดตัวตนก่อนดาวยให้ได้ออ

๙ แต่ธรรม

คิดถึงทั้งสองมา-ป่าช้า	เข้าทุกเขาทาง
ศอกเคียดงลมพวงข้างเซี่ยน	
ตัวมันเป็นในกายเพื่ออกเพื่ออน	ต่างตำตวงเติบอน
เป็นเพื่ออนเลี้ยงมาไม่นาน	
หน้ามาทำมาไถ่เหว่	แต่ตปนทวนทวน
สภาพขาดตั้งพาสนานานปี	
ลมในยเกี่ยวขั้วมคชวณนี้	พอนขั้วมชงติ
หน้าเข้าทุกสุขขี	
ทองเทินพะเนิมเดินย่ำ	ชิงช่าชั่งชั่ง
นี้ขมนำคืนเหย้าเข้าผาง	
เส้าขุ่นมาทุกยี่สิบปี	ทาดเงาเส้าส้าง
ทำนานวตขั้วมเซ็กิน	
ล่วงเลยยี่สิบปี-ยี่	เลี้ยงกาสองวัดอินท
หนึ่งทุกทั้งพองกาสองตั้ง	
ไธหนอนนิมิตอนนิชชิ่ง	เหลือเพียงความหลัง
พาทฝั่งสนยาพาทไธ	
คตขั้วมชากหม้อที่ไธ	ทวนหาอาลัย
ช่าชิ่งไธไธมิพิทุย	
ก่อนนั้นเคยพาขั้วสุข	ชิงหลังเป่าขลุ่ย
ฮ่าฮูยขั้วมน้ำสาคสอง	
เย็นย่ำยามนี้หม่นหมอง	น้ำตาไหลสนอง
เหม่อมองหัวเขา-เส้าเซี่ยน	

เลิศทันสมัย ล้ำวิสัยทัศน์

เขาทิ้งไว้ใญ่มานานานเนื่อง
อโศกกลับรุ่งเรืองเรื่อเรื่อไร
กสิกรรมไร่สารพิษหลีกสารภัย
รัฐเฟื่องเอาใจใส่เกษตรอินทรีย์
อโศกใช้ปุ๋ยน้ำมานานเนื่อง
สารเคมีมีคายนอกทุกเขตที่
รัฐเฟื่องตื่นนิทรานวดาเคมี
มาตามจีตตามหลังตั้งนมนาน
เรื่อชยะแยกชยะนำชยะ
จนร่ำรายแบ่งระบายนหลายบ้าน
อโศกนำร่องสะเทือนสะทอนสะท้าน
สมุนไพรอโศกสานสืบนานนม
นอกชุมชนเฟื่องผลิตขายกันรายล้อม
อ.ย. ต้องตะลุดตะลอมตามเหมาะสม
วิสัยทัศน์นำวามบุญนิยม
เกิดบ้านราชเมืองเรื่อระดมเต็มแม่มูล
โรงเรียนรัฐแบบโลกโศกสะอื้น
กลับมาตื่นวิถีพุทธบุตร“แสงสุธรรม”
สัมมาสิกขาบรรพชนต้นตระกูล
ช่วย ช.ก.ส. บริบูรณ์เพิ่มบารมี
อโศกกินมังสวิรัตได้สัดส่วน
เด็กไทยอ้วนสารสุขไม่สุขศรี
วิสัยทัศน์บัญญัติทฤษฎี
อโศกชี้ควมมาฆาวอ้วนมาเอยา

อ๋อเน่เน่อมีใจอ๋อเน่เน่

อ๋อเน่เน่อมีใจอ๋อเน่เน่ มีใจแพแต่อภัย
อ๋อเน่เน่อกแต่แจ้งใน เป็นเพราะใจที่แกร่งจริง
ยอแมแพเพื่อชณะ ยอมลดละในบางสิ่ง
ชณะใด ไม่ใหญ่ยิ่ง ชณะจริงชณะใจ
แจ้งแกร่งใจแจ้งกร้าอ ไม่ก้าวร้าวอห่มเหงใคร
กล้าดีมีน้ำใจ ชณะได้ใจตนเอง

✿ สมเจตน์ เมฆพ่ายพ

๑๐ ๓.ค.๒๕๔๔

✿ ทิวเรื่อง ไทยเขียว

ชื่อใหม่ นายตันเสียงธรรม คณะรินทร์
ชื่อเดิม นายวิเชียร คณะรินทร์
มีพี่น้อง ๘ คน เป็นคนที่ ๗
สถานภาพ มีครอบครัว มีบุตรหญิง ๑ คน ชาย ๑ คน
เกิดที่ บ้านห้วยสำนยาว ตำบลดงมะตะ อำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย
การศึกษา ประโยควิชาชีพ (ปวช. ๓) แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์
อาชีพเดิม ประกอบอาชีพเปิดร้านซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อยู่ในอำเภอแม่ลาว จังหวัดเชียงราย

ก่อนพบชาวอโศก ใช้ชีวิตเหมือนคนทั่วไปในสังคมปัจจุบัน ตกอยู่ในห่วงบอยมูข ไม่มีศีล ๕ เลย มีหนี้สินท่วมตัว

ในช่วงปี พ.ศ.๒๕๓๔ **ได้อ่านหนังสือสู่เส้นทางอารียะ** และสารอโศก โดยลูกค้านำมาให้ จากนั้นก็ติดตามหนังสือและเทปของชาวอโศกจากห้องสมุดประชาชน และร้านมังสวิรัติแม่คำแดงจนปี ๒๕๓๕ ได้เข้าร่วมงานอโศกรำลึกที่สันตืออโศกแต่ย้ายมาจัดที่ปฐมอโศก(เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ทางการเมือง)

หลังจากนั้นก็มีการเปลี่ยนแปลง คือ ๑. สมาทานศีล ๕ ๒. ตั้งใจละบอยมูข ๓. ฝึกกินมังสวิรัตติ ๔. ร่วมประชุมกลุ่มทุกเดือน ๕. ร่วมงานอโศกทุกงาน

จนกระทั่งปี ๒๕๔๐ ได้หยุดกิจการร้าน หันหน้าเข้าหาภาคผู้ผลิตกิจกรรมไร้สารพิษที่บ้านเกิดของตน แล้วปี ๒๕๔๑ ลูกสาวคนโตได้เข้าเรียนที่โรงเรียนสัมมาสิกขาตรีระอโศก(ป.๖) บุตรชายได้เข้าเรียนแห่งเดียวกันในปี ๒๕๔๓ **เมื่อพร้อมก็ชวนภรรยามาปฏิบัติธรรมที่ ชุมชนดอยรายปลายฟ้า หรือเชียงรายอโศกจนถึงปัจจุบัน**

โดยมีตำแหน่งหน้าที่คือ

๑. คณะผู้รับใช้ด้านชุมชนและศูนย์ฝึกอบรม
๒. ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรม
๓. เป็นปฏิบัติกรฐานกสิกรรมและบุยุชีวภาพ

ปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน

๑. ยังประมาณไม่เก่งทำให้ผิดพลาด

- ๒. ทำงานติดภาพ
- ๓. ติดอาหารและการนอน

แนวทางแก้ไข

- ๑. ปรีกษาหมู่
- ๒. ปรีกษาสมณะ
- ๓. เพิ่มอธิศีล
- ๔. เปิดเผยความผิดต่อเพื่อนประพาศิธรรม
- ๕. อ่านและฟังธรรมเสมอ

ข้อปฏิบัติที่ยากที่สุด ก่อนทำงานต้องปรีกษาหมู่ และสมณะ เมื่อรู้ตัวว่าผิดแล้วต้องบอกต่อหมู่ ต้องแก้ไขในความเห็นผิดนั้น

คติประจำใจ เครื่องครัดที่ตนผ่อนปรนอื่น

เป้าหมาย ตั้งใจอยู่กับชาวโศกให้ได้นานที่สุด แม้เหนื่อย และทุกข์จนน้ำตานองหน้า

ข้อคิดฝากหมู่กลุ่ม แม่น้ำเน่ายังคงล้นเป็นเม็ดฝนที่ใสเย็นได้ แม้มหาโจรยังมีสิทธิ์เป็นอรหันต์ได้ แม้คนบ้ายังเป็นภิกษุณีอันเลิศได้ อย่าดูถูกเพื่อน รอคอยและให้อภัยกันเถอะคนเรามีกรรมอันต่างกัน ความไม่ดีของตนต่างหากต้องเอาออกก่อน จงตั้งใจทำเพื่อประโยชน์ตนและประโยชน์ท่านให้ถึงพร้อมด้วยความไม่ประมาทเถอะ

สมัยเรียนหนังสือ ดิฉันเป็นนักเรียนสถาบันเดียวกันกับพ่อท่านสมณะโพธิรักษ์ พ่อท่านอยู่ปีที่ ๕ ดิฉันอยู่ปีที่ ๑ ตอนนั้นมีการหาเสียงเลือกตั้งประธานนักศึกษา ดิฉันไม่ได้เลือกพ่อท่านหรอก เพราะไม่รู้จัก และรู้สึกเป็นฝ่ายตรงกันข้าม ดิฉันเป็นเพื่อนลูกสาวอาจารย์ใหญ่ เลือกอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ปรากฏว่าพ่อท่านได้รับเลือกตั้งเป็นประธานนักศึกษา ดิฉันยังแปลกใจ เอ๊ะ มันมีดีมาจากไหน จำได้ว่าพ่อท่านแต่งชุดขาว รูปร่างดี ถือไม้ค้ำรักแร้ขึ้นมาพูดเป็นประธานรุ่น และรู้ต่อมาว่าคนนี้แหละ เป็นผู้ปฏิวัติระเบียบการของโรงเรียน และจัดงานใหญ่ให้กับ “เพาะช่าง”

ไม่คิดฝันว่าจะมาเป็นลูกศิษย์ทางธรรม เพราะไม่เคยสนใจติดตามเรื่องราวของพ่อท่านเลย จนเรียนจบไปเป็นครูสอนศิลปะ ๘ ปี จึงเข้ารับราชการกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ในปี ๒๕๑๒ เป็นนายช่างศิลปตรี เป็นเจ้าพนักงานฝึกอบรม และสอบเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้าศูนย์จัดเก็บเอกสาร และห้องสมุด อยู่กองวิชาการ มีโอกาสจัดรายการพิเศษเกี่ยวกับการบริหาร การพัฒนา

- สรรหาเรื่องราวที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางาน
- และคนไปเผยแพร่ ดิฉันตามร่องผู้การประกิต
- มายืมวิดีโอเทปเรื่อง **ครูบ้านนอก** ที่สันตือโคก
- **ประมาณปี ๒๕๒๕**
-

•สมัยเป็นนักเรียนเพาะช่าง (คนที่สามจากซ้าย)

ปฏิมากรคนเหมือนส่งประกวดได้ที่ ๑

และศาสนา

ยุคหนึ่งกระทรวงมหาดไทย กำลังฮือฮาเรื่อง “โครงการ **แซมมาเอิลลูนดอง**” ที่

เหมือนการลงแขกบ้านเรา เพียงแต่เขาจัดรูปแบบมีการถือธงนำ แถวร่วมมือกันพัฒนาท้องถิ่น ตอนนั้นดิฉันรู้จักกับนักพัฒนาหลายคน เช่น **ร.ต.อ. ภาณุ พินเนียม พันตำรวจเอกพิเศษ ประกิต เปมกิติ** อาจารย์โรงเรียน นายร้อยตำรวจ พวกเราจะคุยกัน

เดินตามรอยพ่อ

และได้เริ่มรู้จักมักคุ้นกับสันติอโศก จนได้เคยนิมนต์ท่าน **สิริจันทิ** สมณะชาวอโศกไปบรรยายธรรมที่ **กรมการปกครอง** ตอนนั้นนิมนต์ท่านไปองค์เดียว ท่านบอกว่าจะมีผู้ติดตามไปด้วย ดิฉันคิดว่าคงตามไปไม่เกิน ๒ รูป พอวันจริง โอ้โฮ ท่านนำพระไปเป็น ๑๐ รูป เดินเป็นแถวเข้ากรมการปกครองคนแตกตื่นกันใหญ่ ดิฉันผู้จัดก็

โกลาหลเหมือนกัน เพราะจัดในห้องประชุมใหญ่ ต้องจัดที่รับรองใหม่ พอขึ้นต้นเทศน์ ดิฉันก็ตกใจอีกแล้ว ท่านขึ้นต้นว่า **“วันนี้เอาตมาจะมาปฏิวัติ”** อู๊ย! ดิฉันนึกในใจ ตายแน่ ข้าพเจ้าตายแน่ นิมนต์พระวัดนี้มาพูด “จะมาปฏิวัติ” เรื่องปฏิวัติพูดในกรมการปกครองดูเป็นเรื่องแรง แต่อ้อ พูดไปพูดไป **ปฏิวัติของท่านคือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของคนที่ให้ดีขึ้นนั่นเอง** พอท่านเทศน์จบแล้วแจกหนังสือแสงสุญเล่มใหญ่ น่าอ่าน คนก็แหกกันมาฟังเต็มห้อง เป็นที่ฮือฮากันทีเดียว รายการที่ดิฉันจัดจะต้องสรรหาที่แจ้งจริงๆจัดที่ใครคนต้องเต็มห้องประชุม ไม่มีการเกณฑ์คนมาฟัง เป็นรายการเปิดที่ทำหาย ถ้าไม่มีคนมาฟังก็แปลว่าล้มเหลวไม่ได้เรื่อง

ตั้งแต่นั้นมาดิฉันก็เริ่มติดตามมาวัดมากขึ้น แรกๆ กันแบกอัฐตมาเยอะ ฉันทอยู่กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทยนะ ฉันทไม่ใช้ตาสีตาสา ชาวนายากจน โอ้โฮ! ความคิดนี้หน้าเขกหัวจริงๆ **พอมักคุ้นกับชาวอโศกที่ใส่เสื้อม่อฮ่อม ม่อฮ่อม คนนี้เป็นหมอ คนนี้ทันตแพทย์ คนนี้นายตำรวจ คนนี้ ผอ. คนไหนนายแบงค์ เอ๊ะ! ไม่ธรรมดา** อัฐตฉันทสลายลงราบคาบ แม้คนไม่มียศตำแหน่ง ก็ต้องเคารพเขา **เพราะเขามีธรรมะ เขาเสียสละ เขาชื่อสัตย์ เขาขยัน นำขึ้นชมจริงหนอ**

เมื่อก่อนดิฉันต้องขับรถออกจากบ้านตลิ่งชัน บางขุนนนท์ มาวัดตั้งแต่ตี ๕ ทุกเสาร์ อาทิตย์ เพื่อมาทำบุญ ตักบาตร กวาดใบไม้ เรียงหนังสือ และเริ่มไปร่วมงานปลูกเสก พุทธาภิเษก **ดิฉันจำได้ว่าไปร่วมงานครั้งแรก คือ งานพุทธาภิเษก สูดยอดปาฏิหาริย์** ไปนอนเอาเสื้อปูกางมุ้งกับพื้นดิน นอนกับลูกสาว ๒ คน พอตกดึก รู้สึกตัวตื่น รู้สึกว่ามีสายพาดขา ๒ ข้าง นึกในใจอยู่ว่าสายอะไรนะ

• เป็นนักจัดรายการพิเศษของกรมฯ

• สมัยเป็นหัวหน้างานห้องสมุด จัดหนังสือเป็นชุดให้ห้องสมุดสาขาทุกจังหวัด เป็นห้องสมุดดีเด่นระดับกรม

• เป็นชาวอโศก ทำงานดี นายมีน้ำใจให้ไปดูงานหลายประเทศ

ทำไมเย็นๆ อ๊อ! มันเคลื่อนที่ได้ ฐูแน่ๆ เลย
ดิฉันเคยมีวิบากกับฐู เคยตั้งตายหลายตัว จะ
ทำยังไงดี ที่แรกนี้จะนอนอยู่หนึ่งๆ เหมือน
พวกอยู่กับแมงป่อง แต่ถ้ามันเลื้อยมาตรงหน้า
แล้วมันหนักก็เตอะละ จะไหวหรือ ไม่เอาแล้ว
เตะสะบัด ๒ ขาเลย ธิบลุกขึ้นดึงลูก ลูกออกมา
แจ้งตกไปอยู่มุ่มมั่ง ตัวเล็ก แต่แม่แม่เบียหัว
แบน แลบลินแปล็บๆ แสดงว่าเป็นงูมีพิษ ไม่
เลื้อยหนี พอตี**คุณชุติมามา**ช่วยเชี่ยงูเข้าถุงเอา
ไปปล่อยนอกชุมชน

เรื่องงูนี้ก็แปลก ดิฉันเป็นเด็กกรุงเทพฯ
ย้ายไปอยู่อยุธยา กลัวงูที่สุด แต่ก็เจอที่ไร
ตีตายทุกที ตอนนั้นไม่รู้บาป รู้แต่ว่าเขาเป็น
สัตว์อันตราย ยิ่งตียิ่งเจอ ตีตัวสุดท้ายเป็น
งูแสงอาทิตย์ตัวโต มีเลือดออกมาด้วย ดิฉัน
ก็กลัวมากเลยเลิกตีงู **รู้สึกบาปและชีวิตไม่ดี**
เลิกตีเด็ดขาด พอตั้งใจไม่ตีงูอีก ก็ไม่ค่อยเจอ
เคยเจอชิวหางใหม่ หน้าชนกันเลย เขาก็
ไม่กัดเรา เราก็ไม่ทำเขา เราต่างเป็นสัตว์ร่วม
โลกเดียวกัน

ดิฉันเริ่มกินมังสวิรัตปี ๒๕๒๖ เหตุเพราะ
พาลูกมาเรียนพุทธธรรมที่สันตโตโสภณ ลูกเป็นลูก
ศิษย์**ท่านปูลงณะ** ท่านให้ทิ้ง “บุญ” ลูกก็ทิ้งบุญ
จะไม่กินเนื้อสัตว์ จะกินมังสวิรัต เธอมาบอกแม่
ดิฉันก็เลยตกกระไดพลอยโจนไปกับลูกด้วย
เริ่มกินมังสวิรัตลิ้มลูกคลูกคลาน ยิ่งอยู่แถว
บางขุนนนท์ อาหารอร่อยเยอะเยอะ ไก่ย่าง
หมูแดงอบน้ำผึ้ง เบ็ดต้น ก๋วยเตี๋ยวหมู ก๋วยเตี๋ย
ปลา มีชื่อทั้งนั้น เวลาขับรถกลับบ้าน กลิ่น
ไก่ย่างเตะจมูกต้องกลิ่นน้ำลายอยากไว้ สุดท้าย
เลิกยากที่สุดคือ **น้ำพริกปลาทอด ไร่ ! มันเลิก
ยากจริงๆนะ แต่ในที่สุดก็เลิกได้แข็งแรง**

แกร่งกล้าขึ้น

จากการปฏิบัติตามแนวทางของชาวโศก
เกิดผลดีกับตัวดิฉันมาก ธรรมะสอนให้เราลด
ละบายมุขการแต่งกาย เล่นแชร์ ใช้จ่ายฟุ่มเฟือย
ไว้สาระน้อยลง เริ่มมีความสุขในชีวิตมั่นคงขึ้น
โดยนิสัยเป็นคนรักความยุติธรรมรักความซื่อสัตย์
จึงชื่นชม**คุณจำลอง ศรีเมือง** เคยพาลูกหลาน
ตั้งแต่ตัวเล็กๆไปแจกใบปลิวช่วยหาเสียงโดนหมา
ไล่กวดสนุกสนาน

เมื่อมาอยู่ที่ทำงาน ดิฉันเปิดเผย
ชัดเจนที่โต๊ะทำงานจะติดคำขวัญ **“สังคมเลว
เพราะคนดีท้อแท้”** ในที่ทำงานดิฉันถูกหมายหัว
ว่าเป็นไส้ศึก เพราะตอนนั้น**พลังธรรม**เสนอให้มี
การเลือกตั้งผู้ว่า พวกมหาไทย์ไม่ชอบเลย มี
การประชุมระดับผู้ใหญ่ หาแนวทางต่อต้าน
ความคิดนี้ ดิฉันเองไม่มีความเห็นกับเรื่องนี้
แต่ก็คิดในใจ เอ๊ะ กลัวอะไรกับการเลือกตั้ง
ผู้ว่าฯก็อยู่ในตำแหน่งกำไรอยู่แล้วกับการหาเสียง
ทำความดีกับประชาชน ช่วยเหลือดูแลบำบัด
ทุกข์ บำรุงสุขให้แก่จริง ถ้ามีการเลือกตั้งจะไป
ไหนเสีย ทำดีประชาชนก็ต้องเลือก แต่เมื่อ
ดิฉันได้พบกับเจ้านายเก่า ท่านเป็นรัฐมนตรี
ช่วยมหาไทย์ ดิฉันถามท่านว่า ท่านคะ
เลือกตั้งผู้ว่าฯทำได้ไหม? ท่านบอกว่า “อันตราย”
มันอาจมีการแทรกแซงของผู้มีอิทธิพลที่ไม่หวังดี
เข้ามาเป็นผู้ว่าแล้วเรื่องมันจะบานปลายแก้ไขยาก
ดิฉันก็วางตัวเป็นกลาง แล้วแต่เรื่องจะเป็นไป
เพราะดิฉันก็รักบ้านเมืองไม่ยุ่งดีกว่า

ในการจัดบอร์ดแสดงผลงานของ
กระทรวงมหาดไทยกับการเมืองท้องถิ่น คือ
กทม.ยุคนั้น**คุณจำลอง** เป็นผู้ว่า กทม. มีผลงาน
มากมาย ดิฉันจัดบอร์ดคู่กันชื่อว่า **“หน้าต่าง**

กทม.” กับ “บัญชีมหาดไทย” ปรากฏว่า ผลงานทาง กทม. มีการเคลื่อนไหวก้าวหน้าตลอดเวลา ดิฉันก็ถูกเฟื่องเลี้ยงอีก ผู้อำนวยการกอง มาว่าดิฉันเรื่องจัดบอร์ดว่า “ทำไมคุณทำเปรียบเทียบแบบนี้ คุณเล่นการเมืองนี้ ให้เอาออก ให้เลิกจัด ก็ได้เลิกก็เลิกแปลกจริงๆ ก็ ชาวที่จัดนี้ มาจากหนังสือพิมพ์ทั้งนั้น ไม่ใช่ ดิฉันเขียนเองสักหน่อย

และในที่สุดความจริงก็พิสูจน์ตัวของมันเอง ผอ.คนนี้จับกุบได้ มาขอโทษดิฉัน ดิฉันยอม นับถือนายที่มาขอโทษ ถือว่าเป็นคนมีคุณธรรม

พูดถึงความทุกข์สุข ชีวิตทุกคนมีทุกข์ต่างกัน ทุกข์ทางกาย ทุกข์ทางใจ ทุกข์ของการมีครอบครัว ฝันไว้อย่างจะเป็นอีกอย่างเสมอ โชคดีที่ได้ฟังธรรมพ่อท่าน เรื่องของดิฉันก็เป็น ที่เฮฮาในกรมฯ สามีดิฉันเป็นคนดีนะ แต่เป็น ลูกของแม่ ทำตามทีแม่บอกทุกอย่าง ดิฉันมีแต่

ลูกหญิง คุณแม่สามียอยากได้ลูกชาย(หลาน) ดิฉันอายุมากแล้ว ไม่อยากมีลูกอีก อายุเขาดิฉันเลยส่งคืนสามีให้คุณแม่เอาไปทำลูก(หลาน) ให้ท่าน นี่เป็นเรื่องฮือฮามากในกรม เพราะตอน แต่งงานของดิฉัน มีทั้งอดีตอธิบดี อธิบดี รองอธิบดี ท่านกรุณาไปเป็นสักขีพยานกัน พรั่งพร้อม ต่อมาเลิกกัน เพราะเรื่องอย่างนี้ ก็จริงไม่ใช่เรื่องใหญ่ซั๊กหน่อย แต่ก็แยเหมือนกัน พวกที่ไม่ยอมแล้วฆ่ากันตาย ไม่เอาด้วย เสียเวลาเกิดมาชาตินี้

ดิฉันโชคดีที่ได้ฟังธรรมพ่อท่าน “ยังมีเรื่องอื่นๆอีกมากมาย ที่เป็นประโยชน์ต่อโลก อย่ามัวทุกข์โศกอยู่กับแค่เรื่องคู่ของตนเลย” เรื่องทุกข์หรือ kick it out เตะมันออกไปเลย ข้อธรรมนี้ช่วยให้ดิฉันคลายทุกข์ได้อย่างมาก ดิฉันจะไม่ยอมเป็นกบในกะลาครอบแน่นอน เปิดกะลาออก เราจะเห็นทุกข์ของคนอื่นๆ ที่ทุกข์ยากมากกว่าเราอีกเยอะแยะ อย่าเอาเรื่องส่วนตัวมาเป็นเรื่องใหญ่ ดิฉันทุ่มเททำงานมากขึ้น ได้ ๒ ชั้น ได้เรียนจบรัฐศาสตร์ และจะฟัง เทปธรรมะเพิ่มกำลังใจทุกวัน ดีไปเลย

อยู่มาวันหนึ่ง มีหมาข้างบ้านชื่อเจ้าทอง ดิฉันเคยตีเขา เมื่อเขามากัดดอกไม้เสียหาย แต่เขาไม่โกรธ เขาชอบมาเฝ้าบ้านให้ และจงรักภักดี ลูกจะรักหมาตัวนี้มาก ดิฉันก็พลอยเมตตา แพ้น้ำใจหมาไปด้วย ต่อมาเจ้าทองป่วย กัดกับหมาข้างนอก เกิดป่วยเป็นเหมือนท้องมาร ท้องโตเดินไม่ไหว ดิฉันกับลูกช่วยกันอุ้มไปหาหมอสองครั้ง หมอบอกว่ามีหนองในท้อง อากาศเจ้าทองแย่ง ครั้งที่ ๓ อุ้มไปหาหมอไม่ได้ เขาเจ็บมาก จนทำท่าจะกัด รุงขึ้นดิฉัน กำลังยืนตากผ้า ได้ยินเสียงเหมือนหมางับ

แมลงวันเวลามาตอมตัว เสียงดังกึกก้องๆ ดิฉันหันไปดู อนิจจา! เจ้าทองกัดขาตัวเอง หลุดกระเด็นออกมา มองเห็นกระดูกเส้นเอ็น มันร้องครางเจ็บปวด ดิฉันตกใจมาก รู้สึกทุกขเวทนาจับใจ พลันคิดถึงพระพุทธเจ้าตอนที่เสด็จออกจากวังไปได้เห็นทุกขเวทนา ๔ อย่าง คือทุกข์การแก่ เจ็บ ตาย และสมณะ จนเป็นเหตุให้พระองค์ท่านคิดออกบวช

ดิฉันพูดกับเจ้าทองว่า “ทองเอ๋ย ตายเสียเถิดลูก ! อย่าอยู่ให้ทุกข์ทรมานมากเกินไป” ดิฉันรู้สึกสะเทือนใจมาก เพราะเกิดมายังไม่เคยเห็นอะไรทุกขเวทนาแบบนี้ ดิฉันมีความรู้สึกอยากทิ้งบ้านที่เคยรักที่สุด ไม่อยากมี ไม่อยากเป็น ไม่อยากได้ อยากไปอยู่ใกล้วัดแล้ว ดิฉันเรียกช่างที่เคยมาทำบ้านให้ช่วยฝังเจ้าทองอย่างดี ทำความสะอาดบ้าน และยกของที่อยู่ชั้นล่างของบ้านให้ทั้งหมด แล้วเริ่มเก็บของไปเรื่อยๆ เตรียมตัวย้ายบ้าน

ดิฉัน

เข้าพบท่านอธิบดี ขอย้ายไปอยู่วิทยาลัยการปกครอง อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี และมาพักอยู่กับลูกที่อาคารตะวันนงาย ๑ จนถึงปัจจุบัน ความแตกต่างที่เคยอยู่บ้าน กับมาอยู่คอนโด ใกล้วัด มีความสุขต่างกันมาก อันดับแรกโอ้โฮ อาหารการกินแบบมังสวิรัต มีให้รับประทานมากมาย สะดวกสบายเรื่องการกิน ที่อยู่ก็สงบ

สุข เพราะมีแต่ผู้ปฏิบัติธรรม ไม่มีการทะเลาะเบาะแว้ง ประการสำคัญได้ฟังธรรม จากพ่อท่านสมณะ ลิกขมาตุ ได้คบคุ้นกับคนที่มาทำงานเสียสละ ขยันขันแข็ง บางคนมาทำงานฟรี ไม่มีค่าตอบแทนใดๆ แต่เขาก็เบิกบานแจ่มใส

• นี่ก็โชคดีอีกได้ไปร่วมงานแพทย์ทางเลือกที่ได้นัดกับคณะคุณป้ามาดีบอกแล้วไง อยู่วัดนี้ดีมีเพื่อนเป็นบ๊วยทิค

• มาอยู่วัดเป็นวิทยากร ๕ ส. กับเด็กวัด

ถึงปี'๔๒ ดิฉันก็ขอลาออกจากงานก่อนเกษียณอายุ ๑ ปี ให้ทำไร่ชีวิต หลุดจากราชการมาทำงานที่วัดดีกว่า อยู่นานเข้าก็ได้รับความไว้วางใจจากคนในชุมชน ให้ดิฉันมีโอกาสรับใช้หลายตำแหน่ง หน้าที่ เช่น เป็นกรรมการ ต.อ. เป็นกรรมการสัจจะออมทรัพย์ เป็นผู้อำนวยการพรรคเพื่อฟ้าดิน เป็น

• ทำงานปั้นที่วัด

ผู้อำนวยการศูนย์ฝึกอบรมของชุมชนสันตือโศก เป็นรองประธานชุมชน ขำจั่งเกือบงแล้ว แต่ก็ ยอมรับว่ามีความสุข มีความอบอุ่นในความเป็น พี่น้องในชุมชน รู้สึกมีชีวิตปลอดภัย และโชคดี ที่อยู่ในหมู่บ้านชาวโศก ชีวิตดีขึ้นเรื่อยๆ ไม่มี ตกต่ำลงเลย

ดิฉันภูมิใจ และเชื่อมั่นชาวโศก และแนวทางที่พ่อท่านพาทำ เป็นทางเลือกของ คนช่วยให้พ้นทุกข์ได้จริง มีทุกข์น้อยลง และมีความสุขเพิ่มขึ้น แต่ก็พยายามไม่ติดสุขอย่างใด เพราะกลัวเป็นทุกข์อีก ดิฉันสำนึกในพระคุณ ของพ่อท่านโพธิรักษ์เสมอ

ดิฉันอายุปุ่นนี้ (๖๕ ปี) แล้วก็พยายาม ทำตัวให้แข็งแรง เพื่อให้ได้มีโอกาสทำงานบูชา พ่อท่านอย่างเต็มที่ จะพยายามลดอัตตาตัวตน ของดิฉันให้เล็กลง เล็กลงที่สุด และเพิ่มเมตตา กรุณาในจิตตนให้มาก เพื่อความผาสุกของ

การอยู่ร่วมกันในสังคมของเรา ซึ่งเป็นการ-
ตอบแทนพระคุณพ่อท่านอย่างหนึ่ง

○ ทอธรรม วิชัยดิษฐ์

เส้นทาง

มีเส้นทางมากสาบให้เลือกเดิน
เกล็ดเกล็นเสกสูงสนุกสนาน
ต่อเติมเสริมสร้างอสังการ
ทะเขอทะงานในถึงซึ่งนลัภชัย
แน้นเดเนื่องนันทนนานนบ
ก็กลับก็กับกัทนไนฉ
วนแล้วเวียงแล้วเกินแก้วใจ
ก็สุดเนลือสิ่งใดไนชีวิ
จึงแมมีเส้นทางไนเลือกมาก
ก็กะทนล่ำบากอยู่ทีนี้
ด้วงซาบซึ่งคุณงามและดงามดี
วทลใจกายถวายธรรม

• อิศรา

❖ ถูกตำหนิในเรื่องใด
อาศัยเรื่องนั้นเป็นครู
แทนที่จิตจะหุดหู่
กลับสู่เพียรสู่นิพพาน

กว่าจะถึง

อรหัตต์

โดย...นวมนุท

พระอุปเสนวังคันทปุตตเถระ

ใน อดีตชาติของ**พระอุปเสนวังคันทปุตตเถระ** ได้เคยเกิดอยู่ในเรือนของผู้ดีมีตระกูลแห่งนครหังสวดี มีโอกาสเข้าเฝ้า**พระพุทธเจ้าองค์ปฐมุตตระ** ซึ่งประทับอยู่ที่เงื่อมเขาแห่งหนึ่ง

เขาเต็ดดอกกรรณิการ์ที่กำลังบานงดงามส่งกลิ่นหอม เอามาประดับที่ฉัตร(คล้ายร่มซ้อนกันเป็นชั้นๆ) และนำมาโปรยถวายแด่พระพุทธเจ้า แล้วถวายบิณฑบาตด้วยข้าวชั้นเลิศ อาหารอันประณีตยิ่ง นิมนต์ให้ทรงฉันที่บริเวณนั้น โดยมีพระพุทธเจ้าเป็นประธาน พร้อมด้วยพุทธสาวกอีก ๘ รูป

พระปฐมุตตรพุทธเจ้าทรงพยากรณ์ไว้ว่า

“ท่านจะได้เป็นจอมเทพ(ผู้นำของคนที่มียศสูง) ๓๐ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าจักรพรรดิ ๒๐ ครั้ง ได้เป็นพระเจ้าประเทศราช(เมืองขึ้น)อันไพบูรณ์ับครั้งไม่ถ้วน ในที่สุดจะได้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้าองค์สมณโคดม โดยมีชื่อว่า “อุปเสน”

ดังนั้นตลอดชีวิตของเขา จึงกระทำแต่บุญกุศล เมื่อตายแล้ว ก็ไปเกิดในภพต่างๆ ตามกรรมของตน จนกระทั่งถึงยุคสมัยของ**พระสมณโคดมพุทธเจ้า** เขาได้เกิดในตระกูลพราหมณ์ เป็นบุตรของพราหมณ์ชื่อ **วังคันทะ** กับนางพราหมณ์ชื่อ **สารี** อยู่หมู่บ้านนาลกคาม(นาลันทา) ไม่ไกลจากกรุงราชคฤห์ ในแคว้นมคธ เขามีชื่อว่า **อุปเสน**(เป็นน้องชายของพระสารีบุตรเถระ)

เมื่อเจริญเติบโตเป็นชายหนุ่ม เรียนจบไตรเพท(คัมภีร์ศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาพราหมณ์) แล้วได้มีโอกาสฟังธรรมในสำนักของพระศาสดา บังเกิดจิตยินดียิ่งในธรรมนั้น ด้วยศรัทธาจึงขอบวชอยู่ในพระพุทธศาสนา

ครั้งบวชแล้วได้ ๑ พรรษา เป็นผู้เฉียบคมในธรรม มีปัญญามาก จึงทำตนเป็นอุปัชฌาย์ (ผู้รับรองกุลบุตรเข้าบวชท่ามกลางหมู่สงฆ์ บวชให้กุลบุตรผู้ต้องการอุปสมบท)

ต่อมา เมื่อภิกษุอุปเสนวังคันทบุตร ย่างเข้า ๒ พรรษา ได้พาสัททวิหาริก(ลูกศิษย์) เดินทางมาเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้า พระพุทธองค์ทรงปฏิสันถาร(สนทนาทักทาย) แล้วตรัสถามว่า

“เรามีพรรษาได้เท่าไร”

“ได้ ๒ พรรษา พระพุทธเจ้าข้า”

“แล้วภิกษุที่ตามเธอมาเล่า มีกี่พรรษา”

“มีพรรษาเดียว พระพุทธเจ้าข้า”

“ภิกษุนี้เป็นอะไรกับเธอ”

“เป็นลัทธิวิhariกของข้าพระพุทธเจ้าเอง”

พระผู้มีพระภาคเจ้าทรงสดับอย่างนั้น ก็ทรงติเตียนว่า

“ดูกร โมฆบุรุษ(คนไร้ประโยชน์) การกระทำของเธอไม่เหมาะสม ไม่สมควร ไม่ใช่กิจของสมณะ ใช้ไม่ได้ ไม่ควรทำ เพราะเธอยังเป็นผู้ที่ต้องให้ผู้อื่นสั่งสอนธรรมอยู่ โจนจึงสำคัญตนไปสั่งสอนธรรมผู้อื่นเล่า เธอจะเวียนมาเพื่อความมักมาก จะมีความพัวพันด้วยหมู่เร็วเกินไป การกระทำของเธอนั้นไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสของชุมชนที่ยังไม่เลื่อมใส ไม่เป็นไปเพื่อความเลื่อมใสยิ่งของชุมชนที่เลื่อมใสแล้ว”

“เราอนุญาตให้ภิกษุตั้งแต่ ๑๐ พรรษาขึ้นไป ให้อุปสมบทได้”

เมื่อถูกพระศาสดาติเตียนเช่นนั้น ภิกษุอุปเสนารู้สึกสลัดใจ ดั่งม้าที่ถูกตีด้วยแส้ บังเกิดความอูตสาหะขึ้นว่า

“บัดนี้เราถูกพระศาสดาดำหนิเรื่องของการบวชให้ผู้อื่น แต่เราจะอาศัยการบวชนี้แหละ เป็นความศรัทธาในพระศาสดา เพื่อพากเพียรให้บรรลุมรรคผล”

จึงไปบำเพ็ญ (เพิ่มพูน) วิปัสสนา (ฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง) ถือจุดงศ์(ข้อปฏิบัติเพื่อกำจัดกิเลส) ไม่ช้านักก็ได้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ในพรรษาที่ ๒ นั้นเอง เป็นผู้กระทำบริบูรณ์ในศีลทั้งหลาย มีจิตตั้งมั่นแน่วแน่เป็นอย่างดี มีฤทธิ์มาก มีอำนาจมาก ได้คุณพิเศษ คือ ปฏิสัมภทา ๔ วิโมกข์ ๘ และอภิญญา ๖

เพราะพระอุปเสนวังคันทปุตตเถระ ออกบวชจากตระกูลใหญ่ มีผู้คนรู้จักมากมาย ทั้งเป็นนักเทศน์ที่สามารถ ปฏิบัติจุดงศ์ที่เคร่งครัดได้เป็นอย่างดี ทำให้กุลบุตรทั้งหลายเลื่อมใส มาขอบวชด้วยเป็นจำนวนมาก ทั้งตัวท่านและเหล่าลูกศิษย์เป็นที่ศรัทธาของคนทั่วไป จึงได้รับการยกย่องจากพระศาสดา ให้เป็นผู้เลิศกว่าภิกษุทั้งปวง ที่นำความเลื่อมใสมาได้โดยรอบ (คือทำตนให้เป็นที่เลื่อมใสแล้ว ยังสามารถทำศิษย์ให้เป็นที่เลื่อมใสได้ด้วย)

เมื่อยุคราวหนึ่ง พระศาสดาประทับอยู่ที่พระวิหารเชตวัน เมืองสาวัตถีในแคว้นโกศล ได้รับสั่งไว้ว่า

“ดูก่อน ภิกษุทั้งหลาย เราปรารถนาจะหลีกเลี่ยงออกเรือนอยู่ตลอดไตรมาส(๓ เดือน) ใครๆ อย่าเข้าไปหาเรา นอกจากภิกษุผู้นำบิณฑบาตเข้าไปให้รูปเดียว”

ภิกษุทั้งหลายในที่นั้น จึงไม่มีใครเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้าเลย แล้วตั้งกติกากันว่า หากภิกษุใดฝ่าฝืนจะถือว่ามีความผิดปาจิตตีย์(ความผิดขั้นเบา)

แต่พระอุปเสนหวังค้นตปุตตเถระกับเหล่าศิษย์ เดินทางมาถึงแล้วไม่รู้จักตีกานี้ จึงไปเข้าเฝ้าพระผู้มีพระภาคเจ้ายังที่ประทับ พระศาสดาก็ทรงทักทายสนทนาด้วย แล้วทรงไถ่ถามลูกศิษย์ของพระอุปเสนเถระว่า

“ผ้าบังสุกุล(ผ้าที่เขาทิ้งแล้ว)เป็นที่พอใจของเธออยู่หรือ”

“มิได้เป็นที่พอใจเลย พระพุทธเจ้าข้า”

“แล้วทำไมเธอจึงยังใช้ผ้าบังสุกุลอยู่เล่า”

“ก็เพราะพระอุปชฌาย์ใช้ผ้าบังสุกุล ข้าพระพุทธเจ้าจึงใช้ผ้าบังสุกุลอย่างนั้นบ้าง พระพุทธเจ้าข้า”

พระศาสดาจึงหันไปตรัสถามพระเถระว่า

“ดูก่อนอุปเสน ลูกศิษย์ของเธอที่น่าเลื่อมใสนัก เธอแนะนำสั่งสอนอย่างไร”

“ข้าพระพุทธเจ้าบอกกับพวกเขาว่า ผมเป็นผู้อยู่ป่าเป็นวัตร ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ใช้ผ้าบังสุกุลเป็นวัตร หากพวกท่านปฏิบัติตามได้ก็จะอุปสมบทให้ จะเป็นที่พักบรมสั่งสอนให้ แต่ถ้าพวกเขาไม่รับคำ ก็ไม่ให้เขาอุปสมบท พระพุทธเจ้าข้า”

“ดีแล้ว อุปเสน เธอแนะนำลูกศิษย์ได้ดีจริงๆ แต่ว่าเธอรู้ถึงกติกาสงฆ์ในเขตนครสาวัตถีนีหรือไม่ ว่า อย่าให้ภิกษุใดเข้าเฝ้าเราตลอดสามเดือนนี้”

“ไม่ทราบเลย พระพุทธเจ้าข้า เพราะสงฆ์ในนครสาวัตถีนีรู้จักกันเองแต่งตั้งตามกติกของตน แต่พวกข้าพระพุทธเจ้าจะไม่แต่งตั้งสิกขาบท(ข้อวินัยลงโทษ) ที่พระองค์มิได้ทรงบัญญัติและจะไม่เพิกถอนสิกขาบทที่ทรงบัญญัติไว้แล้ว จะประพฤติปฏิบัติในสิกขาบทตามที่ทรงบัญญัติไว้เท่านั้น”

“ดีแล้ว อุปเสน ฉะนั้นเราอนุญาตให้พวกภิกษุผู้ถืออยู่ป่าเป็นวัตร ถือบิณฑบาตเป็นวัตร ทรงผ้าบังสุกุลเป็นวัตร เข้าหาเราได้ตามสะดวก”

ภิกษุทั้งหลายพอได้ทราบข่าวนี้ ภิกษุผู้ที่ปรารถนา จะได้เข้าเฝ้าพระศาสดา ต่างพากันถือธุดงค์บ้าง พระอุปเสน-
วังคันตปุตตเถระก็ได้กล่าวข้อควรประพฤติปฏิบัติแก่ภิกษุ
ทั้งหลายว่า

“ภิกษุพึงอาศัยในที่อันสงัด ปราศจากเสียงอื้ออึง
เพื่อการหลีกออกเร้นอยู่

ภิกษุพึงเก็บผ้ามาจากกองขยะ จากป่าช้าและตรอก
น้อยใหญ่ ทำเป็นผ้านุ่มหอม เป็นจีวรอันเศร้าหมอง

**ภิกษุควรทำให้ให้อ่อนนุ่ม คุ่มครองทวาร (คือ ตา
หู จมูก ลิ้น กาย ใจ สำรวมดีแล้ว จึงเที่ยวไปบิณฑบาต
ตามลำดับตรอก ยินดีด้วยของของตน แม้จะเป็นของเศร้าหมอง
ไม่ควรต้องการในรสอาหารอื่น เพราะใจของผู้ติดในรสอาหาร
ย่อมไม่ยินดีในฉาน(อาการจิตแน่วแน่สงบจากกิเลส)**

ภิกษุควรเป็นผู้มีความปรารถนาน้อย สันโดษ ชอบสงัด เป็นมุนี(ผู้มีปัญญารู้แจ้ง) ไม่
คลุกคลีด้วยพวกคฤหัสถ์ และพวกบรรพชิต

ภิกษุผู้เป็นบัณฑิต(ฉลาดในธรรม) ควรแสดงตนให้เป็นจุดคนบ้าใบ้ คือไม่ควรพูดมากใน
ท่ามกลางสงฆ์ โดยไม่เข้าไปเที่ยวว่ากล่าวใครๆ กระทบกระถังใครๆ พึงสำรวมในพระปาติโมกข์(วินัย
อันเป็นข้อห้ามประพฤติกองสงฆ์)

ภิกษุพึงรู้จักประมาณในการขบฉันอาหาร

ภิกษุผู้ฉลาดในอาการที่เกิดขึ้นของจิต รู้นิमित(ต้นเหตุ)อันกำหนดได้แล้ว จึงกระทำ
สมณะ(การฝึกจิตให้สงบระงับจากกิเลส) และวิปัสสนา(การฝึกอบรมปัญญาให้เกิดความรู้แจ้งเห็นจริง)
ตามเวลาอันเหมาะสมควรอยู่เองๆ

ภิกษุต้องเป็นบัณฑิตผู้ถึงพร้อมด้วยความเพียรอยู่เป็นนิตย์ **กระทำภาวนา(การทำให้เกิดผล)
ทุกเมื่อ ด้วยความตั้งใจว่า ถ้ายังไม่ถึงที่สุดทุกข์ ไม่พึงวางใจ** จนกว่าอาสวะ(กิเลสที่หมักหมมใน
สันดาน)ทั้งปวงจะหมดสิ้นไป ได้เป็นผู้บริสุทธิปราศจากกิเลส **ภิกษุนั้นย่อมบรรลุนิพพาน(หมดกิเลส
สิ้นเกลี้ยง)”**

ฉวมพุทธ

พุทธสปี ๙ ฐ.ค. ๒๕๔๗

(จากพระไตรปิฎกเล่ม ๒ ข้อ ๙๑)

พระไตรปิฎกเล่ม ๔ ข้อ ๙๐

พระไตรปิฎกเล่ม ๒๖ ข้อ ๓๗๕

พระไตรปิฎกเล่ม ๓๒ ข้อ ๑๙

อรรถกถาแปลเล่ม ๕๒ หน้า ๓๙๔

อรรถกถาแปลเล่ม ๗๑ หน้า ๓๙

รายงาน

จาก

พุทธสถาน

สันติอศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

หลังจากงานมหาปวารณา หมู่สงฆ์ประชุม
อภิปรายธรรม (อ.๙ พ.ย.) ได้มีการเปลี่ยนแปลงการ
ท้าวต๋รเข้าจากเดิมทำสัปดาห์ละ ๓ วัน เลิกเวลา
๐๕.๓๐ น. และช่วงเข้าพรรษาเพิ่มพิเศษเป็นท้าวต๋ร
ทุกวัน (ยกเว้นวันพุธ) แต่วันพิเศษเลิกเวลา ๐๕.๐๐ น.
หลายคนเห็นอันสงส์จากการท้าวต๋รเข้า หมู่สงฆ์จึง
มีมติให้มิท้าวต๋รเข้าทุกวัน เลิกเวลา ๐๕.๐๐ น. (ยกเว้น
วันพุธ ตอนเย็นฝึกเจโตสมณะแทน) ชาวสันติอศกได้ให้การ
ตอบรับกันอย่างอุ่หนาฝาคั่ง ทั้งชาวชุมชน คนวัด
และนักบวช

เดือนนี้มีอะไร

จ.๑ ประชุม ๘ พาดิษย์บุญนิยม พ่อท่านเป็น
ประธาน

พ.๔-๕-๖ ร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๓
ณ พุทธสถานปฐมอศก จ.นครปฐม

จ.๘-๙-๑๒ ตัวแทนชุมชนชาวอศก อบรมโครง
การเติมความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อ
วิถีชีวิตและวัฒนธรรมชุมชน แบบเศรษฐกิจพอเพียง

ด้านการแปรรูปอาหาร ณ คลินิกเทคโนโลยีสถาบัน
พัฒนาอาชีพวังรี ต.เขาพระ อ.เมือง จ.นครนายก

อ.๙ สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนการ
เรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เชิญ
จ.ร.สัมมาสิกขาสันติอศก ร่วมเสนอข้อคิดเห็นใน
มุมมองต่างๆในเรื่องการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ

-นศ.ปริญญาโท จาก ม.ขอนแก่น จำนวน ๑๘
คน มาศึกษาดูงานด้านการศึกษา และเยี่ยมชมชุมชน

ค.๑๒ รายการทุกข์ปัญหาชีวิตโดยส.เพาะพุทธ
จันทเสฏฐ์ ถ่ายทำพ่อท่าน เพื่อออกรายการโทรทัศน์
TTV ในหัวข้อเรื่อง “พุทธที่เป็นนิพพาน”

ส.๑๓ ประชุมประจำเดือนกลุ่มชลบุรี จ.ชลบุรี
โดย ส.ฝุ่นฟ้า อัครคชโย

ส.๑๓-อา.๑๔ งานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าพุทธธรรม ครั้งที่ ๑

อา.๑๔ ส.เพาะพุทธจัดงานอายุบวรเลี้ยงอาหารทำบุญให้แม่ตอนเป็นๆ เนื่องในอายุครบ ๗๐ ปี ได้เชิญ ส.ว.โสภณ สุภาพงษ์ มาเป็นวิทยากรด้วย

จ.๑๕-พถ.๑๘ น.ร. สส.สอ.ไปทัศนศึกษาที่แหลมเสด็จ - อ่าวคุ้งกระเบน อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี

อ.๑๖ น.ร.ระดับอนุบาลอายุ ๔ - ๕ ขวบ จำนวน ๒๘ คน ครู ๓ คน จาการ.ร.นานาชาติ RIS SWISS SECTION มินบุรี นำโดยครู Rita Humbert-Taehanurug เยี่ยมชมชุมชนและโรงเรียน

พ.๑๗ ช่วงบ่าย ส.เพาะพุทธไปแสดงธรรมที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ม.เกษตรฯ และค่ำวันเดียวกันไปเทศน์งานศพที่วัดหัวสำโรง จ.นครปฐม

ศ.๑๙-อา.๒๑ งานอบรมโครงการเข้าวัดปฏิบัติ คีล ๘ ครั้งที่ ๓๗

ส.๒๐ ประชุมประจำเดือนกลุ่มวังจันทร์พฤษา จ.จันทบุรี โดย ส.ฝุ่นฟ้า อัคคชโย

ส.๒๐-อา.๒๑ ทีมงานศูนย์อบรมสันตติโคก ร่วมสัมมนา ๓ ศูนย์อบรม ที่วังสวนฟ้า จ.สระแก้ว นำโดย ส.กล้าตาย ปฟโล

อา.๒๑ น.ร.สส.สอ.ชั้นม.๕ ไปเกี่ยวข้าวที่บ้านเกาะแจนแวน อ.ศรีนครินทร์ จ.สุรินทร์

ส.๒๓ กิจกรรมนันททำบุญบ้านคุณรักธรรม ญาติธรรม จ.ชลบุรี โดย ส.ฝุ่นฟ้า อัคคชโย

-ประชุมชุมชนสันตติโคก พ่อท่านเป็นประธาน

อา.๒๘ โรงบุญมังสวิรัตติ ๕ ธันวาคมหาราช ขอยกลางสันตติโคก บริเวณหน้าศาลาสุภาพ ซึ่งมีเจ้าภาพหลายเจ้าร่วมกัน นำทีมโดยอาช้อวิบูลย์ และอีกแห่งคือที่บริเวณหน้าบจ.แต่ชีวิต จัดโดย บจ.พลังบุญ

-ดร.เจดอบ หมอชาวภระตะ มาบรรยายเรื่องการดูแลรักษาสุขภาพโดยวิถีธรรมชาติ

จ.๒๙ ประชุม ๘ พาณิชนูปถัมภ์ พ่อท่านเป็นประธาน

อ.๓๐ อบรมเจ้าหน้าที่ธ.ก.ส. ที่วนเกษตร จ.ชลบุรี โดย ส.ฝุ่นฟ้า อัคคชโย

ฝากสุดท้าย

“เกลียดความลำบาก

ข่อมหากะบรรลธรรม”

สมณะกล้าตาย ปฟโล

ปฐมอศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

มหาปวารณาครั้งที่ ๒๔ เป็นการเตรียมงานที่ใหญ่โตกว่าทุกปีที่ผ่านมา เพราะเป็นการฉลอง ๒๐ ปี ชุมชนปฐมอศกก้าวสู่แผ่นดินพุทธ ๒๔ ปี แห่งการเชิดกงล้อธรรมจักรของพุทธสถานปฐมอศก และ ๑๒ ปี ของโรงเรียนสัมมาสิกขาก้าวสู่วิถีพุทธ

การเตรียมงานใหญ่ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความร่วมมือจากนักเรียนสัมมาสิกขา ชั้น ม.๔ ทุกแห่งมาร่วมด้วยช่วยกัน พร้อมครู-ญาติธรรม จึงขออนุโมทนา มา ณ ที่นี้ด้วย

บรรยากาศภายในบริเวณงาน (พท.๔-๕.๖) มีนิทรรศการ ๒๐ ปี ชุมชนปฐมอศก บริเวณไปทางโรงครัวจัดตั้งโรงบุญร่วมฉลองในงาน ๒๐ ปี ชุมชน ญาติธรรมมาร่วมงานทั่วสารทิศ ด้วยใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใสอย่างเป็นสุข ขออนุโมทนา กับญาติธรรมทุกท่าน

ตกเย็น ชมการแสดงศิลปวัฒนธรรมจากพี่น้องเราทั้ง ๔ ภาคที่เวทีธรรมชาติ การแสดงในครั้งนี้ ได้สอดแทรกปรัชญาชีวิต คติธรรม ปุจฉา-วิสัชนา งานนี้คณะกรรมการได้มอบเกียรติบัตรเป็นของที่ระลึกท่านละ ๓ ม้วน

การประชุมมหาปวารณาครั้งนี้ มีสมณะ

เข้าร่วมประชุม ๑๐๔ รูป ขาด ๒ รูป หลวงพ่อผิว พาลสุริโย เป็นสมณะผู้สูงอายุ และอาพาธ ไม่สะดวกในการเดินทาง และสมณะฟ้าแสง ปภากรโ โยมยายเสียชีวิตจึงไปร่วมงานศพ บรรยากาศของการประชุมเป็นไปด้วยความอบอุ่น ชัดเภา สัลเลขะ ชื่นชม ชื่นชมทรัพย์ตามประเพณีทั้งกันเต-อาวุโสก็มอบให้แก่กันและกันตามสมควรแห่งธรรม พ่อท่านเดือนในหมู่สมณะ ให้ระวัง ! ๓ ส. ๑.ส.สตรี ๒.ส.สตางค์ ๓.ส.สังฆเภท

สรุปโอวาทเน้นเรื่องไม่ประมาทในโทษมีประมาณน้อย ต้องมีตบะธรรมในการปฏิบัติ เพื่อความเจริญในธรรม

อา.๗ พ่อท่านเป็นประธานในการประชุม ลิกขมาตุ มีลิกขมาตุเข้าประชุมทั้งหมด ๒๕ รูป ขาด ๑ รูป คือ สม.ปราณี อาพาธ แจ้งลา พ่อท่าน ดึงให้หมู่ลิกขมาตุมีความกล้าหาญในการชี้ ชุมทรัพย์ให้แก่กันและกัน เราต้องไข่มหา-ปวารณาให้เกิดประโยชน์ จากนั้นพ่อท่านก็ชี้ ชุมทรัพย์แต่ละรูปเป็นตัวอย่าง พ่อท่านพูด เสริมว่าท่านมาทำหน้าที่ของลูกพุทธ มาเติม ความเป็นพุทธบริษัท ๔ ในเมืองไทยให้เต็ม จึง มีนักบวชหญิงในวันนี้ ลิกขมาตุทุกรูปควรสังวร ระวังให้มาก จงทำตัวให้เหมาะสมกับฐานะของ นักบวชที่ชาวบ้านมากกราบไหว้

งานมหาปวารณาครั้งที่ ๒๓ นี้ในหมู่สมณะ
สิกขมาตุ ต่างพากันได้รับประโยชน์จากขุม
ทรัพย์โดยทุกถ้วนหน้า อันเป็นอารยทรัพย์อย่าง
ล้ำค่า จะพาตัวเราสู่ความเจริญในธรรมต่อไป

ศาสนกิจ

จ.๑ กิจนิมนต์บ้านโยมลำลี สมณะ ๓ รูป
สิกขมาตุ ๒ รูป และชาวชุมชน บรรรยากาศเป็นไป
ด้วยความอบอุ่น

จ.๘ พ่อท่านรับกิจนิมนต์ไปโปรดทีมงาน
อบรมคุณภาพชีวิตที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ อ.เมือง
จ.กาญจนบุรี มีญาติธรรม และชาวชุมชนไปร่วม
ฟังธรรมเป็นจำนวนมาก พ่อท่านแสดงธรรม ๒ กัณฑ์
ประเภท ๕ ดาว ชื่อเรื่อง บำเพ็ญบารมีท่ามกลาง
อุปสรรคที่เป็ชุดดังกล่าวจะนำไปแจกในงานปลูกเสกฯ

ส.๑๓ สมณะ สิกขมาตุ ครู คิษย์เก่าเดินทางไป
ร่วมงานคืนสู่เหย้าศิษย์เก่าพุทธธรรมสันติอโศกใน
วันอาทิตย์ที่ ๑๔ พ.ย.

-ท.ญ.ฟากฟ้าหนึ่ง อโศกตระกูล และ น.ส.
น้อมบูชา นานาวาบุญนิยม ได้รับเชิญจากพลตรีจำลอง
ศรีเมืองให้ไปดูงานโรงพยาบาลในกลุ่มมูลนิธิโทกุซุไก
ประเทศญี่ปุ่น ตั้งแต่วันที่ ๑๓ - ๒๗ พ.ย. ๔๗ พื้นที่
ที่ไป คือจังหวัดโตเกียว เกียวโต โอซาก้า และ
ยามานาชิ เป็นเวลา ๑๔ วัน

อา.๑๔ พ.ต. ปรีชา ทิมหอม สารวัตรป้องกัน
และปราบปรามฯ สถานีตำรวจอำเภอเมืองนครปฐม
และคณะ ขอใช้สถานที่เพื่ออบรมชาวบ้านและ
นักเรียนสัมมาสิกขาในโครงการอบรมต่อต้านยา
เสพติด ตั้งแต่เวลา ๘.๐๐ - ๑๓.๐๐ น. ผู้เข้าอบรม
ได้ประโยชน์ ตามสมควร

-กิจนิมนต์สมณะ ๔ รูป สมณะเสียงศีล นำ
ไปร่วมงานเปิดตลาดผักไร้สารพิษละโว้ธานี (ร้าน
อาหารโพธิสัตว์บักเขียน) ซึ่งจัดเป็นศูนย์การเรียนรู้
กิจกรรมไร้สารพิษ โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัด
ลพบุรีเป็นประธานเปิดงาน

อ.๑๖-ค.๑๙ สมณะ ๔ รูป นำโดยสมณะ
กัอนดิน เสฏฐพล ไบ่ติดตามประเมินผลเกษตร
จังหวัดชุมพร รวม ๘ อำเภอ มีเกษตรกรผ่านการ
อบรมจากปฐมอโศกเข้าร่วมกิจกรรมตามสมควร
ได้รับความร่วมมือประสานงานเป็นอย่างดีจาก
ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการ พนักงาน อ.ก.ส.
ของจังหวัดลพบุรี

พ.๑๗ Noriatsu Matsui Ph.D. ดร. นอเรียชิ
มัทสึอิ (ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและการสหกรณ์)
ม.ยามากูชิ เมืองยามากูชิ ญี่ปุ่น หัวหน้าบรรณาธิการ
วารสารเอเชียตะวันออกศึกษา กับ ดร. ฮิโรมิ ทสึโบอิ
(Hiromi Tsuboi, Ph.D.) อยู่ที่เดียวกัน มาศึกษา
ชุมชนปฐมอโศก ในเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และ
วัฒนธรรมในชีวิตประจำวัน (มีความสนใจในเรื่อง
กองทุนหมู่บ้าน) คุณสาธิต ไทยทัตกุล ช่วยนำพาชม

พจ.๑๘-อา.๒๑ ชุมชนปฐมอโศกไปร่วมเปิด

ร้านต่ำกว่าทุน ในงานมหกรรมเกษตรยั่งยืน ที่ ม.เกษตรศาสตร์ บางเขน การจัดงานครั้งนี้ สมเด็จพระเทพฯ เป็นองค์ประธานเปิดงาน

พ.๑๘ สิกขมาตุ มาบรรจบ เถระวงศ์ รับกิจ นิมนต์ไปบรรยายธรรมให้แก่ น.ร.โรงเรียนศรีบุญ-ญานนท์ จำนวน ๑๕๐ คน ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำ จ.กาญจนบุรี

พ.๑๙ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี รายการ “คิดได้ใจ” ออกรายการ ๐๗.๓๐ น. เป็นประจำทุกวัน มาถ่าย ทำระบบบูรณาการองค์รวมการศึกษาของสัมมาสิกขา วัด-บ้าน-โรงเรียน ขั้นตอนการทำแปลงผัก ทำบุญ ธรรมชาติ ผักโตแล้วนำไปประกอบอาหารที่โรงครัว และกิจกรรมต่างๆไป

ส.๒๐ ชมรมเพื่อนช่วยเพื่อนไปร่วมออกร้านที่ งานองค์พระปฐมเจดีย์

จ.๒๙ สมณะ ๑๔ รูป นำโดย อุปัชฌาย์ติกขวิโร สิกขมาตุ ๑๒ รูป เพื่อพิจารณารักแสงฝน อโศก-ตระกูล ขึ้นเป็นสิกขมาตุ ๒๐ กว่าปีแห่งการเดิน ทางสายโลกุตระ เธอผ่านการพิจารณาให้เลื่อนขึ้น เป็นสิกขมาตุ วันรุ่งขึ้นได้ทำพิธีบวช เป็นสิกขมาตุ รูปที่ ๒๗ และพิจารณาบุญน้ำใจ เลื่อนฐานขึ้น

เป็น “กรัก” เธอผ่านการพิจารณาพร้อมทั้งกรรม-ฐาน ให้เธอปฏิบัติในฐานะกรัก เป็นไปเพื่อความ เจริญในธรรม

บรรณ:สตี

พ.๑๗-พ.๑๘ ไปร่วมงานศพคุณเอก แซ่จิว พ่อของคุณพิภพ เษฎาปกรณ์ อุปัชฌาย์ใหญ่ปฐม อโศก ที่วัดไร่เกาะตันสำโรง ต.พระประโทน นครปฐม

คืนแรกท่านจันทเสฏฐ์แสดงธรรม คืนวันที่ ๑๘
พ่อท่านแสดงธรรม ชาวชุมชน และญาติธรรม
สมณะ ลีขมาตุ ไปร่วมงานเป็นจำนวนมาก

จ.๒๒ คุณหินแท้ นิมนต์ไปร่วมงานศพของคุณพ่อเขียน พนลา ฌาปนกิจศพที่วัดเขารังจวนาราม บ้านห้วยฝา ต.หนองปรือ อ.หนองปรือ จ.กาญจนบุรี มีสมณะ ๓ รูป และคนวัด ๑ คันรถ ภายในงานไม่มีอบายมุข เลี้ยงอาหารมังสวิรัต เปิดทีปธรรมะตลอดงาน จึงขอชื่นชมความกล้าหาญในทางจริยธรรมมา ณ ที่นี้ด้วย

อภิธานียธรรม คือ หมวดธรรมอันไม่เสื่อม

- หมู่สมณะ ลีขมาตุ ประชุมทุกวันอังคาร
- หมู่สมณะลงปาติโมกข์ทุก ๑๔ คำ ๑๕ คำ ของทุกเดือน
- คณะครู ประชุมทุกวันพฤหัสบดี เวลา ๑๖.๓๐ - ๑๙.๓๐ น. ทุกสัปดาห์เพื่อปรับปรุงระบบการทำงานให้มีคุณภาพ ติดตามข่าวสารจากกระทรวงศึกษาธิการ ให้คณะครูได้รับทราบ ปรับปรุงการศึกษาเข้าสู่บูรณาการให้สมบูรณ์ขึ้น
- สัมนาสิกขาถ้อยคำชีวิต วิชชาเขตปฐมอโคก ประชุมเดือนละครั้ง

-คณะกรรมการชุมชนประชุมทุกเช้าของวันจันทร์ ประมาณ ๓ ชั่วโมง เพื่อการทำงานให้เป็นระบบ เพื่อประสานมือประสานใจร่วมด้วยช่วยกัน ให้เจริญทั้งวัตถุและจิตวิญญาณในมรรคองค์ ๘

จ.๒๒ ประชุมชุมชน พ่อท่านเป็นประธาน พ่อท่านจะเตือนเสมอการทำงานอย่าหลงอัตตา เผลอใจการ ต้องปรึกษาหารือในหมู่เป็นไปตามขั้นตอนทุกครั้งเสมอ จิตของเราเจริญวัตถุจะเจริญตาม แต่ถ้าวัตถุเจริญจิตเราไม่เจริญ นั่นคือ “ลาภบรรลัย”

ขอสรุปรายงานประจำเดือนนี้ให้สอดคล้องกับเดือนมหาปวารณา ตามคำตรัสของพระพุทธเจ้าดังนี้

ผู้วิชฌมหารัษฎ์

อาณนท! เราจะไม่พยายามทำกับขวกเธออย่างทะนุถนอม เหมือนขวกช่างหม้อทำแก้มือที่ยังเปียกยังดิบอยู่

อาณนท! เราจะขนาบแล้ว ขนาบอีกไม่มีหยุด อาณนท! เรารู้จักชี้โทษแล้วชี้โทษอีก ไม่มีหยุด ผู้ใดมีมรรคผลเป็นแก่นสารผู้ขึ้นจักขณอยู่ได้ คนเราควรมองผู้มีปัญญาใดๆ ที่คอยชี้โทษคอยกล่าวคำขนาบอยู่เสมอไป

ว่าคนนั้นแหละคือผู้วิชฌมหารัษฎ์ละ ภรรพชบัณฑิตที่เป็นเช่นนั้น

เมื่อคบหากับบัณฑิตชนิดนั้นอยู่ ย่อมมีแต่ความเจริญถ่ายเดียว ไม่มีเสวเลข

(คัดจากขุมทรัพย์จากพระโอบุษฐ์ หน้า ๖๙)

อภิมณะกรรมกร กุอุโ

ศิระหอศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

อ.๒ สมณะเดินทางเพื่อร่วมงานมหาปวารณา ณ พุทธสถานปฐมอศก จ.นครปฐม

พฤ.๔-ศ.๕ ร่วมประชุมกับหมู่สมณะ ๑๐๓ รูป (ลา ๒ รูป) สมณะลงอารามทั้งหมด ๗ รูป

อา.๗ สมณะและญาติธรรม เดินทางกลับถึง พุทธสถานศิระหอศก เวลา ๒๑.๐๐ น.

-ส.หินกลั่น ปาสาณเลโข นำนักเรียนอาชีวะ และสื่อสาระไปดูงานที่กาญจนบุรี และงานวิถีโอ ที่ กรุงเทพฯ

พ.๑๐ ส.ถ่องแท้ วินยธโร ส.ชาติติน ชัญญู ไปประชุมกลุ่มที่ศรีโคตรบูรณอศก นครพนม

พฤ.๑๑ สมณะทบทวนปาติโมกข์

ศ.๑๒ เวลา ๐๔.๐๐ น. ประชุมสภานักเรียน ที่ไต้โบสถ์ โดยมี ส.ผืนฟ้า อนุตตรโร ส.เด็ดขาด จิตต- ลันโต เป็นที่ปรึกษา

อา.๑๔ ส.พินเมืองภทันโตไปพุทธสถานราชธานี อศก พร้อมเครื่องมือหัตถกรรมกะลา

-ส.ปองสุญญ สุธัญญคโต เดินทางเข้าพุทธสถาน

จ.๑๕ ส.กำแพงพุทธ สุพล ส.หินกลั่น ไซติ- ปาสาณ ส.แก่นหล้า วัฑฒโน และสม.จินดา ทอยย เข้าพุทธสถาน

-๑๒.๐๐ น. สมณะ ๓ รูป ลิกขมาตุ ๑ รูป พร้อม ด้วยทีมบริหาร ๒๕ คน เดินทางไปรับนโยบาย การบริหารจากพ่อท่าน บนเขื่อนคุนย ชั้น ๒ ซึ่งจัด เป็นครั้งที่ ๒ และ หลายท่านน้อมรับไปปรับด้วยดี

อ.๑๖ ทำวัตรเช้าสรุปการพบพ่อท่าน และประชุม เตรียมงาน ๕ ธันวาคม ๑

อ.๑๖-อา.๒๑ ส.หินกลั่น ปาสาณเลโข อาพลสิขวัฑ พานักเรียนอาชีวะ และสื่อสาระเกี่ยวข้าวที่นาชาเบ็ง ใช้ชีวิตชาวนาอย่างเต็มรูปแบบ

พ.๑๗ เวลา ๐๔.๐๐ น. ส.ถ่องแท้ นายแก่นฟ้า น.ส.ขวัญดิน นำนักศึกษาระดับ ปวช.แผนก กลีกรรม ไปร่วมงานมหกรรมเกษตรยั่งยืน ครั้งที่ ๓ ณ ม.เกษตรศาสตร์ บางเขน โดยน.ส.ขวัญดินได้ รับเชิญเป็นวิทยากร

-ส.ถ่องแท้ นำนักศึกษาบางส่วน แยกไปดู งานที่สวนจันทบุรี

ส.๒๐ ก่อนฉัน ครูขวัญดิน สรุปร่างมหกรรม เกษตรยั่งยืน

อา.๒๑ เวลา ๑๘.๐๐ น. ประชุมการศึกษาที่ไต้โบสถ์

จ.๒๒ เวลา ๑๒.๓๐ น. ประชุมอภิปรายนิยธรรม

อ.๒๓ ประชุมวิทยุชุมชน คนทำทาง สักดิ์เชื้อ ไรศจากเพลงมอมเมา ไม่ให้ระบาดในชุมชน

ศ.๒๖-อ.๓๐ ส.เด็ดขาด ส.หินกลั่น ไปเข้า หลัสูตรสุขภาพที่ลานนาอศก

ศ.๒๖ จัดงานบุญลอมข้าว เป็นงานอบอุ้น และ ผ่อนคลายสำหรับทุกคน

ภาควิชาเก็บเกี่ยว

ปีที่ที่ศัวรรษโคกทำนาในเนื้อที่ ๖ แปลง รวมพื้นที่นา ๑๐๐ ไร่ หลังจากกลับจากงานมหาปวารณา มีการรวมพลังชาวชุมชน ครู นิสิต ม.วช. นักเรียน สัมมาสิกขา และนักเรียนนกระจาบ เพื่อเก็บเกี่ยวข้าว ท่ามกลางความหนาวยามเช้า และความอบอ้าวในยามบ่าย จะมีสมณะไปให้กำลังใจอย่างต่อเนื่อง

ฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ข้าวบางแปลงไม่ได้ผลเต็มที่ หลังจากนวดแล้ว ได้ข้าวถึง ๒๐ ตัน ถ้าฝนดี คงได้มากกว่านี้ ขนาดฝนแล้ง ยังพอได้ ๗๐% จะได้น้อย ได้มาก ข้าวย่อมมีคุณค่ามหาศาล ถึงฤดูกาลเก็บเกี่ยว มีผญาอีสานบอกไว้ว่า

อนซอนเดิน อนซอนญา อนซอนเข้าในนา
สังมาได้กินอ้ม บัดเพชรพลอย ทับทิม ราคาแพงมาด
ล้มมากกินได้กะปเป็นแท้

แปลว่า มีเพชรพลอย ราคาแพงกินก็ไม่ได้
ที่ข้าวราคาไม่แพง แต่กลับกินกับได้ออ้ม ขอให้
เห็นคุณค่าของข้าวเห็นคุณค่าของผู้ทำนาหน่อย

ขอฝากถึงชาวนาว่าได้บุญกว่าอาชีพอื่นๆ
มากมาย เพราะทุกคนต้องกินข้าว ไม่มีใครกิน
เพชรพลอยเลย จงภูมิใจเถิดที่เกิดมาเป็นชาวนา มี
คุณค่ามหาศาล ขอเป็นกำลังใจ

ผู้ศึกษาดูงาน

ส.๑๓ คณะ อสม. จาก จ.อ่างทอง ๒๐ คน

อา.๑๔ อาจารย์และนักศึกษาวิทยาลัยอาชีว
เขตชุมชนที่ ๒๐ คน

-ผู้สูงอายุจากศูนย์สังคัมพัฒนานามลขอนแก่น
๕๐ คน นำโดย ชิสเตอร์ เอลอยซา นาเตรส

ค.๑๙ คณะครูและนักเรียนระดับมัธยมต้น
โรงเรียนบ้านนาดี อ.สามสิบม่วง จ.อุบลฯ ๕๐ คน

ส.๒๐ คณะผู้ตรวจการ กระทรวงมหาดไทย
จำนวน ๑๔ ท่าน

ค.๒๒ องค์การสงเคราะห์เด็กและชุมชน I.C.S.-
ASIA จากสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
จำนวน ๑๐ ท่าน นำโดย รองอธิบดีกรมการศึกษา
นอกโรงเรียน

หมายเหตุ รับโอวาทจากสมณะก่อนศึกษาดูงาน
ให้เจ้าสามัคคีมัน คือข้าวเหนียวปั้นจี
อย่าได้แตกมัน คือน้ำตักข้าวเหนียวแท้ต่อ
(แปลว่าให้สามัคคีเหนียวแน่นเหมือนข้าวเหนียว
ปั้น อย่าได้แตกสลาย เช่นข้าวเหนียวถูกน้ำ)

อ.เตี๊ยะชาติ จิตตสันโต
อ.ภาแพงพุทธ สุทธิไธ

ศาลือศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗

บรรยากาศของเดือนนี้ เป็นการผสมผสานกันไป ระหว่างงานภายในของพวกเรา กับงานภายนอกทั่วไป คืองานมหาปวารณา กับงานวันลอยกระทง ซึ่งเราไป ประสานกับพวกเขาในฐานะเราเป็นชุมชนหนึ่ง ในอำเภอ โทศาลีนี้ โดยจัดกระทงเข้าร่วมประกวด ร่วมในขบวน แห่ และร่วมการแสดงในภาคค่ำ ชุมชนของเราชนะเลิศ การประกวดในประเภทชุมชน และเทศบาลอำเภอโทศาลี รับรองว่าชุมชนศาลือศก เป็นชุมชนเข้มแข็ง ช่วงนี้มี กิจกรรมร่วมกัน คือ ช่วยกันเก็บเกี่ยวข้าวแทบทุกวัน

เหตุการณ์รายวัน

อ.๒ ประชุมคณะกรรมการชุมชนศาลือศก เพื่อรู้และแก้ไขปัญหาความเป็นอยู่ร่วมกัน และทำงานในฐานงานต่างๆ

อ.๒-จ.๒๙ สมณะก้อนหิน โชติปาสาโน ไป ร่วมงานอุโบสถศีลซึ่งเน้นเคียวเข้มญาติธรรมภายใน ที่เพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร

พ.๓ สมณะ ลิกขมาตุ นักเรียนสัมมาสิกขา และชาวชุมชนจำนวนหนึ่ง เดินทางเข้าพุทธสถาน ปฐมอโคก เพื่อร่วมงานมหาปวารณา ระหว่างวันที่ ๔-๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยรถบัสม่วง และรถตู้เจ้า เมื่อน

ศ.๕ ญาติธรรมชาวชุมชนอีกจำนวนหนึ่ง เดินทางเข้าสู่พุทธสถานปฐมอโคก

อา.๗ สมณะ ลิกขมาตุ นักเรียนสัมมาสิกขา และญาติธรรม ชาวชุมชน เดินทางกลับสู่พุทธสถาน ศาลือศก

จ.๘-พ.๑๑ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือศก ไปเข้าค่ายเพื่อความสามัคคี ในขบวนการกลุ่มและ มีความรักภาคภูมิใจในสถาบัน

พ.๑๑,ศ.๒๒ สมณะและพระอาคันตุกะ ลง

อุโบสถทบทวนพระปาติโมกข์ และสมณะประชุม อปรีทานิยธรรมต่อ

ศ.๑๒ ตัวแทนชาวชุมชน ๔ คน เข้าร่วมประชุม ทำแผนยุทธศาสตร์ จ.นครสวรรค์ ณ ห้องประชุม ศาลากลางจังหวัด

จ.๑๕,อ.๑๖,ส.๒๐,๒๗ ประชุมครู

พ.๑๗-อา.๒๑ อบรมอาสาสมัครคนรักสุขภาพ โครงการสร้างชีวิตใหม่ ไร้อบายมุข สุขภาพดี จาก นักเรียน ร.ร.บ้านเข็มทอง และร.ร.ลำน้ำรวาย จำนวน ๑๒๕ คน คณะครูจำนวน ๘ คน

อ.๒๓ นักเรียนสัมมาสิกขาศาลือศก ไปช่วย กันขนฟืน ที่ อ.ชนแดน จ.เพชรบูรณ์ เพื่อเตรียมไว้ ใช้ในงานพุทธา

พ.๒๕ ประชุมคณะกรรมการวิทยุชุมชน สัมพันธ์ไพศาลี สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นที่ปรึกษา

ศ.๒๖ วันลอยกระทง ชาวชุมชน และนักเรียน ไปร่วมงาน ซึ่งเทศบาลอำเภอไพศาลีได้จัดขึ้น

อา.๒๘ สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร ไปร่วมปิดงาน อุโบสถศีล ที่เพชรพวงมณี จ.กำแพงเพชร

อ.๓๐ ประชุมคณะกรรมการสหกรณ์กู้ดินฟ้า จำกัด สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นที่ปรึกษา

-ประชุมชาวชุมชนศาลือศก สมณะเพื่อพุทธ ชินธโร เป็นประธาน

-ประชุมนิสิตสัมมาสิกขาลัษวังชีวิต สมณะมีอ มั่น ปุรณโกโร เป็นประธาน

ข้อคิดสุดท้าย

นักปฏิบัติธรรมชาวพุทธ ต้องรู้เป้าหมายของ การปฏิบัติว่าปฏิบัติเพื่อรู้ และลดละกิเลสของตนเอง ใ้ไม่น้อยๆ ใ้ได้ และทำให้มันหมดไปใ้ได้เป็นที่สุด

สมณะ เข้มแข็ง พวงมณี

สัมภาษณ์

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

เดือนนี้เป็นเดือนของวันมหาปวารณา หลัง จากประชุมแล้วมีสมณะ, สิกขมาตุ ลงอาราม ดังนี้
สมณะ ๑.ส.น่านฟ้า สุขธมาโน ๒.ส.กัลป์ดี เตชพหุสโน ๓.ส.สัชชังโท ปณีโต ๔.ส.แข็งขง อมโล ๕.ส.คำขง วชิคุตโต ๖. ส.น่านฟ้า กัสสโก ๗.ส.ดินโท ชานโย ๘.ส.ชมนบุญ ฐิตตปุณฺโญ ๙.ส.พอขง สักขาสโม ๑๐.ส.ชาตุดิน ปฐวิสุโส (หลวงพ่อบุญยังคงเป็นพระอาคันตุกะประจำพิเศษ)

สิกขมาตุ ๑.สม.หยาดพลี ฮ์โคตตะภูส ๒.สม.นวลนิ่ม ชวรินทร์ฟ้า ๓.สม.เป็นหญิง ฮ์โคตตะภูส (สำหรับสม.บุสดี ของสองอารามประชุม ฯ)

ส.น่านฟ้า สุขธมาโน ยังเป็นสมณะป่วยประจำ ปี ส.น่านฟ้า กัสสโก ยังต้องพักเป็นระยะ ๆ ปลาย เดือน ได้เข้าโรงพยาบาลอีก โรคหัวใจกำเริบ ส.แจ้งจริง อมโล อายุ ๙๐ ปีแล้ว ถูกตะขาบกัดก็ ยังสู้ไหว หลวงพ่อบุญ อายุ ๘๐ กว่าปีแล้ว ตก กุฎิก็ยังยืมได้ คุณยายเข้ม อายุเกือบ ๙๐ ปี อ่อนแรงลงลูกหลานช่วยดูแล คุณฉลาย (พี่สาว คุณเขียว(เมืองงาม) เชื้ออุ้น) ป่วยเป็นอัมพาต ช่วย เหลือตัวเองไม่ได้มาเป็นปี ยังยืมแยมแจมใส่ได้ เพราะใจไม่ป่วย ขณะนี้ทานอาหารได้เฉพาะอาหาร น้ำ ๆ นักเรียน สส.ม. กุล (น้ำโนบัว) รับผิดชอบประจำ เป็นอย่างดี

การก่อสร้างหอระฆังพร้อมสำนักงาน ด้วยอิฐ ดินที่อัดกันเองสำเร็จไปแล้วครึ่งหนึ่ง คาดว่าจะให้ เสร็จทันฉลอง ๗๒ ปีพอท่าน

โรงงานผลิตขวดช่วยชาติยังคงผลิตขวดให้ ชาวอโศกได้ใช้ มีผู้ทำงานเป็นหลักหน้าเครื่อง ๑ คน (นิสิตเมืองงาม (เขียว) เชื้ออุ้น) ฝ่ายบรรจุ ๑ คน คุณเอื้ออภัย (จากจันดี) การขนส่งต้องอาศัยชาว

ชุมชนจันดี - ชุมชนเกื้อกูลช่วย และให้ผู้ต้องการใช้ มารับเอง ผู้สนใจงานบุญเชิญไปร่วมสร้างบุญได้

เหตุการณ์ทั่วไป

จ.๑ ส.ดินโท ส.ร่มบุญ สม.เป็นหญิง และ กลุ่มการอบรมฯ ได้ไปดูงานการอบรมฯ ที่วังน้ำเขียว พักค้าง ๑ คืน

อ.๒ เย็นตรวจศีลและประชุมเตรียมการเดินทางไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมอโศก

พ.๓ สมณะ ๖ รูป สิกขมาตุ ๒ รูป กรักและ กลุ่มการทำสื่อ VCD เดินทางไปปฐมอโศก

พ.๔-ค.๕ ชาวสีมาฯ และนักเรียนเขมาจรด บัสไปร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมฯ

ส.๖ งานตัดกบาตรเทโวที่ปฐมฯ

อา.๗ งานบุญวันเกิดชุมชนปฐมอโศกครบรอบ ๒๐ ปี ประชุมสิกขมาตุทั้งหมด ส.สร้างไท ส.ดินโท ส.ร่มบุญ ร่วมประชุมด้วย ส.น่านฟ้า ส.แจ้งจริง ส.คำจริง ส.น่านฟ้า หลวงพ่อบุญและชาวสีมาฯ พร้อมด้วยนักเรียน เดินทางกลับสีมาฯ หลังทานอาหาร แล้วด้วยรถบัส และรถกระบะไฟฟ้า สม.เป็นหญิง ไป เยี่ยมหลวงพ่อกัณโฑโลก

จ.๘ ส.สร้างไท และญาติโยมที่เหลือ เดินทาง กลับสีมาฯ ด้วยรถตู้ (ขอดุง) มีอีกกลุ่มหนึ่งไปดูงาน แปรรูปอาหารที่วังริริสอร์ท จ.นครนายก ส.ดินโท ไปรักษาฟันที่โยมพี (กทม.) ส.ร่มบุญฯ ไปด้วย

อ.๙ สม.นวลนิ่ม ไปเยี่ยมโยมพีที่นันทบุรี และ อยู่รักษาฟันที่ปฐมฯ รอร่วมงานศิษย์เก่าพุทธธรรม ที่สันติฯ ในวันที่ ๑๓ - ๑๔ สม.หยาดพลี ไป เยี่ยมหลานที่ กทม. กับสม.พึงพร้อม และจะไปเก็บ ของที่บ้านราชาก่อน แล้วจึงจะไปสีมาฯ ส.กัลป์ดี เข้าสีมาฯ บ่ายชาวสีมาประชุมแบ่งคนไปเกี่ยวข้าว ที่ประทาย และขายอาหาร มร.ส.

พ.๑๐ กลุ่มเกี่ยวข้าวไปเกี่ยวที่ประทาย พี่สาว

ครูตุ้งยกให้ พักค้างที่นั่นด้วย

พ.๑๑ ส.ตินไท ส.รมบุญ กลับจาก กทม. แล้ว ไปเยี่ยมกลุ่มเกี่ยวข้าว วันรุ่งขึ้นไปฉันทนาการที่มร.ส. แล้วเดินทางไปลพบุรีร่วมงานบุญ ๑๐๐ วัน โยมพ่อ ส.ธาตุดิน

ค.๑๒ ส.แก่นหล้า ส.พอจริง ส.ธาตุดิน และนักเรียนชาย ส.ส.ม. ๓ คน เดินทางจากปฐมอโคก ไปพบกับ ส.ตินไท ส.รมบุญ ที่ลพบุรี

ส.๑๓ งานบุญ ๑๐๐ วัน โยมพ่อ ส.ธาตุดิน น้องชาย ส.ธาตุดิน ก็มาส่งคณะที่ไปร่วมงาน

ฉ.๑๔ หลังฉันท ส.ตินไท ส.แก่นหล้า ส.รมบุญ ส.พอจริง และตัวแทนคณะกรรมการสีมา ไปร่วมกลุ่ม “วัง สี เมฆ” ที่เมฆาอโคก จ.บุรีรัมย์ พักค้าง ๑ คืน ส.กำแพงพุทธ สุฟโล สม.นวลนึ่ง เดินทางจากสันติฯ ด้วยรถส่งชาวช่วยชาติ โดยคุณหมู (ไม้กล้า) คุณเอื้ออภัย รับส่ง

จ.๑๕ ส.กำแพงพุทธ สุฟโล แสดงธรรมก่อนฉันท มืดทิวไรของกลุ่มชาวยุโรปมาขอชมสถานที่และถามความเป็นอยู่ของชาวสีมา มาโดยไม่ได้นัดหมาย ชาวสีมา ต้อนรับกระตั้นหัน โกດ้นำมาบอกว่าเคยมาที่นี้เลยพากลับมา

ฉ.๑๖ ส.ตินไท ไปทำฟันที่ กทม. พร้อมรถซื้อของแม่นั้น (แสนหม่น) กลับวันรุ่งขึ้น ส.กำแพงพุทธ กลับศิระฯ พร้อมรถบ้านราชาที่มารับชาว ผากขาดไปที่ศิระฯด้วย ส.แดนเดิม พรหมจริโย ส.ผองไท รตนบุญญา มาจากบ้านราชา เมื่อค่ำวานนี้ อยู่พักค้างและฉันทอาหาร แล้วจึงเข้าสันติฯ คุณกรักน้ำเพชรไปด้วย ส.กล้าดี สม.นวลนึ่ง คุณเขียว พ่อเดินดง คุณเอื้ออภัย ไปดูวัดดูโบราณที่โนนสูงหาของเก่าจะทำพิพิธภัณฑ์ ส.บินบน ธิรจิตโต ส.สุสุญ สุญญโคโต มาเยี่ยมสีมา พักค้างและสนทนากับญาติโยมเป็นกลุ่ม ๆ

พ.๑๗ คณะที่ไปเกี่ยวข้าวประทายได้ไปเกี่ยวข้าวต่อในถิ่นของพ่อห้วง อ.คง ส.กล้าดี ส.สร้างไท ส.คำจริง ไปให้กำลังใจ มีชาวมุขชนไปช่วยสมทบอีกบางคนค้าง ๑ คืน บางคนกลับมาก่อน

ค.๑๘ ส.รมบุญ ส.ธาตุดิน คณะการอบรมฯ รวมทั้งผู้นำ ๓ อาชีพกู้ชาติไปดูงานเกษตรยั่งยืน ที่ม.เกษตร บางเขน กทม. ค้าง ๑ คืน ส.ตินไท ไปฉันทนาการที่ร้านมังสวิรัตินครราชสีมาและแสดงธรรมหลังฉันทให้กลุ่ม คคร. ทีมชายผักไร่สารพิษ

ส.๒๐ บ่ายประชุมคณะกรรมการเตรียมการสัมมนาวันรุ่งขึ้น

อา.๒๑ ประชุมชุมชนประจำเดือนทั้งเช้าและบ่าย เป็นการสัมมนาใหญ่ ทั้งแจ้งกิจกรรมที่ผ่านมา และเตรียมรับงานต่อไป คุณฉวยทำบุญถวายภัตตาหารสมณะ สิกขมาตุ และเลี้ยงอาหารชาวสีมาฯ ก่อนสิ้นอายุ

จ.๒๒-ค.๒๖ อบรมเยาวชนของโครงการ สสส. จากโรงเรียนบ้านเหลื่อมพิทยาสรรพ์ อ.บ้านเหลื่อม จ.นครราชสีมา ชั้น ม.๕ - ๖ จำนวน ๑๐๖ คน ครู ๔ คน

ค.๒๖ ประชุมสรุปงานและประชุมครูเตรียม

จัดการเรียนการสอน วันนี้ลดยกระดับขึ้น ๑๕ ค่า เดือน ๑๒ การรณรงค์ประหยัดไฟ ด้วยจิตสำนึก ปิดสวิตช์ไฟใกล้ตัว ตั้งแต่ ๑๘.๐๐ - ๐๓.๐๐ น. ยังคงได้รับความร่วมมือกันเป็นอย่างดี บ่ายรถจาก ปฐมอโคมาแวะรับกรักน้ำเพชร แม่ฉ้วน (ใจกลาง) แม่ฉ้วน (แสนหมั่น) ไปร่วมพิธีอุปสมบทสามเณรแต่ธรรม เป็นสมณะ และนาคดวงดี เป็นสามเณร ที่พุทธสถาน ราชธานีอโศก ส.ก.ลำดีไปร่วมงานด้วย

ส.๒๗ ประชุมครูฐานงาน ชี้แจงนโยบายรวมกลุ่มฐานงานทั้งหมดเป็น ๕ กลุ่มใหญ่ ๆ โดยมีนิสิต ม.วช. เป็นหัวหน้าแต่ละกลุ่ม

อา.๒๘ สม.นวลน้อม ไปสันติฯ รักษาพัน ประชุมสถาบันบุญนิยม ประชุมองค์กรชาวอโศก

จ.๒๙ ประชุมพาดิษย์บุญนิยม คุณตั้ง (พลังใจ) คุณรอนแสง (ทองอินทร์) ศิษย์เก่าสส.ม. จ้อย (แก้วเกร็ดรุ่ง) ไปส่งและซื้อของแล้วร่วมประชุม หลังจากรับประทานอาหารแล้วจึงกลับสีมาฯ สม.นวลน้อม ร่วมประชุมองค์กรเสรีจึงไปปฐมอโคมา ไหวตกรักแสงฝน ผ่านเป็นสิกขมาตุ ไหวตบุญน้ำใจ ผ่านเป็นกรัก ร่วมพิธีอุปสมบทสิกขมาตุ

อ.๓๐ กรักน้ำเพชรไปร่วมพิธีอุปสมบทสิกขมาตุ

บองฟากเดือนนี้

เมื่อใดเกิดจิตอกุศล จงหมั่นพิจารณาธรรม ใต้อุทธธรรม อย่างน้อยตั้งจิตเมตตา อภัย ให้อภัย ให้อภัย

 สม.นวลน้อม ชาวอโศก

ภูผาผาน้ำ

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

ชาวชุมชนภูผาฯ ช่วยกันกองข้าวเปลือกที่เกี่ยวแล้วแบบโบราณ ถือว่าการกองข้าวครั้งนี้เป็นครั้งแรกที่ทำโดยมีญาติธรรมที่ชานาญมาช่วยแนะนำและเสร็จกันไปร่วมงานมหาปวารณา โดยสมณะเดินทางไปประชุมมหาปวารณาก่อน หลังงานมหาปวารณา ชาวชุมชนจึงเดินทางกลับดอย แล้วช่วยกันตีข้าวเพื่อเก็บข้าวเปลือกจนเสร็จก่อนฝนตกในวันรุ่งขึ้นพอดี นอกจากนี้ยังมีการสร้างห้องน้ำให้สมณะ ๔ ห้อง ใกล้เคียงสถิติน

เหตุการณ์ในเดือนนี้

ศ.๑๒, ส.๑๓ คณะเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานไฟฟ้าพลังน้ำระดับหมู่บ้าน จำนวน ๔ นาย นำโดยหัวหน้าสมชาย ได้มาสำรวจเส้นทางเพื่อก่อสร้างฝายน้ำล้น และโรงไฟฟ้าพลังน้ำ เป็นครั้งที่ ๒ ซึ่งได้ส่งกองกล้องตรวจระดับความสูงในเส้นทางเดิม ไป

จนถึงที่ลำธาร ๒ สาย ไหลมาบรรจบกัน ซึ่งเป็นแหล่งประปาภูเขาของชุมชนภูผาฯ และชาวบ้านละแวกนั้น โดยเจ้าหน้าที่จะกลับไปออกแบบและคำนวณสรุปข้อมูลและนำเสนอในระดับกรมต่อไป เพื่อสนับสนุนชุมชนที่มีอุดมการณ์ตามแนวพระราชดำริ และผลิตพลังงานใช้เองจากแสงอาทิตย์และน้ำ เพื่อประหยัดพลังงานในโลก โดยเฉพาะน้ำมันที่นับวันจะมีแต่หมดลงไปเรื่อยๆ

ส.๑๓ ชาวชุมชนไปสร้างวัฒนธรรมแลกเปลี่ยนของกับชาวบ้านโป่งตอง อยู่ไม่ไกลจากชุมชนหัวเลา มี

บ้าน ๑๑ หลังคาเรือน พวกเขายินดีพอใจกับวิธีที่ไม่ต้องจ่ายเงินแลกเปลี่ยน รวมทั้งบ้านห้วยยา และบ้านหัวเลา (บ้านห้วยยามืออยู่ ๑ หลังคาเรือน)

ส.๒๐ ประชุมชุมชนฯ - คณะกรรมการชุมชนฯ

อา.๒๑ ชาวชุมชนตีข้าวเปลือกเสร็จ และเก็บใส่กระสอบปุ๋ยเสร็จเมื่อพ.ย.๒๕ แล้วเก็บขึ้นยุ้งเสร็จเมื่ออา.๒๘

จ.๒๒ ผู้เฒ่ายุวาทที่ลานนาอโคก ช่วยกันพันบงก

กระดาษให้กำลังใจชาวใต้ นอกจากนี้ที่ชมร. เชียงใหม่ ได้เตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้ลูกค้าที่สนใจได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนี้ด้วยในวันรุ่งขึ้น

ศ.๒๒-อ.๓๐ ชมรมผู้เฒ่ายุวาทจัดโครงการรักษาสุภาพที่ลานนาอโคกมีผู้เข้าร่วมโครงการ ๑๒๐ คนเป้าหมายเพื่อให้ผู้เฒ่ายุวาทรู้จักดูแลสุขภาพตัวเอง

อ.๓๐ ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานห้วยน้ำดัง และเจ้าหน้าที่ ๒ คน มาเยี่ยมชมชุมชนภูผา เป็นผู้ช่วยฯ คนใหม่ชื่อนายสรรเสริญ รู้สึกประทับใจพุทธพจน์ที่อาจารย์ ๒ พาคณะไปติดไว้บริเวณหน้าทางเข้าไปยังน้ำพุร้อนโป่งเดือด

ศีลอยู่กับตน ไม่ต้องกังวลอะไร

๑๓๖๖๖๖ ธีรสิทธิ์โต

ราชธานีอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗

เหตุการณ์ทั่วไป

ตลอดเดือนได้รับแต่ลมหนาว การอบรมเตรียมงานปีใหม่ และการจัดสถานที่ทางศาลา ได้รับความช่วยเหลือจากนักเรียนอาชีวศึกษาและศิษย์เก่าปฐมอโศก

พ.๓ เจ้าหน้าที่ อบต.หนองหว่า อ.เมือง จ.หนองบัวลำพู

พ.๑๐ เจ้าหน้าที่ อบต. อสม. ต.ลำหมือดแก้ว อ.ห้วยเม็ก จ.กาฬสินธุ์ ๙๑ คน

ศ.๑๒ สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน ต.ท่าไทร และ ต.ยางนก ต.โนนวัง อ.เขื่องใน จ.อุบลฯ ๗๐ คน

ส.๑๓-พ.๑๗ อบรมนักเรียน ๔ โรงเรียน คือ โรงเรียนศิลาทอง โรงเรียนถ้ำเข้ โรงเรียนกุดข้าวปุ้น จำนวน ๑๕๐ คน

อา.๑๔ ประชุมกรรมการชุมชน

จ.๑๕ ประชุมทีมเศรษฐกิจชุมชน

-นักเรียนจากโรงเรียนบ้านแก่งโตม กิ่งอ.สว่าง-วีระวงศ์ จ.อุบลฯ มาชมชุมชน ๒๗ คน

-ประชุมครูฐานงานเพื่อบูรณาการการศึกษา

พ.๑๗ ประชุมชุมชน

พ.๑๘ ประชุมครูวิชาการ

ส.๒๐ ผู้เข้าอบรมประธานและรองประธานสภา อบต. จากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ๒๓ คน

ส.๒๐-พ.๒๔ อบรมนักเรียน ๓โรงเรียน คือ โรงเรียนบ้านขามเปี้ย โรงเรียนแก่งเค็ง โรงเรียนแข็งขันธ์ จำนวน ๑๗๐ คน

อา.๒๑ ประชุมกลุ่มอุบล

-ประชุมกรรมการชุมชน

-ประชุมเตรียมโรงเรียน ๕ ธันวาคม

พ.๒๕ ร.ร. เฉลิมพระเกียรติฯ ศรีสะเกษ นำ

นักเรียนมาชม ๒๗ คน

ศ.๒๒ ประชุมครูทุกฐานเพื่อเรียนรู้การบูรณาการศึกษานูญนิยม

ส.๒๗ บวชสมณะแต่ธรรม และสามเณรวันดี

จ.๒๙ คณะกลุ่มออมทรัพย์ ต.คำเจริญ และ ต.ท่าหลวง อ.ตระการพืชผล ๒๐๐ คน

อ.๓๐ คณะนักศึกษาจากโรงเรียนนายอำเภอ อัญบุรี ปทุมธานี จำนวน ๙๖ คน

- คณะกลุ่มสตรี กิ่งอ.เขื่องขวัญ จ.ร้อยเอ็ด

ส.๒๗-พ.๑ **ธ.ค.** อบรมนักเรียนโรงเรียนบ้านขามเปี้ย ๑๐๕ คน ครู ๔ คน โรงเรียนบ้านห้วยทราย ๑๐๔ คน ครู ๗ คนและโรงเรียนแก่งลิง ๓๑ คน

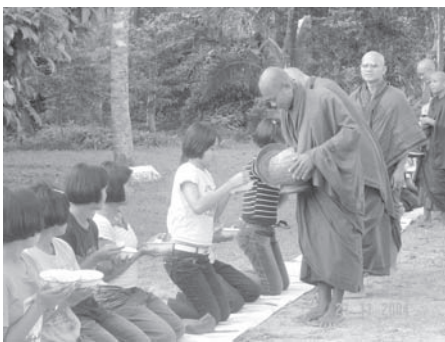
ลองมาพิจารณากันดูสิว่า **“ทำอย่างไรจึง
ลดตัวตนของเราเพื่อฉลอง ๗๒ ปี
พ่อท่าน”**

สมณะฟ้าไท สมชาติโก

อบรมหลักสูตรอาสาสมัครเยาวชน
คนรักสุขภาพ ครั้งที่ ๒ จากโรงเรียน
ป่าพะยอมพิทยาคม พ.๑๗-๑๘๒๑ พ.ย. ๕๗

ทักษิณอโศก

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗

ถึงวันออกพรรษา มีการตั้งบาตรเทโวหรือตั้งบาตรเทวดา ทั้งสมณะและชาว“ทักษิณฯ” ไปร่วมงานมหาปวารณา ซึ่งถือว่าเป็นอารียะประเพณีคือการบอกกล่าวตั้งเตือนซึ่งกันและกันด้วยจิตเอื้ออาทรเอ็นดูกัน

งานมหาปวารณานี้ ได้จัดจำใส่ลกกรรมเตือนใจดีมาก ๆ คือ การโหว่นิวาโต อหิงสา อโหสิ อ่อนน้อมถ่อมตนไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน และแถมด้วยใส่ลกกรรมสะกิดใจว่า

หลงแต่รอย-ก้าวหน้า

ไม่มุ่งศึกษาการสอกลเสอ ฎิประเทศไม่ได้

ในช่วงเดือน ๑๑ ต่อ เดือน ๑๒ ซึ่งเป็นช่วงปลายฝนต้นหนาว ดินฟ้าอากาศทางภาคใต้ก็ยังมีฝนฟ้าคะนองในบางท้องที่

เหตุการณ์ในเดือนนี้

จ.๑ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะเลื่อนลิ้ว อรณชีโว สมณะพอแล้ว สมาธิโต เดินทางถึงปฐมอโศกร่วมงาน “มหาปวารณา”

พ.๔-อา.๗ สมณะชาวอโศกจากทุกแห่ง ทั้ง ๔ ภาค ร่วมงาน “มหาปวารณา” ครั้งที่ ๒๓

ค.๑๒-ส.๑๓ ทีมสมณะ ฎุฬาพำน้ำ ๘ รูป ได้จัดขบวนธรรมสัญจรล่องใต้ ถึงทักษิณอโศก

พ.๑๗-อา.๒๑ อบรมหลักสูตรอาสาสมัครเยาวชนคนรักสุขภาพ ครั้งที่ ๒ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ จากโรงเรียนป่าพะยอมพิทยาคม จำนวน ๕๖ คน

กิจนิมนต์แสดงธรรม

จ.๒๒ กิจนิมนต์ทำบุญขึ้นบ้านใหม่ ที่บ้านโยม

พ่อ-แม่ ของสมณะธรรมทาบฟ้า รวีวิธินโด อำเภอละเดา จังหวัดสงขลา สมณะร่วม ๑๑ รูป

พ.๒๔ สมณะจาริก จากฎุฬาพำน้ำ ๘ รูป ไป กิจนิมนต์ ที่บ้านน้ำผุด อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง

ค.๒๖ สมณะ ๓ รูป จากทักษิณอโศก แสดงธรรมวันลอยกระทง “กระทงบุญ - กระทงบาป / ลอยบาป และลอยเคราะห์ ชีวิตจักหมดบาปโดยแก้ไขกรรม”

อภิธานียธรรม ประชุมเพื่อความไม่เสื่อม

อ.๒๓ ประชุมชาวชุมชน เตรียมความพร้อมต้อนรับวัน ๕ ธันวาคมหาราช - งานปีใหม่ ๒๕๕๘

ส.๒๗ สมณะจาก “ทักษิณฯ” ประชุมกลุ่มนครศรีฯ ที่บ้านคุณสมพร ยอดระบำ อำเภอรัตนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช

อา.๒๘ สมณะ ๓ รูป ไปร่วมประชุมกลุ่มแดนฝืน-อันดามัน ที่ศูนย์สาธิตพุทธศาสนากับป่า ที่ ๘ อำเภอท้ายเหมือง จังหวัดพังงา

อ.๓๐ สมณะดินดี สันตจิตโต สมณะพอแล้ว สมาธิโต ออกเดินทางไปร่วมประชุมกลุ่มธรรมชาตอโศก ที่อำเภอพะโต๊ะ จังหวัดชุมพร และร่วมงานบุญลอมข้าว ที่หินผาพำน้ำ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ

ข้อคิดส่งท้าย

ยุคสมัยที่ดวงอาทิตย์ขึ้น ๗ ดวง ก็คือ พระอาทิตย์ดวงเดียวแต่แผ่พลังความร้อนมายังโลกถึง ๗ เท่า โดยจิตวิญญูญาณ และน้ำมือของมนุษย์นั่นเอง

 สมณะเสื่อเหล็ก อรณชีโว

สังขสถานหินผาฟ้าน้ำ

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

กิจกรรมหลักของเราในเดือนนี้คือการโฮมแองกัคนในชุมชน และนักเรียนสัมมาสิกขา ช่วยกันเกี่ยวข้าวในแปลงนาธรรมชาติ ซึ่งหาได้ไม่ได้ง่ายแล้ว ในยุคที่คนส่วนมากถือเอาเงินเป็นพระเจ้า มีแต่การจ้างแรงงานกัน น้ำใจที่เอื้ออาทรช่วยเหลือกัน มันกำลังจะหมดไปบนผืนแผ่นดินที่ชื่อว่าไทยแล้วละหรือ ชาวเราจึงขอขียนหยดที่จะรักษาเอาไว้ ด้วยชีวิตและจิตวิญญาณ และหลังจากเก็บเกี่ยวแล้ว ชาวเราได้ช่วยกันแปลงดินนา ให้กลายเป็นแปลงผัก ให้ได้อย่างน้อยหนึ่งไร่ เพื่อเอาผักไปช่วยในงานบิณฑบาตที่บ้านราชา ซึ่งงานนี้ตั้งใจกันว่า จะใช้พืชผักธรรมชาติไว้สารพัดให้

เหตุการณ์ความเคลื่อนไหว

จ.๑ ญาติธรรมชัยภูมิ นิมนต์สมณะกลางดิน โสรัจใจ และสมณะหนึ่งดี สุยัญฐิต ไปฉันภัตตาหาร และดูสถานที่ ที่เมืองชัยภูมิ เป็นเนื้อที่ ๗ ไร่ ที่โยมทองเลื่อนได้มอบถวายให้เป็นที่ส่วนกลาง ซึ่งจะทำเป็นที่พัก และ ฟื่นฟูสุขภาพ ของสมณะ และญาติธรรมต่อไป

จ.๑-๑.๒ คณะครู และนักเรียนสัมมาสิกขา ไปเรียนดนตรี และการรำพื้นเมืองอีสาน (โปงลาง) ที่โรงเรียนภูเขียววิทยาคม

พ.๓ สมณะ ๓ รูป พระอาคันตุกะอีก ๑ รูป เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๒๓ ที่พุทธสถานปฐมอโค

ศ.๕ ญาติธรรม และนักเรียนสัมมาสิกขา เดินทางไปร่วมงานมหาปวารณา และฉลองครบรอบ ๒๐ ปี ของชุมชนปฐมอโค

อา.๗ สมณะ ญาติโยม และนักเรียนสัมมา

สิกขา เดินทางกลับจากงานมหาปวารณา ซึ่งปีนี้ ได้สมณะมาอยู่ลงอารามที่หินผาฟ้า น้ำ ทั้งหมด ๕ รูปด้วยกันคือ สมณะกลางดิน โสรัจใจ สมณะนิกนบ ฉันทโส สมณะแก่นผา สารูปไป สมณะนาทอง ลิงศิริวัฒน์ และ สมณะตรงมั่น อุชจาโร

จ.๘-ศ.๑๒ ญาติธรรมหินผา ๔ คน ไปร่วมอบรมในโครงการเติมความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์

และเทคโนโลยี ด้านการแปรรูปอาหารและการยืดอายุสินค้า ที่คลินิกเทคโนโลยี สถาบันพัฒนาอาชีพวังรี ต.เขาพระ จ.นครนายก

อ.๙-อ.๑๖ สมณะกลางดิน สมณะนาทอง สมณะหนึ่งดี ญาติธรรม ๗ คน นร.สัมมาสิกขา ม.๒ อีก ๑๒ คน ไปร่วมเดินธรรมยาตรา เพื่อปลุกจิตสำนึกให้แก่ชาวบ้านที่อยู่บนภูแลนคา ไม่ให้ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยการใช้ปุ๋ยเคมี ซึ่งมีหลายองค์การมาร่วมด้วย และญาติธรรมกลุ่มแก่นอโคก ได้ช่วยพาชาวบ้านทำผ้าป่าบุญอินทรี

อ.๑๔ คณะครู และ นักเรียน ๓๐ คน จากโรงเรียน หนองบัววิทยายนต์ จ.หนองบัวลำภู มาเยี่ยมชมงานที่ชุมชน

จ.๑๕ สมณะจันทโส กับ สมณะอีก ๓ รูป และ ญาติธรรม ไปร่วมงานศพคุณพ่อของโยมเต็มศิริ ที่จังหวัดมหาสารคาม

อ.๑๖ หมอผ่องตะวัน เป็นตัวแทนคณะครู ไปร่วมประชุมปฏิบัติการระบบสำนักงานอิเล็กทรอนิกส์ อบรมการใช้ Programme Office เพื่อใช้รับข้อมูลผ่าน IT ที่ ร.ร.แก่งศรีวิทยา

พ.๑๘-จ.๒๒ อบรมนักเรียน ร.ร.หัวด่อนวิทยา ร.ร.แก่งศรีหนองไผ่ และ ร.ร.บ้านนาแก ในโครงการสร้างชีวิตใหม่ ไร่อบายมุข สุขภาพดี

พ.๑๘ คุณไฉดี ชาวฮ่องกง กับคุณราวส์ ชาวเม็กซิโก มาอยู่ศึกษาวิถีชุมชน

ส.๒๐-อ.๒๑ สมณะกลางดิน และสมณะหนึ่งดี ไปอบรมนักเรียนโรงเรียนหนองบัววิทยายนต์ ในโครงการค่ายอนุรักษ์ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม ที่ชุมชนภูแพงคำ จ.หนองบัวลำภู

อ.๒๑ สมณะกลางดินและสมณะหนึ่งดี ไปเป็นประธาน ในการประชุมกลุ่ม“แก่นอโคก” ที่ จ.ขอนแก่น

จ.๒๒ สมณะกลางดิน กับญาติธรรมแก่นอโคก

ไปร่วมประชุมสรุปงาน“ธรรมยาตรา” ที่วัดป่าสุคโต อ.แก่งศรี อ.ชัยภูมิ

อ.๒๓ ประชุมพรรค“เพื่อฟ้าดิน” เพื่อคัดเลือกกรรมการใหม่ ที่ประชุมเลือกครูมานพรขวัญสำราญ เป็นประธาน

อ.๒๓-ส.๒๗ สมณะจันทโส ไปร่วมอบรมเยาวชน ร.ร.บ้านร่มเกล้า ค่ายคุณธรรมนำอาชีพ ที่ชุมชน“สกลอโคก” จ.สกลนคร

ส.๒๗-อ.๒๘ สมณะกลางดิน และสมณะหนึ่งดี ไปอบรมนักเรียน หนองบัววิทยายนต์ ที่ชุมชน“ภูแพงคำ” จ.หนองบัวลำภู

สุดท้ายขอฝากว่า สังคมไทยที่ไม่เจริญทุกวันนี้ เพราะเต็มไปด้วยคนที่นับถือศาสนาพูด และศาสนาคิด ให้เปลี่ยนมาเป็นศาสนาทำกันบ้างเถิด จะพาสังคมเจริญ และก้าวหน้าได้อย่างแท้จริง

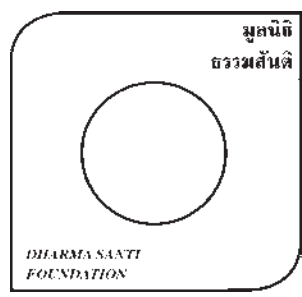
 อภิมหาภิกษุเจ้าดิน ไฉริ่งไฉ

กาชงานอันไม่มีโทษ เป็นที่พึง
อันประเสริฐของมนุษย์

สรุปรายงานการประชุม องค์กรต่างๆของชาวอโศก

สรุปรายงานการประชุม
คณะกรรมการมูลนิธิธรรมสันติ
E-mail: thatfah2520@yahoo.com

- ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๗ (๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗)
- กรรมการขาดประชุม ๕ คน
- รับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๔๗
- รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายประจำเดือนตุลาคม ๒๕๔๗
- ธรรมสันติทันตกรรม สถิติผู้มารับบริการเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ จำนวน ๒๐ ราย
- ศาลากิจถั่ว เริ่มทดลองผลิตเต้าหู้ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ หลังจากปิดเพื่อซ่อมแซม
- หน่วยงานบุญญาภิบาล จำนวนผู้มาใช้บริการ จำนวน ๑๓๓ ราย

- รายงานการการชำระเงินค่าก่อสร้างอาคารบุญนิยม และกำลังก่อสร้างขั้นชั้นที่ ๑
- อนุมัติให้ใช้ข้อมูลนิติธรรมสันติของงบประมาณให้เครือข่ายกสิกรรมไร้สารพิษแห่งประเทศไทย สถาบันบุญนิยม จากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม ปีพุทธศักราช ๒๕๔๗ จำนวน ๑,๕๓๐,๐๐๐ บาท ปีพุทธศักราช ๒๕๔๘ จำนวน ๒๗,๗๔๐,๐๐๐ บาท
- ได้รับสารสัมพันธ์จากสมาคมประสานงานองค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข(ประเทศไทย)
- ได้รับหนังสือเชิญเข้าร่วมสัมมนาเรื่อง “สิ่งแวดล้อมด้านวัฒนธรรมกับสุขภาวะของประชาชน” วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ ณ ห้องประชุมชั้น ๓ ตึกนวมหาราช สภาสังคมสงเคราะห์ โดยนายสุไกร วาระศรี และ น.ส.สุจินต์ แซ่จึ้ง เป็นตัวแทนมูลนิธิฯ เข้าร่วมสัมมนา
- ได้รับหนังสือเชิญเข้าร่วมเป็นองค์กรเครือข่ายและเข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ “การดำเนินงานของเครือข่ายสิ่งแวดล้อม’๔๘” ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ โดย น.ส.ลิษา กิตติสมชัย อาสาสมัครมูลนิธิเป็นตัวแทนเข้าร่วม

ประชุมและเขียนสรุปรายงานให้ที่ประชุมทราบ
แล้ว

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไป วันอาทิตย์ที่
๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันตือโคก

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการกองทัพอธรรมมูลนิธิ

E-mail: ktf2524@doramail.com

ครั้งที่ ๑๐/๒๕๔๗ (๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน
-ชมรมขยายรายงานกิจกรรม อาทิ ประสาน
งานกับร้านทิ้งในชุมชนสันตือโคก ให้มีการ
จัดการขยะโดยวิธี recycle, จัดระเบียบขอย
ภายในชุมชน ทำความสะอาด ทำให้ผิวถนน
สะอาดขึ้น ส่วนขยะสดนำไปทำปุ๋ย ขยะแห้งนำ
ไปจำหน่าย เป็นต้น

-ชุมชนราชธานีโคก เตรียมงานปีใหม่
๒๕๔๘ อาทิ การปลูกผักไร้สารพิษ เตรียมสถานที่
ส่วนการก่อสร้างถาวรดำเนินไปด้วยดี

-วิทยุชุมชน กำหนดจัดงานสัมมนาวิทยุ
ชุมชนสันตือโคกวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ เวลา
๑๓.๓๐-๑๔.๐๐ น. ณ ชุมชนสันตือโคก วิทยุ
ชุมชนไม่มีนโยบายในการสมัครเข้าร่วมเป็น
สมาชิกองค์กรอื่นของเครือข่ายวิทยุชุมชน

-สำนักงานเขตบึงกุ่มได้ดำเนินการแก้ไข
ความผิดพลาด เลขที่ตั้งสำนักงานของมูลนิธิ

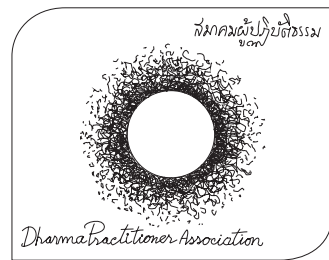
เรียบร้อยแล้ว

-ได้รับหนังสือจากภาครัฐและองค์กรเอกชน
-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์
ที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๔ ณ สันตือโคก เวลา
๑๓.๐๐ น.

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการสมาคมผู้ปฏิบัติธรรม

E-mail: ppaniya@excite.com

ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ (๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๗)

-กรรมการขาดประชุม ๕ คน
-โรงสีสมาคมฯ ได้แจ้งให้กรรมการค้าภายใน
และกระทรวงอุตสาหกรรมทราบเรื่องโรงสีงดสี
ข้าวชั่วคราวเพื่อซ่อมแซม และได้ปลูกผักในวัน
เสาร์-อาทิตย์

-ทะเบียนสมาชิกสมาคม รับสมัครสมาชิก
และต่ออายุ เปลี่ยนแปลงข้อมูล ตลอดจนรับ
บัตรทุกวันอาทิตย์เวลา ๑๓.๐๐-๑๕.๐๐ น. หน้า
ห้องสื่อธรรมะ ชุมชนสันตือโคก

-ชมรมสัมมาสิกขาพุทธธรรม จัดสัมมนา
ศิษย์เก่าพุทธธรรม ณ สวนวนเกษตร ชลบุรี จัด
งานคืนสู่เหย้า ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๓-๑๔
พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ณ สันตือโคก ร่วมจัดการ
แสดงในงานมหาปวารณา ที่ ปฐมโคก จัด
โรงบุญมังสวิรัต ๕ ธันวาคมทวารวดี ณ หน้าร้าน
แต่ชีวิต และสวนพฤกษชาติ การเคหะแห่งชาติ

คลองจั่น กทม. วันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๗ ร่วม
ออกร้านในตลาดอารียะปีใหม่'๔๘ ณ ชุมชน
ราชธานีโอศก

-ชมรมมังสวิรัตแห่งประเทศไทย สาขา
จตุจักร(ชมร.กทม.) สาขาหน้าสันติโอศก (ชมร.สตอ.)
และสาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.) รายงานกิจการที่
ผ่านมา

-สถิติผู้ใช้บริการห้องสมุดเดือนกันยายน-
ตุลาคม ๒๕๔๗ จำนวน ๘๖๒ คน เปิดทำการ ๔๒
วัน และได้รับกนิหนนทาการหนังสือจากหน่วย
งานของชาวโอศก และรับเป็นฐานงานให้ผู้เข้า
อบรมค่ายจริยธรรม“อุโบสถศีล”ครั้งละ ๔-๗ คน
เปิดห้องเรียนและกิจกรรมวิชาภาษาไทย มีนัก
ศึกษามาทำวิทยานิพนธ์

-แพงอาหารที่ ๒๒ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
วันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ ปิดร้านเพื่อไป
ร่วมงานมหาปวารณาที่ปฐมโอศกหากปิดร้านเกิน
๓ วัน ต้องแจ้งกองอาหารของมหาวิทยาลัยราม-
คำแหงทราบ จะไปร่วมงานค่ายจริยธรรมหนุ่ม
สาว ณ ชุมชนหินผาฟ้า น้ำ อ.แก้งคร้อ ชัยภูมิ
ระหว่างวันที่ ๔-๘ ธันวาคม ๒๕๔๗

-ได้รับบริจาคที่ดินโฉนดเลขที่ ๒๐๓ อ.ศรี-
สงคราม นครพนม และที่ดินตามหนังสือรับรอง
การทำประโยชน์ (น.ส.๓) ต.ท่าม่วง อ.เสลภูมิ
ร้อยเอ็ด เรียบร้อยแล้ว

-ได้รับสารสัมพันธ์สมาคมประสานงาน
องค์กรเอกชนเพื่อการสาธารณสุข(ประเทศไทย),
จดหมายข่าวผลิตภัณฑ์สุขภาพ, วารสารศูนย์วิจัย
ข้าวพิษณุโลก ทั้ง ๓ รายการนำเข้าห้องสมุด
สมาคมเพื่อเผยแพร่แก่ประชาชนผู้สนใจต่อไป

-กำหนดการประชุมครั้งต่อไปวันอาทิตย์ที่
๒๓ มกราคม ๒๕๔๘ เวลา ๑๓.๐๐ น. ณ สันติ
โอศก

สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ บริษัทพลังบุญ จำกัด

๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗

-กรรมการขาดประชุม ๗ คน

-รับรองบัญชี รายรับ-รายจ่าย ประจำ
เดือนสิงหาคม-กันยายน ๒๕๔๗

-ผู้จัดการประกายขวัญ ปัญญาพร รายงาน
การก่อสร้างอาทิซอมคานหน้าร้านซึ่งงบประมาณ
๑๖๐,๐๐๐ บาท ที่เก็บสินค้าชั่วคราว ด้านซอย
เทียมพร ค่าใช้จ่ายสองหมื่นกว่าบาท อาคาร
บุญนิยม มีนายมนตรี จุตสงขลา วิศวกร เป็น
ผู้ตรวจสอบรับรองก่อนจ่ายเงินค่าก่อสร้าง

-น.ส.น้อมขวัญ แจงสวัสดิการพนักงานเรื่อง
การประกอบแว่นสายตาได้ไม่เกินปีละ ๑,๐๐๐ บาท

-กรรมการรองผู้จัดการน้อมนบ ปัฐยาวัต
รายงานเรื่องถุงผ้าฝ้ายดิบ ซึ่งรณรงค์ให้ใช้แทน
ถุงพลาสติก ได้ผลเป็นที่พอใจ ลูกค้าให้ความ
ร่วมมือเพิ่มขึ้น โดยมีผู้เสนอให้เพิ่มชื่อ บจ.
พลังบุญ ที่ถุงผ้า

-กำหนดปิดร้าน เพื่อร่วมงานมหาปวารณา

ที่ชุมชนปทุมอโศก อ.เมือง นครปทุม ระหว่างวันที่ ๖-๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗

-ปัจจุบันมีพนักงานบริษัททั้งหมด ๑๔ คน แบ่งเป็นเพศหญิง ๑๔ คน เพศชาย ๔ คน ผู้ทดลองงาน ๒ คน อาสาสมัคร ๒ คน มีพนักงานลาป่วย ๔ คน

รับโอวาทจาก**สมณะชาบซัง ลีริโคโซ** การทำงานกับคนต้องมีการพูดคุย ซักถามถึงเดือนนอกกล่าววกัน อย่างปล่อยให้ต่างคนใจกัน ให้พูดคุยกันอย่างมีคารวะ-นิวาโต ถึงแก้ปัญหาได้ขอให้ทุกคนนำไปปฏิบัติ

สรุปรายงานการประชุม คณะกรรมการ บริษัทแคชีวิท จำกัด

บริษัท แคชีวิท จำกัด
FOR LIFE CO., LTD.

ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ (๒๖ ตุลาคม ๒๕๔๗)

- กรรมการขาดประชุม ๗ คน
- การสร้างอาคารบุญนิยมเริ่มก่อสร้างเมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๗ กำหนดการก่อสร้างเสร็จภายในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๘ (มูลค่าทั้งสิ้น ๓๑,๑๓๗,๓๔๕.๕๐ บาท ไม่รวมค่าลิฟต์) แบ่งการจ่ายเป็น ๑๑ งวด โดยหักค่าประกัน ๕% ทุกงวด
- ขณะนี้ไม่จำหน่ายน้ำผึ้งในร้านแล้ว
- ได้สั่งซื้อสินค้าชุมชนจาก บจ.ขอบคุน โดยผ่าน ต.อ.แล้ว

-การเปิดปิดคลังสินค้าได้ดำเนินการตามกำหนดเวลา ยกเว้นช่วงเทศกาลเจ

-รับรองงบการเงินเดือนสิงหาคม-กันยายน ๒๕๔๗

-อนุมัติเงินช่วยค่าอาหารให้ ส.บุญศิริ เอี่ยมมนท์ ญาติธรรมที่มีอุปการคุณกับบริษัท ซึ่งพักอยู่ที่อาคารตะวันฉาย ๑

รับโอวาทจาก**สมณะเด็ดแห้ว วิเศษโสภ** เมื่อประธานในที่ประชุมคือ นายเกษม เลิศบุศย์แล้ว ประสพการณ์ชีวิตให้ฟัง สมควรที่พวกเราจะให้เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติ การแข่งกับความสำเร็จไม่มีใครทำให้แข่ง นอกจากตัวผู้มันเอง

สรุปรายงานการประชุม ชมรมมังสวิริชิตแห่งประเทศไทย สาขาเชียงใหม่ (ชมร.ช.ม.)

(๘ ตุลาคม ๒๕๔๗)

- สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๕ คน
- การโทรทางไกล ให้ใช้บัตรพินโฟน
- จำนวนผู้พักค้างในชมรมฯ ชาย ๕ คน หญิง ๑๗ คน
- ได้รับผักพื้นบ้านจากจังหวัดแพร่และกลุ่มฮอมบุญ
- บจ.หยันห่อหยุ่น บริจาคเต้าเจี้ยว ๒ แกลลอน ซีอิ้วขาว ๔ แกลลอน ให้ชมรมฯ

-ได้ปรับปรุงสถานที่เตรียมรับเทศกาลเจ
 -กำหนดปิดร้านเพื่อร่วมงานมหาปวารณา
 ที่ปฐมอโศก ระหว่างวันที่ ๔-๙ พ.ย. ๒๕๔๗
 -กำหนดราคาครีมนำกระปุกละ ๒๓ บาท
 -กำหนดผู้รับผิดชอบงานในเทศกาลเจ
 รับโอวาทจาก *สมณะสิกเกิล จุลคัมภีโร*
 และ *สมณะฉานนุญ วชิโร* ปรับพื้นที่พักให้ดีขึ้น
 จะดูคนได้มากในเทศกาลเจ เน้นประชาสัมพันธ์ ให้
 ศมาชิกและญาติธรรมนำภาชนะส่วนตัวมาใช้ใน
 เทศกาลนี้ ขออนุโมทนาที่ช่วยกันเผยแพร่งานบุญ

**สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ
 สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติธรรม**

ครั้งที่ ๑/๒๕๔๗ (๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๗)

- กรรมการขาดประชุม ๓ คน จากกรรมการ
ทั้งหมด ๑๕ คน
- ได้รับใบอนุญาตเลขที่ ต.๒๔๓/๒๕๔๗
จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ
และใบอนุญาตเลขทะเบียนลำดับที่ จ.๔๓๔๑/
๒๕๔๗ จากสันติบาล
- รับรองรายงานการประชุมวิสามัญ ครั้งที่
๑/๒๕๔๗
- รับรองรายรับ-รายจ่าย
- เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๔๗ เปิดบัญชี
ประเภทออมทรัพย์ที่ธนาคารกรุงไทย สาขา
ถนนนวมินทร์ ใช้ชื่อว่า สมาคมนักศึกษาผู้ปฏิบัติ

ธรรม หมายเลขบัญชี ๐๕๗-๐-๐-๐๐๓๐๗-๕

- นายพันธ์ชนะ กัมพงษ์ อุปนายกคนที่ ๒
 แจ้งว่ากำลังขอลาจากสถานีวิฑุยมุขมชนสันติ
 อโศก เพื่อจัดทำรายการวิทยุเกี่ยวกับความรู้
 ด้านกฎหมาย

รายนามคณะกรรมการ สมาคมนักศึกษา
 ผู้ปฏิบัติธรรม (พุทธศักราช ๒๕๔๗ - ๒๕๔๙)
 วาระ ๒ ปี

๑.นายพรประชา	พรธาสกุล	นายกสมาคม
๒.น.ส.ทองแก้ว	นาวาบุญนิยม	อุปนายกคนที่ ๑
๓.นายพันธ์ชนะ	กัมพงษ์	อุปนายกคนที่ ๒
๔.น.ส.ชวัญชนก	ชูเกียรติ	อุปนายกคนที่ ๓
๕.น.ส.สุวิมล	งามเนตร	เหรัญญิก
๖.นายแรงผา	จำปี	ผู้ช่วยเหรัญญิก
๗.น.ส.พรทิพย์	ศิริโชติ	นายทะเบียน
๘.นายสมพงษ์	แซ่เอี้ยว	ปฏิคม
๙.น.ส.โบทิพย์	เฉลิมวิจิตร	ประชาสัมพันธ์
๑๐.น.ส.เพ็ญพุทท	วิริยานุภาพวงศ์	กรรมการ
๑๑.ร.ต.ท.ชัยพงศ์	บุญพรหม	กรรมการ
๑๒.นายอำนาจ	จันทร์แก้ว	กรรมการ
๑๓.นายสันติ	พงษ์สระพัง	กรรมการ
๑๔.นายเทวินทร์	สิทธิ์น้อย	เลขานุการ
๑๕.น.ส.เพ็ญพัศตร์	รัตนชัย	ผู้ช่วยเลขานุการ

สรุปรายงานผลการประชุม
เครือข่ายชุมชนชาวอโศก
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๕๗

* **กลุ่มประชากรอโศก** (๑๔ พฤศจิกายน)

-นางผ่องศรี ปัจฉิมนันท์ เป็นประธานการประชุม

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๒๑ คน

-รับรองบัญชีรายรับ-รายจ่ายกองทุนประชากรอโศก และรายงานการเงินกองทุนสงเคราะห์ประชากรอโศก

-โครงการร่วมบุญปลูกพืชสวนสงวตที่ ๑๔ เมื่อพฤศจิกายน ๒๕๕๗ จำนวน ๒๐,๕๐๐ บาท รวมยอดทั้งสิ้น ๓๐๔,๙๐๐ บาท (สามแสนสี่พันเก้าร้อยบาทถ้วน)

-เนื่องในโอกาสครบรอบ ๒๐ ปีชุมชนปฐมอโศก สมาชิกกลุ่มฯ และนางโสภา ทะสะใส ได้ร่วมกันจัดโรงบุญมังสวิรัตในวันที่ ๖-๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และประกอบอาหารแกงจิตสมณไพโรจน์ (แปะก๊วย เก๋ากี้ เหื่อไผ่ เห็ดหอม เห็ดหูหนูขาว ฯลฯ) ถวายสมณะและสิกขมาตุ

-อนุมัติงบจัดโรงบุญฯ ๕ ธันวาคมหาราช ๒๐,๐๐๐ บาท และประกิตผ้าใบอนุเคราะห์ทางเต็นท์ให้จำนวน ๖ หลัง ณ ศาลากลางจังหวัดซึ่งนาวาตรีหญิงกฤษณา คณิสต์ยธรรม และ น.ส.โสภา เอกวิโรจนสกุล ได้ยื่นเรื่องขอสถานที่

น้ำไฟ ที่ศาลากลางจังหวัด เมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

-ผู้รับผิดชอบงานโรงบุญ อาทิ

นายสิทธิ สุวะไกร นายพยัพ เชิดชูชัย-ไพบูลย์ ฝ่ายขนส่งอาหาร

นายประสพ ไชยเมธี อำนวยความสะดวกการซื้อของเพิ่มเติม

ด้านอาหารแจกช่วง ๐๖.๐๐ น. คือข้าวต้มและน้ำเต้าหู้ประกอบเสร็จจากบ้านคุณสมพร แซ่กั คุณประยงค์ และคุณอ้วนเซ็ง

อาหารที่แจกเวลา ๐๘.๐๐ น. ผู้รับผิดชอบประกอบอาหารหลายๆ อย่าง ดังนี้ นางสุนีย์ วงศ์รัตนนาง นางจำนงค์ เกิดผล น.ส.สุพัตรา สอนจันทร์ น.ส.ลำพิ่ง น.ส.โสภา เอกวิโรจนสกุล นายสมนึก

นางเรณู สมานไมตรี รับผิดชอบการทำป้ายประชาสัมพันธ์ ณ จุดวางภาชนะ ฯลฯ และทำป้ายชื่ออาหาร เครื่องเสียง นายวิระ แสงทองล้วน

ไฟฟ้า นายทองคำและนายอารี

ประชาสัมพันธ์ นางละม้ายต สุกัดานนท์

การติดป้ายโรงบุญ นายสมมาตราช เจริญตรี

สถานที่พักค้างแรมที่เต็นท์ ผู้รับผิดชอบคือนายพยัพ เชิดชูชัยไพบูลย์ และนายประสพ ไชยเมธี

การแจกอาหาร ผู้รับผิดชอบ คือ นางผ่องศรี ปัจฉิมนันท์ โดยมี น.ส.กาญจนา กัมพลมฤต และนางนิตยา ตีรนาวัน เป็นผู้ช่วย

-งานตลาดอารีเย ปีใหม่ '๕๘ กำหนดงบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท

-เสนอให้ตั้งเป้าหมายในการทำบุญตลาดอารีเย โดยขอความร่วมมือจากสมาชิกส่งเงินเป็นรายเดือน หรือเดือนเว้นเดือน เดือนละ ๕๐ บาท ๑๐๐ บาทตามกำลังศรัทธา ทั้งนี้จะเริ่มรวบรวมตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

-เสียงตอบรับจากการพิมพ์หนังสือ ๒๐ ปีกลุ่มประชากรอโศก นาวาตรีหญิงกฤษณา คณิสต์ยธรรม แจ้งว่า ได้รับการอนุโมทนาจากสมณะ สิกขมาตุ ที่กลุ่มมีความสามัคคี เข้มแข็ง

มั่นคง เป็นรูปธรรมเด่นชัด มีความพร้อมเพรียงกันประชุม และร่วมกันทำกิจที่เป็นกุศลอย่างสม่ำเสมอ ผู้อ่านได้รับสารประโยชน์ ขอให้รักษาคุณภาพนี้ตลอดไป น.ส.สุพัตรา สอนจันทร์ อดีตผู้รับใช้ ให้ข้อสังเกตว่าเมื่อนั่งสี่ล้อเผยแพร่ออกไป ย่อมมีผู้รู้จักกลุ่มเพิ่มขึ้น จึงขอให้เพื่อนสมาชิกสังวรในการกระทำและให้พัฒนาตน มีคารวะ นินาโตะ อหิงสา อโหสิ ไม่ถือสา เป็นคุณธรรมที่ทำให้ร่มเย็นเป็นสุข ทั้งนี้เพื่อความก้าวหน้าของกลุ่ม

-นายพิศาลและนางพรพิมล จอโภชาอุดม บริจาคเสตมภ์ ดวงละ ๓๐ บาท จำนวน ๑๐๐ ดวง นางมาลินี วงษ์รักษ์ บริจาคเสตมภ์ มูลค่า ๑๐๐ บาท นายหรั่ง พ่วงกลัด บริจาคเสตมภ์ ดวงละ ๓ บาท จำนวน ๗๐ ดวง เพื่อใช้ส่งเอกสารของกลุ่ม

ปิดท้ายด้วยข้อคิดจาก นางละเมียด สุขย์ศศานนท์ : ได้ข้อคิดจากท่านสมณะในงานมหาปวารณา ทำให้คิดถึงกลุ่ม ขอให้ชวนขวยเอาจริงเอาจังในการปฏิบัติธรรม ละลดกิเลส อย่ามัวแต่ติดสบายจนเคยตัว ในรสอัสสาทะของโลก

* เพื่อนบุญอโศก (๑๔ พฤศจิกายน)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๑๖ คน

-นโยบายตลาดอาริยะในงานปีใหม่นี้ให้รวมเงินกองทุนไว้ที่กองกลาง ผู้ใดมีจิตศรัทธาบริจาคเงินได้ที่คุณแก้วตะวัน พวงบุบผา ปณจ. นครปฐม ๖๖ ม.๕ ต.พระประโทน อ.เมือง นครปฐม ๗๓๐๐๐

-แจ้งค่าใช้จ่ายในการจัดโรงบุญงานมหาปวารณาที่ชุมชนปฐมอโศก ซึ่งนายแสนไทและครอบครัวนายบุญเต็ม นายจเร นายยิ่งธรรม ออกค่าใช้จ่าย

-รายงานการทำกิจกรรมธรรมชาติ

-ชี้แจงการกรอกใบสมัครกลุ่ม

-รายงานการปฏิบัติธรรม

รับโอวาทจากสมณะชินเพชร อัมมธโร :

ให้มีฉันทะ และตรวจสอบตนเสมอ หากได้ฟังธรรมมากแต่ไม่ปฏิบัติจริงย่อมไม่ได้ผล ทำดีมามากมายผิดพลาดอย่างเดี๋ยวก็ออกจากอโศกได้ ซึ่งไม่น่าเป็นนั่น เถกเช่น มีวั ๑๐๐ ตัว วัตถกเหว ๑ ตัว จึงใส่วัอีก ๔๔ ตัวพลอยตกเหวไปด้วย เพราะเสียดายวัเพียงตัวเดียว หรือให้ข้อคิดว่า

คนดี	คนกล้า	ที่ปรากฏ
ตั้งมีบพ	ทดสอบ	ที่เหมาะสม
อย่าหยุดพาย	หยุดต่อ	ที่กระทบ
ฝ่าคลื่นลม	ต่อไป	จะได้ดี

* กลุ่มภุษาพำน้ำ (๑๐ ตุลาคม)

-สมาชิกเข้าร่วมประชุม ๕๑ คน

-๑๑ ตุลาคม ๒๕๔๗ เปิดภาคเรียนของนักเรียนสัมมาสิกขาภุษาพำน้ำ

-ชมรมผู้สูงอายุ เลื่อนการอบรมหลักสูตรสุขภาพเป็นวันที่ ๑๕-๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๗

-มีมติให้ถมสถานที่ของลานนาอโศก เพราะเป็นที่ลุ่ม ฝนตกน้ำท่วมมาก

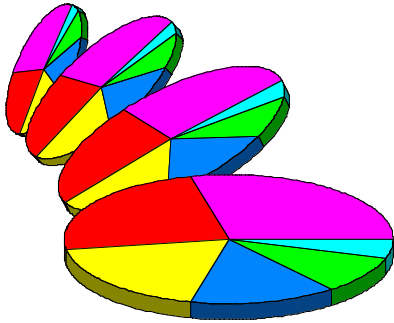
-ร่วมเปิดโรงบุญแจกอาหารในงานครบ ๒๐ ปี ชุมชนปฐมอโศก

-สมาชิกเปิดใจ

-รับโอวาทจากสมณะชินแก่น นมวงศ์โส และสมณะเก่าแก้ว ธรรณีใจ เน้นเรื่อง ๗ อ. เทศกาลเจเป็นโอกาสบุญที่เราได้ช่วยกันเสียสละด้วยความอดทนและพากเพียร เพราะการทำงานคือการปฏิบัติธรรม

สถิติเผยแพร่สัจธรรม

ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

ห้องเผยแพร่เทป

ทำบัตร

บุพนิมิตของมรรคองค์ ๘ สมณะโพธิรักษ์ ๒ ม้วน

ปาฐกถา

ชาวพุทธต้องเข้าถึงนิพพาน ตอน ๑-๘ สมณะโพธิรักษ์
ตอนละ ๑ ม้วน

ธรรมชาติบำบัดเพื่อสุขภาพ(ดร.เจคอบ) ดร.เจคอบ วาทกัมเชรี
๓ ม้วน

☆☆☆

งานฉลอง ๒๐ ปี ชุมชนปฐมอโศก

ธรรมปฏิกรรม

จดหมาย	๕๔๐	ฉบับ
สิ่งตีพิมพ์	๓๑	ฉบับ
ดีซี	๘	ชิ้น
แสดมปีบุญ	๘๘๘	บาท

→ → →

ธรรมพิมพ์

สารอโศก(สังกมเมตตายน) ๕,๐๐๐ เล่ม
ดอกบัวน้อย(ไปก่อนมิได้หมายความว่าจะไปถึง)
๕,๐๐๐ เล่ม

☆☆☆

สถิติธรรมใส่ต

	เทป	ซีดี	เอ็มพี 3	วีซีดี	ดีวีดี	
ผู้มาติดต่อ	๕๘	๑๓	๑๓	๓๕	๗	ราย
จำนวนที่ยืม	๑,๖๔๔	๒๕	๒๒	๑๒๖	๑๕	แผ่น/ม้วน
สมาชิกเพิ่ม	๓	๓	๓	-	-	ราย
สื่อที่ออกใหม่	๑๓๒	๑๑	๖๖	๑๔	๓๐	แผ่น/ม้วน

พัสดุ

๔๓

ชิ้น

๘ ๘ ๘

ธรรมปฏิสัมพันธ์

จดหมายออก ๑๔ ฉบับ

๘ ๘ ๘

ผู้ไม่ประมาท หมั่นพิจารณา ย่อมบรรลุบรมสุข
อปฺปมตฺโต ทิ ฌายนฺโต ปปฺโปติ ปรมํ สุขํ

สังฆาสูตร ๑๕/๓๔

ใต้ร่มอโศก

ศูนย์รวมข่าวคราวของญาติธรรมจากทั่วสารทิศ
เพื่อเสริมสร้างกำลังใจ ให้กรรมฐาน
และแก้ปัญหของนักปฏิบัติธรรม

สารอโศก ฉบับที่ ๓ ปีที่ ๒๕(๒๘)
ประจำเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗

☞ ยากแก่ครั้งที่ ๑ คือ การได้เกิดเป็นมนุษย์
ยากแก่ครั้งที่ ๒ คือ การได้พบพุทธศาสนา
ยากแก่ครั้งที่ ๓ คือ ได้ปฏิบัติธรรม
ยากแก่ครั้งที่ ๔ คือ การได้มรรคได้ผล
ณ วันนี้ตรวจตนโชคดิขขนาดไหน ยิ่งใหญ่ปานใด
พุทธองค์ทรงเปรียบ
เต่าโพลงหัวกลางมหาสมุทร
ร้อยปีโพลงหนึ่งครั้ง
เฉอะเฉยท่องเที่ยวลอยแก่งเต่างอย่างเหมาะสม!
เรื่องของเต่าว่ายาก
แต่เรื่องของ “ยากแก่” ยากยิ่งกว่าหลายเท่า!
เมื่อเป็นเช่นนี้.....
จึงสมควรภาคภูมิใจ และรักษาบุญให้ตลอดรอดฝั่ง
ทางชีวิตอีกนิตก็ถึงเป้าหมาย
ศีลสังวร สำรวมอินทรีย์ โภจเนตฺตัญญุตา
จึงต้องขยันระเภาให้แน่นขึ้น
แน่นขึ้น แน่นขึ้น แน่นขึ้น แน่นขึ้น

2004 11 7

❁ บุญนิยมสาขาวิภูคศาสตร์

๗ พ.ย. ๒๕๔๗ ที่ปฐมอโศก สมณะเดินดิน ดิกขวิโร เป็นประธานในที่ประชุมชาวอโศก
วันนั้นเป็นกลุ่มของสมาชิกพรรคเพื่อฟ้าดิน มีทั้งกรรมการ มีทั้งสมาชิกหลายร้อย ท่านเอ่ยด้วยเสียง
ดังกังวาน

“เจริญธรรม นักศึกษาโลกุตระ ต่อไปนี้เป็นวิชาวิภูคศาสตร์บุญนิยม !”

ญาติโยมยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ เหตุการณ์รอบตัวท่านเอามาเป็นบทเรียนได้หมด ประดุจตั้งหมอก
ชีวกโกมารภัถ ที่สามารถเอาต้นไม้ทุกต้นมาทำยาได้

เหล่านักศึกษาแพทย์โลกุตระแถว....ตรึงง์ จุ้ยๆๆๆ

✿ ทิศทางของชุมชนชาวโศกเป็นอย่างไร

“ครอบครัวฉันในขณะนี้ปลูกผักกินเอง โดยใช้ปุ๋ยน้ำหมักจุลินทรีย์ชีวภาพ ที่ได้เรียนรู้จากหนังสือสารอโศกและดอกหญ้า ทำให้ครอบครัวฉันไม่ต้องไปซื้อผักในตลาดมากิน จะเก็บผักที่มีอยู่แล้วในบริเวณข้างบ้าน ทั้งที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ และที่ปลูกเองด้วย เช่น สะเดา ขี้เหล็ก กระถิน มะละกอ มันปู ผักบุ้ง ตำลึง ถั่วพู ะอม ะพลู บวบก มะนาว ข่า ตะไคร้ ฯลฯ”

บุญมา การเกษ (อ.เดชอุดม จ.อุบลฯ)

วาระที่ ๓ เรื่องแจ้ง

“๓.๔ เชิญชวนญาติธรรม ได้ช่วยกันปลูกพืชผักไร้สารพิษให้มากๆ ไว้กินเอง ถ้าเหลือนำมาส่งร้านกูดินฟ้าได้ โดยสมัครเป็นสมาชิกเครือข่ายกิจกรรมไร้สารพิษ เป็นการสนับสนุนให้ ชมร. ได้มีผักทำอาหารบริการลูกค้าได้สม่ำเสมอ.....”

(คัดมาจากรายงานการประชุมกลุ่มญาติพี่น้อง ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ ณ ชมร.ช.ม. ๑๒ ก.ย.๒๕๕๗)

✿ สาธุๆๆ เราเองยังปลูกในสิ่งที่กิน กินในสิ่งที่ปลูกไม่ได้ ก็ยังถือว่า “เกษตรไร้สารพิษ” ยังไม่ประสบความสำเร็จจะเออ

ข้อสำคัญอีกข้อหนึ่ง ถ้าพูดแบบภาษาโลก ก็ต้องบอกว่า เป็นเรื่องเดียว ที่พ่อท่านรายงานต่อที่ประชุมพระโพธิสัตว์ไม่เต็มปากเต็มคำ! จุ๊ๆๆ

✿ การศึกษายั่งยืนของชาวโศก

จากญาติธรรม อรทัย ยศอินดี๊ะ (อ.เมือง จ.เชียงราย)

“ดิฉันเองแม้พ่อแม่จะปฏิบัติธรรมเป็นชาวโศก แต่ดิฉันผู้เป็นลูกก็ไม่ค่อยจะได้เข้าวัดเต็มตัวมากนัก อยู่กึ่งๆกลางๆ ระหว่างโลกโลเกียะกับโลกโลกุตระ บางครั้งรู้สึกตัวเหมือนกันว่ากระแสโลกทั่วไปมันรุนแรง จนบางที่ทำให้ซัดเซ จิตโน้มลงสู่เบื้องต่ำได้เช่นกัน โดยเฉพาะในช่วงที่อยู่ห่างไกลจากหมู่กลุ่ม โดยเฉพาะสมณะ แต่อย่างไรก็ดี ดิฉันก็ยังโชคดีที่มีพ่อแม่ที่คอยตักเตือนบอกกล่าว อีกทั้งได้รับความกรุณาจากมูลนิธิธรรมสันติ ส่งหนังสือมาให้อ่าน พอดิฉันได้เห็นหนังสือได้เห็นภาพพ่อท่าน สมณะ หรือญาติธรรม ทำให้จิตที่เป็นกุศลสยบจิตอกุศลได้อย่างดีทีเดียว

สำหรับหนังสือที่ดิฉันได้รับค่อนข้างเสมอคือ “สารอโศก” และ “ดอกหญ้า” บางครั้งก็มี “ดอกบัวน้อย” บ้าง ในความรู้สึกของดิฉันคิดว่า หนังสือสารอโศกทำให้รับรู้ข่าวสารของชาวโศก

ได้อย่างดีเลยทุกกิจกรรมทำให้รับทราบความเคลื่อนไหวต่างๆ ส่วนหนังสือดอกหญ้าเป็นหนังสือที่มีข้อคิดเตือนใจ ให้ความรู้เหมาะสำหรับบุคคลทั่วไป.....”

❀ คีษากรณีชาวโศก เราจะพบว่า โศกมีโลกทัศน์ - ชีวิตทัศน์ของสังคมที่ใช้ได้ทีเดียว นั่นก็เป็นเพราะว่า **๑. โศกเรามีสื่อธรรมะออกทุกเดือน ๒. โศกมีหมวกคลุม และ ๓. โศกมีกิจกรรมสม่ำเสมอ** จุ้ยๆ

❀ พ่อท่านเป็นใคร?

“ฟ้าใส” หลานชายของ **อ.รัศมี กฤษณมณี** (อักษรศาสตร์ จุฬาฯ) เห็นรูปพ่อท่านตั้งโดดเด่นอยู่ในบ้าน ก็นึกจงน

คุณป้าดีใจ ได้ที่รีบแทรกโสตถิพย์เข้าทางผิวหนึ่ง “นี่คือพ่อท่าน”

“พ่อท่านเป็นพ่อใครล่ะป้า?”.....

ในงานมหาปวารณา ๖ พ.ย. ๒๕๔๗ ที่ปฐมโศก โจทย์จำเลยก็ได้มีโอกาสพบกัน ขณะพ่อท่านบิณฑบาต อ.รัศมี จึงเล่าเรื่องเมื่อครั้งกระโน้นให้ฟัง

พ่อท่านยิ้มมองหน้า “ฟ้าใส” ตอบอย่างอ่อนโยน “พ่อของมนุษยชาติ !” จุ้ยๆ

❀ ถ้อยคำ ๕ เป็นปทประมะได้อย่างไร?

“ได้ตกลงกับภรรยาว่า ถ้าร่างกายรับได้ ไม่มีปัญหา ผมก็จะกินมือเดียวตลอดไป และจะเป็นมังสวิรัตตลอด ภรรยาก็ไม่ว่าอะไร และผมก็ตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่กินมือเดียวได้”

ญาติธรรม อ้าย ผัดวัน (อ.แม่เฒ่า จ.เชียงใหม่)

❀ รายงานการเพิ่มกรรมฐานให้กับตัวเอง คนอื่นๆมีความคิดจะขยับฐานเพิ่มศีล เพิ่มตะบะหรือไม่? ถ้ามีก็แปลว่า เราใฝ่ความเจริญทางธรรม ถ้าไม่มี ปฏิบัติแค่นี้ก็พอใจแล้ว แบบนี้ก็เข้าข่าย **ปทประมะ**ไปโดยปริยาย! ทางโลกเดี๋ยวนี้เขามีแผน ๕ ปี ในแต่ละองค์กร **มองมาที่ตัวเรา มีแผนปฏิบัติลดลงในขนาดหรือไม่ ตอบหน่อยได้ไหม?** จุ้ยๆ

❀ โศกสร้างคน คนสร้างเมือง

“สรุปแล้วตั้งแต่พบโศก ได้อ่านหนังสือจากโศก ทำให้ชีวิตมีค่ามากขึ้น รู้จักให้ทาน แบ่งปัน มีจิตใจเมตตาสงสารต่อเพื่อนร่วมโลกมากขึ้น รู้จักพูดจาสุภาพมากขึ้น จาก ๑๐% ก็ดีขึ้น ๘๐% ยังขาดอีก ๒๐% ต้องพยายามต่อไป นี่ก็อายุได้ ๗๐ ปีแล้ว ไม่รู้จะพยายามต่อไปอีกกี่ปี จะสำเร็จหรือไม่ ยังไม่กล้ายืนยัน กลัวเหลือเกินจะได้ไม่ถึง ๑๐๐% แต่จะพยายามๆๆ ถ้าชาตินี้ไม่ถึง ๑๐๐% ขอทำความดีต่อไปในชาติต่อไปนะขอรับกระผม”

อุทัย ชัยสุพรรณ (อ.เมือง จ.สกลนคร)

❁ วาทะการมีเป็นเรื่องจริง

ประธานให้โอวาทก่อนเปิดการประชุม

สมณะเกตุมาลโก เป็นผู้กล่าวเปิดการประชุม มีใจความสรุปได้ว่า คนเราสั่งสมกรรมมาไม่เหมือนกัน อย่างเช่น คุณยี่รัก เตโซ มีคนมองว่าเป็นคนพูดจาแข็งกร้าว และใช้ถ้อยคำรุนแรง ในขณะที่คุณยี่รักเองอาจจะไม่ได้คิดอะไร และพูดไปตามความเคยชิน หรืออย่างอาตมาเอง ทุกวันนี้ก็ปรับเรื่องของคำพูดได้ดีขึ้น อาตมาคิดว่าเรื่องนี้ เราควรแก้ไขด้วยการพยายามเงียบ และพูดให้น้อยลง หากพวกเขาสามารถยอมได้ เราก็จะเป็นผู้ที่มีกำไร พวกเรามาเสียสละ เราต้องพยายามแก้ไขเพื่อให้ตัวเราดีขึ้น”

(หมายเหตุ เก็บตกจากรายงานการประชุมอาสาสมัคร ชมร.แห่งประเทศไทย สาขาสันตือโกศ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๔๗ ๓๐ ก.ย.๒๕๔๗ ที่ห้องจัดเตรียมผัก)

❁ จึงจกตั้งข้อสังเกตดังนี้

๑. คนที่มีข้อบกพร่อง ต้องพยายามขวนขวาย อย่าเอื้อระเหย ปล่อยให้ตัวเอง ของเก่าเรา เยอะ... แบบนี้เรียกเง็ก

๒. คนที่รำคาญ หรือถือสาข้อบกพร่องของคนอื่นนั้น เป็นเพราะ “ไม่ค่อยจับผิดตัวเอง” คนจับผิดตัวเอง จิตใจจะอ่อนโยน และเห็นใจในเพื่อนร่วมชะตากรรม! จุ๊ยๆ

❁ อุดมการณ์สร้างบ้านดิน

ทั้งปวง(อุดม) จันทรวิเศษ ตั้งปณิธานไว้ว่า ชีวิตนี้จะสร้างบ้านดินในรูปแบบต่างๆให้สำเร็จ ๕๐ หลังให้จงได้ วันนี้เจ้าตัวบอกสถิติ ๑๖ หลังแล้ว ใครจะเรียกใช้บริการโปรดติดต่อที่หินผาฟ้าหน้า ๐๔๔-๘๑๐๐๙๕ หรือ ๐๗-๐๗๘-๐๑๑๔

❁ กรมแรงงานขาดวิ้งงาน

ประกาศจาก แต่ชีวิต และพลังบุญ ยังต้องการวิ้งงานมาช่วยสานอุดมการณ์พาณิชย์บุญนิยมมาเป็นรูปธรรมให้พ่อท่าน**ในผลสัมฤทธิ์ของการเข็นกงล้อธรรมจักร**

ธรรมะวันนี้มีใช้พูดแค่ปาก แต่มี “ธรรมกาย” ให้เห็นจะงานพาณิชย์บุญนิยม จึงยิ่งใหญ่เกินกว่าที่หลายคนคาดคิด

สนใจติดต่อโทรศัพท์ ๐๙-๘๑๐-๘๘๑๗

❀ ประโตโมสะ

หลายๆกิจกรรมมีทั้งคนเห็นด้วย และไม่เห็นด้วย มาลองฟังมุมมองกันดีกว่า ใครรังเกียจถือว่าจิตใจคับแคบ

(๑) การตั้งชื่อ ขอถามว่า จะบ้ากันไปถึงไหน แถมยังมากกว่าหาคนท้วงว่า อย่าติดยึดชื่อนักเลย ใครกันแน่ที่ติดยึด

(๒) เรื่องพรรคการเมือง ถ้าจะเล่นการเมือง อย่าเอาเครื่องหมายของพระอรหันต์มาป้องกันตัวแน่จริงขอให้สีกออกมา!

(๓) ขอบุญติธรรมอย่ามองว่าชาวโศกดีคนเดียว พระชาวโศกเท่านั้นน่ากราบไหว้ พระอื่นไม่กราบไหว้ ไม่ควรเหมาหมด โดยเฉพาะบุญติธรรมบางคน

(๔) อยากให้มีปฏิสันถารอาคันตุกะบ้าง ไม่ใช่มุ่งแต่จะขัดเกลาท่านอย่างเดียว

❀ ศิลต้องรู้ใจตน

จากบุญติธรรมดวงรัตน์ หาญณรงค์ (อ.กิงวังเจ้า จ.ตาก)

“ข้อปฏิบัติทุกวันนี้ ก็ตั้งใจอยู่ค่ะ พยายามอ่านใจตัวเองค่ะว่าเป็นเช่นไร เวลามีผัสสะมากระทบ ทุกวันนี้ก็มันังสวิรัตอยู่ค่ะ และตั้งใจกินตลอด.....”

❀ สาธุ ปฏิบัติธรรมต้องรู้เป้าหมาย ปฏิบัติศีลก็ต้องรู้เป้าหมาย

เรียกว่าเป้าหมายใหญ่ก็ต้องรู้ เล็กก็ต้องรู้ การรู้เป้าหมาย เหมือนการเดินทางที่ต้องมีเข็มทิศ ไม่มีเข็มทิศ ออกแรงแทบตายก็วนอยู่ในอ่าง

เพราะฉะนั้น เราจะพบว่าบางคนมันังสวิรัต แต่ยังมีโกรธ ขี้หงุดหงิด บางคนเคร่งศีล ๕ แต่ไม่เคยเสียสละอะไรให้ใคร เห็นใครเขาได้ เขามี ฉันต้องได้ต้องมีด้วย

วันนี้ของหลายๆคน ตบะแต่ละข้อ จริยวัตรแต่ละเรื่อง จึงกลายเป็นกดข่ม(สมณะ)ไปโดยไม่รู้ตัว อยู่ยาวนานก็จะยิ่งอึดอัด เศร้าหมอง ไม่มีความสุข จู้ๆ

✍ จิงจกัล

๐ คติประจำตอนนี้

❀ **แค่ขังก็เลสได้อย่าหลงดีใจ**
กิเลสไม่ตายทำร้ายเราทุกขันธ์

SSSI: ประทับใจ (๑๐๘)

บ่ายวันนั้น ฉันมีความจำเป็นต้องเข้าไปในตัวเมืองกรุงเทพฯ ช่วงนั้นฉันกำลังฝึกใช้เงินแต่น้อยพยายามใช้เงินที่พอมีเหลืออยู่ ประมาณ ๓๐ กว่าบาท (เป็นเศษเหรียญ) ใส่ไว้ในกระเป๋าเล็กจิ๋วสำหรับเก็บเศษสตางค์

มายืนรอรถเมล์สายที่ถูกที่สุด คือรถเมล์แดง ราคา ๓.๕๐ บาท(ในตอนนั้น) ฉันขึ้นสาย ๙๕ นี้ก็แน่ใจว่าคันนี้ว่างดี มีที่นั่งว่าง พอนั่งไปสักระยะหนึ่งรถไปสุดสายแค่คลองตัน เมื่อพนักงานกระเป่าบอกฉันไม่รอซ้ำรีบลุกขึ้น ลงจากรถป้ายแยกกล้าสำลี ยืนรอรถเมล์สาย ๖๐ สู่จุดหมายปลายทาง ความจริงฉันต้องขึ้นรถเมล์สายนี้ แต่นานๆมาสักคันจึงตัดใจนั่งสาย ๙๕ ตั้งใจจะลงต่อรถสาย ๖๐ ที่หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ขณะที่ยืนรอรถนั้นก็ถึงกระเป่าสตางค์ใบจิ๋ว แต่แล้วก็ต้องตกใจ ฉันหามันไม่พบ และคิดว่าพนักงานเก็บเงินซึ่งนั่งอยู่ใกล้ๆนั้นแหละคงเห็นและเก็บไว้ แต่จะอย่างไร ขณะนี้ฉันไม่มีแม้แต่สลึงเดียว จะกล่าวไปไปกับเงินค่ารถเมล์ ๓.๕๐ บาทนี้ก็แน่ใจว่ายังอีกไกลโขงต้องเดินกลับเสียแล้วระมั่งเดินไปเรื่อยๆ แล้วมาหยุดอยู่หน้าร้านโรงเรียนสอนขับรถย่านนั้น เมื่อมองเข้าไปในร้าน เห็นผู้หญิง

คนหนึ่งนั่งอยู่เพียงลำพัง กำลังก้มหน้าก้มตาทำงาน จึงตัดสินใจเดินเข้าไปหา และนั่งตรงเก้าอี้หน้าโต๊ะทำงานของเธอ ฉันยกมือไหว้กล่าว “สวัสดี” พร้อมรอยยิ้มเล็กน้อย

“พี่คะ หนูนั่งรถมาบังเอิญกระเป่าสตางค์ หล่นบนรถเมล์ พี่คะ ช่วยอนุเคราะห์หนูสัก ๓.๕๐

บาท (สามบาทห้าสิบสตางค์) ด้วยค่ะ หนูต้องกลับที่พัก

เธอฟังอย่างตั้งใจ แล้วก็ยื่นธนบัตรใหม่ๆให้ ๑๐ บาท พร้อมรอยยิ้ม ฉันรีบพูดว่า

“พี่คะ แค่ ๓.๕๐ บาทก็พอค่ะ เพราะนั่งรถต่อเดียวแค่นี้ก็ถึงแล้ว ไม่ต้องถึง ๑๐ บาทหรอกค่ะ”

“เอาไป รีบไว้เถอะ พี่ให้หนู พี่ให้หนูนะจ๊ะ” ฉันกล่าวขอบคุณและรับมา พร้อมบอกว่าคราวหน้าหากผ่านทางนี้จะนำมาคืน

เธอรีบบอกว่า “ไม่ต้องคืนหรอกนะ พี่ให้หนูจริงๆนะ ห้ามคืน” ฉันจึงกล่าวขอบคุณอีกครั้งพร้อมลากลับ ฉันรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจเธอยิ่งนัก ไม่นานนั้นคงได้เดินกันขาชีวิตเป็นแน่

เหตุการณ์ที่ฉันประสบมานั้น ทำให้นึกถึงผู้คนที่อาจเกิดปัญหาเช่นเดียวกับฉัน เช่น ถูกล้วงกระเป่า ทำกระเป่าหล่นหายเองโดยไม่รู้ตัว หรือถูกกรีดกระเป่า เป็นต้น แต่คนเหล่านั้นกล้าจะไปบอกใครได้ ยุคนี้หากมีผู้เอื้อเฟื้อก็ดีไป หากเขาไม่เชื่อ อาจถูกข้อหาไปหลอกลวง นี่ก็เป็นเรื่อง

จากนั้นประมาณหนึ่งสัปดาห์ ฉันได้รับพัสดุไปรษณีย์จากพนักงานเก็บเงินบนรถเมล์สาย ๙๕ ในนั้นยังคงมีเศษสตางค์ประมาณ ๓๗ บาท ฉันดีใจมาก และซาบซึ้งในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานบนรถเมล์ แม้เงินเพียง ๓๗ บาทก็ตาม เขายังอุตส่าห์ส่งกระเป่าสตางค์มาคืนให้

ฉันจึงส่งจดหมายไปยังอู่รถเมล์สาย ๙๕ เพื่อแสดงความชื่นชมพนักงานผู้นั้น ที่ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ไม่ฉวยสิ่งของที่มิใช่ของตน เพราะกระเป่าใบจิ๋วมีที่อยู่ของฉันติดอยู่ในนั้น ทั้งๆที่ฉันก็ลืมมันไปแล้วเสียด้วยซ้ำ

องค์ंना

เนื่องจากช่วงต้นเดือนกันยายน ๒๕๕๗ ที่ผ่านมา ที่เมืองทองธานี กทม. มีการจัดงานเกี่ยวกับสุขภาพต่างๆ ซึ่งกลุ่มแพทย์ทางเลือกกระทรวงสาธารณสุขได้นำผลการวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้น้ำมูตรบำบัดในเครือข่ายชาวอโศก” ไปแสดงในงานนี้ด้วย และหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ ได้ตีพิมพ์เรื่องนี้ออกเผยแพร่ก็มี ที.วี. ช่องหนึ่งติดต่อมาที่ **สันติอโศก** ขอเชิญไปพูดเกี่ยวกับเรื่องประโยชน์ของน้ำปัสสาวะ ซึ่งจะเชิญคุณหมอมานำพูดด้วย เนื่องจาก

ผู้เขียนเคยมีประสบการณ์พูดคุยกับคุณหมอแผนปัจจุบันมาแล้ว ดังนั้นถ้าปฏิเสธได้จะปฏิเสธไว้ก่อน เพราะความเห็นของเรากับหมอแผนปัจจุบัน มักมีความเห็นตรงข้ามกันเลย

แต่เนื่องจากช่วงนี้คนกำลังสนใจขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง จึงไม่ได้ปฏิเสธไปทันที โดยเสนอว่าหากสามารถติดต่อ **คุณหมอบรรจบ** ได้ ผู้เขียนก็ยินดีที่จะไป แต่หากเป็นคุณหมอร้านอื่น ผู้เขียนขออนุญาตปฏิเสธนะคะ ผลปรากฏว่าติดต่อคุณหมอบรรจบไม่ได้ จึงไม่ไป ฉบับนี้จึงได้นำไทยโพสต์ ฉบับวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ มาถ่ายทอดแก่สมาชิก ขอเชิญติดตามได้เลยค่ะ

“น้ำปัสสาวะใช้ดื่มและทา ชะลอความแก่แถมแก้สิ่ว”

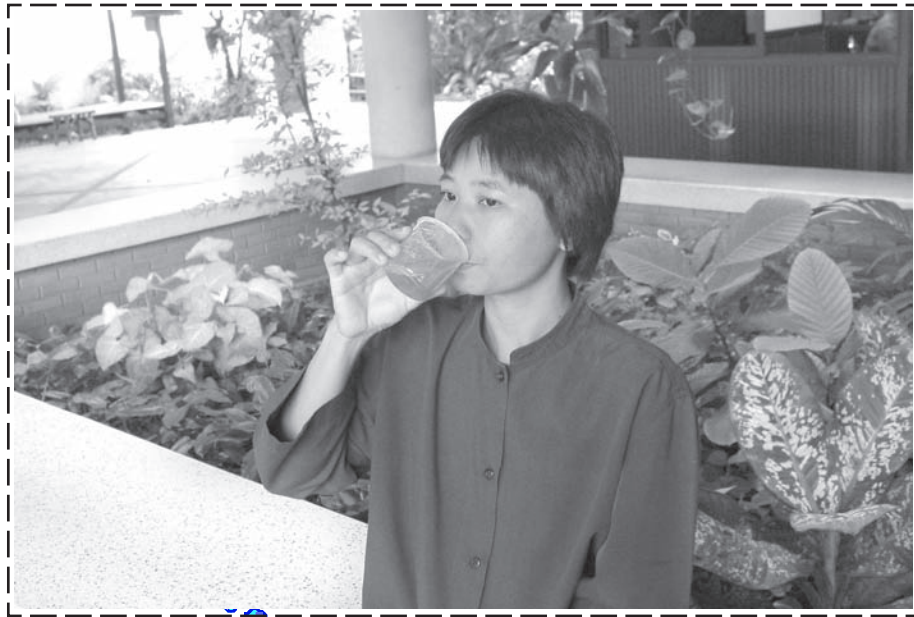
นักวิจัยเผยน้ำปัสสาวะสุดมหัศจรรย์ สามารถแก้โรคได้สารพัด ทั้งมะเร็ง เอ็ดส์ เอม ช่วยชะลอความแก่ ลดสิ่วฝ้า แก้ผมหงอก อารมณ์เบิกบาน แจ่มใส พร้อมเผยสาเหตุการใช้ส่วนใหญ่ เพราะพระไตรปิฎกระบุไว้

ขณะที่งานวิจัยหมอต่างชาติย้า การดื่มน้ำจืดมีผลดีเพียง

นางราตรี ชีพอุดมวิทย์ นักวิชาการกองการแพทย์ทางเลือก กรมพัฒนาการแพทย์แผนไทยและการแพทย์ทางเลือก

กระทรวงสาธารณสุข กล่าวถึงงานวิจัยเรื่อง “การศึกษาการใช้น้ำมูตรบำบัดในเครือข่ายชาวโศก” ว่า ที่ตนและคณะหันมาให้ความสนใจในเรื่องนี้ เพราะว่าเคยมีข่าวปรากฏทั้งทางหน้าหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ เกี่ยวกับการใช้น้ำมูตรหรือน้ำปัสสาวะ ในการบำบัดโรค ดังนั้น กองการแพทย์

ทางเลือก จึงเริ่มทำการวิจัยโดยเบื้องต้น ได้ศึกษาในกลุ่มของชาวสันตือโศก เพราะทราบทางผู้ปฏิบัติธรรม หรือพระ มักจะมีความเชื่อในเรื่องการบำบัดด้วยน้ำปัสสาวะ อยู่แล้ว อย่างไรก็ดี พบว่าชาวสันตือโศกส่วนใหญ่จะใช้น้ำมูตรนี้ในทุกส่วนของร่างกาย ไม่ว่าจะเป็นการดื่มกิน อาบน้ำ สระผมหรือ

ล้างหน้า ซึ่งความเชื่อเช่นนี้ ก็ได้ปรากฏอยู่ในพระไตรปิฎกด้วย

โดยอธิบายว่า พระสมัยก่อนนิยมน้ำมูตรเน่ามาดองกับลูกสมอ หรือลูกมะขามป้อม เพื่อฉันเป็นยารักษาโรค รวมถึงความเชื่อของคนจีนโบราณ ซึ่งมากกว่า ๓ ล้านคนก็ดื่มปัสสาวะ เพราะเชื่อว่าจะทำให้สุขภาพดี

“พอเข้าไปศึกษาก็พบว่าส่วนใหญ่จะดื่มกันสดๆ และเป็นปัสสาวะของตัวเอง โดยเฉพาะในช่วงเช้า เพราะเชื่อว่าจะมีสารเมลาโทนิน ซึ่งเป็นสารในปัสสาวะค่อนข้างสูง ทั้งนี้จะดื่มในปริมาณ ๑-๑ แก้วครึ่ง ขณะที่บางความเชื่อก็มองว่า ถ้าจะให้ดี ก็ต้องเป็นปัสสาวะเด็ก รวมถึงการใช้น้ำปัสสาวะนี้ในการบ้วนปาก สระผม ล้างหน้า เพราะเมื่อใช้แล้วผมที่เคยหงอกก็หาย รังแคก็ไม่มี นอกจากนี้ ถ้าอยากแก้ผิวหนังให้ได้ผล ก็ให้ลองเอาสำลี

หรือกระดาศหิซซุ ชุบน้ำมูตรและปะหน้าเอาไว้
รับรองได้ผลแน่” นางราชตรีกล่าว

สำหรับขั้นตอนการวิจัยนั้น นาง
ราชตรี กล่าวว่า ได้เข้าไปศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
๒๕๐ คน **ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่ที่หันมาใช้
น้ำมูตร ก็เพราะเป็นความเชื่อจากพระ อาน
จากหนังสือพระไตรปิฎก และคำบอกเล่า
จากเพื่อน และครุตามลำดับ** ขณะที่สาเหตุ
แรงจูงใจในการใช้ ก็มาจากคำสั่งสอนของ
พระพุทธเจ้าเป็นหลัก รองลงมาคือมีผู้แนะนำ
และเห็นว่าไม่มีผลข้างเคียงใดๆ อย่างไรก็ดี
เมื่อได้สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับการ
ยืนยันถึงประสิทธิภาพการรักษาโรคด้วยน้ำ
ปัสสาวะ พบว่าขณะนี้มีงานวิจัยหลายแห่ง
ยืนยันถึงประสิทธิภาพในการรักษาโรคด้วย
น้ำปัสสาวะนี้ เช่น งานศึกษาของ **ศ.น.พ.
จอห์น อาร์เธอร์มาน แห่งมหาวิทยาลัย
แพทยอัลเบิร์ต ไอน์สไตน์ ที่นิวยอร์ก** ซึ่ง
เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในเจอร์นัล ออฟ แมดิซิน
(Journal of Medicine Vol.๘ no.๗ June
๑๙๘๐) อธิบายว่า

“การดื่มน้ำปัสสาวะ มีใช้กันทั่วโลก
และยังจะแพร่หลายต่อไปอีกมาก ปัสสาวะ
คือส่วนที่สกัดกลั่นมาจากเลือด ถ้าเราไม่ถือว่า
เลือดเป็นของสกปรก ปัสสาวะก็ไม่ควรถือว่า
เป็นของสกปรกด้วย เพราะปัสสาวะก็มี
สารหลายร้อยหลายพันชนิดในนั้น นอกจากนี้
นี้ยังพบงานวิจัยของ **ดร.อัลเบิร์ต เซนต์ ก็อ
ร์ก็ นักวิทยาศาสตร์รางวัลโนเบล** ซึ่งเคยทดลอง
ใช้สารเมทิลไกลออกซอล และเป็นสารใน
ปัสสาวะสามารถใช้รักษาผู้ป่วยโรคมะเร็ง
และได้ผลเป็นที่น่าพอใจหลายราย”

ขณะที่ **น.พ.ธรรมาธิกรี รัฐมหา-
ราชกูร์ จากอินเดีย** ทดลองในผู้ป่วย ๒๐๐
คน โดยให้ดื่มน้ำปัสสาวะของตนเอง และ
ติดตามผลทางการแพทย์อย่างใกล้ชิด **พบว่า
เมื่อดื่มน้ำปัสสาวะแล้ว เซลล์ในร่างกายจะ
สามารถรับออกซิเจนได้มากขึ้น** อัตรา
เผาผลาญในร่างกายดีขึ้น ตลอดจนช่วยให้
ร่างกายสร้างเม็ดเลือดมากขึ้นในผู้ป่วยทุกราย
และปริมาณฮีโมโกลบินในเลือดก็สูงขึ้นด้วย
อย่างไรก็ดีสำหรับสารเมลานิน ซึ่งอยู่ในน้ำ
ปัสสาวะนั้น นักวิทยาศาสตร์ชาวออสเตรเลีย
พบว่า **เมื่อดื่มเข้าไปจะช่วยให้จิตใจสดชื่น
แจ่มใส สมารถดีขึ้น และสารนี้ยังช่วยต้าน
ความชรา และป้องกันโรคมะเร็งได้อีกด้วย**
และที่สำคัญนักวิจัยหลายคนขณะนี้เชื่อว่า
ปัสสาวะถือเป็นสิ่งดีสำหรับผู้ป่วยโรคเอดส์
และไวรัสฉกฉวยโอกาสของเอดส์ เนื่องจาก
ปัสสาวะของผู้ป่วยโรคเอดส์แต่ละคน ไม่ได้
มีเพียงแค่สารต้านมะเร็งเท่านั้น แต่ยังมีสาร
แอนติบอดีต่อเชื้อเอชไอวี 1 ด้วย

“ยังมีนักวิจัยและหมออีกหลายคน
ที่เชื่อตรงนี้ ทั้งพระทิเบต โยคี หรือลามะ ก็
ทั้งดื่มและใช้น้ำปัสสาวะมานานแล้ว ซึ่งกรณี
คนไทยก็เคยพบผู้ป่วยที่เป็นโรคมะเร็งขั้น
สุดท้าย ไม่รู้จะทำอย่างไร แต่เมื่อมาพบ
ความมหัศจรรย์ของน้ำปัสสาวะ เลยลองดื่มดู
**ปรากฏว่าดื่มไปได้ ๒ เดือน กลับไปตรวจ
ใหม่ ก็ไม่พบมะเร็งอีกเลย** แต่ทั้งนี้ ยังจะย้ำ
ว่าการดื่มน้ำปัสสาวะนี้ ถือเป็นทางเลือกหนึ่ง
ของประชาชนเท่านั้น ใครจะลองหรือไม่ก็แล้ว
แต่บุคคล” นักวิชาการกองแพทย์ทางเลือก
กล่าว

อากาศเย็น ๆ อย่างนี้ หลายคนคงเกิดปัญหาผิวแห้ง คัน ที่มีลักษณะแห้งและมีขุยกันบ้าง... อาการนี้พบได้มากในคนสูงอายุ บุรุษ-สตรีวัยทอง และบริเวณที่พบบ่อยก็คือ บริเวณหน้าแข้ง หลัง มือ แขน และผิวหนังทั่วร่างกาย ซึ่งถ้าผิวหนังเกิดอาการแห้งบ่อย ๆ อาจทำให้เกิดปัญหาผื่น ริวรอยเหี่ยวย่น และแก่ก่อนวัยอันควร ในรายที่เป็นมาก ๆ ชั้นผิวหนังด้านบนจะหลุด หัก แฉก เป็นร่องได้

สาเหตุหลักที่เกิดอาการแห้ง คัน นี้มักมาจากการขาดน้ำในส่วนผิวหนังส่วนนอก ซึ่งอาจเกิดเพราะความชื้นในอากาศน้อย เช่น ในหน้าหนาว หรืออยู่ในห้องปรับอากาศนาน ๆ การใช้สบู่ที่ชำระล้างไขมันบนผิวหนังมากเกินไป แต่บางครั้งอาจเกิดจากโรคภายในร่างกายได้ อาทิ โรคทางต่อมไทรอยด์

การป้องกันและรักษาปัญหาผิวหนังที่เกิดขึ้นนี้ โดยหลักการแล้วก็คือ เพื่อป้องกันการเสียน้ำจากผิวหนังมากขึ้น และเพิ่มปริมาณน้ำที่เสียไปให้กับผิวหนัง ซึ่งสามารถทำได้ดังนี้

๑. การอาบน้ำ ไม่ควรอาบน้ำบ่อย น้ำที่อาบควรเป็นน้ำอุ่นที่อุณหภูมิประมาณ 34 องศาเซลเซียส
๒. ปรับอุณหภูมิเครื่องปรับอากาศให้พอดีรู้สึกสบาย
๓. เพิ่มความชื้นให้กับสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้เครื่องเพิ่มความชื้น (Ultrasonic humidifiers)
๔. ทาครีมที่ลดการสูญเสียน้ำ อาทิ Vaseline, Petrolatum, Lanolin, Ceramide
๕. การใช้ครีมทาแก้แพ้ หรือแก้คัน ที่มีส่วนผสมของสารสเตียรอยด์ ควรทาเท่าที่จำเป็น เพราะมีผลข้างเคียง ทำให้ผิวแห้งมากขึ้นได้ และไม่ควรทาบริเวณที่คัน
๖. หลีกเลี่ยงการอาบน้ำอุ่น หรือการขัดผิว การกรอผิว
๗. เลือกผลิตภัณฑ์ล้างหน้า หรือทำความสะอาดผิวที่ไม่มีความเป็นกรดหรือด่างแรงๆ ควรใช้สบู่เจล หรือโฟมอ่อนๆ ที่มีสารเคลือบผิว
๘. ใช้ครีมบำรุงผิวทาเป็นประจำ

หากทำตามนี้ทุกขั้นตอนแล้ว แต่ผิวยังไม่ดีขึ้น ขอแนะนำว่าควรพบแพทย์เฉพาะทางจะดีกว่า...

[คัดย่อจากนิตยสารขวัญเรือน (มกราคม)]

กรรม

ตาม

ทัน

มีคนเก็บสามล้อคนหนึ่ง ที่เมืองพิษณุโลก เอาอาชีพสามล้อบังหน้า ชื่อ **นายคำ** ตอนกลางวันจะขี่สามล้อ ตอนกลางคืนจะออกขโมยของต่างๆ แต่ที่เขาทำเป็นประจำ คือ **ชอบตัดเศียรพระพุทธรูปเก่าๆตามวัดต่างๆเอาไปขาย** ทางวัดพิษณุโลกโดนมาหลายวัด เขาก็ทำมาเป็นเวลานาน

มีอยู่วันหนึ่ง เขาไปรับเงินที่สะพานหิน จังหวัดพิจิตร โดยทางรถไฟ ไม่ได้ตัดตัวรถไฟ อาศัยการหนีคนหนีบตัวขึ้นบนหลังคารถไฟ **ปรากฏว่าเขาถูกสะพานที่สถานีท่าพ่อตัดคอขาด ส่วนหัวตกลงน้ำ ส่วนตัวติดอยู่บนหลังคารถไฟ**

เมื่อรถไฟมาจอดที่พิษณุโลก จึงเอาศพลงมา เลือดอาบเต็มไปหมด ทางตำรวจตรวจศพและสืบดูแล้ว จึงรู้ว่า เป็นสามล้อในเมืองพิษณุโลก มีอาชีพลักเล็กขโมยน้อยด้วย อีกทั้งยังเป็นพวกชอบตัดเศียรพระกับพรรคพวกด้วย แต่ไม่มีหลักฐานจึงยังจับไม่ได้

กรรมตามมาทัน ตำรวจยังไม่ทันได้จับ ต้องมาถูกตัดคอเสียก่อน เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า อย่าสร้างบาปกรรม ลักวันหนึ่งกรรมจะตามทันแน่นอน

🙏 **พานิช ไทยดี**

จ. พิษณุโลก

สิ่งที่ควรทำให้เพียงแท้

• พ่อท่านสมณะโพธิรักษ์

แสดงธรรมเมื่อวันที่ ๗ มี.ค. ๒๕๓๐
ณ พุทธสถานสันติอโศก

(ตอนจบ)

เดี๋ยวนี้ชอบจะเรียนคอมพิวเตอร์ ราคาแพง เรียนบริหารจะได้ขึ้นมาเป็นเจ้าของนาย
อาตมาเคยพูดนะว่า น่าจะมีโรงเรียนจอมพล เรียนไปกี่ปีละ อาตมาว่า เรียนสัก ๑๐ ปี จบออกมา
ได้เป็นจอมพล เขาคงเรียนกันตายเลยนะ ลูกบ้านไหนๆมีเงินมีทอง ค่าเล่าเรียนหน่วยกิตแพงๆก็คง
รีบเรียนกันนะ จบออกมาได้ดำรงตำแหน่งจอมพล หรือว่ามีโรงเรียนลัดเลยนะ โรงเรียนนี้ผลิตซี ๔
เสร็จแล้วก็ซี ๑๐ ซี ๑๑ คงเรียนหมดละ เรียนลัดหมดเลย เรียนโรงเรียนนี้ จบออกมาแล้วได้เปรียบนี้
เรียนออกมาแล้วเทียบให้ซี ๔ เลย พวกนี้ชอบที่จะสร้างอะไรขึ้นมาล่อหลอกเขาซบซ้อนให้แก่สังคม
มากเหลือเกิน

เขาตั้งวิทยาลัยธรรมกาย วิทยาลัยบางละมุง ของกิตติวุฒินั้นนะตั้งหน้าตั้งตาตั้งท่ามา
ตั้งแต่ปี'๒๕ แต่ยังไม่สำเร็จ มาปีนี้ก็ขมิขมันเข้า ฝ่ายธรรมกายเริ่มต้นปี'๒๕ สำเร็จก่อนเลย
ตั้งวิทยาลัยธรรมกายเสร็จแล้ว เขาอนุมัตออกมาแล้ว วังนั้นนะ ตามข่าวเขาวังนั้น เราก็มี
มหาวิทยาลัยของเราที่ สอบเข้ายากหน่อย คนที่สอบเข้าจะต้องมีคุณธรรม มีอารยทรัพย์ ต้องละ
โลกียสุขมาได้พอสมควรนะ ต้องละโลก ละโกรธ ละหลง มาได้พอสมควร อย่างน้อยอบายมุขไม่มี
ถ้าอบายมุขมี มาเอ็นทรานซ์ไม่ได้ สอบไม่ติด จะทำเป็นจะได้ชั่วคราวเข้ามาดู เข้ามาอยู่ อยู่ไปแล้วก็จะรู้
ประเดี๋ยวเถอะผีขึ้น เดียวก็ต้องออกถูกไล่ออกไปอยู่ดีนั้นแหละ ถูกเพื่อนขับออกไปอยู่ดีแหละ อยู่ไม่
รอดหรอก ถ้าเผื่อว่าไม่มีอารยทรัพย์นั้นมาเป็นค่าหน่วยกิต ค่าเล่าเรียน

มหาวิทยาลัยนี้ที่จริงค่าเล่าเรียนไม่ใช่แค่ละโลกียสุขเท่านั้นหรอก โดยจริงแล้วอาจมาว่า พวกคุณให้มาเป็นชาติๆ ด้วย ให้ค่าเล่าเรียนด้วยชีวิต เอาชีวิตเข้ามา ไม่รู้จะเรียนจบหรือเปล่า ระวังจะรีไทร์[ปลด]ออกไปก็แล้วกัน สอบตกที่นี่ไม่ว่าอะไร จะรีเอ็กแซม[สอบใหม่]ก็ที ก็ว่ากันไปให้จริงเถอะ ทนให้ได้เถอะ สอบซ่อม สอบซ่อม สอบซ้ำ สอบไปเถอะ เขาไม่รีไทร์ คุณจะสอบ ๑๐๐ ที่เขาก็ไม่ว่าให้อยู่ได้ตามกฎตามระเบียบเขาก็แล้วกัน แต่ถ้าสอบซ้ำสอบซากบ่อยนัก มันก็น่าอาย สอบแล้วไม่ได้สักที มันก็น่าอายเท่านั้น ทำไมมันซี้เก้หนัก สอบไม่ได้สักที

นี่เป็นมหาวิทยาลัยเปิด แต่สมัครเข้ามายาก จะเข้ามาเป็นนักศึกษาในนี้ยาก ศึกษาทั้งชีวิต ศึกษาแล้วจะมีคุณประโยชน์ต่อตน ต่อสังคมจริง ๆ ศึกษาแล้วได้วิชาการ ได้ความรู้เป็นทรัพย์สิน ได้ความจริงเป็นทรัพย์สิน ได้อาริย-ทรัพย์สิน เป็นความรู้ความจริงอย่างนี้ ความจริงที่ตนเองละโลก โกรธ หลงออกไปได้ นี่แหละเป็นเป้าหมายของมนุษย์ที่จะอยู่ในสังคมอย่างดี จะเป็นอาริยชน เป็นอาริยชนที่แท้

นี่เป็นมหาวิทยาลัยเปิด แต่สมัครเข้ามายาก จะเข้ามาเป็นนักศึกษาในนี้ยาก ศึกษาทั้งชีวิต ศึกษาแล้วจะมีคุณประโยชน์ต่อตน ต่อสังคมจริงๆ ศึกษาแล้วได้วิชาการ ได้ความรู้เป็นทรัพย์สิน ได้ความจริงเป็นทรัพย์สิน ได้อาริยทรัพย์สิน เป็นความรู้ความจริงอย่างนี้ ความจริงที่ตนเองละโลก โกรธ หลงออกไปได้ นี่แหละเป็นเป้าหมายของมนุษย์ที่จะอยู่ในสังคมอย่างดี จะเป็นอาริยชน เป็นอาริยชนที่แท้

ทุกแห่งเขาบอกว่าเมืองอารยะ เดียวนี้ไปเรียนเอาปริญญาตรี โท เอก จากเมืองอารยะ ที่จริงก็ไปรับวิชาการประเภทถูกเขาหลอกหลวงมาครอบมวงนั้นแหละ จริงมันมีการสร้างสรรค์ แต่เป็นการสร้างสรรค์ประเภทที่ไม่ลดละกิเลสอะไร มันเห็นแก่ตัว เอาแต่ได้ แล้วก็มาแก่งแย่งแข่งขัน ยิ่งมีความสามารถมาก ยิ่งมีความรู้พวกนี้มากๆ คนอื่นสู้ไม่ได้ ก็ยิ่งเอาเปรียบได้ง่ายๆ กลายเป็นปลาใหญ่กินปลาเล็ก มันก็กินง่าย ๆ นะซี มันถึงเป็นอยู่อย่างนั้น ปลาใหญ่ต้องช่วยปลาเล็ก

ไม่ใช่ปลาใหญ่กินปลาเล็ก เราจะมาเป็นปลาใหญ่ที่ช่วยปลาเล็ก เพราะปลาเล็กมีสมรรถภาพน้อย มีความสามารถน้อย เราปลาใหญ่ เรามีสมรรถภาพมาก ต้องช่วยกัน ปลาใหญ่ทนได้มากกว่า ก็กินน้อยกว่า มีน้อยกว่า ก็ทนได้อยู่ได้ เพราะแข็งแรงกว่า สมรรถนะสูงกว่า ไม่จำเป็นต้องมีมากกว่า ได้มากกว่าเลย จึงจะช่วยปลาเล็กให้เขาอยู่ได้ทั่วถึงกว้างขวางครบถ้วน พัฒนาให้เขาเป็นปลาโลมาเหมือนเรา ช่วยตนและช่วยผู้อื่นได้ แบบนี้สังคมถึงจะปรอด

พวกเราเมื่อได้ดีมาพอสมควรแล้ว อย่าหยุดยั้งในความดี อย่าสันโดษในความดี ต้องไม่สันโดษในกุศล ต้องพยายามพากเพียร อุตสาหะ วิริยะ อย่าติดแป้น มาละล้างกิเลสเรามีอีก ความเห็นแก่ตัวเรายังมีเหลือ เรามาติดตัวเอง เสพติดสบายแค่นี้ เราก็พอสบายแล้ว เราเอาแค่นี้พอแล้วละ อย่าไปชวนชวายอีกเลย ชวนชวายอีกประเดี๋ยวเขาว่ามีกิเลส อย่าบ้าจี้ บอกซ้ำซากอีกทีหนึ่ง อย่าบ้าจี้

ต้องไม่หยุดอยู่ ต้องก้าวหน้าอย่างอุตสาหกรรม

เมื่อเรารู้ความหมายคำว่า ไม่เที่ยง ความดีมันไม่เที่ยง ถ้าเราไม่บูรณะไว้ มันจะเสื่อม เพราะฉะนั้นเราต้องบูรณะความดี ยิ่งความดีให้ถึงพร้อม ยิ่งความดีให้มาก เกื้อกูล หาหมู่หาพวก เพิ่มขึ้น ยังมีคนที่ยึดดี มีคนที่สามารถทำให้เขามาเข้าใจทิศทางนี้ มาเรียนรู้อะไรมาอบรมตนเป็นคน อย่างนี้อีก มันพอมี ต้องทำ ถ้าเราคนหนึ่งไม่ทำ คนหนึ่งๆ คนนั้นๆ คนไหนก็ได้ ตัวเองไม่ทำ มันผิดทฤษฎีแล้ว เราต้องทำ คนหนึ่งก็ต้องทำ สองคนก็ต้องทำ เราต้องทำ เมื่อต่างคนต่างเข้าใจ อย่างนี้แล้วก็ชวนช่วยกันอยู่ ชวนช่วยกันจริงๆ มันก็จะเกิด

ถ้ามีความจริงนี้ เราชวนช่วยกันจริงๆนะ ช่วยไม่ช่วยมือกัน เกื้อกูลกันไป อุ่มชูกันไป อาตมาว่าอโศกได้พิสูจน์มิตรดี สหายดี สังคมสิ่งแวดล้อมดี ได้พิสูจน์การสันโดษ การมักน้อย ได้พิสูจน์การไม่หลงโลกโลภีย ไม่เป็นทาสโลภีย มาพิสูจน์ มีรูปธรรมแล้วนะ แม้จะเล็กอยู่ ถ้าพวกคุณมีภูเขาคู่ในดวงตา คุณก็มองไม่เห็นทะเล แต่ถ้าคุณมีภูเขาคู่ในดวงตา ต้องเห็นน้ำ มันพอเห็น ได้แล้ว รูปของพฤติกรรมต่างๆของความเป็นมนุษย์ ในสังคมอโศกนี้ มีภราดรภาพอย่างไร มีอิสระภาพอย่างไร มีสันติภาพอย่างไร มีสมรรถภาพอย่างไร สมรรถภาพเหล่านั้นต้องทำ เราจะไม่ต้องยสมรรถภาพ เราจะเก่งคอมพิวเตอร์ เราจะเก่งปรมาณู **เราจะเก่งอะไรทั้งนั้นได้ มีความจำเป็น เราก็อใช้ เราจะไม่เป็นทาสสิ่งเหล่านั้น** เราใช้ปรมาณูเป็น แต่ไม่เป็นทาสปรมาณู เราใช้ไฟฟ้าเป็น แต่ไม่เป็นทาสไฟฟ้า เราใช้วิดีโอเป็น แต่ไม่เป็นทาสวิดีโอ เราใช้เสื้อผ้าเป็น แต่ไม่เป็นทาสเสื้อผ้า

ถ้าสังคมประเทศไทยเกิดความสมดุลขึ้นมา มีทรัพยากร มีความอุดมสมบูรณ์ เลือเสื้อผ้าแพรเหลื่อใช้ นอกจากเหลื่อใช้แล้ว ยังเป็นสินค้าออกที่จะเอาไปให้ข้างนอก เพื่อแผ่ข้างนอกได้อีก เกื้อกูลข้างนอกได้อีกด้วย ในราคาถูกต้อง ตลาดโลกได้ เพราะเรามีของดีราคาถูกไปตีตลาดโลกได้แล้ว ข้างในเราก็มีแรงงาน มีศิลปวิทยา มีสมรรถนะสูง ไม่ต้องไปต่อล้อต่อเถียงอยู่กับอเมริกันะ ไปต่อล้อต่อเถียงทำไม เสียเหลี่ยม อาตมาว่ามันเสียท่านะ อาตมาดูแล้วมันน่าสังเวชใจว่า คนไทยทำไมเสียศักดิ์ศรีถึงปานฉะนี้ ไปต่อล้อต่อเถียงเขาไม่เข้าเรื่อง

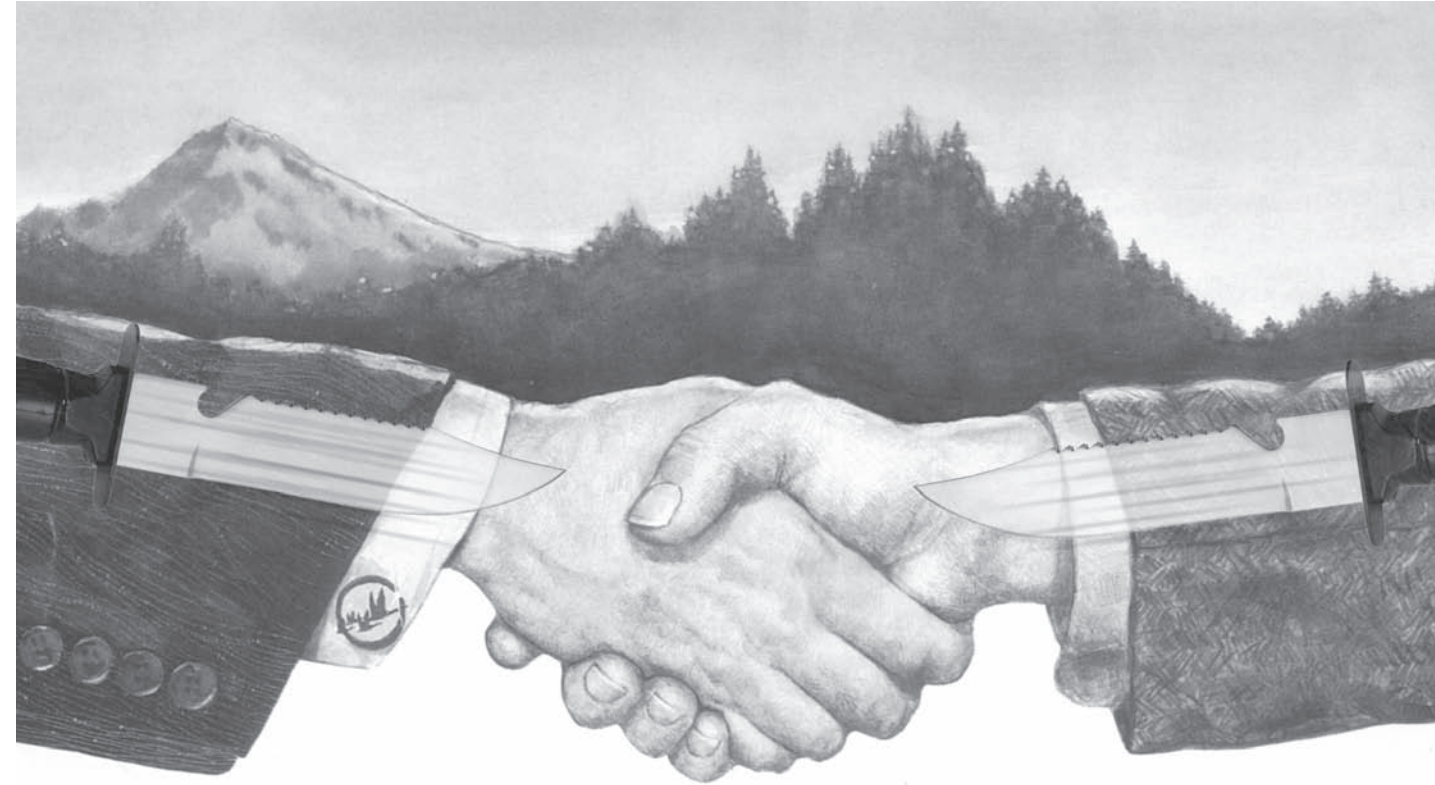
เขาจะลดราคาดีเรา เขาจะอย่างไรอย่างนั้นมา เชิญเลย เราจะอุดมสมบูรณ์จนลดราคา ไม่ต้องไปตีเขาด้วย คุณขาดแคลน ไซ้ใหม่ เอาไปให้คุณด้วย ให้ฟรีๆเลย อุดมสมบูรณ์ถึงปานนั้น

อาตมารื้อฟื้นรัฐศาสตร์ขึ้นมาในใจมหาศาลเลย ตอนนั้น ทุกวันนี้ความรู้รัฐศาสตร์ของอาตมามันเกิดขึ้นมาโดยญาณ ไม่ใช่เกิดขึ้นมาโดยอาตมาไปเรียนมา อาตมาไม่ได้ไปเรียนหรอก ไม่ได้สนใจด้วยเรื่องรัฐศาสตร์นี้ ตั้งแต่สมัยเป็นเด็กแล้ว อย่ามาพูด การเมือง รัฐศาสตร์ ไม่เกี่ยว ฉันจะสนุกของฉัน รักศิลปะ การเมืองไม่เกี่ยว อย่ามาพูดเสียให้ยากเลย การเมือง รัฐศาสตร์ บ้านเมือง ใครจะเป็นอย่างไร ช่าง ฉันอรร้อยของฉันอย่างเดียวพอ เห็นแก่ตัวอย่างนั้นนะ ตั้งแต่เป็น

หนุ่มๆเด็กๆนี้ อาตมาไม่สนใจเลยเรื่องรัฐศาสตร์การเมืองนี้ไม่เกี่ยวเลย อย่ามายุ่งกับฉัน ไม่เอาไม่เกี่ยว แต่เดี๋ยวนี้อาตมารู้ว่าตัวเองมีพื้นหลังเหล่านี้ มีความจริงเหล่านี้แล้ว เป็นรัฐศาสตร์ที่เป็นลัทธิจะด้วย ไม่ใช่รัฐศาสตร์โลกๆ โลภก็ยมาเล่นเล่นเล่นเล่น เรียนเพื่อที่จะปกครองเพื่อที่ตัวเองจะได้เป็นใหญ่เป็นโต เพื่อตัวเองจะได้รำรวยลาภยศ รัฐศาสตร์แบบเห็นแก่ตัวแบบนี้ อาตมาเข้าใจเหลี่ยมคูกของเขา มันซ้อนเชิง อธิบายให้คุณฟังหมดไม่ไหวละ เพราะอาตมาไม่มีภาษาทางเทคนิค ไม่มีภาษาวิชาการ แม้อาตมาไม่มีภาษาทางเทคนิค แต่อาตมารู้ว่าอาตมามีเนื้อหาสิ่งเหล่านี้

แม้แต่รัฐศาสตร์การทูต ทูตทุกวันนี้คือไส้ศึก ฟังแล้วน่ากลัว พวกทูตนี้คือไส้ศึก ส่งไปไว้ประเทศนั้นประเทศนี้ เพื่อไปล้วงความลับของประเทศนั้นประเทศนี้ โอ้! ฟังแล้ว อยู่กันยังงัย มนุษย์โลกนี้อยู่กันอย่างไร ต่อหน้าต่อตาก็เคารพนับถือยกย่องกัน ทำเป็นหวังดีต่อกัน แต่ที่ไหนได้ กำลังล้วงตับกินไส้กันมาอยู่เพื่อจะหาผลประโยชน์ให้แก่ประเทศตน ฟังแล้วสังเวชจริงๆ ถ้าเราเป็นทูตก็

**แม้แต่รัฐศาสตร์การทูต
ทูตทุกวันนี้คือไส้ศึก ฟังแล้วน่ากลัว
พวกทูตนี้คือไส้ศึก ส่งไปไว้ประเทศนั้น
ประเทศนี้ เพื่อไปล้วงความลับของ
ประเทศนั้นประเทศนี้ โอ้! ฟังแล้ว อยู่กัน
ยังงัย มนุษย์โลกนี้อยู่กันอย่างไร ต่อหน้า
ต่อตาก็เคารพนับถือยกย่องกัน ทำเป็น
หวังดีต่อกัน แต่ที่ไหนได้ กำลังล้วงตับ
กินไส้กัน มาอยู่เพื่อจะหาผลประโยชน์
ให้แก่ประเทศตน**

เพื่อจะไปช่วยเขา ไม่ใช่จะไปเป็นทูตอยู่เมืองนั้นเพื่อล้วงความลับของเขา จะส่งข่าวมาให้ทางเรา
ได้เปรียบ ฟังให้ดีนะ รัฐศาสตร์การทูตไม่ใช่อย่างนั้น ไม่ใช่ล้วงจะเลย เราเองเราสามารถที่จะไป
เอาละ จะไปเป็นทูตถ้าเขาต้องการ จะสัมพันธ์ไม่ตรีกับเรา มา คุณมาสร้างสัมพันธ์ภาพกัน มีทูต
ให้เราไปเป็นทูตประเทศนั้น เราก็มจะไป การไปเป็นทูตในประเทศนั้น ทูตนี้จะไปดูซิว่าประเทศเขา
ขาดแคลนอะไร ไปดูความจริง เขาบอกเราว่าขาดแคลน แต่แท้จริง เขาหลอกหลวงเราหรือเปล่า เออ!
ไปดูว่าบ้านเมืองเขาขาดแคลนอะไร เพื่อจะไปช่วยเขา **ถ้าเรายังไม่มีความสามารถจะไปช่วยเขา
อย่าไปเป็นทูตเมืองนั้น จะไปช่วยอะไรเขาได้** ให้เขามาเป็นทูตในเมืองเรา แล้วเราจะบอกเขา ช่วย
ฉันหน่อย ถ้าเราเป็นทูตในบ้านเขา เขาก็จะได้มาบอกว่า เออ! ติดต่อตรงไปประเทศคุณหน่อยเถอะ
ฉันขอความช่วยเหลือให้คุณนะ เออ! เราก็มจะบอกประเทศเราให้มาช่วยเขาหน่อย นี่เป็นความจริงที่เขา
เดือดร้อนอย่างนี้จริง เราอยู่ใกล้ซิด เราเป็นทูตก็รู้ความจริงสัมพันธ์กันด้วยความจริงอย่างสัมผัสอยู่
เห็นอยู่แก่ๆทันทีทันการ

ถ้าไม่มีทูตอยู่ในที่อย่างนี้ ก็จะต้องสอบกันอีก กว่าจะช่วยกันได้ ตายแล้ว อย่างนี้เป็นต้น
เพราะฉะนั้นการทูตช่วยให้เร็วขึ้น ให้มันได้ความจริงที่เร็ว จะได้ช่วยเหลือเพื่อพ่ายกันระหว่างประเทศ
ต่อประเทศในโลก อาตมาพูดต่อหน้าคนทำงานอยู่ในวงการทูต เป็นที่ปรึกษาทูตก็นั่งอยู่ที่นี่ อาตมาไม่
ได้เรียนวิชาทูตหรอก ไม่ได้เรียนจากตำรับตำรารัฐศาสตร์อะไรหรอก แต่อาตมาเห็นว่าความจริงต้อง
เป็นอย่างนี้ ญาณอาตมาบอก เพราะฉะนั้นในพวกเรานี้จะไปเป็นทูต ก็จะเป็นทูตที่ดี จะไม่เป็นทูตใน
ลักษณะอย่างนั้นนะ **ในลักษณะที่ไปเป็นไส้ศึก เป็นผู้ที่จ้องหาทางเอาเปรียบเอารัดมาให้แก่
ประเทศกู** ต้องใช้ภาษาอย่างนี้ถึงจะถึงใจ ไม่เอาหรอก เราไปเป็นทูตเพื่อจะไปช่วยประเทศนั้น ถ้า
เรายังไม่มี เราอย่าเพิ่งไปเลย คุณมาเป็นทูตในประเทศเรา เรารับ แต่ว่าเราไม่ไปเป็นทูตในประเทศ
คุณหรอก ถ้าเรายังไม่มีฐานะพอจะช่วยคุณได้ เราเองต้องช่วยอะไรคุณได้จึงจะไปเป็นทูต

คนที่ไปเป็นทูตประเทศไหนๆ จะต้องเอาทุนของตัวเองไปสร้างนะ ไปสร้างที่อยู่ ต้องใช้เงินตัวเอง ไม่ใช่ไปใช้เงินของประเทศเขานะ ทูตนี้จะต้องใช้ค่าใช้จ่ายของประเทศของตนเองนะ ไปเป็นทูตนี้จะต้องช่วยตนเองได้แล้วก่อนและจะต้องช่วยผู้อื่น แม้แต่ทูตการค้า เราจะไปค้าไปขายเราก็จะไปขายให้ประเทศที่สมควรจะขายให้ ประเทศนี้มีพอลอยู่พอกิน ไม่ต้องขายให้หรอก สินค้าของเราดี ของของเราขายถูก ประเทศนี้มีพอล ประเทศนี้ต่างหากที่ขาดแคลน ประเทศนี้ต่าง

หากควรให้หรือควรขายให้อย่างถูก **เพราะเขาจน เพราะเขาเดือดร้อน**

เพราะเขาช่วยตัวเองไม่ได้ เราจะเกื้อกูลเขา ถ้าเข้าใจอย่างนี้

ทั่วโลกไม่มีประเทศไหนขาดแคลน ถ้าการทูตสมบูรณ์และถูกต้องโดยธรรมอย่างนั้นะ ไม่ขาดแคลน

แต่ทุกวันนี้ไม่เป็นอย่างนั้นเลย ชับซ้อนซ้อนเชิง

กัน ทูตนี้สารพัดที่จะต้องดีดี่ยีต็อก **อาดมาว่ามันเมื่อย**

นะ อย่างนั้นมันไม่จริงใจ แล้วมันเมื่อยๆ มันจับซ้อน

แต่ถ้าตรงๆ ชื่อตรง มันไม่เมื่อย ไม่จับซ้อน มี

ความจริงใจเอื้อเพื่อเกื้อกูล ช่วยเหลือกัน แล้วก็จะ

เป็นมิตรภาพกันทั่วโลก ไม่ต้องไปร้องหาสันติภาพ

ไปตั้งสหประชาชาติ ยิ่งจับซ้อนอยู่ในสหประชาชาติ

นั้นแหละ เป็นทางกอบโกยลาก ยศ สรรเสริญ หรือใช้

เล่ห์เหลี่ยมอะไรซ้อนเชิงลงไปอีก แล้วก็ เป็นเสือกระดาด

ไม่เข้าท่า พอเอาเข้าจริงแล้ว ประเทศไหนไม่ยอม ก็ทำอะไรไม่ได้

เซ็นสัญญากันอย่างไร ก็สัญญากระดาด เขาเลยเรียกเสือกระดาด

สัญญาเปล่า ทำอะไรไม่ได้ ข่าแกงกันก็ไม่ลง หน้าเข้า อะไรให้เกิดขึ้นก็ต้องเกิด

สงครามจะต้องเกิด สหประชาชาติก็ทำอะไรไม่ได้ พูตไปแล้ว เตี่ยสหประชาชาติ

หาว่าอาดมาตุถูกเสียอีก

วิธีการทางโลกเขาก็ต้องใช้อย่างนั้น เขาไม่ได้เก่งกว่านั้น ถ้าเป็นสังฆกรรม

ทำถูกสังฆกรรมแล้ว สิ่งเพื่อเกินอย่างนั้นจะไม่เกิด สหประชาชาติได้เงินจากสมาชิก

ทั่วโลก มีเงินเยอะ ก็ไปผลาญกัน เลขาธิการสหประชาชาติเงินเดือนตั้งเท่าไหน

ไปไหนก็ฟรีด้วย ค่าเรือบินค่าน้ำมันค่านี้ได้ฟรีหมด ไม่รู้กินอะไรกันหนักันหนา แล้ว

ใช้ไม่หมดหรอกนะ นี่คืออัตราความเอาเปรียบ

ผู้ที่ยิ่งใหญ่ยิ่งจะต้องไม่มีเงินเดือน ผู้ที่ยิ่งใหญ่ยิ่งจะต้องเงินเดือนน้อย

ผู้น้อยยิ่งต้องมีเงินเดือนมาก เพราะจะช่วยตนไม่ได้ สมรรถภาพน้อย ต้องให้

เงินมากหน่อย ผู้ที่ยิ่งเก่งยิ่งสามารถ ให้เงินน้อยหน่อย ยิ่งมีความสามารถ

ทำงานกับประชาชนมากมาย มีคนนับถือ ไปไหนก็ได้กิน แล้วจะมีเงินทำไม

**แม่แต่ทูตการค้า เราจะไปค้า
ไปขายเราก็จะไปขายให้ประเทศที่
สมควรจะขายให้ ประเทศนี้มีพอลอยู่พอกิน
ไม่ต้องขายให้หรอก ประเทศนี้มีพอล
ประเทศนี้ต่างหากที่ขาดแคลน ประเทศนี้
ต่างหากควรให้หรือควรขายให้อย่างถูก
เพราะเขาจน เพราะเขาเดือดร้อน เพราะ
เขาช่วยตัวเองไม่ได้ เราจะไม่เกื้อกูลเขา....
ถ้าการทูตสมบูรณ์และถูกต้องโดย
ธรรมอย่างนี้: ไม่ขาดแคลน**

ไปไหนเขาก็รับส่ง ให้กินให้อยู่ เพราะเรามีคุณธรรม ความดี ไปไหนเขาก็ต้อนรับ เป็นอาหุเนยยบุคคล เป็นผู้ควรไต่ของค่านับ เป็นปาหุเนยยบุคคล เป็นผู้ไม่ควรแก่การต้อนรับ ไปไหนก็ควรไต่รับของทาน ไปไหนเขาก็ต้องให้ด้วยสุจริตใจ ยิ่งให้เรา ยิ่งไม่เอา เรายิ่งหอบคืนเขา

ถ้าเขาขาดแคลนอยู่ เราจะหอบเขามาทำไม ถ้าเขาร่ำรวย เอา เราเอามา จะได้เอาไปแบ่งให้ส่วนที่ขาดแคลน อย่างนี้เป็นผู้มีคุณธรรมจริง เป็นอาหุเนยยบุคคล ปาหุเนยยบุคคล ทักขิณเนยยบุคคลที่แท้จริง สังฆกรรมพวกนี้พระพุทธเจ้าสอนไว้ละเอียดหมดแล้ว แล้วเป็นให้ถึง เป็นให้จริง ถ้าเป็นจริงแล้ว รับรองเลย สังคมนี้แก้ปัญหาค

พวกเราแต่น้อยนี้แหละ รับฟังธรรมแล้วก็ศึกษาอบรมตนฝึกฝนให้ได้ ให้เป็น อตมามั่นใจมากยิ่งขึ้นทุกวันเลยว่า สังคมนี้นี้มีของจริง สังคมนี้นี้พวกเราเป็นได้ ในยุคกาลนี้ อากาลิก ไม่จำกัดกาล ทำทนายให้มาพิสูจน์ พวกคุณก็มากันแล้ว ได้มากน้อยบ้างก็ตาม เราได้คนที่แก้ปัญหาคเศรษฐกิจตัวเองตก เป็นผู้ที่รู้จักรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ นิเทศศาสตร์เราก็กู้กันอย่างแข็งขัน เราใช้ความรู้ที่โลกเขามี เราไม่ได้บงการอะไร ยิ่งครูศาสตร์ยิ่งเยอะ เป็นครูศาสตร์ หรือว่าศึกษาศาสตร์ ศิลปศาสตร์ แต่แท้จริงออกมาเป็นครูทั้งนั้น เยอะเยอะไป แล้วเรามีจริง เป็นครู เป็นอาจารย์ เป็นบุโรहित ครูคือผู้ที่มีสิ่งดีนี้จริง เราจะต้องได้ก่อน แล้วสอนเขา สรุปร่างๆ เราเป็นก่อนแล้วสอนเขา เราสละให้ได้ก่อน แล้วสอนให้เขาสละตาม ถ้าคนเราสละแล้ว ขยันหมั่นเพียรสร้างสรรค์ โลกนี้ไม่ร่อยหรอ มันไม่พร่องขนาดนี้หรือ หักหนักมากหากไม่ก็จะอุดมสมบูรณ์ ดินน้ำไฟ

ลมก็สังเคราะห์ตัวมันอยู่อย่างดี คนจะมีมากกว่านี้ก็ได้

ทุกวันนี้คนคนหนึ่งผลาญตั้งเท่าไรก็ไม่รู้ คนหนึ่งสร้างน้อยกว่าผลาญ ถ้าคนแต่ละคนสร้างมากกว่าผลาญ โลกจะพร่องอะไร ดิน น้ำ ไฟ ลม วัตถุแห่งก้อน ทรัพยากรจะไปพร่องอะไร นี่พร่องหมดแล้วนี่ คนหนึ่งทำลายมากกว่าสร้างสรรค์ มันไม่ใช่ลูกพระเจ้า ไม่ใช่ลูกพระเจ้าผู้สร้าง เป็นลูกพระเจ้าผู้ทำลาย ไม่ใช่ลูกพระเจ้าผู้ ลูกไอ้ตัวทำลาย แหม! ไปเรียกให้เกียรติว่าเป็นพระ พระผู้ทำลาย มันเป็น

ไอ้ตัวทำลาย ไม่ใช่เป็นพระเจ้าผู้สร้าง พวกเราต้องมาเป็นลูกพระเจ้า

ลูกพระเจ้าผู้สร้าง เป็นผู้ที่สร้างมากกว่าทำลาย มาเป็นคนมักน้อย-

สันโดษ สร้างสรร ขยันหมั่นเพียร อุตสาหะวิริยะ เราเองจะ

กอบกู้โลกให้อุดมสมบูรณ์ขึ้นมา ทรัพยากรจะกลับคืนมา

ดินน้ำไฟลมจะเข้าที่ ฤดูกาลก็จะเป็นไปตามเดิม ไม่ใช่

อะไรก็แปรปรวนไปหมดเลย ฤดูกาลเปลี่ยน ทุกภิกขภัย

ก็เกิด เกิดวาตภัย อุทกภัย ภัยอะไรก็เกิดหมดแหละ

มันกระเทือนไปหมดถึงระบบฤดูกาลนานาสารพัด

เพราะความเห็นแก่ตัวและความโลภเป็นเหตุ

พระพุทธเจ้าค้นพบแล้วว่า มนุษย์เราเกิด

มาแล้ว ตรงนี้แหละเหตุใหญ่แห่งความไม่เป็นอยู่สุข

เมื่อเราทำได้แล้ว จะค้นพบความเที่ยงก็ได้ คือค้นพบ

ความไม่มีกิเลสอันสัมบูรณ์ในความเที่ยง กิเลสไม่มีให้

สัมบูรณ์บริบูรณ์เลย ไม่เกิดอีกเป็นธรรมดาในกิเลส ถ้ายังกิเลส

หมดแล้ว ยิ่งเป็นพระอาริยะที่มีพลังงาน มีการสร้างสรรค์ เป็น

ลูกพระเจ้าที่มีคุณค่าประโยชน์ในโลกในสังคม ไม่ใช่กิเลสหมด เป็นผู้

สงบแล้วก็เลยทำอะไรก็ได้ นั่งสงบ ไม่ต้องการลาภ ยศ สรรเสริญ อะไรฉัน

ก็ไม่ต้องการ ไม่ทำอะไร นั่งสงบนิ่งอยู่นั้นนะ อย่างนั้นมันไม่จริง พระพุทธเจ้า

ค้นพบแล้วว่าอันนั้นไม่ใช่ทางอันประเสริฐ ท่านถึงได้ค้นพบของท่าน ของผู้

ประเสริฐที่เป็นพระพุทธเจ้าตั้งแต่ปางบรรพ์มา มหายานเขบอกว่า พระพุทธเจ้านี้

เกิดมาแล้วจำนวนเท่ากับเม็ดกรวดเม็ดทรายในมหานครนี้ คุณไปนับเม็ดกรวดเม็ดทราย

ซี มีกี่เม็ด พระพุทธเจ้าเกิดมาแล้วมากเท่านั้น พระพุทธเจ้าท่านก็รับถ่ายทอด

ธรรมะอันมีมานานกาลนี้ สายพระพุทธเจ้านี้เท่านั้นแหละสัมบูรณ์ พุดแล้วยิ่งใหญ่

นะ สายพระพุทธเจ้า พระพุทธศาสนาเท่านั้นแหละสัมบูรณ์และเป็นไปได้

อิตมายังไม่ตาย แม้จะแก่จนผมขาวมากแล้ว ความแก่ความเจ็บยังไม่รู้

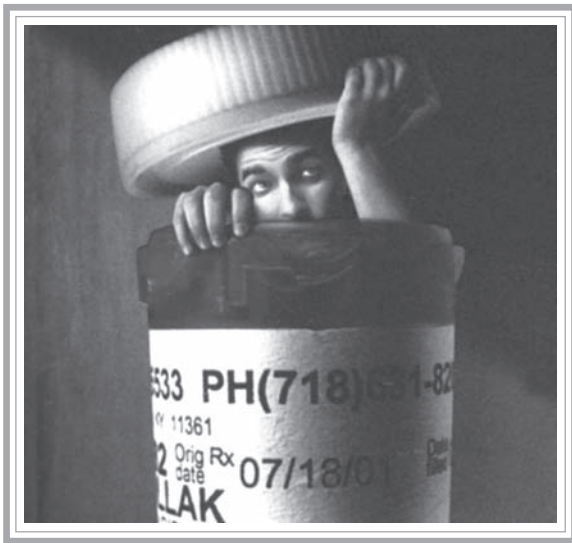
นี่ คนก็หวังว่าจะลงสมอง จะลงตา ตาจะบอด ไวรัสจะลงสมอง ตอนนี้มีมันใกล้

สมองเหลือเกิน พันตำรวจเอกกฤษณ์บอก ผมหวังท่าน นี่ถ้าลงสมองละลายเลย

มันเป็นไอ้ตัวทำลาย ไม่ใช่
เป็นพระเจ้าผู้สร้าง พวกเราต้องมา
เป็นลูกพระเจ้า ลูกพระเจ้าผู้สร้าง เป็นผู้
ที่สร้างมากกว่าทำลาย มาเป็นคนมักน้อย-
สันโดษ สร้างสรร ขยันหมั่นเพียร
อุตสาหะวิริยะ เราเองจะกอบกู้โลกให้
อุดมสมบูรณ์ขึ้นมา ทรัพยากรจะกลับ
คืนมา ดินน้ำไฟลมจะเข้าที่ ฤดูกาล
ก็จะเป็นไปตามเดิม

เอ้า! มันลงก็ลง มันติดกะโหลกอยู่หรือก ยังไม่ลงสมองง่ายนัก ก็รักษาอยู่ มันจะลงตา ตอนนี้อย่างนี้
หายไปแล้ว หมอพจน์บอกว่าห่วงตา ตาจะบอด เวลานี้ก็รู้สึกว่าจะหายไป คุณกฤษณ์ก็มาห่วงจะ
ลงสมองเสียอีก สมองก็รู้สึกว่าจะไม่เป็นไรมั้ง เพราะว่ามิกะโหลกกันอยู่ มันต้องลงกระดูกก่อนสมอง
ลงกระดูกกะโหลกก่อน ก็เลยเปลี่ยนกะโหลกกันเสียที ความเจ็บความแสบก็ตาม อาตมาจะไม่
หยุดยั้ง เพราะว่าเกิดเป็นคนอย่างอาตมา เลือดโพธิสัตว์นี่ ไม่มีงานอื่น ขอให้พวกคุณรู้

แม้คุณไม่เป็นโพธิสัตว์ก็ตาม คุณก็ต้องพยายามเรียนรู้ของตนเองก่อน เป็นขั้นตอน
ละกิละลอันนี้อันเดียวตรงกัน โพธิสัตว์ก็ดี หรือออร์ทอดอกซ์ก็ตาม ที่จะเอาความเป็นพระอรหันต์กัน
ให้ได้ก่อนก็ตาม อันเดียวกัน ทำงานทฤษฎีพระพุทธรเจ้า สร้างสรรความคิด การงาน วาจา ต่างๆ นานา
ทำไปพร้อมกับการทำงาน พยายามเรียนรู้มรรคองค์ ๘ หรือทฤษฎีโพธิปักขิยธรรมที่อาตมาพยายาม
ยื่นหยัดยืนยันอธิบายน ไม่ง่าย อาตมาก็รู้ว่ามันไม่ง่าย กว่าที่จะเป็นได้ลงตัว ถูกต้อง ไม่ง่าย เราได้แต่
ตนแล้ว มันซี้มั่งจะติดแป้น เราได้พออยู่พอกินแล้ว สบายกันพอสมควรแล้ว อย่ามามองมือเท้า
ขวนขวายอุตสาหะขึ้นมาให้เห็นเหนื่อยเถอะ ก็มีนะ พวกเราเข้าใจมากขึ้น ดีขึ้น ส่วนพวกที่ยังหลบๆ
เลี้ยวๆอยู่ ก็รู้ตัว พยายามช่วยตนช่วยท่าน มันยังไม่ถึงที่สุดได้ง่ายๆ ถ้าเราขวนขวายเพิ่มขึ้นอีก เรา

จะถึงที่สุด อาตมาจะต้องดันพวกเรา พิสูจน์ให้ได้
แล้วคุณจะได้พบพระอรหันต์กันจริงบ้าง ยังไม่
มีตัวอย่างก็คนกันเลย

จริตต่างกันนะแต่ละคนแต่ละองค์
ถ้าสมมุติอาตมาเป็นพระอรหันต์ จริตของอาตมา
ก็จะอย่างนี้ พระอรหันต์บางองค์สงบเสงี่ยม ไม่
เหมือนอาตมาหรือกนะ พระอัสสชิอย่างนี้เป็น
พระอรหันต์ที่สงบ พระสารีบุตรเป็นพระอรหันต์
ที่ขวนขวายหรือหว่า พระสารีบุตรก็ต้องศรัทธา
พระอัสสชิ ท่านสงบเสงี่ยมดีนะ ประโยชน์ของ
ความสงบเสงี่ยมก็ได้คนละด้าน หรือหว่าก็ได้

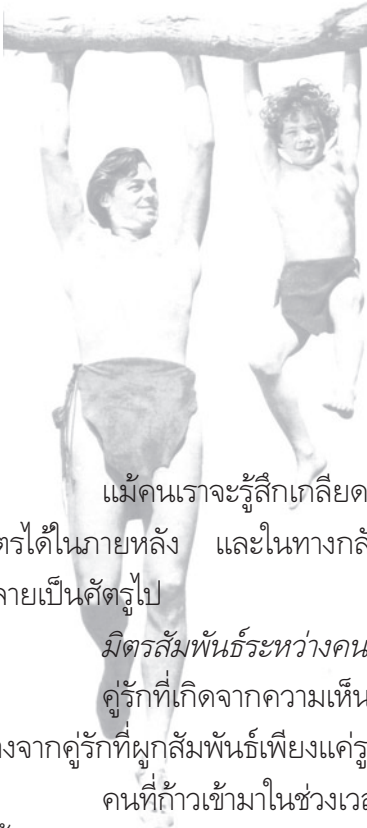
ประโยชน์อย่างหรือหว่า เพราะฉะนั้นมีพระอรหันต์หลายกรูปร่างต่างจริตกันไป คุณจะได้เข้าใจพระอรหันต์
อ้อ! อย่างนี้นะหรือพระอรหันต์ อรหันต์แบบนี้ก็มี แบบนี้ๆๆ ก็มีอ้อ! สุดวิสัยก็อีกเรื่องหนึ่ง ทำได้
แค่นี้โดยไม่เจตนา ไม่ได้ให้ผิดนะ มันผิดไปโดยอาตมามีภูมิเท่านี้ ช่วยไม่ได้นะ จับอาตมาก็ไม่ได้ เอา
อาตมาไปลงโทษก็ตายเปล่า เพราะว่าอาตมาไม่ได้มีเจตนาที่จะเป็นอย่างนั้นจริงๆ และพยายามที่สุด
ไม่ประมาท ประมาทก็เป็นทางแห่งความตาย ก็ค่อยๆแนะนำกันไป

สรุปว่า เราจะต้องเข้าใจความไม่เที่ยงให้ถูกเหลี่ยมถูกทิศซัดๆ ความเอื้อเพื่อเกื้อกูล จะ
ช่วยให้เราไม่ติดแป้น จะต้องพยายามสร้างมิตร สร้างเพื่อน สร้างฝูง ต้องขวนขวาย ต้องอุตสาหะ
วิริยะ เห็นใจผู้อื่น มีน้ำใจกับผู้อื่น ไม่ใช่จะตัดก็ตัด จะวางก็วาง ช่างเขาเถอะๆ นั่นถูกแล้ว
ฉันดีแล้ว ฉันพอแล้ว ฉันทำดีแล้ว คุณไม่เอาช่างคุณ พวกนี้ขอบ้าง ขอเสียทีเถอะ พอ อย่าทำ

อย่างนั้นมากไปเลย พยายามชวนชวายเป็นบ้าง ส่วนผู้ชวนชวายเป็นมากไป ยัดเยียดเขาเกินการ ก็ระวังอีก เหมือนกัน ถูกชกถูกต่อยปากเจอมา อาตมาไม่ใส่ยาแดงให้นะ ไปบุกรุกเขามากเกินไป ยัดเยียดเขามากเกินไป ก็ระวัง มันมีสูตรต่าง ๒ ด้านอีกเหมือนกัน

อันใดขาด เราพยายามเพิ่ม เราไม่ชวนชวายเป็นที่ควร ไม่สร้างบุญกิริยาวัตถุ เวรยาวัจมัย กลายเป็นคนดูตาย กลายเป็นคนเอาแต่ใจตัว เอาแต่เสวยภูมิของตัวเอง ชวนชวายเป็นอีกหน่อย อุตสาหะอีกหน่อย ก็ไม่ทำ พยายาม พยายาม เราต้องบูรณะส่วนดีสิ่งดี ถ้าแน่ใจว่าเป็นสิ่งดีสิ่ง ประเสริฐ ต้องช่วย ต้องบูรณะ อุตสาหะวิริยะเพิ่มขึ้น ถ้าไม่เช่นนั้นเราไม่เจริญกว่านี้ ประโยชน์ตน ไม่ใช่จบง่าย ๆ คนที่รู้ที่อยู่ว่าประโยชน์ตนยังมีอีก อย่าพรวดประโยชน์ตน ฟังแล้วมันจะค้านแย้งอีก อย่าพรวดประโยชน์ตน เพราะประโยชน์ผู้อื่นแหม่มาก อันนั้นก็ตาม ไม่ได้หมายความว่าไม่ให้คุณดูแล ผู้อื่น ไม่เอาใจใส่ผู้อื่น ไม่ชวนชวายเป็นกับผู้อื่น จะต้องประมาณ จะต้องรู้กาลเทศะ รู้ตัวเราเองว่า เราพอจะช่วยเขาได้หรือไม่ ถ้าช่วยเขาได้ เอา พยายามชวนชวายเป็นหน่อย ไม่เช่นนั้นสมรรถนะเราก็ลด และการเจริญเชื่อมต่อไปก็ไม่มี ตัวเราเองก็จะไม่รู้ว่ามีอะไรอีกบ้างที่จะต้องขัดเกลา บางทีเรากระทำ กับคนนี้ คนนี้จะให้บทเรียนแก่เรา เราจะได้รู้ว่า กิเลสอะไรของเราเหลือ จริตของแต่ละบุคคลที่จะได้ สัมพันธ์กัน ที่จะโต้ตอบแก่กันและกันนี้ เป็นโจทย์ เป็นอุปสรรคที่จะทำให้เราได้รู้กิเลสของเรา และ ละกิเลสของเราอีกไม่ใช่น้อยเลย **โจทย์จากคนอื่นนี่แหละ กระแทกกิเลสเล็กๆของเราออกมาได้ดี ยิ่งนัก トラบเท่าที่กิเลสของเรายังไม่ดับสิ้นเป็นอนัตตา-สูญญตาอย่างเที่ยงแท้**

☛ แม่น้ำ ลักขิตะ

ผูกสัมพันธ์ด้วยน้ำใจ

ความล้ายากทำศัตรูให้เป็นมิตร
แต่ความสบายทำให้มิตรเป็นศัตรู

แม้คนเราจะรู้สึกเกลียดชังกันมาก่อน แต่หากได้ใช้ชีวิตลำบากร่วมกัน ยังจะผูกสัมพันธ์เป็นมิตรได้ในภายหลัง และในทางกลับกัน มิตรสหายที่อยู่ด้วยความสบาย อาจแตกคอกันได้สักวัน กลายเป็นศัตรูไป

มิตรสัมพันธ์ระหว่างคนเรา จะเกิดขึ้นได้เพราะต่างเห็นอกเห็นใจซึ่งกัน

คู่รักที่เกิดจากความเห็นอกเห็นใจ มีใช่เพราะเปลือกรูปกายภายนอก จะครองรักได้ยืนยาว ต่างจากคู่รักที่ผูกสัมพันธ์เพียงแค่รูปร่าง มินานจะรู้สึกเบื่อ หย่าร้างกันไป

คนที่ก้าวเข้ามาในช่วงเวลาชีวิตเราลำบาก ส่งมือมาประคองปกป้อง ให้ความรักเมตตาสาธุสาร มีน้ำใจให้กับเรา เป็นความประทับใจที่เราจะไม่มีวันลืม แต่ในช่วงเวลาที่เราเสพสุขสบาย เราจะรู้สึกกับคนที่เข้ามาหา ว่าไม่มีความจริงใจ

เพื่อนในงานเลี้ยงจะจดจำหน้ากันไม่ค่อยได้ แต่เพื่อนในคุกจำหน้ากันได้ไม่เคยลืม

สายใยแห่งความลำบากนั้นผูกสัมพันธ์ได้แน่นเหนียว ต่างจากสายใยแห่งความสบายที่เปราะบางขาดง่าย

เส้นทางร่วมทุกข์จะยาวไกล แต่เส้นทางร่วมสุขสบายจะสั้นนิดเดียว

เหมือนสามีและภรรยาที่อยู่กันอย่างกัดก้องเกลือกิน จะครองชีวิตอยู่คู่กันไปจนแก่เฒ่า แต่สำหรับคู่วิวาห์ที่ร่ำรวย เสพสุขสบาย จะรักเดียวยี่เดียววันนั้นเป็นได้ยาก ส่วนมากจะเกิดการนอกใจ หากไม่แยกทางกันไป ก็อยู่กันอย่างอกตรมขมขื่น

ดังพจนานอมตะที่ว่า.... “เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก”

ยามมั่งมีเพื่อนพ้องมากหลาย ยามยากจนเพื่อนสักคนก็ไม่มี แม้หม้ายยังเมินมอง ขอทานจะทักสักคำยังไม่มี

เราพึงเรียนรู้ผูกสัมพันธ์กับคนอื่นด้วยน้ำใจ มีใช่ด้วยอำมิส... ให้ความช่วยเหลือซึ่งใจกว่าให้ของขวัญหลายเท่า

ยามที่เขาทุกข์ หากได้เห็นหน้าเรา เขาจะจำหน้าอย่างนั้นไปจนวันตาย

ความจริงใจของมิตร จะรู้ได้เมื่อเผชิญความลำบากร่วมกัน ภาพลักษณ์แท้จริงเขาจะปรากฏ แล้วเราจะตัดสินใจได้ทันที ว่าควรคบต่อ หรือระหว่างเราพอกันแค่นี้